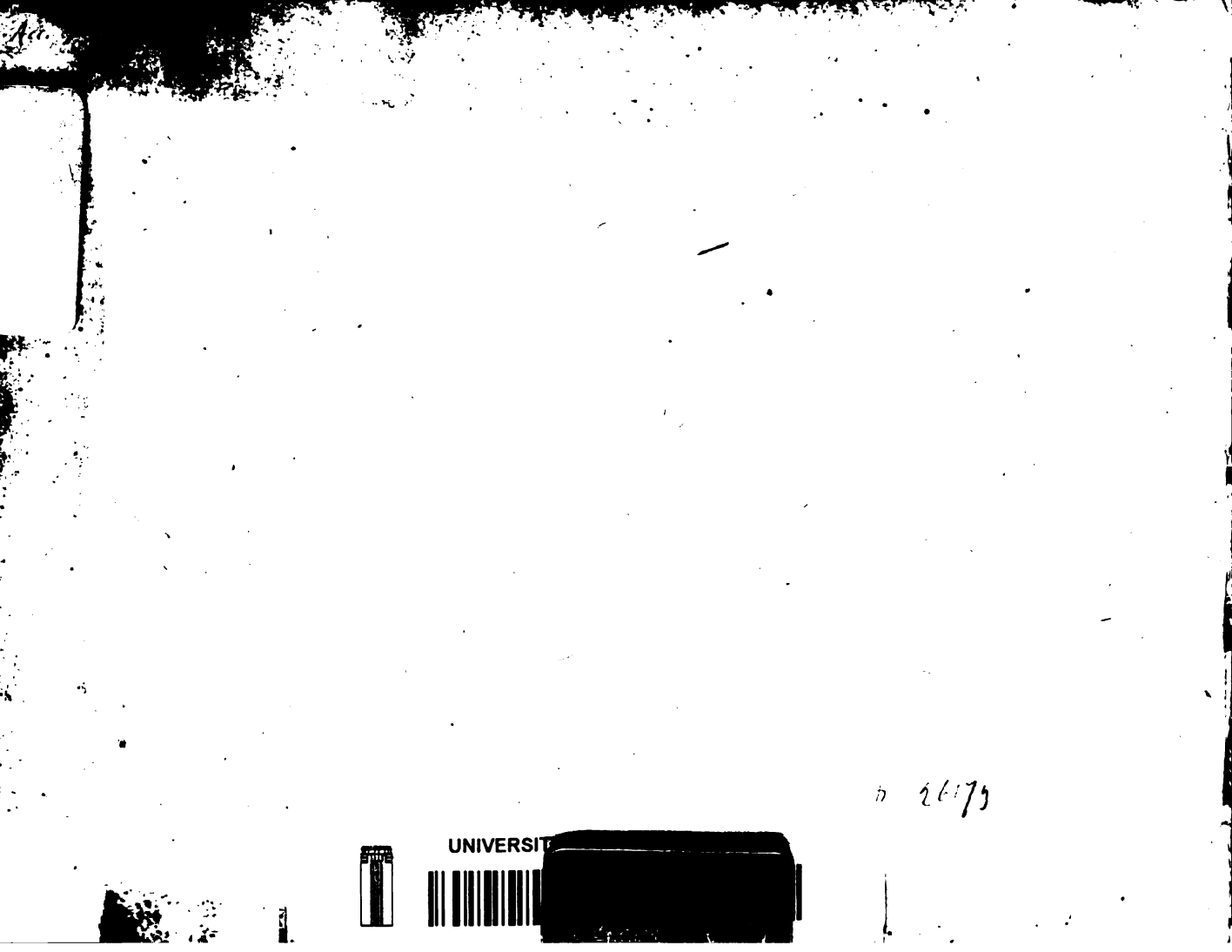
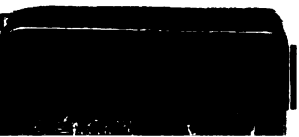

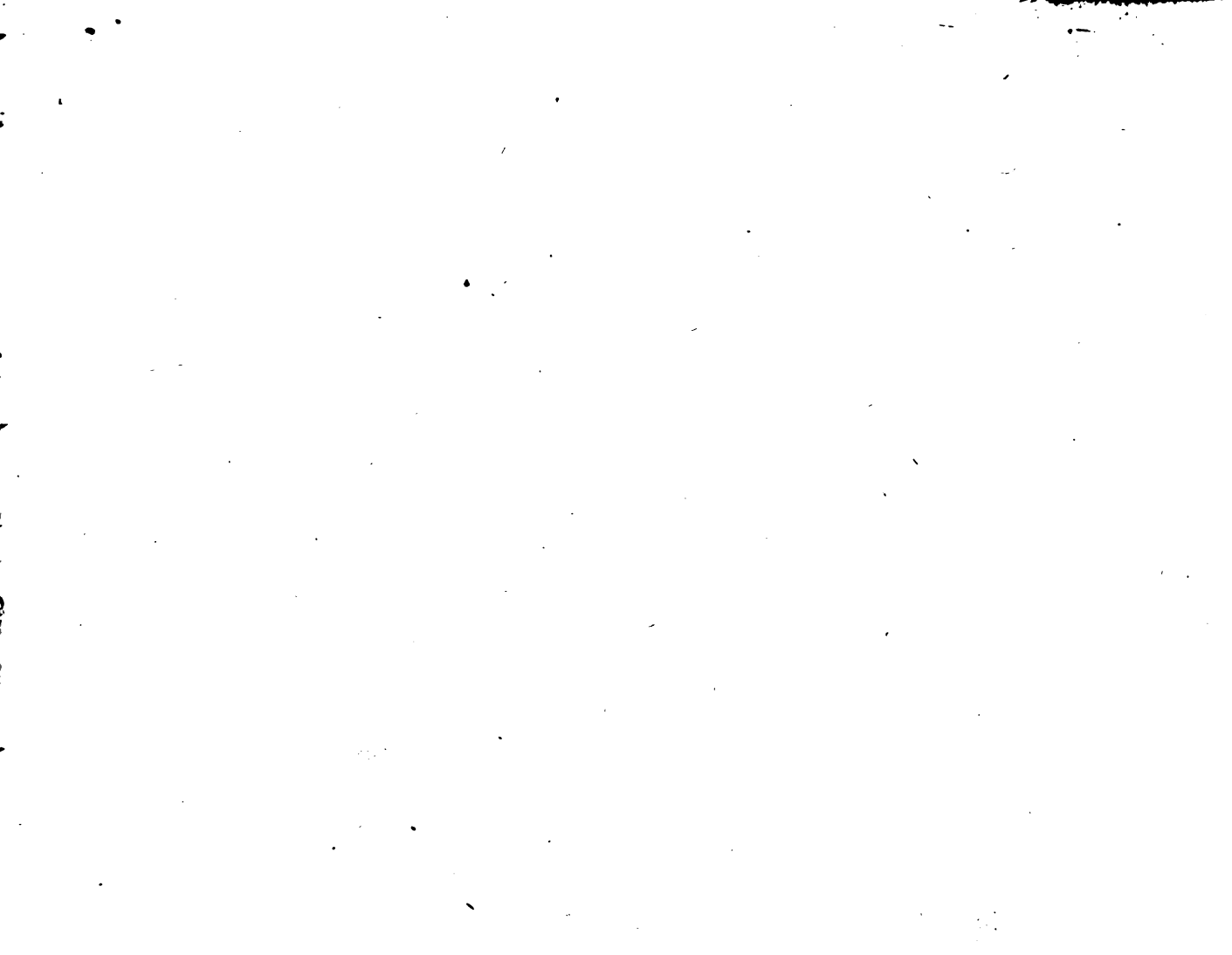

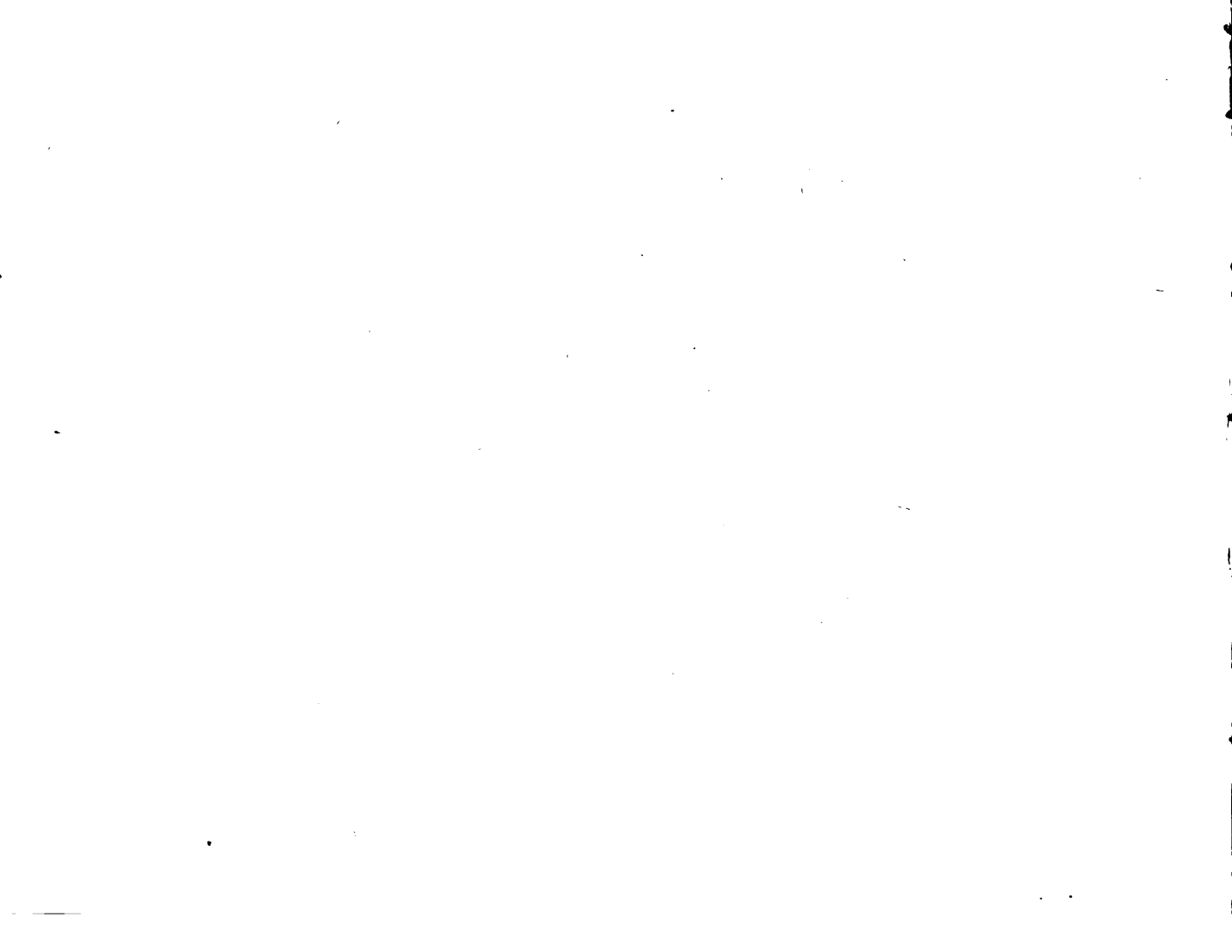
h 2673

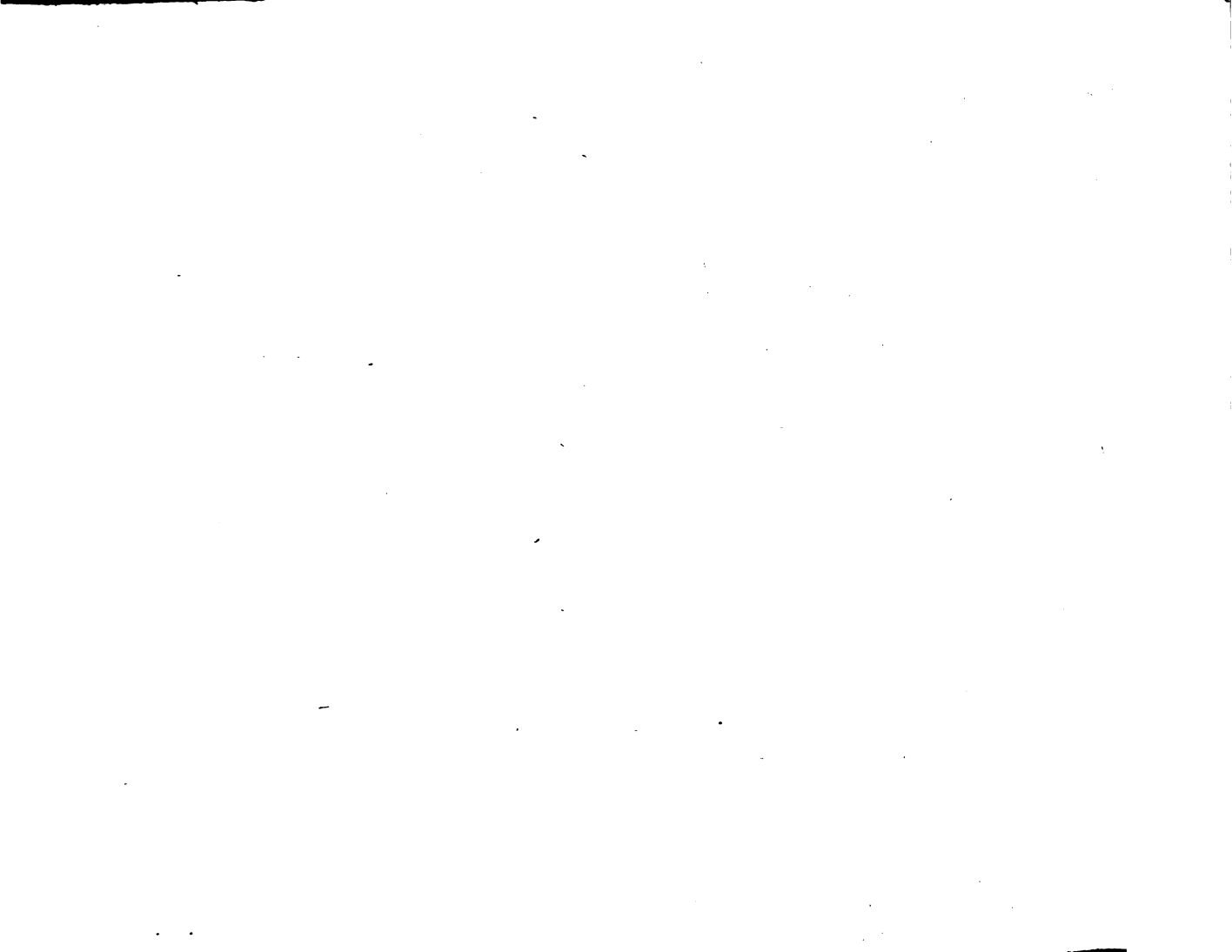

UNIVERSITY

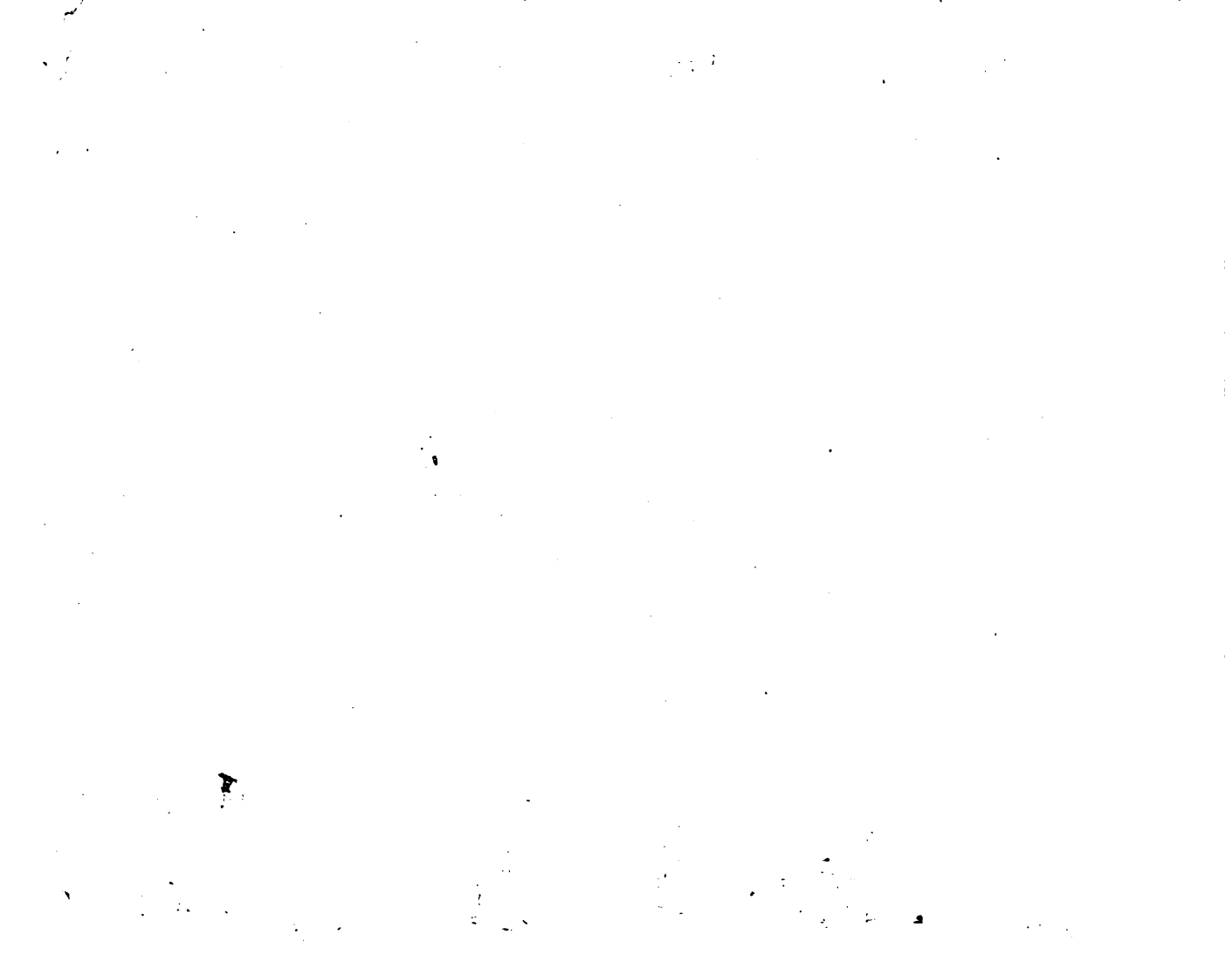

Alle privileges van den Staat

Acc 9100

F R I E S C H E L U S T - H O F,

**Beplant met verscheyden stichte-
lijke Minne-Liedekens / Gedichten/
ende Boertighe Kluchten.**

*Den vierden Druck op nieuws vermeerdert ende verbeterd, met verscheyden Dichten
ende Liedekens, soo Geestige als Boertige,*

D O O R
J A N J A N S Z. S T A R T E R. S S. L L. S T.

Mitsgaders

⊙, ick noch Gerrijckt ende Gerclerd met schoone kopere Figuren; ende by alle
onbekende Ghyfen de Noten, ofte Musycke gehoeght.

A M S T E L R E D A M,

**De v. Hessel Gerritsz. Boeck-verkooper in de Enghel/ op den hoek bande
Doele-stræet/ of inde Cas aen 't Stadthuis/ Anno 1627.**

Extract uyt de Privelegie.

DIE Staten Generael der Vereenighde Nederlanden, interdicteren, ende verbiidden by desen, allen ende een jegelyck Ingesctenen van dese Landen, ende der selver geassocieerde Landschappen ende Steden, van wat qualiteyt, ofte conditie deselve mogen wesen, binnen den tyd van Vier Iaren naest-komende, eenige Gedichten, Poëmata, Emblemata, oft eenighe andere Rymeryen door Ian Iansz Starter, Legum Studiosum tot Franeker gemaect, sonder desselfs consent te Drucken, ofte doen drucken, ende wytgeven, ofte schoon eens gedruckt wesende, na dāze deses wyten sijn Consent te herdruckē in kleyn ofte groot formaet, ofte elders na-gedruckt in dese Vereenigde Nederlanden te brengen, om die te verkoopen, by verbeurte van alle alsulcke na-gedruckte exemplaren, ende daer en boven van de somme van vijftigh gonden Ryders, t'appliceren een derdendeel daer van tot behoef vanden Officier die de Calengie doen sal, het tweede derdendeel tot behoef vanden Armen, ende het resterende derdendeel tot behoef van den voorsz. Ian Iansz Starter. Gedaen ter Vergaderinge vande Hoogh: Heeren Staten Generael, In 's Gravenhage op den 24. dagh der maend van September, in 't Iaer 1621. Ende was geparapheert C. Oosterzee v. Onder stont, ter ordonnantie vande Hoogh-ghemelte Heeren Staten Generael. Ende was ondertekent C. Aerffsens.

Gelycke Octroy is vanden E. M. Heeren Staten van Friesland int particulier den gemelden I. I. Starter voor den tyd van thien Iaren gegunt, als breeder blyckt by d'Originele daer van verleent tot Leenwaerden den 13 August. 1621. Geparapheert M. Gravius, v. Onder staende ter Ordinantie der Ghedeputeerde Staten voorsz. Als Secretario I. Beyma.

IN AMATORIA
D. IOANNIS STARTERI
AMICI SVI ELEGIA.

TE procul rigidi vatum post Sacra Carones
Dedita rugosis turba supercilijs,
Queis labor est curis fluidos comburere soles,
Et faciem intonsis prodere verticibus.
Hæc alios, STARTERE, juvent; nos nostra Poësis
Ad faciles ludos, & ioca blanda trahit.
Bafiaque & tremulos dominæ candentis ocellos,
Quæque sibi quondam sacra poposcit Amor.
Scilicet est aliquid lepidæ servire puellæ,
Et collum placido subdere servitio,
Atque inter cantus & motæ murmura linguæ
Divinis animum pascere basiolis.
O sacrum & cæleste genus! quid picta moramur
Atria, & ornatis marmor imaginibus,
Et Pharios luxus, Mundi que Orientis odores,
Balsamaque Eois cocta sub arboribus?
Auriferasque Tagi fulvum radiantis arenas,

Quæque fluunt plenis prompta Falerna cadis?
Nos totos sibi sumpsit Amor, cui vovimus aras,
Templaque combustis fervidiora focis:
Templa renaturis semper fumantia flammis,
Quæ puer æternâ lustrat Amor faculâ,
Nos ea odoriferis Arabum sacrabimus herbis,
Et dabimus prisco thura ministerio.
Fomitibusque novis sanctos servabimus ignes,
Qui servaturis roribus immadeant:
Extaque Amatorum calidâ ponemus in arâ,
Exta superfuso ter madefacta mero;
Liliaque addemus roseis inserta corollis,
Et florem vernæ purpureum violæ.
Quæ cælata Dei delubra Cupidinis ornent,
Et faciant nostri numinis indicium.
Hoc nostrum, **STARTERE**, opus est; nil quærimus ultra,
Quàm dare cantatis iuxta Cupidinibus.
Lascivosque sales facili producere metro.
Quod puer heroâ fronde coronet Amor.

P. WINSEMIUS.

Ord. Frisæ Historiograph.

Klinck-Dicht,

Ter Eeren

Den Sin-rijcken, Soet-vloeyenden Poëet

I A N I A N S S E N S T A R T E R.

Kunst-Vrom, queeld wy het lof van Friesche STARTER (waerdigh
Een Hecatombs-ryms-danck) nu wy sijn kunsts-murgh zien;
Want meerder zoetheyd kan door geen Poëet geschien
Int wee kosery, soo dactel, en soo aerdigh.

Vlied vlag'-gerucht, en dringt nu snelle galmte vaerdigh
Na lievende Gezinden, en kunst-lievers-lien,
Op dat sy STARTER danck in offering aenbien:
Want in sijn werck men vint zin en beschryf een-aerdigh.

Hy smeeckt, hy vlayd, hy vrijd, door woorden trostelt hy
Met sooverende kracht, die zielen hert bewegen,
Zoodanigh, dat door 't zoet geweld, 't zy hy oft sy

Bewegen, die tot liefde waren noyt genegen.
Dus laet my zeggen STARTER, wat men nu geloof
Wat is 't: maer dat ghy door u kunst de herten rooft.

Chi sará sará.

P. S.

Op de Af-beeldinge

V A N

I A N S T A R T E R,

Ende ſenen

FRIESCHEN LVST-HOF.

Je Wonderbare geest in Pledkens, in Kluchten,
In Roddigh Woertery: Chalia, usse vruchten;
Hy, Ghien ghy 't scherſen leert: u Suster niet-te-mijn
Melpomene' hem den pronck en' deſtigheyd ſtozt in
Op 't hoogſt-geſchoent tooneel, met treffelicke zeden
Verheerlijckt, en' bezielt met ongemeene reden,
Wol glans, Wol ſtofs, Wol ſins: die bloegende poeet,
Die nergens in ſijn Sicht van een ſtop-Ghoordtje Gheet,
Die is van ſulck gedaent: van neus, van mond, van hazen;
Als die ſijn ouderdom teſt negen-mael drie jaren.
Rozt-om; Jan Starter is 't. Wat ſegge' ick? geen ſo ſtout
Sie hem Wel ſchild'ren kan op koper, of op hout.

* *

Sit

Dit is een schijn alleen. hy treft sich selfs te degen
 Hier achter in dit Boeck: in 't Lust-Hof, en' de Ghegen
 Way't al-besterend Wicht; dat Swingelandtje blind,
 Komt hier die zijt geraeckt in Liefdes Labyrinth:
 Hoe diep ghy zijt gedooft, ghy sult daer uyt geraken:
 Dit 's Ariadnes klouy. dit is de rechte Waken,
 De groote zee-Gaerts Zee. al blindelings men hier
 De Haven-binding leert van sijn gewenste Gyer.
 Doch, Holland, stoot u niet aen dese Vriesche boomen:
 Weet dat ghy zijt wel eer van Vriesland afgenomen
 Een stuck ontrent den Eij: daer ghy noch huyden seght,
 Voor menigh hondert jaer ten Graeffschap opgerecht.
 Dus Vries-Hollandsche Jeught, gaet aen: dees Eymeryen
 Die leeren u de Konst, en' dienen in het Wyen.
 Singt, Speelgenoodtjes; singt. geen hart so Gziet, so sel,
 So trots, of 't Gword gedweegh door sang en snaren-spel.
 Was selfs Ulysses niet met sang te overwinney,
 Daer hy boer inde zee booz-by de Mereminney,
 De Gzolicke Sireens? dien Helst kost haer gelaet
 Nau lebendig acnsien, of hoorzen 't soete quaet:

Gulcx dat hy heeft gestaen Gast aen de mast gebonden,
Daer ronts-om-her matroos en' 't rousse boots-bolck stonden
Met toegestopten ooz: Want waer de sang gehoozt,
Sy hadden altemael gesprongen bugten boozt.

De plaets, daer haer in Zee dees Maeghden lieten binden,
Gebraek noch macht, noch kracht van d'onder-aerd sche winden:
Want Scylla menigh schip door 't baffen maecte bang;
Maer 't Acheloidsch gebroet vermocht noch meer door sang.
Als Orpheus sloegh den Luydt, en' roerde me'e sijn lippen,
Weseeghde' hy al 't gediert, ja zelfs de harde klippen.

EURYDICE song hy: EURYDICE terstont

Liep op der Tigers tong, en' in der Leeussen mondt.
Die vloeyende Libier stond stil, en' gaf sijn ooren;
De Steen-rots liep ten sang; de Woffchen quamen hoozen;
In 't gantsche Thracisch landt geen mensch en was so wilt,
Of is door Orpheï Lier en' soeten stem gestilt.

Amphion heeft hy een de steenen oock geropen
Van Cithæronis bergh; die self te samen kroyen,
En' groeyden in een stadt, den arbeyd was daer licht;
Dooz spelen en' gesang de Theben zyn gesticht.

Amphions Cithër heeft het manlick hert ontsteken,
In 't Dorlogh aengevoert, so dat sy nogt en veken.

○ Thebe, dit was u een vest en' stercke muer:

Die u vel heeft besaert, den Gyand stont so duer.

Als Saul vield bestoort met sinne-loose slagen,

Met rasery geplaeght; heeft op sijn Sarp geslagen

De groote' en' wyse Vorst van Jesse voort-geteelt;

Terstont is 't swaer verdriet van Sauls hals gespeelt.

Saerom is oock hoor't bed der ober-wonnen siecken

De sang vel eer gepleeght (dit tulgen ons de Grieken)

Tot beternis van 't quaet, verquicking van 't gemoet:

Het geen men nu met dranck en' ader-laten doet.

Saer seght in het Musyck ick weet niet wat verborghen;

Musyck kortswygh is; Musyck verburght de sorgen:

Musyck verjaeght ellend; Musyck verfraeyt den geest;

Musyck de pijn van 't hert en' droefghed geneest.

Wat gluurje dus op my met ober-hoecksche oogen,

○ Zacche', en schud dijn spies met blad'ren ober-togen?

Als of ick u vergat, en' kende van geen waerd

Sacr eene Minnaer is vromedigh en' besaert.

Sper-

Vergeeft my, groote Godt: ick weet genoegh u krachten,
 Die somtijt heb vermaectt mijn dzoevige gedachten
 Met ussen soeten dranck. de Minnaer met onlust.
 Als hem de tijd verdriet, is met de Wijn gerust;
 Hy soeckt door u den slaep, en' aengename droomen.
 Als 't Meyssen achter blijft, en' aerselngt te komen,
 Dan komt u druyf te staet, dan zijt ghy wonder goet.
 Maer neemtmen u te heel, den mensch ghy schade doet:
 En' helpt hem aen sieckt, en' bindt hem in sijn kamer.
 Wie is dan (seg my doch) Musijck, of ghy bequamer?
 De Goversheyd word dan genaemt een groote deught:
 De Wijn die word verbo'oy: Musijck het hert verheught;
 Musijck yet Godlijc is; Musijck versoent de Goden;
 Musijck de straf versacht van 't Mood-sot en' Geboden.
 De Veerman staet stock-stil by synen Heelschen schuyt:
 En' Cerberus hoozt toe na't lieffelijck geluyt.
 Door sang vergeten haer de swarte drie Godinnen,
 Gestelt op 's Levens draet. sy lusteren, het spinnen
 En't vercken heeft geen val. Verlozen gaet de tijdt:
 De twee bedrogen niet, de derde niet en snijdt.

De Swanen, als sy't eynd haers lebens hoor-behoelen,
 So singen sy een Lied, en hoorstelen, en' hoelen:
 Is't niet, om dat dit beest vernuftelijk herstael,
 Dat altemet de Doodt door sang te rugge gaet?
 Waer door dees Vogel is ge-eigent den poeten,
 En' jshoebo haren God; begaest al met hoor-heten.
 Jan Starter, so men my oock in dees konst geloofte,
 Ick sie de Eeuwigheyd u hangen oer't hooft.

Verontschuldige over't voorgaende.

Dewijl ick hadd' in't hooft een kort en' bondigh Dicht,
 Van hoogen inval en' van sin en' van gewicht,
 So raeckt' de schroeve los: en loopend' ongebonden,
 So hebbe' ick, Starter, u dit slechte Dicht gefonden;
 Iuyft hondert versen groot. Het ander wou niet wel:
 Daerom is dat ick u de regeltjes toetel.

LEGENDO ET SCRIBENDO.

CIO IO CXXI.

R E G I-

I. Starters Friessche Lust-Hof.

*Alle de nieuwe Liedekens en Gedichten na den eersten Druk,
 Gordey met een Sterrekey aen-geteyckent.*

A E O L E houd doch u winden in toom. 65	* G'lijck als dooz de baren. 170
Alsoo de groote glans van Phœbi gulden stralen. 64	Goddinne/wiens minne mijn sinnen altijd. 10
Als u't geluck toe-lacht. 94	Had ich dupsent p'sere tongen. 95
* Als ich o kroon van de Jeught. 157	Het glas van mijn geneucht is afgeloopen. 98
Al eer des Hemels oogh/de veel-besienende Son. 112	* Ik heb veel nachten lang gewaecht. 205
Apollonia lief/schat-kist van alle deughden. 120	Hoe komt Jets ke/sis het mp. 90
Aktra schoone Maeght. 150	Ich had dooz desen (so doen ich noch). 44
Aurora had noch nau haer paerden inde wagen. 30	Jeughdige Oymphen die 't boerten bemind. 9
* Amaril die dooz u soet gelaet. 168	In 't midden vande nacht: doen's Hemels blaauwe rocken. 11
Bedroeft u nu met recht ghy welgemoede/etc. 19	Is dit niet wel een vzeemde gril. 8
Blydschap van my blied/laet ich my berepen. 40	* Juffrou/als ich u deught. 193
Cluchtige/tuchtige Harderin. 139	Hond Orpheus stemme/hond Orpheus spel. 124
Cupid'onlanckx gele'en. 25	Lieflocksters van de min. 73
Datmen eens van drincken spraeck. 99	Loflijcke vrienden hier vergaert. 85
Dartele schaepjes gaet weyden in 't groen. 125	Luchtige Maeghden datmen u vzaeghden. 123
Deugd-rijcke Wyf/o al-roem-waerde maegt 118	Mijn lief/mijn hoop/mijn troost/mijn vzeught. 39
* Deught-liebende Goddin/wiens min. 158	Mijn soete koninginne. 55
* Delfte Rymsers kloeth van geest. 172	Mijn troost/mijn hert. 92
* Doen ich was in 't bloepen van mijn tijd. 173	* Mijn wel-beminde. 159
* Daphne d'overschoone Maeght. 151	* Mijn waerde Ferdinande. 204
* D'upmuntenste Harderinne. 194	Da dat de grpsē Dooft syn wit-geblockte kleed. 128
Ghy vrienden van dit Paer so wel vernoecht. 73	Da dat de wyfne Nacht met haer ghestarbe rocken. 133
Ghy die op d'over-groote vzeught. 105	Du Wyppgom schild byt upt. 91
Ghy die hier zyt vergaert. 116	Du Jongelingen zyt ghy krank. 121
Ghy die den Hypocren' hebt smakelph/etc. 160	

Ⓐ Herd bedeckt met Bloemen u hooft.	137
Ⓐ Angenietje mijn honigh Bietje.	151
Ⓐ cierlijke cieraet.	26
Ⓐ eenigh voedsel van mijn jeughd.	96
Ⓐ Of in een dagh/ in een maend/ in een jaer.	108
Ⓐ Frieslandt soo vol deughden/ als ick een Landt- schap weet.	55
Ⓐ Friesen treurt en klaeghd.	111
Ⓐ Onlange geleben/ doen ick 's Hemels/etc.	79
Ⓐ overschoone Vrouw/cieraet van uwen tyd.	29
Ⓐ schoone Corinna Dooghdesse van mijn ziel.	89
Ⓐ uyt vol vroljckheden.	61
Ⓐ Doet beroemt met reden.	110
* Ⓐ soete hartjes schoon en kups.	201
* Ⓐ doel van mijn gedachten.	203
* Ⓐ Heer/ de Prince d'Orange.	206
Princesse die mijn ziel gebied.	62
Schoone Margariet.	106
Schept ghy veel vzeughds.	117
Seght doch mijn licht.	42
* Silvester inde morgen stont/ begaf.	153
Snachts doen een blaau gestarde kleed.	75
Soo mijn pemand quam te vtragen.	86
So d'bude Plato self (die met zyn wyse reden.	100
Stil/stil een reys ghy die het blanche vleys.	27
Suppe schoone vermakelycke Maeghd.	77
Ⓐ Goud-bradig hant/dat dees Goddin om 't hooft sweeft.	121
Ⓐ is noch niet lang geleen dat uyt hun/etc.	142
Ⓐ is noch niet langh gele'en dat Phœby gulden wagen.	45
* Ⓐ is tyd/o witte pen/dat ghy in swertē inct.	196
* Vrouw van mijn jeught.	171

Voecht-Vrouwen bande lust die met een soete vzeught.	1
Vrouw-boedster van mijn jeughd.	81
* Vive le Prince de Orange.	102
* Waer heen/ o Spaensche Vos/door hoobaerdy verblind.	175
* Weest nu/ o Batabiers niet slof.	187
Wanneer een Stozm met eeren.	167
Wat schijnt daer booz gheraet te schat'ren in mijn ozen.	21
Wat blannnen voel ick in mijn vzooghe boesem blaken.	59
Waecht op om God te loben.	140
Wel op mijn Mula heel vroljck van sin.	29
Wrede Cupido gebleugelde Wicht.	141

Lijste der Boerterien.

Hier wat is hier al mop goetjen by malkaer	3
Ⓐ Elementen! wat ick hooz.	7
Beso los manos mijn soete schelmitje.	9
Ⓐ Ick weet niet wat mijn Vrijster schozt.	10
Ja wel het moet sint selten doen.	12
Plus was onse Truy so mop.	20
* Menniste Vypagie.	22
* Doen Phœbus vertoogh.	24
* Wil dan niemant Ront-om leelijck.	25
* Vive le Roy de Bohemen.	26
* Wegh duchtige suchtjes.	28
Ja Sommelalire soo groote geneught.	29
* Liebe loofje, soete Maetje.	33
* De groote Jupiter had op een tyd de Goden.	34
* Schoone Son die met u stralen.	39

Tot de

Iongh - Frouwen

V A N

F R I E S L A N D.

Goed - Groussen Gan de lust, die met een soete Gzeughd
 Ons' aderen verbult in 't Gassen Gande jeughd.
 't Onsterffelijck geslacht der Stoeyende poëten,
 Sie hebben in hun dicht de Musen noyt Gergeten;
 Maer eeuwiggh in 't begin hun gonsten aengebeen;
 Dan ick, ick laet se staen, en kom by u alleen:

Want ghy zijt de Medier (Gaer Ghoud' ick 't anders halen?)
 Daer uyt de stroomen Gan al mijn gedichten dalen,
 Jong - Vroussen groot Gan roem, Giens dienaer dat ick ben,
 Al Wat ick dicht of schrijf, dat stort ghy in mijn pen:

Jck

Jck ſceet niet aerdighe, noch niet treftighe te verſieren;
 Ten zy het u belieft my inde kop te ſtieren.

Och! had ick Heynſij Geeſt! de deſtigheyd van Hoof!

En Catſij ſoete ſtijl uyt Pæans hand gerooft!

Jck ſou ſo dapper van u hooge ſchoonheyd roemen,

Dat ghy my ſoud met recht u trouwe dienaar noemen:

Van, Wijs ick, ſo ick wienſch, het niet uytſoeren kan,

Is 't beter dat ick ſwiigh dan dat ick ſpreek daer van,

Maer hoe! hoe kan 't geſchien? Wie iſſer die niet dol,, is,

En ſpreken kan, die ſwiigh van 't geen zijn herte vol,, is?

Jongh-brouwen dan wel aen, betoond my maer u gonſt,

Shy Mufæ van u tijd en Moeders van de konſt,

ſchat-kamers van de zreughd, Gebieren, daer de reden

Uyt bloeyen, met een glantz van treffelijcke zeden!

O ſinnen vol vernuſts! met wbetenſchap beboud,

Maer in de eerbaerheyt haer kuyſche wboonplaets houd;

Fonteyne van ons luſt! Gyzpoſtige Goddinnen!

Sie door u aerdigheyd verwackert onſe ſinnen,

Naturaes hooghſte roem, die sy op deſer aerd

Geeft tot een proef-ſtuck van haer wbetenſchap gebaerd,

Tot

Tot u is 't dat ick kom, barmhertigh van gesichte,
 En bidde dat ghy Ghist doen sloeyen mijn Gedichten,
 Wetoond my dese gonst, en ick sal Gbederom
 Verbreyden ussen lof ter plaetsen daer ick kom,
 En daer ick niet en kom, daer komen mijn Sonnetten,
 Die van u schoonheyds glantz doen blasen de Trompetten:
 Maer hoe? Ghat hoef ick heel te seggen van het geen
 Dat duydelijck genoegh bekend is yeder een?
 Al trecktmen oer zee, naer Eng'lands rugme palen,
 Daer hooztmen tot u roem uws schoonheyds roem herhalen,
 Want d'eerste Vriesche vrou, die oyt in Eng'land quam,
 Was die de Coningh tot zijn echte huys-vrou nam,
 Ronixa Gwas het self, die met haer soete oogen,
 Gyn Conincklijck gemoed heeft tot haer min getogen.
 Ronixa Gwas de Maeght, het oer-soete Bier
 Dat datelijck sijn hert deed branden als een hier,
 Gy brocht hem eenen dronck, en gaf hem (na de Wyse
 Die men in Vriesland houd, en die men hoozt te pryzen)
 Een lieffelijcke kus, een lieffelijcke Gbond,
 O kus! o soete kus van sulcken schoonen mond!

Du leaver Kingh wachts heyl, dat Gharen hare Ghoozden,
 Getempert met een lach, Ghaer door sy hem bekoorden.

Ick sou heel seg gen van haer schoonheyd: maer 't mocht schien
 Dat ick daer dooldey in, Ghant'k hebse noyt gesien.

Dus staeck ick dat verhael: maer so heel moet ick schryben,
 En denck daer tot de doot stantvastigh by te blyben:

Hoe seer hem yeder 't zyn te prysen onderwind,
 Datmen in Friesland noch de schoonste vrouwen vind.

Misschien sal yemand hier beginnen om te rasen,
 En seggen, liebe man, hoe staet ghy dus te blasen?

Het schijnt wel ghy begeert niet dat u mond verbrand,
 Is 't nu in Friesland al, wat 's dan in Engeland?

Ick antwoord, datmen my wel licht'lijck kan betoonen
 Dat oock in Engeland seer schoone vrouwen boonen:

Maer die zyn voort-geteelt, dat 's meer dan al te wis,
 Van 't Edel Friesch geslacht dat daer gebleven is;

Doen sy met haren Heer Engisto ginder quamen,
 En met een moedigh hert gantsch Engeland innamen,

Waer door Britanyen te hozen so beroemt.

Doen, naer Engisti naem, vliet Engeland genoemt.

dat

O dat ick usse roem, u deughden sou verhalen,
 Of usse schoonheyde glantz met myne pen af-malen,
 Dat waer niet in mijn macht, te swack is mijn verstand,
 Ick sou den Hemel eer bereycken met de hand,
 De Zee eer drincken uyt, de bergen eer verplaetsen,
 Ja eer de donder met mijn hand te rugge kaetsen,
 Meen, lieffelijck geslacht, ick sou day Phaëton
 Recht schapen bootsen nae in 't mennē hande Goy:
 Say wat ick niet en doe, ontbreect my aen mijn krachten:
 Maer geensins aen mijn wil noch gonstige gedachten:
 Ghy doet my ongelijck (geloofst het Nymphen Gyz)
 Soo heer ghy anders denckt, geboeld, of spreekt say my.
 Ick soeck u dienst te doen; en om u te vermaeken,
 Is 't opperste daer ick met lijf en ziel naer haeken,
 Daerom is 't dat ick schrijf, daerom is 't dat ick dicht,
 Daerom is 't dat ick breng dit Liedboek in het licht,
 Sees Liedjes, vol vermaeckx, vol minnelijcke kluchtjes,
 Vol minnelijck geklagh, vol minnelijcke suchtjes,
 Vol minnelijck gequel, vol minnelijck onrust,
 Die worden uytgedeeft alleen tot usse lust:

Jongh-Grouwen als ghy die day eens begint te singen,
 Laet de barmhertigheyt dan uyt u boesem dzingen,
 Herkaest en overleght dan eens in u gemoet
 Wat pijn u schoonheyds glantz den Minnaers Gaeck aendoet,
 Hoe dat sy usse gonst met suchten en met klachten,
 Ja, duideloose pijn, gantsch ygerigh verwachten,
 Hoe dat sy usse lof verheffen tot de Lucht,
 En hebt dan deernis met haer tranen en gesucht,
 W straffeyd haer en laet, wilt haer u gonst betoonen,
 En met u Geder-min haer trouwe dienst beloonen:
 Op dat een yeder weet, dat binnen Frieslands lijn
 De heuschste, schoonste, en beleefste Vrouwen zijn.

Den geheelen uwen

I. Starter.

Gonst baert Nijdt.

Wanneer ghy by de Wijs zijt, soeckt u te vermaken,
 Zy schuyst het vies geklap van Goddelijcke saken,
 Elck dingh heeft synen tijd: 't is prijslyck dat een May
 Is wijs in sijn beroep, en vrolijk by de Lay.

In-leydingh, tot Vreughd en Gesangh,

Op de wyse: Van d'Engelsche indraeyende dans Londesteyn.

S dit niet wel een vzeemde gril? 't Sou hier goed haver saepen zijn: 't Ge-

felschap is dus wonder stil/ In 't midden vande Wijn: De Wijn die peders hart

ontfonckt/ En alle swarighepd verlicht/ Daer by sitmen nu noch en pzonckt/ Met een bebeynst ge-

sicht/ Ep waerom/ doch dus stom/ en bedeckt/ Dooz goe vzeughd/ wiert de deughd/ noyt bebleekt/

Hep wilt dat staken/ En u vermaken met al wat lust verwerckt.

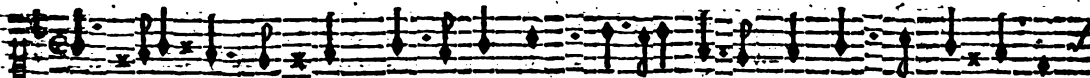
2 Wp zyn in 't soetste van ons jeught/
In 't alder-schoonste van ons tft/
Ep dat wp die niet sonder vzeught
Dus klack' loos wozen quyt/
Wanneer den gepsen ouderdom
De groente van ons jeughd verdozt/

Dan komen all' onse lusten om/
Ons vzeughd wozt opgeschort:
Dus wel an/ laet ons dan/ wijlmen niagh/
En de tijd/ sullix ljd/ tot den dagh
Recht lustigh wesen/ vzeughd wozt gepresen/
En 't lachen in 't gelagh,

3 *Esa Jongmans of Jongvrouwen/ segt*
 Men wien is 't dat de Roemer staet?
 Men sal over dien houwen recht/
 Die hem niet omgaen laet:
 Want ich weet een die dootstigh is/
 En garen dvincken sou sijn deel/
 Vermits hy heel aemboestigh is/
 En 't dzooght seer in sijn keel.
 Dvinckt het leegh/ met een veegh/ so is 't wel/
 O Elenbaes/ die word haes/ daerom sel
 Hy 't u wel na doen/ en sich wat dza spoen/
 Hy epscht gantsch geen uptiel.

4 *Waerom begint ghy Maeghden niet?*
 Hy dunckt een pder pijcht om 't seerst/
 En naeste Wuytje singht een Liedt/
 Begint ghy liebet eerst/
 So word u hooft met vzeughd bekrans:
 En so ich per van 't Liedtjen weet/
 Ick sal u helpen als een Lanst/
 En singhen dar ich sweet/
 Weest niet stil/ is 't u wil/ toont u aerd/
 Wangteens aen/ laet het gaen/ geen vzeugd spaert/
 Want wy om kluchten/ vzeughd en genuchten
 Alleen hier zyn vergaerd.

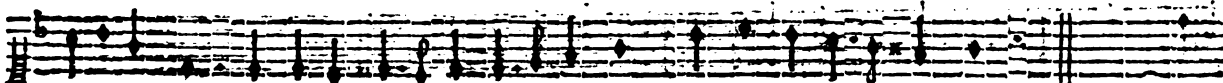
Stemme: Phœbus is lang over de zee, &c.

Dughdige Spimphen/ die 't boerten bemind/ Drolicke herten hoe mach het doch komen/
 Dat men in plaetse van 't singen begint Stil/en hoe langer hoe meerder te dromen? Is de gemachte

dan so besnoept/ En upt u jenghdige herten geroept/ Wat die niet weder en bloept?

2 De tyd sal u vallen so veel te lanch/
 Laet ons wat kachen/wat massen/wat deunen/
 Singen en spilingen/ ja maken een klanck/
 Datter de kamier begint van te dzeunen/

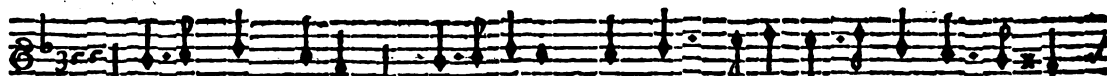
De tyd sal u vallen so veel te lanch/
 Laet ons wat kachen/wat massen/wat deunen/
 Singen en spilingen/ ja maken een klanck/
 Datter de kamier begint van te dzeunen/

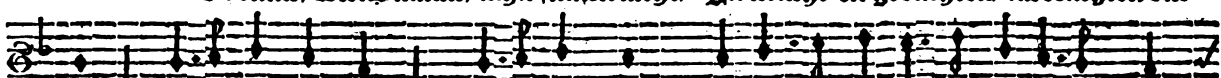
Wep/ wie weet wanneer het gebeurt
 Dat men 't geselschap dus 't samen bespeurt/
 Waer toe dan nu getreurt?

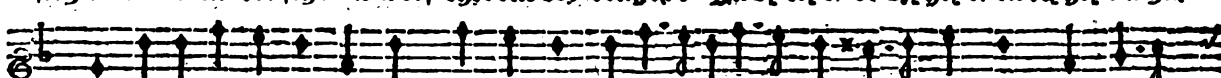
3 D'ouderdom komt ons doch op de hant/
En ons ontslippen de jeughdige jaren/
't Welck de byengden dan stelt aen een kant/
Doo'ts so beginnen wy dan te bedaren:
Dus wilt doch in u lichtighe jeughd
Niet laten te bypcken in eeren en deughd
De blpe bequame genoegh.

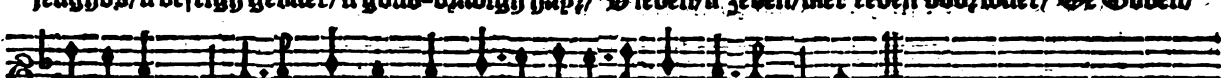
4 Sult ghy dan niet beginnen een reys?
Daer nae hegeert ghy doch langher te bepen/
Daeste Gebuytse voldoet ghy mijn ey/
West op een Liedtjen/ men sal u gelepen:
Zyt ghy beschaemt? ep hout doch u k'leur/
Weught ghy wat wachten/ ich sing u wel veur/
Soo niet/ ich geef u de heur.

Stemme: Peckingtons pond.

G

Godinne/ wiens minne/ mijn sinnen algt/ In kracht en gedachten/ na trachten om

strijt/ O kroone der schoonen! lof-thoone des deugds! In dy leyd/ de bysheyd/ en blysheyd mijns

jeughds/ u bestigh gehaer/ u goud-dradigh haer/ D leden/ u zeden/ met reden voozwaer/ De Goden/

(als boden) doen noden tot min/ Sp draben/ u gaben na/ haabe Goddin!

2 D happen/ vergaren/ als baren verguld/
Met kuppjes/ vol krupjes/ als byupjes gekruyd/
D ooghsjes/ pas hooghsjes/ niet booghsjes beset/
Byupn helder/ sien snelder/ en selder te met/

Als 't sickerigh licht/ van Jupiters schicht/
En plen/ by wplen/ als pplen seet dicht/
In 't harte/ vol smarte/ ja marteren dien/
Te spade/ moet rade en genade geschien.

3 D mondt/

3 Mondtje/ dat stond me in 't ronde ten toon/
 Dat spne/Robynen/ nau schynen so schoon/
 Tandten/als randen/ kleyn van wit pbooz/
 Die pzoncken/en bloncken/ als voncken daer dooz/
 Halsjen in 't rond/ so ciereglyck stoud/
 Daer d'aeren/so klare/deur waren gegrond/
 Dat het vast/meer albafter scheen/as teere vleys/
 Schoone persoone! wat kroon is u eys!

4 By poosen/so bloosen/als roosen/in snee-
 Wit laken/u kaken/vermakende mee
 Diens ooghen/die pooghen/het hooge' ongemien
 Cieraet/van u staet/en gelaet te besien:

o lieflycke kin! gestelt na mijn sin/
 By de top/van u krop/met een dopje daer in/
 Ghy soud me de oude/verhoude/seer haest
 Doen 't minnen/beginnen/met sinnen verbaest.

5 Lof-waerde/bedaerde/soet-aerdige beeld!
 o vreugt vā mijn seugt/mijn geneugt en mijn weeld
 Seght my nu/zijt ghy schu/van die u met vlijt
 Syn leven/ heeft eben verheben althijt
 o schoone! die my/ bepd doebigh en bly/
 Naer u haken/kond raken/te maken/laet by
 Wees klagende/vlagen/ mislagen/ en send
 Mijn lpdende/ tpden/'t verblpden in 't end.

Trouw - Dicht,

Ter Eeren d'Heere

ERICH BRAHE, Steynsoon, Heer tot Knusdorf, &c.

En Juffrouw LUCIA van EYSINGA.

N 't midden vande nacht, doen 's Hemels blaeuwe rocken
 Met een gestarde kleedt heel waren over-trocken:
 Doen d'aerdsche Cirkel was van Phoebi glantz berooft,
 Vermits hy leyde neer de stralen van syn hoofd,
 En ick op 't alder-soetst was van mijn slaep gelegen,
 Is Morphæus den droom uyt syn spelonck gestegen,
 O droom! o soete droom! my dochte daer ick lagh

Dat ick de kleyne Godt Cupido voor my sagh.

Cupido was het selfs, die duydyck tot my seyde,
 Nu wil ick eerst mijn lof door al de wereld verbreyden:
 Al leght ghy nu en slaept, noch sal ick u doen sien
 Het gene noch eer lang in Friesland sal geschien.
 Ghy hebt voor leurey, daer niet was aen bedreven,
 Geacht tot beden toe wat die Poëten schreven
 Van mijn verheven macht, ghy hebt oock noyt geloofst
 Dat ick den trotsen Mars had van syn kracht berooft,
 En hem bedwongen flux de Krijgh te laten steken,
 En Venus om haer Min te bidden en te smeken.
 Maer beyd (al zijt ghy schoon dus godloos van vermoen)
 Ick sal u wel terstond wat anders mercken doen.
 Hy had het nauw geseyd, of hy was voort verdwenen,
 En daer is in syn plaets een Krijghs-Held weer verschenen,
 Wiens wesen blofend root, staegh bly-koleurigh stond,
 En een gold-g'lycke baerd vercierden hem de mond.
 Een wonder groot vernuft men mercklyck kond bespeuren
 Te stieren syn gedaent' in blyschap en in treuren.
 Zyn oogen als een git, die stonden na syn sin,
 Dan soet, dan straf, dan weer vol lieffelycke min.
 Maer ach wat had hy leen! twee beenen als pylaren
 De stercke steunsels van syn trotse lichaem waren.
 En wijl ick noch dus stond star-oogend' op syn leen,
 Een over-schoon Godin hem aen syn zy' verscheen,
 Ick schrickte van 't gesicht, en dachte in myn sinnen,
 Is dit een mensch, of is het een vande Goddinnen?

Nu 't zy Vrou of Godin, of wat het wesen magh,
 Ick sweer by al de Goon, dat ick noyt schoonder sagh,
 Haer blond-gekruyfde hayr mocht 't goudt so wel gelycken,
 Dat self de Zon daer voor in glantz sou moeten wycken.
 Om schoon Helena wil is dapper veel geschiet,
 Maer dat sy dees Godin geleeck, geloof ick niet,
 Haer voorhoofd hoogh en breed, so braef en uytgelesen,
 Dat het een silv'ren Bergh scheen duydelijck te wesen,
 Twee oogen als een Git, of Diamanten syn
 Haer teysterden in't hoofd gelyck een Sonne-schyn,
 Die wist sy na haer wil, dan lodderlyck te swieren,
 Dan met een fier gehet heel deftigh weer te stieren.
 Haer wesen Princelyck was soo vol Majesteyds,
 Dat ick noyt in een Vroufach soo veel deftigheyds.
 Op haer sneeu-witte vel, heel lieffelyck te bloosen,
 Stonden haer wangetjes gelijk twee roode Roosen.
 Haer kin niet uytterlijck, maer maetlijck breed en rond
 Vercierde met een kloof haer welgestelde mond.
 Haer lipkens als een kars, heel lodderlijck omranden,
 Den kleynen silv'ren boog van haer yvoren tanden.
 Ach! haer albast'ren hals, daer sneeu en Cristallijn
 Veel minder noch als niet in held'righeyt by zijn.
 Haer schoonheyd beelden uyt, so haest sy maer eens lachten,
 Het welck ick duydyck sagh als 'k op haer gorghel achten.
 Haer borstjens hard en rond, veel blancker als yvoor,
 Daer schenen met een glantz die blaeuwe ad'ren door.

Wat wil ick veel haer leen van stuck tot stuck beschryven,
Ick sou de gantsche dagh daer me wel bésigh blyven,
En rechten noch niet uyt. Om haer te prylen recht
Is mijn begryp te kleyn, en mijn verstand te slecht:
Naer desen wenden hem de Jongman met syn oogen,
En heeft voor haer syn knien gantsch nederigh gebogen,
En seyde (so my dunckt na mijn onthouden) dit:
O schoone! die myn ziel volkomentlyck besit,
O schoone, die mijn geest, ô schoone, die myn sinnen
Bedwongen hebt om u dus vyerigh te beminnen,
Aensiet myn lyen doch, en de stantvastigheyd
Daer myn te heete min syn trouw op heeft geleyd.
O schoone Vyandin, ick hebbe noch tot heden
Heel vruchteloos voor u gestort al myn gebeden:
En isser dan Godin, barmhertigheyd in u,
Ick bid u toont het doch u trouwe Dienaer nu.
Of so ghy uyt sijn dood kond scheppen u vermaken,
Hy sal met dit geweyr wel aen het sterven raken.
En wilt ghy dat hy leeft, so helpt hem uyt de nood,
Ach! gund hem een van tweeën, het leven of de dood.
Ick ken wel, ô mijn Zon! (u schoonigheyd aensiende)
Dat ghy veel hoogher Heer, als die u vrijd, verdiende.
Ick weet wel dat u deghd en schoonigheyd, de min
Verdiene, van die u kan maken Koningin:
Maer laes! (mijns levens vreughd) mijn mannelycke zinnen
En kunnen niet als 't geen gantsch Prinslyck is, beminnen.

U treffelycke gang, u Goddelyck gesicht,
 U Princelyck gelaet, is al mijns levens licht.
 Laet my doch wederom, Prinçes, u liefd' be-erven:
 Och waer med' is u min (seght Iuffrouw) te verwerven?
 Verwerftmen die door liefd, of trouwheyd van gemoe,
 Zo komt my daer alleen de hooghste prijs van toe.
 Verwerftmen die door goed, of overvloed van haven;
 So danck ick dan de Goon voor al haer milde gaven.
 Verwerftmen die door roem van treffelyck gellacht;
 Zo danck ick d'olde stam, die mijn heeft voortgebracht,
 Of wilt ghy die op pracht van lijf en leen besteden;
 Zo danck ick oock de Goon voor mijn gesonde leden.
 Aensiet mijn wesen, 't welck het boeck is van mijn hert,
 En oordeelt eens daer nyt myn lyden en myn smert.
 Ach troost my doch, mijn Troost, siet hoe ick myn verneder,
 Gund voor mijn trouwe dienst my doch u liefde weder.
 Doe sprack de Iuffrou weer, ô Krijgs-held, dat ick dus
 My heb voor u geveynst, dat boet ick met een kus.
 Ick had wel over langh besloten in myn sinen,
 Dat ick geen ander man als u sou willen minnen:
 Maer het bedroch datmen nu hedensdaeghs hanteerd,
 De vrouwen tot haer schaëd' wel vaeck het veynsen leerd.
 Doch doen ick duydyck sagh, (ô roem van alle Helden!)
 Dat u volmaeckte leughd sich in mijn veynsen quelden,
 Wat stond my doe te doen? een onbeveynsde vlam
 Wierd noyt verborgen datse niet te voorschyn quam.

Ick kon (hoewel de schaemt daer sterck wou teghen steygren)
 Mijn weder-min aen u, mijn lieve Lief, niet weygren:
 Ick kies u tot mijn Lief, mijn hop', mijn troost, mijn Heer.
 Ick danck u, om mijn vreughd! sprack doe de Jongman weer.
 Nu wil ick in myn hert met gulde letters schryven;
 Ghy zyt myn Liefste, en ghy sult myn Liefste blyven.
 't Was niet so haest gefeyd, of sy verdwenen voort,
 En Cupid' in haer plaats quam my doe weer aen boort,
 Die zeyde: lieve man, wat leght ghy in u slapen,
 Nae't geen ghy hebt gesien, dus in u geest te gapen?
 De Jonghman die ghy saecht was den manhaften Bra,
 End'Edele Princes was luffrou *Eysinga*.
 Ick hebse wel so sterck gebonden alle beyden,
 Dat niemant als de doot (myn vyand) haer kan scheyden,
 En mits haer Bruylofts-Feast de naeste woensdagh zy,
 Ziet, so begeer ick nu heel yverigh, dat ghy
 Ter eeren van de twee Gelieven voort wilt dichten
 Een vrolyck Bruylofts-lied, om alle vreughd te sichten.
 Mits sprong ick uyt den slaep, en dacht, dat vrient gesicht
 Moet ick van stonden aen gaen stellen in 't gedicht.
 Ick nam flux pen en inck, en doen het was geschreven,
 Ginck ick my op de straet by goede kunde geven,
 Daer sprack een middel haest ('t was my cen zoet geluyt)
 Nu is *Lucia Eysinga* met *Erich Bra* de Bruyde:
 't Was my genoeg gefeyt, ick docht kan dan de dromen
 De klare waerheyd dus flux op de hieken komen?

So is 't best dat ick voort, na *Cupidoos* bevel,
 Tot dees Geliefkens eer, my tot het dichten stel.
 Wel dan, ô Bruydegom, die van so verre stranden
 Komt, en onthaelt ons hier de Phoenix onser landen,
 Een eenigh dochter daer ick wel van roemen mach,
 Dat 'k haers gelycke nau, veel min oyt schoonder sagh
 Van adel, kuyfsheyd, deughd, en wel-gemaecte leden,
 De rechte roem en 't puyck van alle Friesche steden,
 Die met haer soet gesicht, en zeden heeft geveld
 Zo menigh Edelman, en dapper strijdbaer Held,
 Die sy so met haer min wist innerlyck te quellen,
 Dat al ons land daer van genoegh weet te vertellen.
 Dies segh ick dat ghy meught van onverwelckbaer stof
 Trophéen rechten op, tot teycken van u lof,
 Want ghy gaet met de buyt, gelijk een Krijgs-man, strijcken,
 En laet de Friesen na met blaeuwe schenen kijken.
 En ghy, ô schoone Bruydt, die met u soete oogen,
 Een soo volmaecten man hebt tot u min getogen,
 Een man, die van geslacht, van rijckdoms overvloed,
 Van wel-gemaecte le'en, van mannelyck gemoed,
 Van wijsheyd, achtbaerheyd, van loffelycke deughden,
 Van bly-geestigh gemoed, en minnelicke vreughden
 Zo dapper is voorsien, dat hy de soete min
 Wel waerdigh waer van een geboren Koningin.
 Ick wensch u veel gelucx, en alles wat een mensch
 Zou konnen vanden Heer begeeren met een wensch.

Ick wensche dat de vreughd en minne van u beyden
 Mach duren tot de dood u zielen komt te scheyden.
 Nu houd, mijn Musa-houd, ghy maeckt het al te langh,
 Het wachten valt dees twee Geliefkens veel te bangh.
 De duysternis des nachts van *Venus* uytverkoren,
 Verdwijnt nu, en de dagh begint vast door te boren.
 Het soete lieve Paer dat siet malkander aen,
 En dencken in haer sin, och was dit eens gedaen!
 Sy souden tot de stryd haer garen gaen bereyden,
 Daer niemand dood en blijft, noch niemand hoeft te scheyden.
 Wel Bruydegom, wel aen, ick weet wel hoe het hoord,
 t'Za lufferkens komt aen, en helpt de Bruydt doch voord.
 Wel hoe Vrou-Bruydt, wat 's dit? hoe sit ghy dus te peynsen?
 Wild ghy u nu quansuys oock voor 't geselschap veynsen?
 Ick hoop niet dat ghy u nu vande strijd verveert,
 Ghy weet te meer den wegh, en hebt de spraeck geleert,
 En is 't u uyt den sin, (wilt vry u sorghe staken)
 De Bruygom sal 't u wel weerom indachtigh maken.
 Het kan my missen, maer ick sie hem daer voor an,
 Dat hy van een luffrou. veel luffrouws maken kan.
 Nu soete lufferkens, gaet met de Bruydt vry decken,
 De Bruyd'gom meend in 't ernst, hy wil daer niet met gecken.
 Nu dan, waer wacht ghy na? geeft haer den laetsten soen,
 Het gene, dat ghy laet, dat sal den Bruyd'gom doen.
 Of wild ghy al te saem eerst en voor alle dinghen
 Tot het geselschaps vreughd dit Liedtjen helpen singen?

Scheyd-

Scheyd-Lied,

Op het Vertreck van Iuffrouw LV CIA van EYSINGA
naer Denemarcken, by haren Man d'Heere
ERIC H BRAHE.

Stemme: *O nacht, jaloersche nacht.*

edroeft u nu met recht ghy Oel-gemoede Friesen,
Want d'hoogste hoobaerdg, de schoonheyd, het gieraet,
De peerle van u land, die sult ghy nu verliesen,
Komt sietse noch eens na, nu sy te schepe gaet.

2 't Schijnt dat de zee en 't land nu sterck te samen stryden,
Om 't Oenschelijck genot van sulcken schoonen byt,
Maer laes de Zee die Oint, het land dat moet het lyden,
Men treckt met groot gesselt het schip ten haven uyt.

3 Waert Oel, Goddin, vergierd met alle de gieraeden
Die oyt den Hemel heeft een sterflijck mensch verleend,
Het schip van blyschap springht, om dat het heeft geladen
Se deughden al te saem in eeney Vrouwe vereend.

4 Siet hoe de trotsche Zee Bay hreughd begint te schrymen,
 Om datse op haer rugh soo schoonen Nympha hoerd:
 De zeylen swellen op bay hoohaerdy, en ruymen
 De schooten, als den Wind haer na den eyfch aenroerd.

5 O schoone Goy haerd wel, ick wensche dat den Heere
 W alle hoorspoed op u groote reys toe-sent,
 Dat reghen, Wind, noch zee, noch lucht u yet mach deeren,
 Tot dat ghy by u Lief, u brahe Brahe bent.

6 Ick wensche dat u reys geluckigh mach gedren,
 Dat d'ende daer bay zy't beginset bay u hreught,
 En u (met ussey Bra braherende) verblyen,
 Ja wat u soete hert begeert, genieten meught.

Welle-

Wellekomst-gefang,

Gefongen door de Friesche Maeghd, op de weder-komste van d'Heere

E R I C H B R A H E.

Ende Juffrouw

L U C I A van E Y S I N G A.

De Friesche Maeghd.

Wat schijnt daer booz' gerans te schat'ten in mijn
oogen?
Wat is het booz' gerucht/dat ick daer schijn te
hooren?
Den hemel galmt daer van/men roept haest om

Lijk Eysinga die komt/ die komt daer wederom:

o oter-brade Wyu! van d'hemel wyterkopen/
En al de wereld tot verhoondering geboren.
Wyonck-perde van mijn kroon/ Goddinne/ dien ick noem
Mijn pracht/ mijn hoobaerdyp/ mijn eer/ mijn hoogste roem/
Ick heet u weltekorn/ o weltekorn van herten/
Die met u schoonheyd meught all' and're schoonheyd tarten.
In wien Natura seifs haer eer heeft betracht/
En al haer wetenschap volkomenlyck volbracht.
o weltekorn Goddin/ dien ick heb wilken kiesin
Als boerbeeld vande glaury/ en schoonheyd vande Friesen:
En dien ick als een wyonck/ en eer van haer land
Te woorden omgeboert/ allene waerdigh vand.
Ick weer/ doen ghy gestrand waert/ riepen al de Denen/
Op erden heeft de Don noyt schoonder Wyouto beschenen:
Wem hoopde niet een mensch per anders segghen: Dan
Daer komt het boerbeeld van de Friesche schoonheyd an.
o Wynden/ dit 's een Wyouto/ neemt nu eens af by desen/
Wat moeten in dat land al schoone Maeghden wesen.

Dat waren haer te'en/ en die u plant; mocht sien/
Die achte sich te zyn de saligheit vande lien.
De Koningh schuychte seifs/ en bleef schier opgetogen/
Doen ulve schoonheyd stont te schen'ten booz' sijn oogen/
En dacht (so haest hy sagt u haerf gestalment)
Gelukigh is het land daer sulcken Wyoutoelck is.
Nu (sprack hy) is 't niet byemid het geen men heeft gescheben
Dat vanden Koningh sou van Eng'land zyn bedyben;
Die d'eerste Friesche Wyouto/ die opt in Eng'land quam/
Versocht tot sijn Gemael/ en tot sijn Wyf/Wyouto nam:
Wie isst die niet soud' aensiende sulcke Wyouten/
Haer soeken in sijn land met alle blijt te houwen/
Hy heet u weltekorn/ en haeld u als Goddin/
En peerde van sijn land triumpfelycken in.
Hoe menighmaal heeft hy u byder hand genomen/
En met u om-gehaest/ en weer hy u gekomen/
Heeft hy u niet/ Goddin/ en u geselschap beyd
Op sijn ontwinbaer Slot met achtbaerheyd geleyd/
En u daer laten sien sijn schatten en Juwelen/
Sijn dierbare Gesteent' gewegget aen so belen/
Weer die u daer in 't land (mijn Engel) is geschiet/
Die laet ick inde pen/ en die verbael ick niet/
Want dat ick daer wou staen thien dagen van te schryben/
Noch souder (dat gaet haest) beel ongeschreben blipen.

© rietelick cieraed / die my soo seer vermaecht/
 En tot den hooghsten top van alle schoonheyt raecht/
 Wiens deugdelck gelaet / wiens rietelicke reden/
 Wiens beugdelick genoech / en wel gemaecte leden/
 De wysse van de Werck vernaght te maken stom/
 Ick heet u wederom met bzeughde weltekorn.
 De heere sp geloofst die u heeft willen sparen/
 En op u groote reys booz ongeluck betoaren.
 Die u heeft boozt ghebracht / doen worden die ghy zyt/
 De peerle van mijn Croon / de yhenix van u tyt.
 Tot noch toe heb ick in *Ronix* mijn behagghen
 Geseeld / en oock op haer mijn hooghste roem ghebragghen/
Ronix segg ick / die het Coninghlyck ghemoed
 Van groot *Brittanien* deed byanden in een gloed/
 Deed byanden in een gloed / een gloed van reyne minne/
 Ja soo dat hy haer heeft getrouwd als Coninginne/
 © roem! o groote roem! die eerste Friesche Maeghd
 Die opt in Eng'land quam / den Coningh soom behaeghd
 Dat hy zyn trots ghemoed niet langer con beromen/
 Maer heeft haer tot zyn vrou / zyn echte vrou ghenomen.
 Van dese quam hem thups / dees quam hem in de hand/
 En ghy / ghy blijft alhier / ghy blijft hier in u land/
 Daer komt den trotschen held / den roem van alle Dennen/
 Die met een Hertogin niet eeren mocht vereren/
 Die alle landen had van Chyristenlyck deure-ropst/
 En ober al gesien wat het gesicht ver-ypst/
 De schoonste schoonen daer opt eenigh mensch van hoorde/
 Maer nimmer een soo schoon / die hem tot min bekoorde/
 Die segg ick komt hy u / hy siet u schoonheyt aen/
 Doe stond hy als verbaest / doe waft met hem gebaen/
 D hopen daer de Son zyn glans van schijnd te halen/
 D boozhoofd als pbooz / u lippen als Cozalen/
 D ooghen als een git dol soete soetigheyt/
 D yncelick gelaet / u byade beftigheyt/
 D treffelicke gangh / u wel geselde leden/
 D heuschepd e / u vernuft in t' kabe'len van u reden/
 Maer boven alle dingh / de deughd van u gemoed/
 Doowonden inder pl zyn welgehozen bloed/
 D liefdelick gelonck / Godein / dat was de schijnt/
 Die desen soeten byand in sone doesen sticht/

© lodderlick gegluur / had syn manhaftigh hert
 Doornagelt met de min een ongewoone smert.
 Ghy waert de dool-hof boozt van alle syn gedachten/
 Hy stopte boozt u niet de stroomen van syn klachten/
 Hy ruste dach noch nacht / maer heeft u slaeg gebeden/
 Tot dat ghy hem op 't laetst u trouw hebt toegheseyd.
 © wel gewenste daer! van d'heere soo ghefgeend/
 Als opt den hemel heeft beschenen of beregend/
 Cieraet van desen Eerto! ick heet u wederom
 Met een verheughd gemoed van herten weltekorn.

Wat sullen nu hier toe der *Hybris* tonghen seggen/
 Die na u onderganch bergeefs te wachten leggen:
 Die pder een soo slim ghewittigh hebben van
 De trouwe die ghy deed met sulcken byaden man?
 En hadden wel gesien haer opperste behagen/
 Zoo heet het qualick u had komen te beslagghen?
 Wat ist? sp moeten sien / tot haer misnoeghen aen/
 D lof en u gheluck op 't alderhooghste gaen.
 Hoe mach de wereld soo verkerd syn van gedachten?
 En d'een den and' ren so genoghen te berachten?
 Als d'hemel d'een mensch een groot geluck toe blijd/
 Die word dan daedlyck van syn mindere benijd.

Misgunders van haer bzeugd / och! had ghy doch gestwegen/
 Tot dat ghy sacht hoe dat de sake was geleghen/
 Dat waer noch pet gewest / nu hebt ghy afgemaeld
 D nydigh hert / en bind u van de wegh gebwaeld.
 Siet nu bevind ghy in u meeningh u bedrogen/
 En wat ghy hebt gheseyd bewijst de Tjir deloghen/
 Ach! d'opper-heere die veranderd doch u / innen!
 En gunne dat ghy mooght malkanderen verninnen!
 Die geef dat waer liefd' aen uwe herten grenst!
 En niemand d' onderganch meer van den ander wensf.
 De tijd die is doch kort die u hier is ghegeven/
 Wilt die in byendichap met malkanderen beleven.
 Wel dan gesegnd paer / hier met bevel ick u
 Des opper-heeren schut / en segg u boozt Adieu.

Och dat ghy soo veel bzeughds genoot als ick u wensche/
 Gheluckigh soud ghy syn der boven alle men / chen/
 Geloofst geloofst het byp / ick wens'ch u soo veel bzeughd/
 Als aende blaudwe lucht ghy Sterren tellen menicht/

Dat hemel/zeed/en hel eer mengel deur malkander
 Als dat u liefd' in haet u bzuugbd in d'uck verander.
 Oh dat ick bp u moght gesadigh blyven staen!
 Van sou het na mijn wensich en na mijn wille gaen.
 Hoe garen soud' ick al des Werelds bzuugden laken
 En in u schoon gesicht alleene my bermaken/
 Maer byzolycke Juffrou (hoe seer het my oock spijt)
 Ick moet/ick moet van hier/gedwongen dooy de rjyd/
 Ghy weer hoe my den heer der heeren heeft ghesegend/
 En wat my al ghyclur tot heden is bejegend:
 Ja dat (na mijn begriyp) gehi landschap sou by mijn
 In byuchten noch gelwas geleken mogen syn/
 Want dat laet d'opper-heer soo oberbloedigh groeyen/
 Dat pder seggen sou het supvel hier te bloeyen/
 Raes/botter/honigh/melck dat bloeyter allegaer/
 Niet anders dan of dit 't land van beloften waer.
 Mijn Grensen syn dooy sien met schanssen en met dijcken/
 De byand moet dooy 't een de Zee dooy 't ander dijcken.
 Wie hondert dertigh en vier Woopen wel beboud/
 Met Kercken byaef dooy sien mijn klepne landschap houd/
 Wat gheeft mijn land al op van paerden en van volen:
 Wat schoone schapen siet men op mijn heyden volen,
 't Gebogelt dat ick heb (hoewel ick het denp)
 Spijst Holland niet alleen maer Engeland daer by.
 'k heb Deenen groot genoeg om s'he erland gansch te warmen/
 Waer toe heeft my de zee oncingeld met sijn ammen.
 Van Adel den ick rijck dooy wiens manhaftighheyd
 Tot aen des Werelds eind mijn ere word berheyd/
 Wat hooge scholen en gheleerde Lup betreft/
 Waer in den heere my noch dagelijck berheeft/

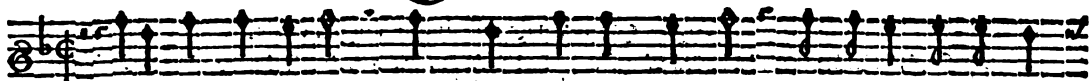
Behoefd mijn heerlijckheyd geen hartogghdom te wijcken/
 Jae soud my by de byaefst wel derden bergelijcken.
 Mijn dienaers van Gods woord/die trecken enen lijn/
 En soecken in de byeed' en byuten twiift te sijn/
 Sy houden sich al stil/in 't midden bande baren/
 Dus/moet ick het oock sien sozghuldbigh te bewaren/
 Ja dupsent dingen meer die ick moet gade slaen
 Bedwingen my van hier op 't spoedighste te gaen.
 Maer: als ick al bertreck/mijn sinnen en ghebachten
 Die sullen staegh op u en u welbaren achten/
 Al word ghy somtijds van d'ontwetende berijdt/
 Versteurd u daer niet in/het heeft een klepne rjyd/
 Of sy u groot geluck beschempen en berinaden/
 Het heeft niet deel om't lijf/het kan u wepnigh schaden/
 Hoe hard de sachte Zee komt op de Rotsen slaen/
 De Rots staet eben stijf/en trecht het hem niet aen.
 De Wpingaerd-ranck die bloeyt vel hoogder dooy't besnoepen.
 Hun tong/dat nydbigh mes/sal oock u lof doen groepen.
 A ober byade byou/hier met bebeer ick weer
 En u liebe man/den al-vermogen heer.
 Ick sweer u dat mijn gunst sal eweligh by u blyben.
 Zoo langh den hemel sal op spne polen d'lyven/
 Den Ollyphant sal eer gaen vliegten in de lucht/
 't Onnosel schaep den Wolf eer byblyven by de blucht/
 De visschen sulen eer sich nest len inde beemen/
 De voglen bande licht gaen swemmen inde stroomen/
 De Maen sal eer by daegh/de Son by nachte staen/
 Eer mijn getrouwe liefd tot uwaerts sal bergaen.
 Wel dan de groote God wil u dooy geluck bewaren/
 En laten u met bzuugde berlijten uwaerts gaen.

E Y N D E.

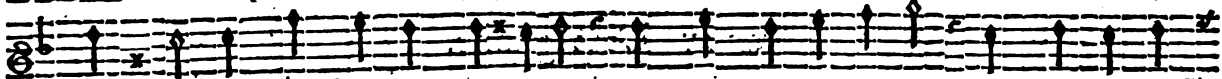

Cupido, hoe heeft u mijn Liefs gesicht bedzoghen?
 Heur hert is koud als ijs, al slammen schoon haer ooghen,
 Audae'd ghy in mijn hert; daer mooght ghy niet sbeer uyt:
 Want daer verbrand mijn slay dijn sleugels hande huyt.

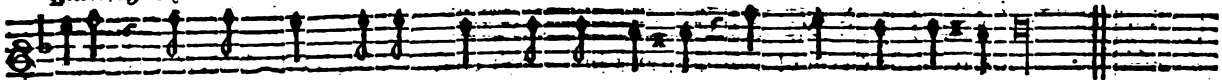
Stemme; Questa dulce Serena.

Upid', onlangs geleen/ Quam recht naer Driesland treen/ Hy verliet/ vol verdriet

gantsch Giecken/ En koos ons landt alleen/ Daer quam het Boesjen doe/ Verheughd en wel

te moe/ 't Had een bloogh/ en het bloogh met syn wiecken. Recht naer myn Liefste toe.

2 Dooz deur sagh hy haer staen/
Daer glantz stond hem strack aen/
Dies was hy/ dapper hly: maer die Bengel
Woud nader hy haer gaen:
Hy maechten hem seer schoon/
Syn hapy gelick een kroon
Van syn gold/stont gekrold/'t scheen een Engel
Gedaelt van Iovis Chroon.

3 Doen stach die klepne Gup
Syn beentjen achter upt;
En hy groet/met ootmoet/ myn schoone/
Myn lang-gewenschte Wyfde;
En doelden voort om hoogh
Naer haer upmunten oogh/
Daer hy in/met de Min dacht te woenen/
Daer 't Boesjen hem bedroogh.

4 Hy sagh het blammend licht
Van Galatees gesicht/
Dies hy lacht/en hy dacht/dat daer binnen
De heete wierdt ghesicht.

Maer hy bond Galatee
Gelycker hy en sie/
Ja so hoel/dat 't gevoel/van de Minne
Daer gantsch geen wercking dee.

5 Dies bloogh hy vol gebaer
Angstvalligh weer van daer/
So beschreumd/en verkleumd/dat hy lette
Of hy verstorben waer:
En kroop strack inde hand
Van myn heet ingewand/
Daer het hier/ so veel byer/so veel hette/
En so veel blammen band:

6 Dat hy/al eer hy 't wist/
Daer bepd syn vleughels mist/
Die de blam/van hem nam/dooz het blaken/
Midts hy hem had vergift;
Daer lepd hy nu en swerft/
Tot ick of hy 't besterft:
Want hy kan/daer niet van geraken/
Midts hy syn vleugels derft.

I. S T A R T E R S

Z A N N A S A R I V S.

Aspice quam varijs destingar Vefbia curis.

*Aensiet, o Vefbia! hoe vreemd ick word gekruyst,
Ick brand, en wy mijn vlam het bracke water bruyft.*

*'k Ben Aetna en de Nijl, o tranen dempt mijn hette!
O heet' mijn tranen drooght, en wilt haer vloedts belette.*

Stemme: L'Avignone.

Cierlijke cieraed! Wtmuntend in deughd en schoonhepd van gelaet/ Dien ick
bemin/ met hart en sin/ En dien ick hou booz mijn Goddin/ Princesse/ Dooghdesse/ die meest/ mijn
geest/ wond en geneest/ booz' t lieve licht/ van u gesicht/ Ontfarmt u eens/ voldoet u plicht.

2 Hoe lange sal ick doch
(Dit vzaeg ick) dus weed gemartelt worden noch?
D strashepd wend/ o Schoone! en end
En blpe vzeughd mijn vzoef elend:
Met reden/ doch heden aensiet/ 't verdziet

Wat my geschied/
Daer ick so seer/ D schoonhepd eer/
Ja vper en dien hoe langhs hoe meer.

3 Sal ick dan stadigh lepd
Genieten/ tot loon van al de dienstbaerhepd/
Dien ick met lust/ die noyt geblust
Was/ u betoond heb sonder rust?

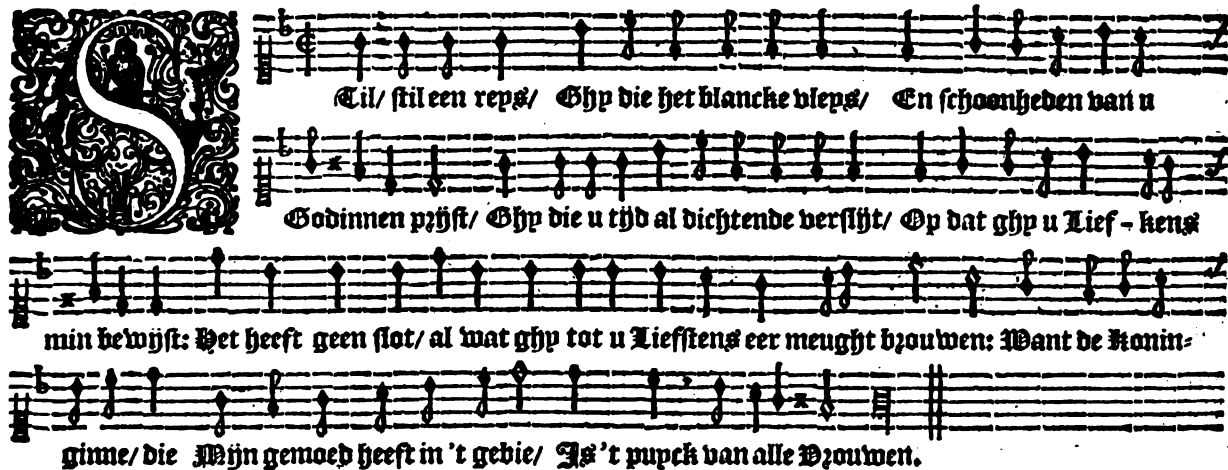
o schoone/ perfoone/ laet af/ de straf/
Eer ghy in 't graf
Verboerd die geen/ Daer ghy alleen
Met pber word van aengebe' en.

4 Mijn hartje/ soo ghy maer
Wt liefde my aenuaemt tot u trouwe die naer
Ick soud' u staegh by nacht/ by daegh
Bedienstigh syn van herten graegh/
Wat lusten/ wat rusten/ wat vzeughd u jeughd
Tot haer geneughd
Bedencken mocht/ Oft opt verforcht
Wat sou geschieden soo ghy 't docht.

5 Ick wed myn Engel dan
Sou seggen/ dat nopt op aerden eenigh man
Syn liebe Vrouw was opt soo trouw/
Als ick u stadigh wesen souw.
Dus eenigh/ alleenigh te syn/ is pyn/
Dooz dy en myn/
Dus laet ons bepd/ O soete Wepd!
Versamen eens in bylickhepd.

6 Wy sullen met malkaer
So leben/ wat d' een wenscht sal wenschen d'aer/
Wat d' een bemind/ of goet bevind/
Daer toe sal d'ander syn gesind.
Wat staet ghy? her aed dy doch snel/ 't uytstel
Komt selven wel.
Seght: laet vooztaen/ D droefhepd staen/
Ick neem u tot myn Dienaer aen.

Stemme: De Nieuwe Laboré.

Eil/ stil een reys/ Ghy die het blanke vleys/ En schoonheden van u
Godinnen pzyft/ Ghy die u tyd al dichtende verstyft/ Op dat ghy u Lief - kens
min bewijst: Het heeft geen slot/ al wat ghy tot u Liefstens eer meught vrouwen: Want de Konin-
ginne/ die Mijn gemoed heeft in 't gebie/ Is 't pupck van alle Vrouwen.

2 Geen sneeuw is soo klaer
Als haer wangetjes/ daer
Twee roode roos kens bloeyen staen.
Geen goudt is soo geel

Als heur hant krupfen eel/
't Welck dagelijcx schijnd te groepen aen.
Haer veurhoofd blanch/
Gladt/ hoogh en lanch/

Haer oogghens glinſtrigh tintelen/
Die ſo hupn/ſo gittigh ſwart
Eijn dat ſich daer dooꝝ mijn hart
In vzeughden ſchijnt te wintelen.

3 Sp heeft een kin
Met een klooffe daer in/
En een putjen in bepd haer wangen/
En als haer gefangh
Begind te gaen ſijn gangh/
So lepd mijn hert gebangen.
Geen ſnaren-ſpel
Klinckt half ſoo wel:
Want by haer melodye
Is het ober-ſoet geluyt
Van het ſnaren-ſpels getuyt
Daer rechte leuretye.

4 Haer mijn-brauwen ſwart/
Niet te ſacht/niet te hart/
Niet te na/niet te wyt van een ander/
Daer lipkens root/
Niet te kleyn/niet te groot/
Die kuffen ſteds malkander.
Haer tantſens kleyn
Eijn blanck en reyn/
Daer adem als fioelen/
Steeld een menſch ſijn hert terſtond
Als men die maer van haer mond
Begind van vers te voelen.

5 By haer hals/ als phooꝝ/
Deurſtraeld dooꝝ en dooꝝ
Met blaeww verheben aderen/
Swoer ick wel byhang

Dat gheen Abaſters glanz
In 't minſt ſou konnen naderen:
En na haer ſtaet
Weet ſy haer gelaet
So loffelijck te ſtieren/
Van lieffelijck/ dan weder ſtup/
Van vol vzeughd/ dan vol getrup/
Op alderlep manieren.

6 Roos-root is haer mond/
Haer boꝝjes hard en rond/
Daer op twee karſjes waſſen/
Och! mocht ick haer een reys/
By dat liebe blanche vleys
Al grppende verraffen/
Ick wed ick ſouw
Mijn liebe Dꝛouw/
Soo lieffelijck om-armen/
Dat ſy ober mijn elend/
Sou haer ſelven noch in 't end
Genadighlijck ontſarmen.

7 Want ick ſegh in 't hoꝝt/
Dat op haer niet en ſchoꝝt
Van 't gene dat na mijn ſin//waer
Gheen deughden ſoo groot
Den Hemel opt ontſloot/
Of men vint ſe al t'ſaem in// haer:
Ick ben te grof
Om half haer lof
Volkomen te beſchꝛyven:
Want al waer mijn pen van ſtael/
En mijn ſtem van klaer metael/
Ick ſou al niet bedꝛyven.

Stemme:

Nu leef ick in't verdriet, &c.

O Overschoonste vrou/ cieraed van onse tijt/
 Ick sweer u by mijn trou/ dat ghy alleenigh sijt
 De roem van onse stad al Friesland's hooft/
 Verriert/ verriert/ verriert/ met alle byavert.

2 Ick heb/ had Paris opt u schoonheids glans ghesien/
 Ghy had den appel noyt vrou Venus willen bae en:
 Want' hy u o prinses/ recht edele Juffrou/
 Alleen/ alleen/ alleen/ den appel schencken sou.

3 O blond gekrupsde hant/ u boorhoofd hoogh en wij/
 O oogjens die doorgaer veel byzonder sijn als git/
 O lipjens als Cozael die hadden inder pl
 Sijn hert/ sijn hert/ sijn hert/ deurtwond gelijk een pijl.

4 O wesen dat altoos/ op't bjaefft is gemanierd/
 O wangen als een roos/ met doppertjens verriert/
 O tandjens wit en kleyn/ en u gekloofde kin/
 Had hem/ had hem/ had hem/ gedwongen toe u min.

5 Ach! u albast' ren hals welck u recht prince 't hooft
 Soo loeffich voert in als/ had hem trefstond verdoof/
 O welgestelde le' en u Goddelijk gelaet/
 Dooywond/ dooywond/ dooywond/ de mannen metter daed.

6 O liefdelijcke vrou/ meesteresse van mijn hert/
 Ick byand en ick berouw/ o overgroote smert/
 Als ick alleen gedenck am utwe schoonheids glans
 Dien ick/ dien ick/ dien ick/ begeben moet althans.

7 Noyt trouwer minnaer heeft een schoone vrou bemind/
 Als die u nu bevest' mits hy geen troost en vind/
 Ach liefdelijcke lief/ ick min u als een man
 Maer ach/ maer ach/ maer ach/ daer helpt geen minnen an.

8 Douders/ die de min en soete byscep
 Sechel is wyl den sin/ ach die afgewonen my/
 De liefde dien ick geaght van u verdoeben sou
 Dien ick/ dien ick/ dien ick/ gewenst had toe mijn byen.

9 Van wijl sich het geluck my dus wanquifich toont
 En dus my min met d'uck/ in plaats van blijdschap loont.
 Zoo segg ick u prinses met tranen en geklag/
 Adieu/ adieu/ adieu/ alst doech met wesen mach.

10 Adieu mijn liebe lief/ adieu mijn schoone Son/
 En wijl ick nu van u berrepfen gae/ soo kon
 Ick wenschen dat den heer/ een Minnaer u toeschickt/
 Die u/ die u/ die u/ soo trouwlijck mind als ick.

11 Die gun my oock met een/ dat ick een lief berkiees
 Van wel gemaekte le' en/ soo schoon als ick verlies/
 Die gun u soo veel bygheids/ als ick verbiets geniet
 En dat/ en dat/ en dat/ u nimmer quaet geschied.

Stemme:

Phœbus islangh over de Zee. Fol. 9.

W El op mijn Musa heel bylijck van sin
 Om toe de hemelen toe te verheffen/
 O' Ontelbaere schoonheden van mijn Goddin
 Dien/ alhoewel ghy niet recht sult treffen:
 't Sal nochtans wel bijken daer aen/
 Dat ghy pet treffijck derf bestaen/
 Als Phœbus heeft ghedaen.

2 't Goud-byadigh hant is soo schoon datmen loest
 Dat daer Apollo sijn glans af komt halen/
 O' Ogen soo byun als een git in haer hooft
 Blikeren stercker dan Jupiters stralen/
 Haer wangen veel rooder als enige roos
 Glinsten/ glinsten/ en blesen altoos
 Met een blp-kleurigh gebloos.

3 Haer halfje beel blancher als eenigh ymoeg
 Weet sy so lofjich op 't lichaem te hoeren/
 Watse de herten der mannen daer hoog
 Weet te ontfellen en beel te becoeren:
 Haer byzide gefalt/ haer aerdtighe treet
 Haer lieflyck gelaet/ en haer loekens niet
 Zijn waarbigly wel op gelet.

4 d'hemelfche Nefar (fo Nefe verhaelt)
 By d' hooge Goden alleen was te vinden:
 Is 't niet wat wonders? nu isse gebaelt/
 Tuffchen de lippen van mijn Coningtime/
 Ach hemelfche fchoonheyt in allen volmaecht!
 Wat leden/ wat feden/ wat deughden gynaecht
 Is al in u gynaecht.

Trouw - Dicht,

Ter Eeren Ioncker

D O C O van I O N G A M A,

En Juffrouw

L I S K I A van E Y S I N G A.

U R O R A had noch nauw haer Paerden inde wagen
 Gespannen, om de nacht van 't blaeuw gewulf te jagen,
 Op dat de blonde Zon, des Hemels hoogste glans,
 Zijn Hengften alle vier mocht brengen aen den dans,
 Om fo den blyden dagh aen landen ende Steden
 T'ontdecken, doen ick ben na buyten toe getreden,
 Na buyten, daer 't geficht, om 't heugelycke groen,
 En d'ooren, om 't gehoor der vog'len was te doen,
 Daer is het blinde Wicht, vrou-Venus dart'le Iongen,
 Eer ick daer eens om dacht, my om den hals gefprongen,

Vriend

Vriend (sprack hy) wat hebt ghy nu weder inde kop?
Com, kom, ghy moet met my voort na den Hemel op.
Hy had het nau gefeyd of hy is opgevlogen,
En droegh my met een swinck, uyt aller menschen oogen,
Tot inden Hemel toe, den Hemel van de Goon
Daer setten hy my ne'er, heel dicht by Venus throon,
Die rondom was beset met Jongmans en Jongh-vrouwen,
Die in den Echten-staet haer noch begeven souwen,
Ick sagh vast om end' om, beteuterd en bevreesd,
Want in den Hemel had ick noyt voor heen geweest.
Och! (docht ick) wat ist dit? stracx komt hier een van allen,
En schopt my hier van daen, o bloed! hoe sal ick vallen.
Cupido sagh my aen, ick stond voor hallef dood,
Dies quam hy na mijn toe, en seyde, ghy hebt geen nood,
Ghy sijt ontsichtbaer gantsch, u lijf heb ick bestreken
Dus luysterd neerstigh toe na al dat ick sal spraken,
Op dat ghy levendigh (wanneer ghy neder daeld)
Den menschen myne deughd en wetenschap verhaeld.
Sy schilderen my blind, wulps, dartel, onbescheyden,
Onwetend', en gheneyghd om yeder te verleyden.
Maer nu, nu sult ghy sien, eer ghy van hier weer gaet,
Dat alles wat ick doe in recht en re'en bestaet:
Mits is hy na syn Moer eerbiedighlijck getreden,
En sprack haer lieflijck aen met Goddelijcke reden,
Die ick eerst niet verstond, maer namaels heb geleerd
Daer van heeft hy verlof op 't heuschelijckst begeerd,

Doe keerden sy hem om na d'Ed'le jongelingen,
 Die besigh waren elck met sonderlinge dingen:
 Een eyscht' hy van haer voort een wack're longeman,
 Wien naem ick rechte voort niet wel bedencken kan,
 Maer 'k had hem (soo my docht) gesien meer op der aerden,
 Met dien, begon het wicht dees reden aente vaerden:
 O Ed'le longeman, hoe komt, dat met de min
 Tot heden noyt en was bekommeerd uwe sin?
 Gedenckt ghy uwe jeughd, u aengenacmste jaren
 Dan sonder alle vreughd dus heen te laten varen?
 Dat hoop ick nimmermeer, ick bid dat ghy u tijdt
 Dus sonder minnery, de hooghste lust, niet slijt.
 De vryerlijcke staet, een vyand van de rusten,
 De born van achterklap, d'onschaecker aller lusten,
 VVat brenght die anders in, als nijdt, verdriet en rou?
 Maer alle vreughden syn te soecken in een Vrou.
 VVaer-op de longman we'er, maer swarelijck te vinden,
 Daerom gedenck ick my niet aen een Vrou te binden,
 Ick klaegh nu nimmermeer, ick leef nu gantsch gherust,
 Ick doe al wat ick wil, en wat my selven lust.
 Maer, neem ick my een Vrou, so moet ick hare sinnen
 Streets volgen, so ick wil, dat zy my sal beminnen,
 Mijn vryheyd is dan wegh, en hoe krijgh ick die weer?
 VVant wie een Vrouwe heeft, heeft in 't gemeen een Heer,
 En dat en diend my niet, een ongebonden leven
 Sou ick niet om al't goed des werelts willen geven,

Noyt

Noyt isser grooter vreughd van d'Hemel afghedaeld,
Ach! (sey Cupido) vriend hoe veer syt ghy verdwaeld!
En hebt ghy dan noch noyt ghelefen van te voren
Dat vrouwen tot de troost der mannen zijn geboren?
Daerom heeft de Natuur, (die alle dingh bestierd)
Haer met een wesen, dat aentreck'lijck is, vercierd.
Een lieffelijcke vrou, vercierd met brave deughden,
Wat isfet anders, als een schat-kist aller vreughden?
Hoe aengenaem! hoe schoon! hoe soet is haer gelaet!
Waer in der mannen troost, gelijk gheschreven staet,
O die een brave vrou bekomt van d'Heer der Heeren,
Voorwaer hy heeft een schat die niet is te waerdeeren.
Het is syns levens vreughd, de haven van zijn rust,
De borne, de fonteyn, de woonplaats van zijn lust,
Een koffer daer in hy al zijn verborghentheden
Op't alderveylighst mach betrouwen en besteden,
Een sorghe voor syn huys, een trooster in syn druck,
Een voedsel van zijn lof, een stroom van syn geluck,
Een soeten breydel, een versachster van zijn toren,
Wanneer hy yemands haet heeft in zijn borst gesworen,
Een troost, een hulp, een sorgh, in sieckte, smart, en nood,
En trou Med-gefellin tot d'ure van de dood.
Wanneer hem cenigh ramp of onheyl komt bestrijen,
Sy weet hem vriendelijck te troosten in zijn lijen,
Al was hy noch soo droef, de loncken van zijn vrou
Die strijcken van syn hart de nevels vande rou.

Ick swygh noch van de vreughd, waer met sy onder 't laken
Sijn droevigh herte kan verquicken en vermaken,
Haer lodderlijck gegluur, haer lieffelijck ghewoel
Ontfonckten wel zijn borst al waer hy noch soo koel,
Zijn ad'ren en zijn bloed doet sy van vreughde ryfen,
Wie isser die de re'en niet dwingt een vrou te prysen?
Maer dat noch 't meeste is, de kind'ren die sy teeld,
Waer met ghy na u dood word weder afghebeeld,
De erven van u schat, die soetigheden souwen
Bewegen u alleen, een Vrou daerom te trouwen.
Wel longeman hoe dus? hoe staet ghy nu soo stil?
Veracht ghy wat ick prijs? hoe hebt ghy 't inde wil?
Waer op de longman weer, hoe soud ick dat verachten
Dat uwe Godheyd prijs? dat sal ick my wel wachten,
Maer dit's de swarigheyd, waer vind ick soo een maeghd
Die dese deughden, die ghy noemd, in 't herte draeght?
Ick weet wel dat een vrou, die haren man in waerden
En alder eeren houd, een pronck is van der aerden,
Maer hoe bekom ick doch soo lieve licht voor myn,
Dewijl sy nu ter tijd soo slim te vinden syn?
Waer op Cupido weer, wild daer geen sorgh voor dragen,
Ick sal u soecken een die u wel sal behagen,
Een spiegel van de deughd, een lust-hof daer een man
Met alderhande vreughd sich in vermaecken kan,
Wiens schoonheyd van gelaet, wiens welgestelde leden,
VViens heuscheyd in 't gespreck, en aenghenamen seden,

VViens

VViens wijsheyd, aerdigheyd, en treffelijck geslacht,
 De braefste van het land heeft tot haer min gebracht,
 Die d'een na d'ander vast al hebben slip gevanghen,
 En niemand mocht tot noch haer lieve min erlanghen
 Dan ghy: soo ghy de strijd met moedigheyd aenvaerd,
 Ghy sult verwinner syn, want s' is voor u bewaerd.
 De longman danckten hem, en heeft hem voord gebeden
 Dat hy in alder yl wou na de Iuffrou treden,
 En syne min soo soet, soo schoon haer draghen voor,
 Dat sy op syn versoeck hem geven mocht gehoor.
 VVaer op Cupido, dat mooghd ghy my wel betrouwen.
 Mids keerden 't wicht hem om nae d'edele Iuffrouwen,
 En saghe naerstigh aen, ten lesten riep hy een
 Die d'overste van al den hoop te wesen schein,
 VViens voorhoofd hoog en wit, wiens lodderlijcke oogen,
 VViens hayren kruyf en blond, vol Princelijck vermogen,
 VViens wangen als een roos, wiens welgestelde kin,
 De stuurst van de wer'ld sou dwingen tot de min,
 Tot haer sprack 't arge wicht, sult ghy u straffe sinnen
 Niet van de soete min eens laten overwinnen?
 V jonge jeughd vergaet, en houdt u voor gewis
 De tijd die eens verloopt, onweder-roeplijck is,
 O dese schoone le'en van d'Hemel u ghegeven!
 Sult ghy die sonder lief verslyten al u leven?
 Dat waer gantsch teghen re'en, ghy syt versocht nochtans
 Tot min, vaeck vande bloem der braefste longemans,

O keerd u finnen om, want dus in eenigheden
 Mooght ghy u schoone tijd niet troosteloos besteden.
 Gins staet den *longeman* daer voor ghy syt bewaerd,
 Ick wenschte selver u met hem te sien ghepaerd.
 Ach! als ick overdenck wat treffelycke gaven
 In zyn deughdsame borst vergaerd zyn en begraven,
 So schrickt myn Godheyd selfs, want ick had noyt gemeend
 Soo veel deughds in een mensch alleen te zyn vereend,
 Hoe aengenaem, hoe soet, hoe loflijk zyn syn zeden,
 Hoe statigh zyn ghelaet, hoe treffelijck syn reden,
 Hoe heuch is syne mond, ick sweer u dat gewis,
 Al wat men aen hem siet aenmerckens waerdigh is.
 Die heb ick tot u min gansch yverigh gheraden,
 Betoond hem doch u gonst, ten sal u nimmer schaden,
 Hy is de goedheyd selfs, een onbequamen woord
 Heeft niemand uyt syn mond zyn leven langh gehoord,
 Ghy sult in alle vreugd verslyten uwe daghen,
 En van de nachten sult ghy u oock niet beklaghen.
 Hoe staet ghy dus en dut? wat vreughde had een vrouw,
 Als sy haer met gheen man in 't end vereenen sou?
 En beter man als hy, en soud' ick naulickx meenen
 Dat u den Hemel selfs op aerden kan verleenen,
 Dus seght my 't ja-woord toe, want of ghy u beraedt,
 Ick merck wel wat ghy wild alleen uyt u ghelaet.
 Doe werd de maeghd beschaemd, en sy begon haer woorden
 Maer wat: sy sprack soo sacht dat ick het naulijckx hoorden,

Dan

Dan eyndlijck liep het wicht weer na de Jongman toe,
 En brocht hem by de Maeghd, doe ging (so ick vermoee)
 Het vryen heftigh aen, dat merck t' ick aen haer zeden,
 Hoe-wel ick niet een woord kon hooren van haer reden,
 Die sy oock nau te recht gevangen hadden aen,
 Of het vergulde rad begon sterck om te gaen,
 Dat boven Venus hoofd stond gierelyck te blincken.
 Wat dat beduyden mocht en kon ick niet bedincken,
 Ten waer Cupido self my had gewesen dat
 De tyden stonden al geschreven in dat radt
 Hoe langh elck minnaer was gedwongen om te vryen,
 Eer hy yets in de gonst mocht van zyn liefbedyen.
 Neemt (seyd hy) acht daer op, want als het rad staet stil,
 Soo is het vryen uyt, de minnaer heeft zyn wil,
 Ick sagh 't gestadigh aen, verwondert van het wenden,
 En dacht, wanneer sal 't rad dit draeyen doch eens enden?
 Ten lesten stond het stil, doe gaf het lieve paer
 Malkanderen de hand, en 't hylick dat was klaer.
 Terstond begon 't Musyck den Hemel door te brallen
 Soo soet dat ick daer van ben inde slaep gevallen,
 Endoen ick wacker wierd, doe sagh ick eens rondom,
 En ick bevond my op der aerden wederom,
 Ick liep voort na de stad: daer wierd my voorghehouwen
 Dat *Doco Jongema Lisck Eysinga* sou trouwen.
 Ick was daerom verheughd, en docht doe oock met ien
 Dat is het selve paer dat ick t' hans heb gesien,

O Bruydegom en Bruyd, van d'Hemel dus gefegend,
Ick wensch dat alle vreughd des werelds u bejegend,
Dat nijd, noch list, noch twist, dat weelde, vreughd, noch leyd,
Soo lang ghy adem hebt u trouweliefde ſcheyd,
Ick wensch dat ghy te ſaem mooght leven Neſtors jaren,
En ſonder ongeval vergryſen uwe hayren,
En u kinds kinderen volwaffen in de deughd,
Met blyſchap en met vreugd noch beyd aenſchouwen meughd.
Nu Muſa ſtil, houd op, de Bruydgom ſit te loeren
VVanneermen eens de Bruyd ſal naer het bedde voeren,
Op dat hy, na beloft van Venus kleyne ſoon,
Voor zijn getrouwe min genieten mach de loon.
Nu ruymt een weynigh op ghy edele Iuffrouwen,
VVild tegen haren wil de Bruyd niet langer houwen:
Maer gheeft haer eenen ſoen, en gaet daer dan me voord,
En neemtſe hier van daen, en brenghetſe daerſe hoord
Na 't aengename bed, dat ghy hebt doen bereyden
Met lovers en met kruyd', ter eeren van haer beyden,
Het ende van haer ſmart, 't beginſel van haer vreughd,
En ſchickt dat ghy haer op die wijs haest volgen meughd.

Nieu-

Nieu-Iaers-Liedt,

Stemme: Ick ly in 't hart pijn onghewoon, &c.

MYN lief/ mijn hoop/ mijn troost/ mijn
Mijn licht/ mijn leven/
Mien ick verheven
Deb/ en alleen over mijn jeughd
Dooghdp ghegeven/

Ghp die gheschreven
Staet vast in 't hart// vol sinart
Dan u dienare/
Die u wenst soo veel ghelux/
Als hp om u lyjd dux/
Tot een nieu-Iare.

2 Ach! seght wanneer sult ghp hem van
Sijn bitter Ipen
Doch eens bezypen?
Op dat hp sich met vzeughden van
Eens magh verbliven/
En droef hepd nypen/
Ach wilt zjn ziel// niet hiel
Met dux beswaren/
Daer verminderd hem zjn smart/
En neemt in danck zjn hart
Tot een nieu-Iare.

3 't Welck hp nu schenckt/ en als ghp 't wel
Besiet van binnen/
Sult ghp daer binnen
D beeld geschildert straf en sel/
Daer vooz zjn sinen
Vol dux/ vooz 't mimen/
Staegh knielen nu// om u
Te openbaren/
Den aengeboden dienst/ dien hp
Gotmoedigh offert dp
Tot een nieu-Iare.

4 Ach keerdt/ keerdt seght ick lief/ laet met
Dit oude Iare
Doch eenmael vare
D olde straf en wreed opset/
En wilb u pare
Met u dienare/
Die u zjn min// met zin
Dan sal verklare/
Loond zjn olde dienstbaerhepd
Met nieuwe vriend'lyckhepd
In 't nieuwe-Iare.

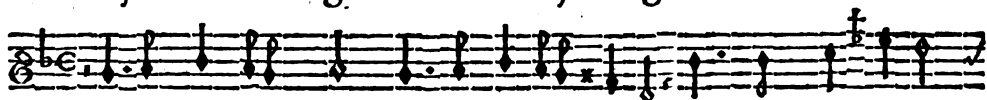
S. V. B. Slaeg-Liedt,

Over de on-rype doot vande Recht-Edele Iuffrou M. V. B. fijn Nieus-getroude.

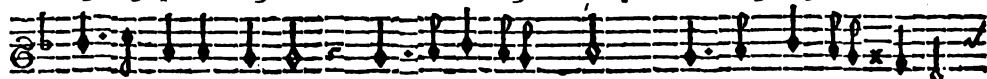
Stemme

Tw as a yout hful knight, w^h loved a galjant Lady.

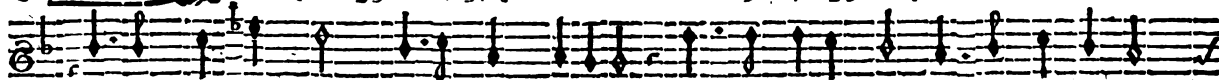
Ofte: Soder yemand vraeght wie hier leyd begraven? &c.

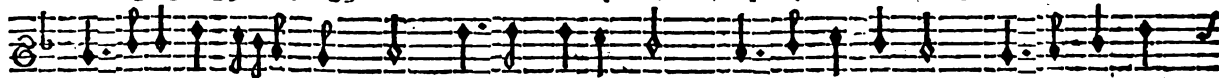
Ajdschap van mijn - bliet/ Laet ick mijn be - repen/ Om mijns ziels verdriet

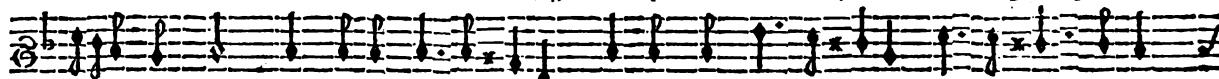
Droevigh te beschrepen/ Want ick in mijn - jeughd/ Heb mijn upt - verkozen/

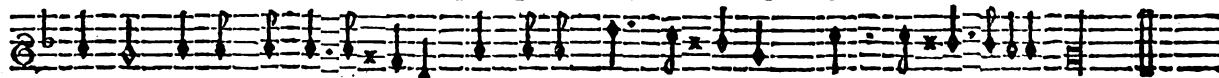
Al mijn hooghste vreughd/ en vermaeck verlozen. Barst upt bracke dou/ Ach ick smelt in rou/

Als ick over - denck met smart/ Dat de schoone Drou/ Dien den Hemel wou/ Mij te plaetsen

in - mijn hart/ Daer op ick had geslagen 't Opperst van mijn behagen; Dien ick hiel vooz al

mijn lust/ Is in haer jonge dagen/ My vande doot ontdragen/ Daer d'on-endelycke rust.

Ach!

2 Ach ! als ick haer deugdh / haer roem-waerde
 Eerbare geneught / welgestelde leden / (leden/
 Vriendelick onthael / liefelijcke woorden /
 Daer met menighmael sp mijn ziel bekoorden /
 Sp my selfs betracht / en op alles acht

Dat my is van haer gheschied /
 Klaeg ick klaght op klaght / ja s'wem dag en nacht
 In een bozne van verdriet /
 Ach ! dat de dood so spoede / en eer wp't hepd vermoe-
 D van my heeft af gherucht ? (den
 Waerom / o weerde roede / hebt gy niet in het woede
 Wp met een ier t' graf ghedrucht ?

3 Wat ic doe of laet / t' woed doch steeds mijn klach-
 Mijn beminde gaet noyt upt myn gedachten / (ten/
 Sit ick aen den Dis (na mijn oude wpsse)
 Daedlijck ick haer mis / wegh van met de spse.
 Wil ick daer van daen / na mijn hamer gaem
 Spzeken mijn ghedachten weer
 Hier sagh ick haer aen / daer plagh sp te staen /
 Ginder sat sp by my neer / (de
 En mijn lief / mijn waerde / mijn deugdelic vermaer-
 Troostetse / lepd mi helaes !
 Inde swarte aerde / by die haer eerst haerde /
 En is daer der wurmen aes.

4 Dan ist / of mijn hert barst aen duysend stucke /
 Dan vernieut mijn smert met mijn onghelucken.
 Gaen ick tot mijn rust / dan op t' bedde legghen /
 Mijn verloopen lust pozt my strax te segghen :
 Hier genoot ick baech eerbaer mijn vermaeck /

Soete lam / in d' Echt met u :
 En / o droebe saeck / lief / mijns levens baech
 Waer berust u lichaem nu ?
 Ging d' Echt ons niet berepde / doen 't ons te same
 Een gheluck en een ghebaer ? (lepden/
 Waerom / in 't verschepden / hadden wy niet hepd
 Inghelijcks oock eene baer ?

5 Doch / bedacht ick recht / ick en most niet klage /
 d' Aerb was doch te slecht / om dat beeld te dragen /
 Sp was al te bzoorn / deugdigh en Godbzuchtigh /
 Loffelijck van roem / heusch / beleefd en tuchtigh /
 Dies heeft haer den Heer / opgetogen t' eer
 In sijn Hemelsche ghebou.
 Daer sp haer veel meer sal vermaken weer /
 Als sp hier op aerden sou /
 Sp leef d in genuchten / daer ick hier in duchten
 Wachtende vast na de mur /
 Die niet is t' ontvluchten / t' ende van mijn suchten
 Tot ons God weer t' samen viur.

Is dit niet Ghet een sware kruys ?
 Mey haelt sijn druck met blijdschap t' huyse.

Stemme: Wanneer ick slaep, &c.

 Eght doch mijn Licht
Hoe zyt ghy dus bedrukt/
Wanneer 't gesicht
Was schoonhepds my geluckt?
Of haet ghy soo de slaef
Die hem gaerne gaef

In u slaverny/
Dat sijn by-zynde
Doebighepd verweckt: so klaeght by:
Want al wat u mishaeght, mishaeght my.

2 Om u verblijd
Te maken/ sal ick boozt
Bluchten so wjd
Dat niemand van my hoozt:
En nemen noch in 't soet
't Geen ick lyen moet/
Denckende gestaegh
Dat ick dese plaegh
Om u over-schoone Maeght ly:
Want al wat u behaeght, behaeght my.

3 Ick sal u eer
Dyt kerpghelhepd noch spijt
Niet pooghen neer
Te vellen metter tyd
Dooz schamp're woozden/ of

Dicht/ daer dooz u lof/
Diemen bloepen siet/
Docht in 't minste pet
Dan u (o mijn schoon) verjaeght sijn:
Want al wat u behaeght, behaeght mijn.

4 Maer d'wyl ick niet
Dooz sneken of geklaegh
In 't minsten pet
D hert kan maken graegh
Tot weer-liefd/ denck ick/ och
Maer hoe ben ick doch
Du soo byster dom!
't Blyckt wel dat ick om
Mijn onwaerdighepd verjaeght zy:
Want al wat u behaeght, behaeght my.

5 Ick klaegh/ ick harm/
En wensch om niemants haet/
Als om 't ontfarm
Dan u/ die my dus haet/
En wyl 't niet wesen kan/
Reem ick 't sterben an
Dooz mijn troost: maer doch
Soo ghy mijn nu noch
Garen dooz mijn doot eens saeght bly:
Wel, al wat u behaeght, behaeght my.

E Y N D E.

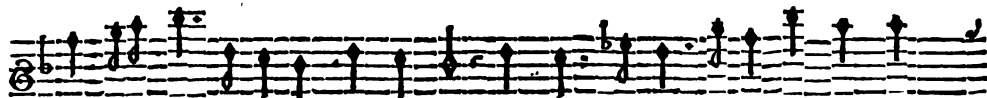

Ick rocht van Venus kind noyt minne-Kramery,
 En 't minnen van een Vrouw quam minder oyt in my:
 Maer hy doet schoontjes Geur, dat doet my van hem koopely.
 Sy pronckt haer in de deur, dat doet mijn na haer loopeny.

Stemme: D'Engelsche Klokke-Dauns.

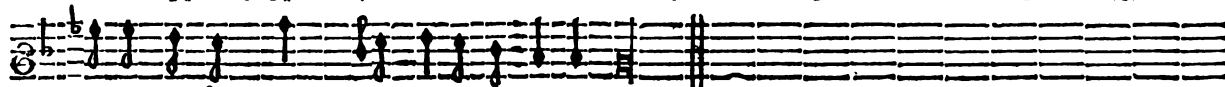
Ik had vooz desen (so doen ick - noch) Genomē vastlick vooz/Cupidoos pesen en

schalck be-dzog Te geven geen gehooz/Ick sag 't geklag van so veel minnaers

aen/ Dien-hy bedruypt liet staen/ En-in de liefde verbzaen/ Doen heb ick wel vaeck gesepd/ Ick ben

angstigh vooz de Weyd/ Ick laetse veel liever gaen.

2 Soud' ick vooz deuren (gelijck sp doen
De gantsche nacht bekans)
Bedrukt staen treuren? 't is de groen
Vooz trefrighe Jongmans/
Of haer een Jaer na loopen nacht en dagh/
Met bidden en gheklagh/
Als ick geen weer-lief d saght
Ick wou liever dat de Waeghd
Was daer de Son opdaeghd/
Want ick niet treuren magh.

3 Men prijst haer leden/haer onnueganh/
Haer aensicht blanck en klaer/
Men prijst haer zeden/Syzenisch gesangh/
Men seyd dat heur blond hagh
Bekans/in glans meer als de Sonne pzaeld/
Als hy op 't schoonste straeld/
Op waer toe dus gemaeld?
Eynse moop/dat weten sy
Selver rupin soo wel als wy/
Ofinen 't schoon niet verhaeld.

4 Dat doen sy blycken/ghenoegh alle daegh/
 Met het verweend cieraed/
 Daer zy med pyjcken/en proncken staegh/
 In kerck/in hups/ op straet:
 Wat zyn/ooch zyn/heur kraegjens allegaer!
 Vol kantjes net en fwaer/
 Deel dubbeld op melkaer/
 En dus wachters inde deur
 Een of d'ander Serviteur/
 Hoe kan m'onthomen haer?

5 De Juffren pepsen(bunct my)boortgedaen
 Op 't schoonst is half verkocht/
 En oft haer vepsen/hier merckten aen:
 Sy willen zyn ghesocht.
 Dus dan/wel an/ghy Jongmans scheidt een moed
 En wat ghy laet of doet/
 Dyd wel/en dat met spoed/
 Is d' een Juffron wat traegh/
 De ander is weer graegh/
 't Lang loopen is niet goed.

Bruylofts-Gedicht,

Ter Eeren

A L B E R T V E E L K E R,

En T A E T S K E N O R N I A.

I S noch niet lang ghele'en, doen Phoebi gulden wagen
 Gevoerd wierd uyt de locht, en na de zee ghedraghen,
 Op dat de paerden, die hun hadden moed ghetorst,
 Daer mochten met ghemack versadighen haer dorst,
 En dat de nare nacht des Hemels blaeuwe zalen
 Gingh met haer swarte kleed op 't alderdroefft' bemalen,
 So datter gantsch geen licht meer aenden Hemel was,

Mits Iris storte neer een schrickelijcke plas
 Van reghen en van snee, en Aëolus zijn winden
 Liet met een sel gedruys on-tomen en ontbinden:

De lucht was gantsch ontfeld, die anders niet en dee
Als stroomen storten uyt van hagel, ys en snee.
En Iupiter verstoord' die speelden daer oock onder
Soo dapper als hy kost met blixem en met donder,
Soo dat de stoutste man was van dat weer bevreesst.
Doe had Cupido op de kittel-jaght geweest.
Syn vleugels waren nat, hy kon nu nerghens vlieghe
(Gelijck hy was gewoon) om yemand te bedriegen,
Hy klapperde van koud, hy scheen wel hallef dood,
Soo dat hy was ghebracht in d'alderhooghste nood,
Het wicht was gantsch verbaest, ach! dacht het in syn sinnen,
Wat sal ick vangen aen? wat sal ick nu beginnen?
Mijn raed ben ick ten end' te vliegen by de Goon,
Mijn vleugels sijn te nat, dat is my nu verboon,
Ach! wist ick nu een mensck die my wou herbergh gheven!
Ick sou hem, voor die deghd, syn danckbaer al mijn leven,
Want langer hier te staen in regen en in wind,
Dat is onydelijck voor sulcken kleynen kind,
Dus liep het arme wicht te klaghe byder straten,
En wist niet waer het hem van enckel koud' sou laten.
Ten lesten sagh hy licht tot *Veelkers* door het glas.
Ach! docht hy, dit is goed, dit komt my wel te pas:
Want inde gantsche Stad weet ick geen huys bequamer,
Dies klopt hy aende poort met een Metalen hamer,
Terstond trad *Veelker* voort, en opende de deur,
Doe vond hy daer een kind, en niemand anders veur.

Wel (sprack hy) arme wicht, dus kleyntjes en dus teder
 Wat maeckt ghy op de straet in dusschen slimmen weder?
 Dat is my leed genoegh (sprack 't wicht) dat ick hier ben,
 Ey vraeghd my doch niet veel, want ick nau spreken ken
 Soo seer ben ick verkleumd, hebt mer my mededogen,
 En laet my yligh in, op dat ick my mach drogen.
 Soo ghy my herbergh gund, ick sweer u by myn eer,
 Ick sal u honderd-fout dees gonst belonen weer.
 VVaer op doe *veelker* weer, wat soud ghy my belonen?
 Al wat ghy by u hebt en acht ick geen dry bonen:
 Ach! arm onnoosel Kind! dan uyt barmhertigheyd
 Soo treed die kamer in, daer een goed vyet aen leyd,
 Het weder is te slim, ghy soud geheel verstyven,
 Dat ick (ô lieve lam) u langh liet buyten blyven.
 Ick sal u onderwyl, wat warme kost gereed
 Van suycker en van wijn, doen maken, dat ghy eet.
 Cupido was verheught, en met eerbiedigheden
 Is hy van stonden aen ter kamer in getreden,
 Daer een goet vuur aen lag, hy stack syn hantjes uyt
 En warmde met gemack zijn half vervroren huyl.
 Zijn goetdje rees weer op, zijn vleughelen, die hinghen,
 Begonden metter tijd weer over eynd te springhen.
 Hy worden weer verheughd, hy sagh een reys om hoogh
 En hingh daer aen de wand syn koker en zyn boogh,
 Het gingh wel na zyn sin, hy keerden hem rondomme
 En sagh de maeghd van 't huys daer in de kamer kommen

Met noch een arm vol houts, dat lagh sy op het vyer,
 Nu warmd u deur en deur (sprack sy) mijn soete dier,
 Ick maeck u kost gereed, stracx sal ick weder-keeren,
 En so ghy noch wat wild, dat kond ghy dan begeeren:
 Cupido die sweegh stil, hoewel hy wel wat wou,
 So hiel hy doe nochtans de geck wat inde mou.
 Dan 't viel hem wonder swaer: want ofmen veel wil praten,
 't Is voor een Exter kumst haer hippelen te laten,
 Hy warmden hem al bet, sijn hayrtjens krulden op,
 En stonden kroesser als een Wijngaerd om syn kop.
 Sijn vleugeltjes van goud verspreyden van malkand'ren,
 En scheenen door de warmt geheelyck te verand'ren,
 Sijn wangen bloosden oock so schoon, ick weet niet hoe,
 De jongen wierd soo moy, soo moy, als daer en toe.
 Hy kon syn dertelheyd ten lesten niet bedwingen,
 Of hy begon met vreenghd dit liedeken te singen,
 Al staende by het vyer, och 't boefjen was soo bly,
 Het hippelde rondom, met d'hantjes in zijn sy,
 Het sprongh gelijk een vloot, en 't songh gelyck een lyfster
 Dit Liedeken, tot lof van *Veelker* en zijn *Vrijster*:

Stemme : Is dit niet wel een vreemde gril? Fol. 8.

De groote gonst die ghy betoond
 O Veelker aen mijn teere jeughd,
 Sal ontfange s'hordey dy beloond

(Met d'alderhoogste brenghd,
 Jck sal de siefd Gertsecken Gay
 Een Maeghd, die door haer schoonheyde glans
 De Godey tot haer trecken kan,
 Jck laet staen de Jongmans,
 Schoon Gay jeughd, rijck Gay deughd, goed ey eer,
 Die u sal, bobey al, minney seer,
 En u vermakey, in al u saken:
 Wat Gheslust ey scht ghy meer?

Gy sal niets hoeren in 't gemoed,
 Of ghy sult daer oock haken naer,
 En wat ghy Ghenscht, begeerd of doet,
 Sal Gheer behagen haer.
 Ghy sult in breed en alle brenghd
 W daghen brenghen alstijd deur,
 En Gheten Gay geen ongeneughd,
 Onheyley noch getreur,
 Wat een mensch, met een Ghensch Gay de Soon
 Eysschen kan, sult ghy day tot u loon,

(Wij Gan Gerdzieten) Gzolljck genieten.

Dit fweert u Venus Goon.

Dit hoorde *Veelker* aen, die voor de deure stond,
 En keeck vast door een schreef, soo naerstigh als hy kond,
 Hy quam ter kamer in, daer sagh hy met verschricken,
 Hoe hem de kleyne God begonde te verquicken.
 Sijn schoone vleugeltjens die schitterden in glans,
 En bloncken tegen 't vyer gelijk een gulden krans,
 Syn hayren kroes en schoon, die schenen goude stralen,
 Daer Phoebus synen glans ghewoon is van te halen,
 De gantsche kamer blonck ghelijck een helder glas,
 Doen merckten *Veelker* dat syn gast een Goodje was,
 Ach! sprack hy, gantsch verbaest, sou dit Cupido wesen?
 Die nergens komt vergeefs, gelijk ick heb ghelesen,
 Best dat ick my terstond gae packen weer van hier,
 En dat ick hem alleen laet blyven by het vyer.
 Cupido bleef alleen, hy nam syn oude wapen,
 Dat lagh hy onder 't hooft, en hy begon te slapen
 Soo soetjes als hy mocht, tot dat den lichten dagh
 Verjoegh de swarte nacht, en door de venster sagh,
 Doe stond hy weder op, hy nam zijn boogh, syn koker,
 En liep door 't gantsche huys, ghelyck een kleyne stoker,
 Tot dat hy *Veelker* vond, doe sprack hy, lieve weerd
 Wat heb ick dese nacht hier in u huys verteerd?

Voor kaerffen en voor vyer, voor drincken en voor eten,
 End' huysvestingh daer by, dat mocht ick garen weten?
 Waer op doe *Veelker* weer, ô soete lieve lam!
 't Was uyt goetgunstigheyd dat ick u by my nam,
 Om u verstramde le'en op't mackelijckst te vieren,
 Maer niet om geld noch goed, dat 's tegen mijn manieren.
 Derhalven, voor mijn dienst, eysch ick in 't minste niet
 Dan dat ghy vast vertrouwd, dat het uyt liefd' gheschied.
 Wyl ghy (sprack Cupido) u soo beleefd wild toonen,
 Soo sal ick wederom u met beleefdheyd loonen.
 Hy had het nau gefeyd, of het ghevlerckte wicht
 Schoot krachtich in zijn borst een schoon vergulden schicht,
 Neemt(feyd hy) dat in danck, en treckt terstond aen 't vryen,
 Ick sweer u by mijn boogh, dat ghy wel sult bedyen.
 Ick heb voor u erweeld, de schoonste, soetste maeghd
 Die ghy u leven langh oyt met u oogen saeghd,
 Van leden net befne'en, uytmuntend in haer zeden,
 Van wesen gantsch beleefd, en treflijck in haer reden,
 Bequaem en soet van aerd, maer dit 's noch 't aldermeest,
 By dese gaven is sy nederigh van geest,
 Al d'y'd'le grootficheyd, en sotte hovaerdyen,
 Heeft sy altijd getracht ghelijck een pest te myen,
 In't kort, al wat ghy van een vrou vereyschen meughd
 Dat vint ghy al by haer in 't bloeyen van haer jeughd.
 Van trefelijck gheslacht, en tydelijcke haven,
 Heeft sy den hoogen God te dancken voor zijn gaven.

Dus *Veelker* u geluck sal klimmen inder yl,
't Welck ick u segghen wil met dese gulden pyl,
Het welck een teycken is, dat ghy met gulden Iaren,
En alle vreughden sult vergryfen uwe hayren.
U kind'ren sult ghy sien vol-wassen in de deughd,
Ghesegent in de schat tot uwer beyder vreughd.
Nu dan mijn vriend vaert wel; ick sal wel sorghe dragen
Dat ghy met vreughde sult verslyten uwe dagen,
Na Dockum ist dat ick nu teghenwoordigh gae,
Daer u beminde woond, volcht ghy my yligh nae,
Het sal u wel vergaen, mijn meeningh kan niet dwalen,
Ghy hebt my wel onthaeld, sy sal u wel onthalen.
Ick ben daer borghe voor, dit had het nau gheseyd,
Of 't vloogh ten huysen uyt met alle snelligheyd.
En *Veelker* die begon door dese schicht te voelen,
Een wonderlijcke brand in syne boesem woelen,
Die hem na Dockum dreef, om hulpe van de Son
Te soecken, die alleen zijn ziel gensen kon,
De baecken van zijn vreughd, de doel van zijn ghedachten,
Waer van hy alle lust sou hebben te verwachten,
De lieffelijcke maeghd, die zijn beminde vrou,
En stroom van zijn gheluck in 't ende wesen sou,
O *Taesken Ornia*, Fonteyn van alle lusten,
Hy wist om uwent wil noch nacht noch dagh te rusten,
So branden hem zijn borst, uyt een oprechte min,
Die tot zijn sterf-dagh toe staech blyven sal daer in,

Maer Cupido, die God die sach op zijn verdrieten,
 En deed hem op het laetst u weder-min ghenieten,
 Tot weer-loon van de gonsf, die hy hem had betoond,
 Dus word de deugd altijd met deughde weer beloond.
 O dan gefegend paer ! door liefde t' saem gebonden,
 Die door beschickingh Gods malkander hebt ghevonden,
 Den Heer die 't al beheerscht, die geef u soo veel vreughd
 Dat ghy nau met een wensch meer van hem wenschen meughd,
 Die gun u dat de vreed' en eendracht van u beyden
 Te samen met u dood, en eerder niet en scheyde.
 En dat het gheen ick door Cupido segghen liet,
 Ia meerder noch daer by u, in u tijd gheschiet.

Wel aen mijn Musa houd, wilt doch u seggen schorten
 Of ghy sult 't lieve paer in hare vreughd bekorten,
 Sy sien malkander aen, de loncken gaen vast om
 Dan na de lieve Bruyd, dan na de Bruydegom.
 Iuffrouwen staet wat op, de tijd is al voorhanden,
 Ey siet de Bruygom aen, hoe wateren sijn tanden.
 Al sit de Bruyd wat stil, dat acht ick niet een sier,
 Sy veynst heur maer alleen quansuys om de manier.
 Sy twee sijn nu al een, den een die wil als d'ander,
 Houd haer om Venus wil niet langer van malkander,
 T'sa Ionghmans gaet doch voort en tast de Bruyd eens aen,
 Sy wil doch zijn gebe'en om na haer lust te gaen.
 Demaeghden sijn jalours, die soecken haer te houwen
 Tot teycken dat sy oock de Bruyd wel wesen wouwen,

Sy wenschen doch al t'saem na dese soete Staet,
 En dat sy mochten gaen, daer sy nu henen gaet,
 Na d'aengename lust, de wereld vol genuchten,
 De woon-plaets vande vreughd, de schat-kist aller kluchten.
 Nu longmans siet wel toe dat ghy u eer bewaerd,
 Op dat dees Bruyloft ons een ander Bruyloft baerd.

Stemme: Si tanto gratiosa.

*In soete Koninginne, Ghy zijt de woon-plaets van al mijn gepeynsen, Wat
 wil ick dan myn minne, Noch pooghen voor u (ô myn Son!) te veynsen?*

*Want siet schoon kind, Myn hart begint So heet, soo sterck te branden, Dat daer geen stelpen,
 Noch raedt toe is, dan't helpen Vwer handen.*

*2 Dies bid ick u Ianckvrouwe,
 Myn eenigh heyl, myn licht, myn wytverkoren,
 Ontfangt de trouwe Trouwe
 Van my, u Dienaer, t'uwen dienst geboren,*

*Ghy zijt de geen, Dien ick alleent
 Bedien, en sal bedienen,
 So lang den Heere, My't leven sal begeeren
 Te verlienen.*

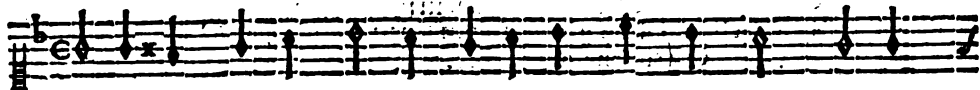
3 Aenschonwt, Princes, myn wesen,
't Welck 't boeck is van al myn te droevigh barte,
Daer mooghd ghy klaerlyck lesen
V dienaers druck, en d' oorsprong van sijn smarte:
En d' wijl ick dy, So min, wild my
Doch weder-minne toogen,
So sal de vreughde, Flux bannan d' ongeneughde
Wt myn oogen.

4 En of ghy schoon te vlieden
Woud poogen om u glantz voor myn te bergen,
Ach Lief! 't kan niet geschieden,
Ghy sult den Hemel te vergeefs maer tergen,

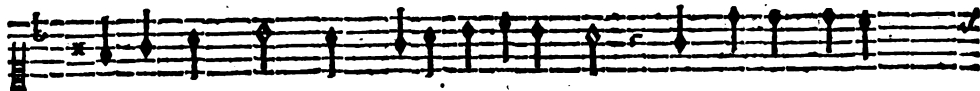
Want siet ghy bent, So vast geprent
In 't pit myns harts door minne,
Dat soet noch sure, De macht u heeft te vuren
Wt myn sinnen.

5 Dat my den Heer der Heeren
Den keur wou van al d' aerische pracht verleenen,
Ick sou van hem begeeren
Dat hy my wou met u, myn Lief, veroenen,
En dat ick dan, Mocht nimmer van
V lieve by-zijn scheyen,
Tot dat het sterven, Het leven quam bederven
Van ons beyen.

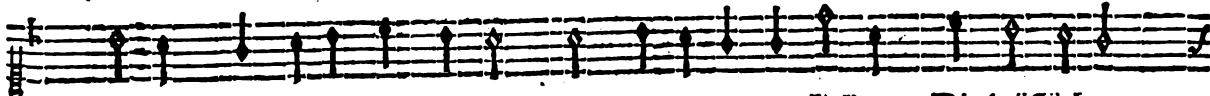
Nieuw Liedeken, tot lof van Vrieslandt.

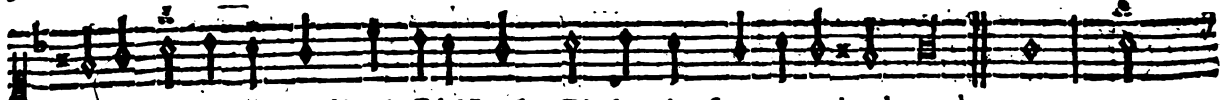
Vrieslandt soo vol Deughden/ als ick een Landtschap weet/ Dierciert

met dupsent vreughden/ D bodem is bekleedt Met Rozen - rijcke

Belden/ D Steden zijn voorszien Met Wallen en met Belden/ Die wijslyck u
gebiën/

gebiën/ O Friesche Aerd! recht Edel Landt, Die door het swaert u vryheydt wandt.

2 Wel behoude landen sijn rijckelijck vertierd
 Met vruchten veelverhande/ en gras booz u ghediert/
 Het welck den Heer laet groepen/ soo vruchtbaerlijck/ dat elck
 Sou segghen/ daer te bloepen/ Haes/ Butter/ Honigh/ Wack.
 O Friesche Aerd! recht edel Land
 Die met het swaert u vryheyd wand.

3 Ghy siet u land volwercken/ met steden/ schanssen sterck/
 Van dorpen/ torens/ kercken/ ick wms ghelyc niet merck.
 In u roem-waerde wetten/ ghy van gheen reden wijckt/
 Jae/ als men 't recht sal setten/ Athenen ghy ghelyckt.
 O Friesche Aerd, &c.

4 D'grensen/ die beslupten de dycken hoogh en bast
 Waer op de zee moet stupen/ gheen Koningh u belast.
 O Princelijcke rijcke! ghelegghen in het Noord/
 Die heeft van wms ghelijcke sijn leven opt gheschoord?
 O Friesche Aerd, &c.

5 d' Anwoonders heusch van zeden/ geneygd tot eer en deugd/
 Die hebben inde vreden en stilheyt haer gheneughd.
 Den armen goedertieren/ barmhertigh/ mild/ soo dat
 Gheen Ceum heeft in manieren opt wms ghelyc ghehad.
 O Friesche Aerd, &c.

6 Wel Adel/ soo manhaftigh als opt de Wereld vzoegh/
 Bewoond het land eendzachtigh/ en send oock wonder vzoegh
 Haer kinderen ten stropde/ die niet gheweert in d' hand
 Te sterben niet en myden tot dienst van 't vaderland.
 O Friesche Aerd, &c.

7 Dopt schoonder vrouws- personen de blonde Jon bescheen/
 Als int byp Friesland woonen/so wel gesteld van le'en/
 Soo rijk van eerbaerheden/soo kupsch/soo soet van aerb/
 Soo vriendelijck van reden/soo statigh noch bedaerd.
 O Friesche Aerd! &c.

8 Rijck van gheleerde mannen/ de Dienaers van Gods woord/
 Eendzachtigh t' samen spannen/en brengen vruchten boord/
 Die tot geen twisten strecken: maer tot de saligheyd/
 En om elck te verwecken tot ware' eendzachtigheyd.
 O Friesche Aerd! &c.

9 Wie kan u lof berklepnen! de Friesen in een strijd/
 Vertwonnen de Romeynen in Keeser Carels tijd/
 Jae zy bestozmden Rome/en namen't in dat 's meer/
 Dies hebben zy bekomen/de gulde Wyphed we'er.
 O Friesche Aerd! &c.

10 Doo? haer manhaftigheden/de Keeser Carel hzaef/
 Hun Wyphed/en oock mede syn halbe wapen gaef
 Te boeten in haer schilden/met Privilegi/ van
 Te leven soo zy wilden/en so 't hun best stond an.
 O Friesche Aerd! &c.

11 O Friesland wiltd beschutten u Wyphed tot de dood/
 Laet niemand u ontnutten u Privilegien groot/
 Wild u als mannen weeren/blijft stadigh by 't Gebodt
 Van u wel-wyse Heeren/maer boven al van Godt.
 O Friesche Aerd! recht edel land
 Die met het swaerd u vryheyd wand.

Wanneer Vrouw-Venus komt Verselschapt met haer staet,
 Daer sy Cupido selfs gemeenslijck buyten laet:
 Weest Minnaer dan Versenghd, dat's 't eynde Gay u rouwen,
 Dat's d'aensang Gay u Versenghd, het tegckey Gay u trouwen.

252uzlofke Gedicht,

Ter Eeren

ELBERT CLAESZ. ELAND,

En

CATHARINA de BLOQ.

Met blannemandel ich in mijn dongs boesem blakē
Wat pber hont mijn Geest loes op een nieu dē
mānē.

Wat sticht mijn in het hēzen? wat supbert mijn
gromē.

Wat lust ist die mijn lust tot dichten lusten doet?

heb ich het steng bevel van Venus niet ontfangen?

Wat ich mijn soet Lier niet haer cleraet soek hangen

Van Venus Altar; en laeten nu dooptaen

't Lust-lockende gedicht boog and te Dichters staen?

Verholpnes 't ood' gepapen der waerdigen hēzen?

Daer dan d' hēstoyen noch boel te seggen hēzen?

Die epideisch befaed van Hypocriten soek hēzen?

Haer Lieren hēgen in hēzen Tempel op?

En gaben hēze berstand tot and te oeffnen hēzen?

Wat locht dan nu mijn tongh om op een nēzen te singen?

Wat poezt mijn om mijn Lier te nemen byder hand?

Wat doch de doofst doot springen wt de hand?

ha! nu bepeit ich 't eerste woord dēzen 't hēzen hēzen?

Daer hoe het blau geblaf gaet ijsen toe hēzen hēzen?

Daer een ghe nēzen hēzen. Daer dāz het schēzen hēzen?

Daer daeld een groote schaar van hēzen hēzen hēzen?

Daer wie ist dien ich daer op een pēzen wagen?

Waarz dooz de Dēken is van gēle dēzen hēzen?

't Is Venus in haer thoon die Venus die haer soek?

En hoogst doot op te laeten haer geacht.

Daer wat boog jonges wat soet hēzen hēzen?

Sijn dat hēzen om haer thoon en om haer lichaem swieren?

Eick heest een gulden boog; eick heest sijn kohē vol

Van prien glat en haer; die staet te kochteigh vol.

Eick heest sijn blingelen; eick heest sijn kroest kochteigh.

Eick heest een dēke soek op ons op hēzen hēzen?

Eick heest sijn tēgēle sijn; eick doer sijn egeen hēzen?

Eick blingēle als sijn; eick heest sijn oogen in hēzen?

d' Een dēst de dēzen hēzen; de hēzen hēzen de hēzen?

Van Venus gulden koch; de hēzen soek de gēzen?

Op dat gēzen hēzen noch soek; eick ergēzen hēzen?

En Venus een dēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

De hēzen hēzen de hēzen; en troekt en hēzen de hēzen?

Van bloemēzen; eick hēzen hēzen; dat mach wel troekten hēzen?

De hēzen hēzen en hēzen; en hēzen te hēzen?

Gēzen hēzen hēzen haer thoon; en sijn haer hēzen?

En hēzen hēzen hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Die Venus niet haer hēzen; om hēzen te hēzen?

Thien bligen hēzen de hēzen; en thien hēzen hēzen?

Thien roepen met hēzen; hēzen Venus hēzen?

Ich sagh die hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Die heest van hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

En hier; hier soek hēzen; eick hēzen hēzen?

Hoe dat hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Ontrent een hēzen; eick hēzen hēzen?

Daer hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Daer hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Daer hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Daer hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Daer hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Als hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Wat was hēzen hēzen; eick hēzen hēzen?

Om dat haer Paulwen stant booy dese pacht moest wijchen/
 Die by dit schein gewoel niet was te vergeefschet
 En Venus was verheugd/ en spiongh van hoochdachp/
 Om dat sy nu in pacht gingh al de Boon booy by.
 War woeyt sy nu gebiedt: want dese kleine narren
 Die leggen in de nacht te wijchen dooy de starren.
 Eick heeft sijne eigen plaats: eick bondt sijn eygen wacht/
 Eick let wel op 't gehlagh der Minnaers/ die by nacht
 Gaen dolen langhs de stract/ sy letten op haer haren.
 En op de wyeetheyt oock van die haer niet schamen/
 En seggen 't 's and ren daghs/ Dyou Venus haer Goddin/
 Die schickt haer ketijghel beylt eick by nacht in.
 Die let niet eijf verned op d'ontweyde slagen/
 Der Minnaers/ en verned op den jange dochter dooy.
 Zoo komt dat dachmen van de Godein teerichheit
 Hier so doet Minnaers dooy niet anders op haer gebooy.
 Als by Venus tye/ want dese kleine slagen
 Doen Venus haer elck/ als by haer slagen/ sijn
 Die liden haer aen 't oep die gemen haer geen dachmen/
 Tot sy de Minnaer beghen en dachmen van sijn liden.
 Mer dese liefghenheit dat dachmen niet oock
 Quant Venus in ons stede ontcomt haer oock niet
 En Hymeneus sat op 't dooy van haer wijgen
 Mer wondichheit lief en 't dooy (sijn naest liden)
 Verleefschapt op het schein. Ach sagh ick op dat dooy
 De gratien alle by/ dat gaf mijs by haer moed/
 Haer volgheden en dooyt de dachmen alle liden/
 Die al haer speck enghel woeyt op haer kassen liden/
 En stonden haer gelidich tot dooyt op 't dooy
 Doen stondt ick als bebaert/ gelych ghy dat hem woeyd/
 Ick sagh de tooyt aen 't haer schein en sijn liden
 Wie (dooyt ick) werd dooyt haer dooyt op haer liden
 Wie ist die soo yemeyt: wie ist die Venus hand.
 Gedencht 't ontfien niet soe treffelichheit by/
 Het wooyt was een ghelief/ of die sagh al de straten/
 Recht dooyt Bloss verweyde tot haer liden liden.
 Dyou Venus trad dooyt aen/ sy kloppen aen de pooyt/
 Alwaer sy daer ych wint van 't hups- gesin gebooyd/
 En cietlich in gebooyt/ sy gaf haer in de salen/
 Waer in haer Engelen begonden om te malen:

d' Een bloogh stract op de koers/ den ander op de Croon/
 Dooyde op de haer: maer ach! wat stont het schein/
 Doen op den aenrecht-banch/ recht tusschen al de baten
 Den silber en van goud' deers kleine Goodijens saten/
 Mer tooyt sijn in haer hand/ recht perspectiefs gewijs
 d' Een booyt in d' ander laegh/ dat schein een paradijs
 Vol hemelsche genuegh: men sagh de salen pjoncken
 Vol cietliche glans/ en blakerende boncken.
 Doen eick nu op sijn plaats: sat naer sijn eygen wil/
 D' Een haer een dachmen al al den booyt woeyt stil.
 Waer op verghief sy stract haer stem vol Goddichheit/
 En spach niet anders Bloey: deers of gelijche reden
 Bloey! wie ick wieted tot hem/ ghyf me/
 Is niet om daer te hoeyen de gelychheit van de Min.
 Ick heb mijn wooyt sijn soom (dat siet ghy) 't hups gelidich/
 En kom u weder by met sulche onbescheren/
 Als ick dooyt deertig late/ of meer op mine frest/
 Den upt een gebooyt ghyf: dan ick u daegh/ gebooyt
 Dooyt seggende dat ghy/ dooyt seggen van den heere/
 D' treffelich gelacht soo cietlich sijn beemeren/
 En sien u lidenheit (d' over groote woeyd!)
 Seer schein dooyt schein is en/ noch seponder dooyt de woeyd/
 En dat in sulck gebooyt/ dat niemandt uys ghelicken
 Goud sijn in dat gelidich: maer eick u maeten wijchen/
 En dat is soo gelidich. Nu kom ick wederom
 Op d' eerste ghyf- nade van u dochter d' yemeyt/
 Die upt de lidenheit/ de wooyt sijn ghyf ghyf/
 Die soo deel ghyf haer den hemel haer genoten/
 Dat noyt het Fatien heeft aen eenigh eerdiche beel
 Zoo deel ghyf haer genadich upgebooyd.
 Ghy munt in alle wooyt sijn wooyt van sijn liden/
 Die spychen dooyt sijn wooyt/ en roemen van sijn liden.
 Wat wil ick daer oock deel van roemen/ onse bynd
 Is met lof-cuyt/ noch poel eer gebind.
 Den beemeytichheit wijn en is geen krean van nobel:
 Maer dat by is een bynd van d' upperste dit Godel/
 Wat tuyghd Apollo sijn sijn by soo wel gelidich/
 Dat by hem nergens in als in sijn Godheit wijch/
 't Sp dachmen van sijn wooyt/ of van sijn beemeytichheit/
 Mer niemandt in 't gespeck genegen is te roeden/

Daar sal sijn emmeling/so wel hy hoogh als laag/
 Gewapend hoor de godden trap om alle daagh.
 Overacht ghy van goed verstand/of booghe wenschen/
 Op t nuttigste ongelucke/lyc. staet op de booghe crappen.
 En komt ghy tot de booghe aan t jongtich inaten-sel/
 Sijn Clavel-cumel blanchet staet licht hy Phabry wel.
 Dit heeft den lippen God bevestigd om af te senden
 Sijn Dusters dymaet d'uyssin geuveliche wonden/
 Sijn opperste vernacht de glop van sijn don/
 De Weiden van sijn Geest/de deugden van Helion/
 Om op sijn Wylofters. Seft te spelen op haer inaten/
 t Welck niemant is geschied in sa wel d'uyssend jaen/
 Ja tredert Cadmy rijk/dien Rooden heb de send/
 En staegh in waerden hiel gelijck sijn eygen kinde/
 Also hy in sijn rijk opsticht in alle konsten/
 Dies sond Apollo, tot een teken van sijn gonsel/
 De Muisen op sijn seest. En vest seide ter
 Doet om de seide sarch de seide Apollo weer
 Ken u kinds Wyndegom/lyc bult het huys met brenghen/
 Sijn leuen met geluck tot loon van sijn deugden/
 Waer van de booghe p'roef/en t eiste teken is
 Het gem hem nu geschied hoor dees verhinneis/
 Waer in hy sal met brenghen in met geluck versamen
 Waer haer/die een Goddin in alles sijn beschamen.
 De glop van het land/de kroone bande jeugde/
 De waer schildep van d'ouderlecke deugde/
 Een Waer die minne meer genoeg van sijn gesien/
 t Op datmen van haer is en wil sp'ken/of haer wesen/
 De Geaten alle d'ye inwonen haer genoeg/
 Die hebben haer geleerd/ghoeferd/opgehoed/
 Dies sijnse oock met mijn op dese seest gezeid/
 Om noch eens haer vernacht te schynen op haer zien/
 Op dat hoor pedet een op dese Wyloft bicht

Dat sy in schoonheyt/ deugde/ noch deugde uquaetwijck.
 Wel Jacob Alas met u berlof sal ick dan enden
 Sijn reben/en na de jenge deugde mijn waenden/
 Dien ick haer alle dingh den schuldigh aen te hien
 t Geluck aen u geschied/aen haer noch te geschien.
 Wel Wyndegom en Wynd van d'waer is gesegnd/
 Wat naer soo veel geluck een schepel is bejegend
 Op t rustloos ront gegend in u lante/
 Gegend in t gelacht: gegend in t verstand:
 Gegend in t geluck van wel gebonnen haben/
 Gegend inden Geest van treffeliche gaden:
 Gegend in de lijd: gegend in t gende:
 Gegend inde Stam die u heeft opgeboerd:
 Gegend inde glans van wel-gemaekte leden:
 Gegend in t cleraet van cleetliche jeben:
 Ick wensch u veel geluck/en alles wat een mensch
 Houd konnen vanden hiet begeren met een wensch/
 Dat ghy geluckighlyc mooght treden in de sojen
 Waer in u Vader heeft gegangen u te boyen.
 Dat ghy in soete weeld u aengename rijk
 (Niet wetende van rouw noch tegenspoed) berlijc.
 Dat ghy heel kinderen mooght upt u Stam sien ryfen/
 Die sich sal om haer deugde en aen haer schoonheyt pyfen/
 t Op blyckheyt van u tot nu en eer van haer/
 Dit wensch ick: wensch en tracht mijn wensch te komen naer.
 Sijn Muisen treed doch hoort en lant van Liedien singen/
 Deugde ick mijn binoep met liefeliche dingh.
 Deugde ick met mijn dolck op t weelighste deugd
 Het aengename We/en hoef dol soetigheyd:
 Waer op dat soet haer soo blyck sullen rusten/
 En suemmen in een stroom van kintende lissen.
 Nu haer van hoort/ick ga en mach het We komaen/
 Volgt Wyndegom en Wynd en licht in vrom waen.

Stemma: Questa dolce-Serena, Fol: 25.

O Uur vol vrolicheden!
 O uur vol soetheit!
 Die de vreugde, voer de jengde,
 En haer leden

Soo aengenaem berijc!
 O uur! waer in de mensche
 De geene God luyt,
 Voer de rust, van een leif

Niet sijn menschen,
 Nach gien wiken zinn:
 O Uur vol vrolicheden,
 Voer de rust, van een leif

Die de smart, in het hart
 Sub genesen
 Van onsen Bruydegom.
 O nu die al zijn suchten,
 Zijn droevigh aengenoght,
 En elend, haestigh wend
 In gemichten
 En aengename v'reught.

3 Vry sweeren u mes glazen
 Gewild met Rinsche tijd,
 Die wy gaegh, alle daegh
 Uyblasen,
 Dat ghy ons welkom zijt.

Dies sikh een aen zijn 'mond leyd,
 En drinckt hem schoontjes wyt,
 Op de rust, op de lust
 En gesondheyd
 Van Bruydegom en Bruyd.

4 Die in een Zee vol luffes
 Gaen swemmen des nachts,
 Daer de min, geestigh in
 Met veel kusses
 Elck troeteld dat hy tacht.
 Siet hoe de Bruyd'gom schatert
 Van v'reught, siet hoe zijn mond
 Door 't gesicht, van zijn licht

Staat en waters,
 Hoe snacht by na die stond.

5 Hoe wenscht hy na de gangen
 Die teroend zijn te gaen:
 Nu wel aen, waer na sien
 Vry soo langer
 't is tijd voor haer te gaen,
 Na 't aengenoght bekie:
 Het Hof vol soets weeld,
 Daermen streeld, daermen speeld
 Inde weelde,
 Tot men een Hefjan vield.

Gefangh,

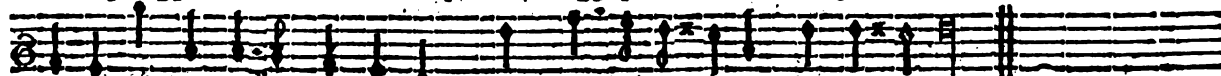
Op de wyse: Ghy die my met u braef gelaet, &c.

1 Princesse die mijn ziel gebiedt/ O Vrouw van mijn hart/ Merckt op 't onpbelijck verdpriet/

En d'hebighe smart/ Die ick om dy/ Gestadigh ly/ Erbarmt u doch eens over my/ Met suchten

en klagghen verlijt ick mijn daghen/ 't Is swaer te verdzagen/ Gelooft het by.

2 't Sp wat ick doe/ick dzinck/ick eet/
 Ick slaep of ick waech/
 Ick denck niet anders/ als met leet/
 Op u/ o mijn vermaeck!
 O friessche jeughd
 O wylse deughd/
 O omme-gang vol van geneughd/
 O trefstighē zeden/
 O bloeiende reden/
 O aerdigheden
 En soete vreughd.

3 By dese gaben zijt ghy noch
 Heel bzaef gemanierd/
 Maer ach! u wreede strafhepd doch
 Dit al we'er ontciert/
 Ach lief/ beraedt
 O metter daedt/
 Of seght my selfs wat my mistaet/
 Waerom/ O Goddinne!
 Dooghdes van mijn sinnen/
 Ghy dus mijn minne
 Geheel versmaedt!

4 Seght/ben ick kreupel: ben ick lam!
 Of ben ick mismaect!
 Ben ick te nederigh van stam?
 Of qualijck bespzaect!
 Of zijt ghy soet/
 Op geld en goedt!

Al heb ick dees geen oberbloedt/
 Dat kan ick wel winnen/
 Lief laet ons beginnen/
 Maer trou van binnen
 In ons gemoedt.

5 Beer haest vergaet des Werelds schat/
 Dooz krijgh of dooz brand/
 Maer 't aldergrootste Rijckdom/ dat
 Lept in het verstand/
 De deughd/ die kan
 Licht maken/ van
 Een arm gesel een schat-rijck man/
 Ja in korte jaren
 Veel goets doen vergaren/
 Dus laet dat baren/
 En neemt my an.

6 Ick sal u dienen soo getrouw/
 (Of 't sal my zijn leed)
 Als d' alderbzaefste Man sijn Vrouw
 Op aerden opt deed/
 Zoo u piet lust/
 Ick sal geen rust
 Opt hebben/ eer die 3p geblyst/
 En wat ghy wilt haten/
 Dat sal ick oock laten/
 Daer op in 't praten
 Word ghy ghekust.

Bruydt-

Bruydt-Lofs-Gedicht,

Ter Eeren

H A N S A B B A S ,

Ende

T I E D T J E R H A L A .

Also de groote glants van Phoebe gulde stralen,
 Verswackende verdween, ja gantsch begon te dalen,
 En in haer Broeders plaers de liefdeloose Maen
 Met haer Gesterden sleep quam aenden Hemel staen:
 Heeft oock de slappe slaep mijn sluymrige oogen
 Met haren leem bekliemd, benevelt en betoogen:
 Ick lagh vast op mijn bed, mijn leden waren moe,

Mijn sinnen waren doot, mijn oogen waren toe,
 En (is 't niet vreemt?) noch sagh ick langs myn kamer treden
 Een blinckende Iuffrouw, vol Goddelycke zeden,
 Heusch, minlyck van gelaet, van wesen soet en bly,
 Van oogen destigh, maer seer lieflyck weer daer by,
 Geheel in 't wit gekleedt: sy hiel in hare handen
 Een suyver blinckend hart, dat staegh inwendigh branden:
 En op haer boesem stond een rol, waer uyt ick las
 Dat sy des werrelts vreught, d'oprechte liefde was.

Dees

Dees Goddelycke Nymph begoft op 't laetst te spelen,
 En met haer lieve tong soo gierelijck te quelen
 Dit na-beschreven Liedt, dat mijn verbaefde ziet
 Sich selven teenmael voor opgetoghen hiel.

Stemme:

Guybere, schoone, Germaecklijcke Maeghd.

AE O L E houd doch u Winden in toom
 Laetse voorsichtighjes nyt haer helen varen.

Blaeuwe Neptune beslechte uwen stroom,
 Effend de gobven van u verwoede baren,

Op dat met geluck en vreughd,

Sonder teghenspoeden,

By sijn opperste geneughd,

Dwars door uwe vloeden,

De Bruygom,, veyligh kom

Van d Hollandsche palen,

By de rust,, van sijn lust

In de Friesche zalen.

2 D'Eerbare, kuyische, deughdsame Iongh-Vrouw,
 Diemen de Spiegghel des Ieughds met recht mach noemen:

Die door haer seldsame schoonheden souw

Parssen een yeder om van haer Lof te roemen.

Die in 't bloeyen van haer Ieughe

Blinckt in brave zeden,

Wijf beyd, heuf beyd, ſchoonheyd, deughd
En ſin-rijcke reden,
Hoopt en wacht dagh en nacht
Naer hem (haer Beminde)
Die haer ziel, ſo beriel,
Daſ hem beſt beſinde.

3 Hierom, ô Heer, die het alles beheerd,
Gund dat ſy eerſt met geluck te ſaem vergaren:
Geeft dan daer nae dat haer voorſpoed vermeerd,
En daſ in vreughden verſhyten al haer Iaren.
Dat ſy van geen ongeluck,
Onheyls ſinckſche ſtreken,
Schaden, twiſten, droeve druck,
Weten oyt te ſpreken:
Maer dat ſy, altyd bly, en geruſtlyck leven,
Op dat Heer, ſy u deer
Voor u gonſte geven.

So ſy dit had vol-end, is ſy by my geſeten,
 En ick, nieuſgierigh, en begeerigh om te weten
 Wat datter wederom voor nieuws op handen waer,
 Ben dus in het geſpreck getreden voort met haer:

O Goddelijcke Maeghd! uyt wiens belceſde weſen
 De alderplompſte menſch ſou alle deughden leſen.
 In wien de liefde blinckt, in wien de heufheyd blaect,
 Ey ſeght my wie ghy zijt, en wat ghy by mijn maeckt?

Dewijl ghy 't my af-vraeght, antwoorden de Goddinne,
 Ick ben d'oprechte liefd, des gaylheyds vyandinne,
 Die d'herten t'samen hecht van Bruydt en Bruydegom,
 Met sulcken vasten knoop, dat niemand die weerom
 Door list, door twist, door haet, door nyt, door klapperyen,
 Vermach t'ontbinden, of aen stucken oyt te snyen.
 Al wat de gayle min door wellusts-vuyr aenhiſt,
 Scheyd in 't gemeen daer na de tweedracht en de twist.
 Maer daer de ware liefd, daer ick myn zaet laet dalen,
 Vermach geen nyd, door tyd, my weer te rug te halen,
 Ick blyf haer stadigh by, tot dat de swarte dood
 Den een van d'ander scheyd, en berghtse in syn schoot.
 En wyl ick door de wil, van die myn heeft gefonden,
 En daeghlycx noch bestierd, twee liefkens heb gebonden,
 Twee zielen heb vereend met desen soeten band,
 Waer door de ware liefd' in beyd haer herten brand,
 En eeuwig branden sal, tot dat het lieve leven
 Een van hun beyden komt ten laetsten te begeven;
 Begeer ick vriendelyck dat ghy tot haren lof
 Een Bruylofts Liedtje maeckt, 't ontbreeckt u aen geen stof,
 Veel longhmans, of sy schoon zyn treffelyck van goede,
 Zyn niet-te-min seer arm en kleyntjes van gemoede,
 Sy blyven altyd t'huys te heng'len by den haerd,
 En weten niet wat nut sich elders openbaerd:
 Maer dese Bruydegom heeft in syn teere Iaren,
 Tot syn geluck en eer, dat treffelyck etvaren,

Die kruysfende de zee, dat grondeloofte vocht,
 Veel Koninghrijcken, en veel landen heeft befocht.
 Die Spanien vyf Jaer bereyfd heeft en doorwandelt,
 En daer seer treffelick van wijd en syd gchandelt.
 Italien doorfien, en den Venetiaen
 Met al syn deftigheyd in fyne fteden ftaen.
 Caftilien be-ooghd, Sicilien deur-roghen,
 Tot fcherping fijns vernufts, tot welluft fijnder ooghen,
 En and're landen meer. So wie syn ftam bevracghd:
 't Zyn fy daer Amfterdam haer hooghfte roem op draeghd,
 Syn Vader oud en grijs, bekroond met eer en fchatten,
 Daer op de mag're Nyd noyt met haer gift kon vatten,
 Is tegenwoordigh noch de mede-Generael,
 Comijs en Heerfcher der Convoyen altemael:
 Dat treffelycke ampt, daer d'hooge fo na wenfchen,
 Bediend hy loffelyck met gonft van alle menfchen,
 Verwervende daer door fchat en een groote naem;
 En voor de reſte zyn fyn vrienden al te faem
 Met ampten hoogh en waerd, tot op den dagh van heden
 Voorfien, dien fy met gonft op 't loffelyckſt bekleden.
 So ghy fyn jonge Ieughd, het bloeyen van syn tijt
 Eens rypelick aenſiet, en hoe hy die verſlijt,
 Met welck een nuttigheyd en brave oeffeningen
 Hy al fyn daghen weet met voordeel door te bringen,
 Tot lof van hem en fyns: ick wed ghy seggen foud,
 Is hy van Iaren jongh, in wyfheyd is hy oud.

Marcus Aurelius, de wyfte Keyfer van
 't Beroemde Roomsche Ryck, hiel meer van fo een man
 Die braef van zeden was, ervaren, ryck van zinnen,
 Die selver was bequaem om goed en eer te winnen;
 Als van een die op syn voor-Ouders eer en goed
 Droegh syn voorneemste pracht, en al syn hooge moed:
 En zelfs 't gewonnen goed en d'eer nau kon bewaren;
 Ick laet dan staen veel goed en eer daer by vergaren,
 Maer die veel goed en eer van syn voor-Ouders erft,
 En daer noch meerder goed en eere by verwerft,
 Door eyghen lust tot deughd, door eyghen naerstigheden,
 Door eygen scherp vernuft, door eygen goede zeden,
 Gelyck den Bruydegom veel laren heeft gedaen,
 Daer hem de jonge leughd met recht mach spieg'len aen,
 Ick woud' wel dat my eens de Nyders seggen wouden
 Watmen van sulcken man behoorlyck hoord te houden?
 Dit wist de wyse Maeghd, dit wist haer wyse Vaer,
 Die al de vreughde vond syns ouderdoms in haer,
 Waerom hy sorge droegh, en dat met goede reden,
 Aen wien, en welcken man hy wou syn kind besteden:
 Want so de Filosooph, de wyse Heyden sprack,
 't Scheeld of den man het goed, of 't goed de man ontbrack,
 Maer daer het goed is, en een man die 't kan vermeeren,
 G'lijck *Abbas* heeft betoont, kan 't qualyck slim verkeerren.
 Nu wat de lieve Bruydt, de spiegel van de leughd,
 Het Hof van goede ze'en, de woonplaets vande deughd

Belanght, dat ick haer lof volkomen sou beschryven,
Ick sou de gantsche nacht daer mede besigh blyven,
En rechten noch niet uyt. De Vaer van dese Maeghd
Met eer' en groote roem syn gryse hayren draeghd.
't Welck 't vrye Friesland wel heeft tot haer nut ervaren,
Alwaer hy in 't begin van syne jonge Iaren
Verscheyden Ampten heeft bediend, en naerderhand
Door syn getrouheyd, deughd, vlijt, heusheyd, goed verstand,
Ontfanger is erweeld van al de Klooster-goeden,
Die Friesland nu besit, en eertijds placht te voeden:
Het welck hy trouwelick ruym dry en dertigh Iaer
Bedient heeft, soo in vreed, als 't oorlooghs groot gevaer,
En heden, noch bediend, ja so diend na behooren,
Dat hy ten acht'ren noyt, maer altijd is te voren
In 's rekenings besluyt, ô lof van grooter waerd!
Hoe weynigh vindmen nu die trouheyd op der aerd!
En is het niet wel vreemd? noch vindmen sulcke menschen
Die naer den ondergange van desen vromen wenschen:
En trachten hem door nijd sijn eer te scheuren af,
Wiens lof de schande noyt een cenigh vleckjen gaf;
Van sijn kinds-beenen af tot op den dagh van heden:
Die niemand ergernis gaf immer aen sijn zeden.
Dan doch als men 't bedenckt, 't is hedenstaeghs de tijd
Dat vrome worden van d'onvrome luy benijd.
Maer die den Heer betroud, kan gantsch geen laster deeren,
Want op den last' raer selfs sal staegh de schande keeren,

Van dese vrome stam is dese schoone spruyt
 Gesproten, die nu met *Hans Abbas* is de Bruydt,
 Die door d'aentrecklickheyd van haer volmaeckte leden,
 So çierelick besneen van boven tot beneden,
 Haer heusschen ommevang, haer deftige gelaet,
 Haer goedertieren aerd, haer redens schoon çieraet,
 Haer kuyssche eerbaerheyd, haer aengeboren deughden;
 Haer soete nedrigheyd, haer prijsfelicke vreughden,
 Haer treffelick verstand, haer lieffelick gesicht,
 Haer brave zeden daer sy yeder een met sticht,
 Haer yver tot Gods woord, haer vroom en oprecht leven.
 De wijsheyd die sy in haer leughd so had verheven,
 In menigh braef Jongman heeft liefd tot haer gebaert:
 Dan d'Heer heeft (so het schijnt) voor *Abbas* haer bewaert:
 Wel d'Hemel wil haer so veel vreughd te saem beraden,
 Als 't Haeghsche Bosch is in de Lent beknopt met bladen,
 En ghy, voldoet mijn eyfch, ick laet u nu alleen.
 Dit had sy nau gescyd, of d'ed'le Nymph verdween,
 'k Ontwaeckten uyt mijn slaep, en sagh dat door mijn glazen
 De heughelicke Zon syn glantz begon te blasen:
 Dies stond ick yligh op, en gaf my op de straet;
 Dicht by de waegh; daer sich de klap-school vinden laet,
 Daer heb ick datelick de tydinge ontfangen
 Dat *Tiedtje Rhak* had haer lieve Echt begangen,
 Ick vraeghde strax, met wie? men seyde dat het was
 Een Hollander, ick docht: dit's juyft die *Hans Abbas*

Daer my de liefde deed vergangen nacht van dromen:
 Dies heb ick datelyck mijn gangh naer huys genomen:
 Om (volghens liefds bevel) een vrolyck Bruylofts-Dicht,
 Tot lof van 't lieve Paer, te geven in het licht.
 Wel dan gewenschte Twee, dien Godt heeft willen voeghen,
 Ick wensch u beyden toe het opperste genoeghen,
 Dat Hymenæus met de lieve GriECKsche Maeghd,
 Daer noch op dese dagh de gantsche wereld van waeghd:
 Noch oock Thalassus de Romeyn met sijn Sabyne,
 Het welck een lofgebaerd heeft hem, en al de syne,
 So vredigh, heusch, beleeft, voorspoedigh, aengenaem,
 Eendrachtigh, lieflijck, soet, geluckigh en bequaem
 Geleeft heeft, als ghy beyd te zamen staegh sult leven;
 Dit wil de goede Godt u uyt genade geven.
 Wel dan, ô Bruydegom! op dat ick u niet hou
 Te langh met mijn Gedicht van u wel-lieve Vrou,
 En haer van al haer lust, (schoon sy na de manieren
 Van de geveynsde Bruyds haer droevigh schijnd te tieren,)

Wensch ick u veel gelucx, en al des werelts lust;
 Hier op malkander eens uyt goeder herten kust,
 De reste wijst sich selfs, daer moetmen niet van spreken,
 Dies sluyt ick mijn Gedicht, en laet het daer by steken.

E Y N D E .

Bruydt-Lofs-Gesangh.

Stemme: Galjarde Anglois. Ofte: Trouw min ick draegh, &c.

Ghy vrienden van dit Daer/ so wel bemoeget/
 Wir daer/ dat banden hemel schijnt geboege/ (de/
 Dit paer/ dat d'opper- heet te saen heeft willen le-
 En niemant/ als alleen de doot/ vermag te schepde:

Bereydt u al te samen om

De Bruydt met haeren Bruydegom
 Geluck/ doospoed/ vermaech en bryught/
 Te wenschen met geneught.

Wenscht dat de liefd/ die 't hutoelgelyc begint/
 Doo/ tot de doot/ haers levens knoop ontrint/
 Dat hemel/ Aerd en hel eer menghel doos/ malkander/
 Als dat haer liefd/ in haer/ haer bryught in uo verander/
 Dat sonder teghenpoedt of dyck/
 Onheplen/ twist en ongeluck
 Sy moghen suten haeren tydt/
 Van alle ramp bebygt.

En gassen werst van goeder herten bly/
 Eick bryngt hier doos/ sijn soete doertep:
 Waer toe is 't beynsen nu/ wil geestigh onder 't spelen
 Een bryolgh Liedje niet u lieve heetjes quelen

An dan ghy Amfiedamsche Jeught/
 't Geselschap met u bryught verbaught/
 En Frie/en coont doos/ blyscaps schijn
 Dat hier oock Geesten sijn.

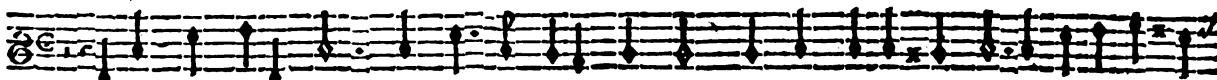
De Bruydegom en Bruydt begeren beyd/
 Dat ghy haer bryught doos/ uwe bryolghgeyd
 Vermaech/ verbaech/ verbroet/ in alle ongenuchten
 Verbaecht/ verbaecht/ verbaecht in loedersche klichten.
 't Da dynckt die Roemer rondom upe/
 Op d' heyl van Bruydegom en Bruyde/
 Wenscht dat mach woenen binnen 't jaer
 Sy Maeder en sy Daer.

An Margghden doch de Bruydt so niet befer/
 Al schijnt sy schuld/ daer op doos/ al niet let/
 Men weet wel dat haer hert ontfonckt met liefdens bier is/
 Al beynst sy haer quansups/ om dat het de manier is.
 Dus Jonghmans haert daer bly met doos/
 En bryngt de Bruydt doch daer sy hoort/
 Op dat de Bruydegom genot
 Het loon van sijn verbyot.

Staegh-Liedt.

Over d'onthoofdinge van A R T H V R, Prince van Nortfolck,

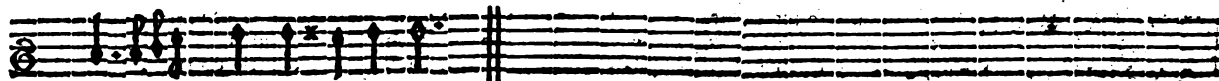
Stemme: Com Spheapherdes deck your heds.

1 Lieflocksters van de min/ Die voo/ sijn soete krichten/ Bereydt hup/besting in het pit van u ge-
 dachten/

dachten/ Ach! treurd/ klaeght/ weent/ ich sie elendigh hier verlagen/ De trouste Minnaer die —

D'Herdbo - dem heeft gedragen.

2 Een Dienaer van sijn Vrouw/
Van bukten en van binnen:
Stantvastigh in sijn trouw/
En eerbaer in het minnen/
Soet-aerdigh/ bzaef van geest/
Opmuntend' schoon van leden
Is dese Dwaest geweest/
Dol Koninglijcke zeden.

3 Dees' ongemeene Man/
Dit Beeld vol alle Deughden/
De ware spiegel van
De minnelijcke bzeughden/
Die Venus tot een proef
Had van haer konst gekozen/
Die heeft (ach! 't is te droef)
Zijn leven hier verlozen.

4 Alleenigh/om dat hy
Geweeft is wat te voozlicht
In syne minnen/
Meer als hem was behooslyck:
Doch 't ging in deughd en trou;
Daer sonder raed van Vrienden:
Dies hem den Hemel rou
In plaats van bzeughd verlienden.

5 Ol spiegeld u aen 't leedt/
Ghy jonge jeughd van desen/
In 't minnen niet te heet/
Daer wel bedacht wild wesen:
Volghd doch u vrienden raet/
En wild de gavlhepd myden/
Soo hebt ghy (hoe 't beslaet)
Een toeblycht in u lyden.

In 't Russen kan men 't niet heel elck te passe maken,
 Say sal den eenen dit, dan dat den ander saken:
 Want g'lijk die aen de Ghegh get bouwt, heel aenstoote sij;
 Soo sij hy in 't gemeen heel opspraecke, die heel zij.

Stemme:

sicht om hoogh/ En klaptten in sijn handen/ Ach! (seyd hy) ick wil mijn pplen en mijn hoogh Dan

stonden aen verhzanden.

- 2 't Wicht klaegghden noch hoe langs hoe meer/
 De tranen boyften upt/
 En rolden by sijn wanghen neer:
 Het maecten een gelupdt/
 Dat het alder-hartste hart van steen
 Sou tranen moeten bzaken:
 Ach! (seyd hy) wanneer sal ick het yeder een
 Te passe konnen maken?
- 3 Sien ick eens Warders armoed aen/
 En dwingh eens Koninghs kind/
 Dat hy/ dooz liefd/ nae haer te gaen
 Met al sijn schat begint/
 So houd' ick regel/ maet/ noch reen/
 Ick han geen g'lycke raken:
 Maer hoe soud' ick doch het konnen yeder een
 So nauw te passe maken?

- 4 Soo ick dan twee gelijcke voegh
 In rijckdom by melkaer/
 So is 't: was hy niet rijck genoegh
 Al byden hy een aer:
 Een schoon/ hoewel van midd'len kleen/
 So mocht haer armoed staken:
 Maer hoe soud' ick doch het konnen yeder een
 So nauw te passe maken?
- 5 Voegh ick dan t'saem twee ongeleert/
 Om 't smalen eens t'ontgaen/
 So is 't: ey siet/ dit 's recht verkeert/
 Dees heeft hy niet gebaen/
 Was nu noch een wijs van him twee/
 Die mocht dooz d'ander waken:
 Maer hoe soud' ick doch het konnen yeder een
 So nauw te passe maken?

6 So ick dan/ dien ick 't' wylste ken/
 Doegh by een slechte Mepd/
 Is 't voort: nu heeft een wylse Men
 Een ep in 't riet gelepd/
 Het geen hy prijst/ sal (soo ick meen)
 Sijn Wyf wel dapper laken:
 Maer hoe soud' ick doch het konen yeder een
 So nauw te passe maken?

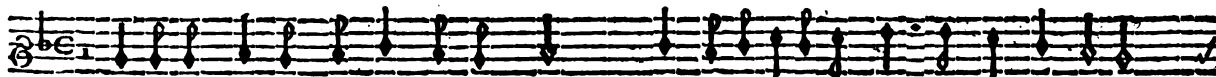
7 So ick dan twee geleerde pijn
 Te voeghen/ om een prijs/
 So is 't: dees Twee die sullen zijn
 Een yeder een te wijs/
 Een geeft hy 't al/ en d'ander geen
 Geluck in syne saken:
 Maer hoe soud' ick doch het konen yeder een
 So nauw te passen maken?

8 Want/ ghyck die aenden wegh pet bouwt/
 Veel aenstoets lyden moet/
 Soo oock den selfden reghel houwt/
 't Geen men in 't vzen doet/
 Als d'een sepd't jae/ sepd't d'ander neen/
 Elck pooght mijn lof t'ontschaken:
 Maer ick denck, hoe soud' ick het een yeder een
 Te passe konen maken?

9 Opt was 't: midts schoot hy my een pijl/
 En hy teegh voort op de reys/
 Hy lachten: dies ick inder tijl
 Hem peurden naer syn vleys/
 Maer hy bloogh vooz sint selden heen/
 En liet mijn hart staen blaken:
 Komt het dus (docht ick) dat ghy het yeder een
 Niet kond te passe maken?

Stemme:

What if a Daye, or a Moneth, or a Yeaere.

1 Suphere/ schoone/ vermaecklijcke Maeghd/ Vande Natura begaest met hooghe gaven/

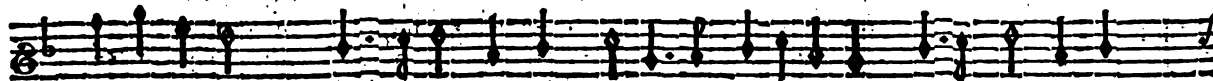
Seght doch waerom mijn elend' u behaeght? En dat ghy my dus alleenigh hier doet draven?

3

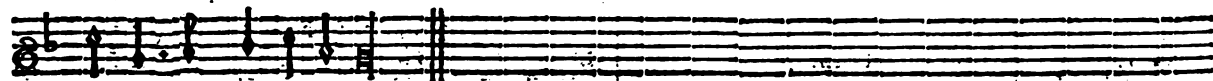
Sult

Sult ghy u niet my - en Van u Dienaer te plaghen/ Die niet langer ly - en kan/ noch in 't

hart verbragen/ 't Wreed gelaet/ dat ghy slaet op hem t'allen tyden/ Sal de dood upt sijn

noot end'lyck hem bezyden.

2 Al wat in 't dal banden dal hier in 't rond
Leest/ ofte sweeft/ dat begeeft sich tot de ruste/
Maer/ ick moet swaerlyck/ gevaerlyck gewond
Treen/ vol geweent hier alleenigh in onruste:

Schoone Son/ mijn troost/ mijn hart/

Al laet ghy my klagen/

'k Hoop niet dat ghy in mijn smart

Hebt nochtans behagen/

Lieve vreught van mijn jeught/

Dus kan ick niet leven.

Wilt my noch/ bidd' ick/ doch

Eens genade geven.

3 Merckt/ o Jonghjou/ op de trou van mijn min/
En het gewichte van mijn standvastigheden/
Heb ick niet stadigh gebierd/ als Goddin
W/ (mijn vermaeck) en u gonsten aengebeden?

Sult ghy dan mijn trouwighepd

(O mijn overschoone!)

Met so wreed/ en strafbelepd

Wederom beloonen

Tegens reen? Ick hoop neen/

Of ick jae moet vreesen/

Want ick weet/ schoon en wreed

Kan by een niet wesen.

Eer-Gaef,

Op de Bruylofts-Feeft van Ioncker

FREDERICK van INTHEMA.

Ende Iuffrouw

HELENA HUSEMANS.

Hilancr geleben doen ick 's Hemels blauwwe bogen
 Zag cietlijk ober al bepronckt met gulden oogten/
 En dat de silb're Maen/ de fuster vande Son
 Haer dagh-gelijcke glans te geven eerst begon;
 Heeft mi het lieflijk we'er al onkennde geboden/
 Om lair de straten mijn een wepnigh te vertreden.

Ich had niet langh ghegaen/ of ick was metter haest
 Omcingeld van een Wolck/ verwonderd en verbaest/
 Den Hemel vol gestrent/ vol heldere cietaden/
 Verwisselden zijn glans in duystere ghewaden.
 Ich sagh vast om end' om/ ick dacht wat dyes is dit/
 Wen ick in Plutoos hol/ 't is swarter hier als git.
 Dit 's wis een tooverp/ waer in een groot gebaer leyd/
 Het woord was nau geseyd/ of ick sagh weer een klacheyd
 Recht midden inde Wolck waer in Cupido stond/
 En lachten in syn duyst met opgespalcten mond/
 En riep/ staet/ Staet/ staet/ ghy sult hier een gesichte
 Dien/ daer ghy stof genoegh sult hebben dan te dichten.
 Doort dorcht mi dat ick sagh een troffelich gebou/
 Waer doot een Jonghman/ gantsch bedoben in de rou/
 Ginch wandelen/ dien ick vast dees gelijcke woorden/
 Met een benautode stem/ vol suchten/ speken woorden.
 Ach! (seyd hy) liebe vrou/ ghy pijn-banck van mijn hart!
 Hoe langhe sal ick noch volherden inde smart?
 Hoe konde ghy/ o Goddin/ dit vragh ick langer liden
 Dat ick dus trooseloos beeljt mijn jonge tpeden?
 Certwyl al warter is/ ja al wat adem heest/

Sich tot de stille rust en tot de slaep begeeft/
 Certwyl het schubbighe Der/ de Vischen in de stroomen/
 De Dieren op het veld/ de Vogels inde boomen/
 De Vren in hun kof/ de Meren/ ja al 't geen
 Wat vanden Hemel opt de gulde Son bescheen/
 Heemt in de soete slaep sijn opperste behagen/
 Soo leyd u dienaer doot/ u doode deure te klagen.
 Hier leyd hy uytgestreke/ hier leyd hy en bescheyd
 Sijn onbeloonde min/ en u hertnackigheyd/
 Hoe kan een sachte vrouwe so groote weerdigheyd toonen/
 Of in soo schoonen boof/ soo weiden beste woenen?
 Hoe sijt ghy tegens mijn/ Goddinne/ doch dus straf/
 Wie u mijn leuen langh daer toe geen dofsaek gaf?
 Ich heb u noyt misdaen/ of ghy soud moeten minen/
 Wat dat sou sijn geschied doot trouwelijck te dienen
 Dien ick doot mijn heyl en mijn welbarn hou/
 En sonder wien ick niet een uyge leuen sou/
 Verhoort mijn doch in 't end/ o boesdel van mijn leuen!
 Wie mi het seldre weer kond' nemen ofte geven.
 Och! of ghy doot een spleet/ of doot een venster saeghs
 Het liden van u vrend/ en hoorden hoe hy klaeghs/
 Misschien of u/ Goddin/ mijn ober-dyoebe woorden/
 Noch endelijken tot barmhertigheyd bekoo'den.
 Helena; liebe lief/ 't is nu in 't derde Jaer
 Dat ick u heb gebiedt/ ach! 't liden is te swaer.
 So heer daer nu een doogh een psoef-stuck vande trouwen/
 En de stantvastigheyd der minnaers tot hun vrouwen

Was/

Was g'lyck als in den tyd van *Amadis* den held/
 Ick sou op 't hoogst daer als verwinner sijn gesteld/
 Ick min ick min ick min en dat sonder genietel/
 Ach! liefdelijcke lief/wien sou dat niet verdoetel/
 Ghy sijt de Heer en 't wit/ daer mijn genegenthepd
 Sin upterst oogen merck alleen heeft opgelepd.
 O liefde/liefde lief/door-dringht al mijn gedachten/
 En toeld in mijn gemoed een dyangh van bitt' te klachten/
 Soo dat ick soogh helaes! dat d'inde van mijn pijn/
 Niet dan de bitt' te dood/ sal noch een laetsten zijn.
 Verdien ick 't sterben dan om dat ick u/ Goddinne
 Meer als mijn eppen lijf en al de Werld benimine/
 Mijn lyden/ bitt' te pijn/ mijn d'usck is dat u bzeughd/
 Ach! 'k hoop niet dat ghy u in mijn verdoet verzeughd/
 Kon ick u 't binnenste van mijn gedachten toonen/
 Daer soud ghy u/ o lief/ na 't leven in sien woonen/
 Daer soud ghy u dan sien/ick sweer u/ dat gewis
 O liefde in mijn hert soo diep gewortel is/
 Datmen het elsfde eer aen staeken van malkand' een
 Sou scheuren/als u min daer upt te doen berand' een.
 Waer op *Capido*, bziend/ hoe klaeght ghy doch soo seer/
 Wil u/ u liefste niet/wat 's dat/ men vintet meer/
 Veracht sp u ghebeen/ wat wilb ghy langhet bepden/
 Volghd my/ick sal u naer een ander lief geleiden.
 Die haer in schoonheyt beer te boven gaet ghewis
 En beter oock als sp/u liefde waerdigh is.
 Waer op de Jonghman weer/o God/ wat mooghd ghy praten/
 Hoe soud' ick mijn Goddin/mijn Engel koren laten/
 Eer sou de gulde Son sijn schynen laten staen/
 Eer sou de diepe zee upt d'ooogen en vergaen/
 Eer sou de selle dood my scheiden van het leven/
 Als my/ mijn waerde lief in 't minste doen begheben.
 Ja so men noch op 't laetst als *Charon* in sijn boot
 Ons zielen oet *Styx* komt voeren naer ons dood/
 Een pedet sijn Goddin kan boerigh weer benimnen/
 Ick sal het meer als opt daer op een nieuw beginnen.
 't Waer toel (sp'ack 't wichte) maer waer toe wilb ghy langhe
 Dewyl sp niet op u noch u geklaght wil achen/
 't 's gekhepd dat ghy mind die u niet minnen wil.
 Waer op de Jonghman weer/ep stil *Capido* stil/

Losliche dingen daer soo veel aen is gelegen/
 En worden niet dan door seer groot moet bekregen.
 Ick kan mijn *Alphib* soo seer niet dienen/of ick gis
 Dat sp noch thien-mael meer van diensten waerdigh is.
 En of sp door een tyd versmaet al mijn gebeden/
 Wat wijt ick anders niet als mijn onwaerdigheden.
 Wel is sp dan soo schoon/Wat bzaeghd ghy 't 't is een byou
 Te nobel dat een mensck daer op verleben sou.
 De schoonhepd al te saem mach ick bybetrich roemen
 In haer te sijn vergaet die men sou konnen noemen.
 Men segt dat *Zeuze*, die de wijtberoemste Geest
 's inde schilder-konst van sinen tyd geweest/
 Doen hy *Iononon* sou in haer vergulde Tent en
 Gantsck loslich beelden upt door die van *Aggiganten*/
 De dochters al te saem hier waer in de Stadt
 Geen uptgesonderd/ heeft gants naecht door hem ghehad/
 Welck hy byf van d' alder schoonste heeft verhozen/
 Tot dienste van het werck het welck hy hadde bozen/
 En upt dees byf heeft hy van elc het schoonst gedeeld
 Genomen/om also te maken 't byade verld.
 Maer had hy mijn Goddin/mijn Sou/gesien na 't leven/
 Hy had hy haer alleen niet hy de byf geleben.
 Soo beer *Helena* daer gantsck Griekenland van roemd/
 En haer de schoonste boven alle schoonen noemd/
 In 't minsten waerdigh was te worden vergeleken/
 By dees *Helena* soo/soo waft een moedigh reken
 Van *Hector*, dat hy sep/ siet daer d'uytcransche byouba/
 Datmen thien ander jaer noch krijgh om voeren souw.
 Ach! dat de liefde dan d'uytmuntende Goddinne/
 Met louters geweld van wapens waer te winne!
 Geen togte en sou soo waer my ballen/of ick sou
 My striken in't gebaet ter liefde van mijn byou.
 Want 's is in als holmaecht/ men kan geen deughd versien/
 Of 's is daer met op 't hoogst begaest in haer manieren/
 Haer overhabe Geest woer losfelig geboed/
 By heeft een koninghs hert/een Princelyck gemoed/
 's is Goddelijck beertend met cersfelijcke seben/
 En wat welspekenheyt in 't had ken van haer reden/
 Wat spit-binnigh deernst/ daer dapper beer aen hanght/
 Wat wijsheyt wat verstand/wat deftighepd branght/

Verdand mijn waerde *Woutu* (en dat met aller eeren)
 Een Koningsrijk dat groot van macht is/ te regeren.
 Zepd iemand: dat is windt/ en teggen een/ want hoe?
 Het heerschen komt de *Maans*/ en niet de *Wouten* toe.
 Ich segg/ dat ick wel graagh wijs/ waerom dat de *Wouten*
 So wel niet als de *Maans* een Landt regieren souden?
 Heeft niet *Elisabeth* ruym veertigh Jaer gemant/
 En loffelick bestuur het moedigh *Engelan*?
 Wat schout de *Wouten* doch? manhaftighe gedachten/
 O neen/ *Athines* doen hy met al sijn krachten
 Der *Perfen* hez/ aangeep/ en haer so sel bestreep/
 Wat hy hun/ gantsch verfaeght/ al t'amen bluchten deed:
 Doe spjonghen booz den dagh haer *Moeders* en haer *Wpben*/
 En riepen: *Marven* staet/ waer Wonder wilt ghy blijben?
 Heerd weder na de strejt. *De Mannen* blieden staen/
 En saggen gantsch bedrukt haer troetse *Wpben* aen.
 Wat deed dit *Woutu*-volck doen? sy besten op haer kleeren/
 En riepen: wild ghy dan niet na de strejt toe-keeren/
 Kom bliucht hier in de bucht/ kom bliucht hier in het lijf/
 Een peder van sijn *Moer*/ een peder van sijn *Wijf*.
De Mannen/ doen sy dese moedighheyt aensaghen/
 Bestonden sluyt de kringh weer op een nieu te waghen:
 Sy toggen pligh heen/ en met een groot gescheut

Greep elck de *Wand* an/ en bocht welck een *Leum*/
 So dat sy so verhaest/ *Athens* besponghen/
 Dat/ winnende de strejt/ sy hem in t'eynde bonghen.
 Mijn moedigh *Princes*/ gesproken upt den stam/
 Daer nopt yet anders upt als byome helden quant.
 So heer sy inde tijt der troetse *Amazonen*/
 Daer *Hercules* sijn macht nau doyste teggen tonen/
 Geleest had/ och sy had booz haer groetmoedighheyt
 Den alder-grootsten roem van allen ingelept.
 Waer op *Cypide*, wel/ ghy hebt u jonghe leuen
 Tot hynden op den dagh/ oock tot de kringh begheben/
 En oet al betoond u groote moedighheyt/
 Dus is het teggen een dat u/ u Lief ontfep/
 So heer als ick u twee te samen kon gelepen/
 Daer wies berseker een *Achilles* upt u bedpen/
 Dus steldt u heet gerust: ick blygh terstondt hy haer/
 En eer ick weder kom so is het hylick klaer.
 Ogh! (spjact de Jongman) so ghy by mijn Lief wilt bliegen/
 En soeken haer in slaep met ruym min te wiegen/
 Geest haer te kinnen doch (komt het u inden sin)
 Hoe trouwelick en hoe standvastigh ick haer min.
 En schencht haer boopt dit Liedt/ t'welck ick booz alle dingen/
 D' noch booz u vertreck eens moet te bozen singhen:

Stemme: *I. have a love so fair, so Constant firme and kinde.*

1. Wou-boedster van mijn jeugd/ Meesterse van mijn sinen/ mijn hoop/ mijn troost/ mijn zucht/ mijn supere Godinne/ mijn
 licht/ mijn heyl/ mijn rust/ Schathist van mijn gedachten/ Spring-ader van mijn lust/ Rebiere van mijn klachte/ Siet (bid ick)
 hoe/ ick ben te moe/ Siet hoe ick quijn/ denz ducht en pijn En dat om dy/ och Lief lost my int ende/ Doch eens upt dres elnde.

2 O onsaecck van mijn Min!
 Hoe laet ghy my dus klagghen/
 Ick hoop niet dat ghy in
 Mijn Ipen hebt beghagghen/
 Siet hoe gewilligh dat
 Ick ben om u te dienen/
 Ach! wilt my daer voer wat
 Doch van u gonst verlienen.
 Nocht Minnaer heeft/ den dagh bekeft/
 Die sijn Goddin/ met sulcke min/
 Stant vastighepdt en trouwighepdt beminde/
 Als ghy mijn Lief sult vinde.

3 Sult ghy (o al mijn vzeughd!
 O gloyp der Goddinnen!)
 Over-schoone Jeughd
 Dus slyten sonder minnen/
 Denckt by u selfs/ met gonst/
 Dat dese harte leden/
 Die uyt de hooghste konst
 Natuyr dus heeft besteden/
 De snelle tijdt/ die niemant misdt/
 Voer d'ouderdom/ sal maken krom/
 En ghy sult dan het bloepen van u jeughde
 Enijst wesen sonder vzeughde.

4 Iupijn was noyt so seer
 Verhit in snoeperpen/
 Of ick ben noch veel meer
 Verhit in 't eerbaer bypen.
 Nocht Hercules oock me/
 Heeft soo gehandelt in 't minnen
 Om synen Omphale,
 Doen sy hem leerde spinnen:
 Als ick om u ach! weest niet schu/
 Waer mint my weer/ want ick niet meer
 Begeer tot loon/ van u (mijn schoon) Goddinne/
 Als min voer/ weder-minne.

5 En so ghy my die gonst
 (Mijn Enghel) wilt verlienen/
 Ick sal met alle konst
 D al mijn leven dienen/
 Ghy sult/ o schoone Maeghd!
 Dat sien u blydste daghen/
 Want al wat u behaeghd
 Lief dat sal u behaghen:
 Wat u verheughd/ sal sijn mijn vzeughd:
 En so daer yet/ Goddin gheschiet/
 Waer ovet ghy in 't minste my nreught klagghen/
 Dat sal mijn ziel mishagghen.

C U P I D O .

Dat Liedt is haerf gemaect/ kom ick bliegh daetlijck heen/
 't Was niet so haerf gelepdt/ of d' Edelman verdwien/
 En 't Wicht dat vloogh om hoogh/ daer sluckt de stercke deuren
 Van 't heerlijck Gebouw begonden op te scheuren/
 En maecten plaetsa voer hem/ daer sagh ick treflijck staen
 Een over-schoone Vrouw/ die by aldus sprack aen:

Cupidinis

Cupidinis aen-spraeck tot Helena.

Goddinne van u tijd/ten rechten waerd genoemd/
 De grootste hoobaerdip daer sich Natuur op roemd.
 Vermauntende Princes/rieraed van dese landen/
 Ghy die des Minnaers hert gesiek en byer doet handen.
 O ober hyde byten dien d' Hemel heeft bereydt/
 Met alles wat opt menschy heeft van de Go'on begeert.
 Ick wensch u veel geluck/ick die elck weert te wonden
 Com hier aen u (o Son/de schoonheypd selfs) gesonden
 Van een die u soo seer/soo dapper heeft besint
 Dat hy u gunst te meer als al de Wereld mint:
 Een mordigh/edel spuyt/so byaef gestelt van leuen/
 Dat Venus selfs haer min so graegh aen hem besteden/
 Wat 's lichaens schoonheypd coerd/te hoven gaende wijt
Narcissum, Paridem, ja pemaend van sijn tijde/
 In moedighheyt, gelijck den grooten *Alexander*,
 In wijsheyt en in deughd/*Ulyssen* of een ander.
 Had *Venus* de Goddin u Minnaer opt gesien/
 Ach! hoe gewilligh soud' sy hem haer minne sien/
 Ick heb wel eer gekent mijn 's Moeders lief *Admas*,
 Maer 'k' waer u by mintzoon dat hy niet half so schoon was.
 Waer op de Juf-byouto weert/wat is het booy een Man/
 Die u soo seer beaght/hoe comt ghy daer so van/
 De gheen daer ick van spreek/en u dus raed te minnen
 Is *Fred'rick Iuliana* (spreek hy) wel bloethe sinnen/
 Gesproten upt den Stam die boortijds inde Stadt
 Van Woorkum haer gebiedt op 't hoogste heeft gebadt/
 Wiens ober groot-Vader *Liberius* den outwen
 Ghenaemt met grooter eer/deed binnen Woorkum bouwten
 Een ober-streck Castel van dofsien op end' op
 Met klaer gegoten kalch gebult tot op den top/
 Waer van de muren (so de Schijvers ons beklaren)
 Wel ruym een badem dick aen alle kanten waren/
 Een treffelijck gebou/so hoogh/so sterck gebouwt/
 Datmen de gantsche Stadt daer licht dooy dwingen mocht/
 Een slot waer van men veel gewelds mocht sien geschieden/
 En om sijn hertschappp gebyest van alle lieden/

't Welck om sijn groote kracht so dapper was besaemt/
 Dat het van pder weert *Iuliana* dwangh genaemt:
 Dooywaer een grooten roem daer deel aen is gelegen.
 Nu is hy insgelijcks van sijn groot-Moeders wegen
 Gesproten upt den Stam en t ober Edel-hups
 Van *Hanckama*, het welck wel eer het byert gesaups
 Den bollen swarten hoop/dat Friesland so quam plager/
 Heeft met gewapend' hande gans inde blucht geslagen/
 En so 't verwoesten van hun Vader-landt beleet/
 Ja tot haer groote nut van dese yest gered/
 Die segg ick een Casteel van obertgrooten krachten
 Maer sy te deuren/en dooy sien met diepe grachten/
 In Charl bevoonden 't welck dooy Friesland was besaemt
 En dan een pder *Hanckama* wiend ghenaemt.
 Nu dit en acht ick niet: want rechte Edeldommen
 En sijn die gene niet die van haer ouders kommen/
 Maer dat sijn Edel-lien: en eeren hun gellacht
 Die baden byngen dooyt diennen rechte Edel acht:
 En niet gelijck een Doer sterck blipen t'huys te leggen/
 Maer maken datmen wijs weet van hun lof te seggen.
 Wat nut doet doch een kaers die men houdt inde hande/
 Al isse noch soo groot/wannerse niet en byande/
 Die op sijn Ouders lof en baden hoogh wil coemen/
 Jae sich daerom met pacht deel groet van Adel noemen/
 En rechten selfs niet upt/die acht ick niet een beer/
 't Sy of hem d' Esel met des Leudens byt bekleet/
 Hy schijnt wel by wat mans maer derst niet (choons bedijst)
 Want 't is een Esel en het moet een Esel blipen.
 Maer u u Minnaer is al dan en ander geest
 En loffelijck gemoet gebyden sterck gewest/
 Want so men niet en kan bestoppen ware blammen/
 So dicht of 't schijnt op 't laest/so gaet het nette stammen.
 Een rechten Edelman sal dooy sijn manlijchheypd
 Woen blijcken 't geen in sijn gemoet begraven leyd/
 De deughd maecht Edel en die dan recht na dien sin leest/
 Bedoond sijn Adel best/want 't dat geest upt dat 't in heeft.
 O Minnaer in sijn jeughd wiend dooy sijn vaer van hant/
 Om te studeren heen gestuurt naer Engelandt/
 Maer 't was niet 't gheen hy socht/daer waren and're gaben
 In sijn manhaftigh hart en eel gemoed begraben.

Hy trock (hoor) waer ick heef dat ick het schijf/want hoe:
 't Was in sijn ted're jeugdh' recht naer Oostende toe/
 Daer 't byzesselijk geluyden 't piffelijk gebonder
 Van 't byulende geschut v' wonder boven wonder!
 Hy komt eerst van sijn moer/en had noyt krijgh gesien/
 En komt staer in het beest/sijn grootste proeffsuck dien.
 Nu in dit wyerd' Oostend' al waer men daegelijks beliden
 So seer deel Eeldoms en menigh dwysent helden/
 In 't blick'en van 't gewey/in 't blaack'en van het vier/
 In 't spingen van het Cruys/in 't dondich schuts getier/
 Daer heeft hy met sijn Byer (na dat ick het bereken)
 De Staten wel gebuend ruyt ses-en-dertigh weken/
 Bytwilligh/sonder dwangh/van dat hy eerst begoft:
 Tot dat hy weder keerd' al op sijn eygen kost/
 En is daer op het laersf (niet dooy de gonsf van bynden)
 Maer om hun daden wil/die het op 't hoogst beridde/
 Om haer manhaftigheyd en onbercsaegghd gemoede/
 Het welck den Adel op het claersf blickten doet/
 O Minnaers/Wendich die den pier daer toe poeden/
 Sijn Broeder oock met een/ een Capiteyn geworden:
 En keerden/na dat sy daer hadden hoogh geplant
 Trophoen van hun lof/weer naer haer Vader-landt.
 O loffelijcke roem/daer heeft noch ellef-jaren
 O Dienaer oin sijn hooft het Waendel laten baren:
 Maer doen de Crebis quam/en daer geen krijgh was meer/
 Doen gingh sijn eel gemoet (begeerich na de eer)
 Hem naer een ander landt te trocken dapper raden/
 Om daer oock blick te doen van sijn manhafte daden/
 Want hier sijn jonge jeugdh te spien in de rust/
 Was tegen sijn gemoed het sterben was sijn lust.
 Hy koste niet gelijck een Crebis-Crijgsman leven/
 Dus heeft hy hem na 't land/daer 't krijg was/ weer begeben/
 En met Keynolds/sijn Byer twee Coninghen van machte/
 Als Capireyns gebuend/en steeds na eer getracht/
 Als Duppels tegens haren byandt/pet ontsiende:
 Als Engels haer getoond weer tegen alle bynden/
 En doe de krijgh ge-end/ doen d' ober-wyerde twiist/
 En 't bloedigh oorlogh dooy de byede was belist.
 De Princen die sy daer als onbercsaegghde helden/
 Wedo hadden trouw gebuend te waeren en te beliden/

Die hebben haer met schat gantsch rijckelijck belond/
 En dooy haer trouwe dienst seer grootte eer betoond/
 Dus trocken sy na hups/en lieten daer tot glorie/
 Trophoen op getichte/en eintuigen memorie.
 Sijn Broeders alle byde/daer hy de vierd van is
 Die hebben haer getoond soo loffelijck ghewis/
 Datmen recht seggen mach/en niemands lof vermind'en
 So men' Ros-Depart had hier dadmen vier heems-kind'en.
 En sulcken Minnaer trouw/Goddin bepoort ghy die
 Te laten soo bergaen gelijck ick bycklijck sie/
 Van in een schoen gelaet soo groote wyertgep woonen
 Gelijck ghy dagh op dagh schijnd regens hem te toonen/
 Hem/seggh ick/wiens gedaent de kuyssche jacht/Goddin/
 Ick late Venn staen sou dwingen tot sijn min/
 En die hem heeft alst gheuoont ter goeder trouwen/
 Een Hektor inde strejd/ een Paris hy de Vrouwen/
 Heemt daer/weet daer een pijl geschoten in u doyst/
 En 'k wout dat ghy hem nu eens wederstreden doyst/
 Ick wed ghy souw seer haest vernemen dat het sochepa
 Waer/hooy een sterckelijck Mensch te streben tegen Godtgep.
 Wech was de Justrou dooy/wech was 't gebou/en hy
 (Te weten Cupido) quam wederom hy my/
 Seggende: Startier hou/wat suft ghy daer beneden/
 't Was Fredrick Inbema dien ghy hier eerst saeght treden/
 De Vrouw dien ghy ou hoogh saeght sitten inde glans
 Dat was de schoone Don Helena Hufeman.
 Wees twee sulden dooytam als man en wijf berkeeren:
 Dus dicht haer inder pl een Wylofts-Lied ter eeren/
 Een Wylofts-Lied daer in ghy niet mer al bergeet/
 Van 't geen ghy hebt gesien/en wat ghy wyder wert
 Laet ick u med began/ghy hoeft daer toe gheen tocke.
 Mits was Capido wegh/en mits berdwien de wolcke.
 Ick gaf my dooy na hups/nam pen/inck en papier/
 En schreef daer op het geen ghy hebt gelesen hier.
 Wel den/getoefte paer/dien d' hemel heeft gesegend/
 Mer alles wat opt Mensch op aerden is bereghend/
 Met schoonheyd/dencken/roem v' eer van u gellacht!
 Ter goeder wy heeft Godt u bepden 't'aem gebacht.
 Ick mensch u dat ghy mooght so veel geluck bekomen
 Als sanden sijn in Aer/en bladen op de Somer/

Ich wensch u dat de bzeughd/ daer ghy nu in begint/
 Maer dueren tot de dood u leven oerwind.

En dat ghy/ als een best/ slapt bupen uwe deuren
 Qua tonggen/ die alijt doen ware Lieben traunen.

Au Mause stil/ houdt op/ de lieffelijke Bzupt

Die wachter na dat ick het mer de geck beluupt.

Ja wel Brou Bzupde/ ja wel/ ick ben niet heel bedzoogen/

Ich sie het aen u neus/ ick sie het aen u oogen/

Ich sie 't aen u gelonck/ en alle u gebaen'

Dat ghy nu tot het endt van mijn Gebichte vermaent.

Ich ben (dus weet ick wel hoe dat een Brou te moed is)

Geboren in een heim/ ick sie meer als nu goed is.

het bepsen is bergefs/ ick kan 't seer wel verstaen/

't Is booz den kreupelen seer quaetd om manck te gaen/

Ghy wilt nu oock (hoewel u edel hart vol hier is)

Quansups wat steunigh sien/ om dat het de manier is.

Maer! 'k hoop niet dat ghy jst booz dese sticht verbaert/

Maer was een Solbaer/ en die heeft u gebaert/

En Dochter van een helde/ so dat ick nae 't vermoen gla/

Dat ghy te meer wel weet hoe 't inde krijgh te doen is.

Au Jufferkens/ wel aen/ gaet met de Bzupdt doch booz/

En neemse hier van daen/ en bzeugse daer sp booz.

De Bzupgom mist de Bzupdt/ nu wil hy van ons scheiden/

Wel moedigh held/ top sulen u hy haer geleiden/

Gaet daen/ gaet blusche nu opt het vanden van u toots/

Gaet sweer nu byplich wt u sonderlinghe kooze/

En als ghy in u bzeughd legte/ denckt in u gedachten/

Die lieffelijke Lam! dit s booz mijn lange wachten.

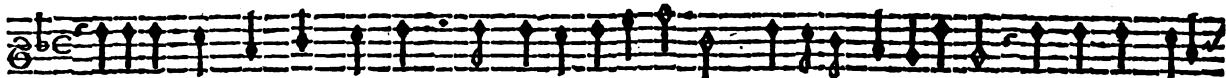
Au Jufferkens wel aen/ geest haer den laetsten soen/

„Het ghene dat ghy laet dat sal de Bzupgom doen/

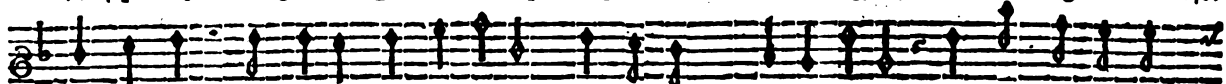
En schicht u daer wat na/ so deet ghy wel wilt baren/

Dat dese Bzuploft mach en ander Bzuploft baren.

Gesang/ Stem: 't Aertrijck geheel end' ontluickt in dese groene Meye, &c.

1 Losphe vzienden/ hier/ vergaert/ Wilt op de blpde wetten Van dese Feeste letten/ Die hier de meeste

bzeughde baert/ En d'alderbzaefste pzetten/ Die salmen 't hooghste setten/ De Bzupdegom be-

dingt Dat niemand pet vooztbzingt/ 't Welck d'Edle bzeughd bedwingt/ Maer dat een peder

singht/ Bp-hartigh danst en spzinght/ En gantsch geen bzeughde wil beletten.

Dit is doch vooz den Bypdegom
 Den soetsten nacht der nachten/
 't Loon vooz sijn langhe wachten:
 Dies singht/ danst/ springht al t' samen om/
 Wilt na de bzeughde trachten
 Met hart/sin/ en gedachten:
 Sp beyde zyn bekoozt/
 Om te hoozen datmen hoozt/
 Dat een peder met een woozt/
 Bzeng bzeemde kluchten voozt/
 Daer alle bzeughde spoozt/
 En al wat blipschap steurt/ verachten.

Wenscht met my toe den Bypdegom
 En Bypdt/ des Heeren zegghen/
 Daer veel is aen geleghen.
 Wel lieve Daer/ wy hier rondom
 Tot ulwen dienst genegghen/
 Wenschen u alder-wegghen

Geluck tot deser myz/
 En dat het soet noch supz/
 Vooz haet noch nghts geglupz/
 O liefde niet verbupz/
 Daer datse Ceuwigh duyz/
 Dit gebe Godt dat u bejegghen.

Wel Noble Jufferkens/ wel-aen
 Wilt dan de Bypdegom rebde/
 Helpt doch de Bypdt te hebde.
 Stil/stil Juffrouw/ het sal wel gaen/
 Ghy hoeft dus niet te pepnsen/
 Noch u vooz ons te bepnfen
 O soete lieve Bypdt!
 Dit 's een ding dat niet bedupdt/
 So dat ick nu beslupt/
 Het bepnfigh kleedt moet upt/
 Want dat ghy vooz dit krupt
 Piet bzeesen sult/ wil ick wel wedde.

Nieuw-Iaer.

Stemme: Gelijck als de witte Swane, &c.

O mijn pemand quam te bzagen
 Wat d' oozsaech mocht zyn waerom
 Men nu lengghen siet de dagen?
 Ich sou segghen wederom:
 Wids Christus ('t pad des eewig lichts)
 De Stralen klaer
 Den Herders toonden sijn gesichts/
 In 't nieuwe Iaer,

2 Dit Licht/ nederigh gehozen/
 In een hoe-stal is geweest/
 Tot voozheert dat wy behozen
 Ootmoed te beminnen meest:
 Daer helaes! 't is recht verkeert/
 Want trots gebaer/
 Pracht en hooberdy vermeert/
 In 't Nieuwe Iaer,

3 Laet doch d'oude boose zeden
Met dit oude Jaer vergaen/
En treckt nu de suppe kleden
Vande witte deught weer aen/
Een oprecht nieuw leven boert
Doch alle-gaer/
En u boose lusten snoert
In 't Nieuwe laer.

4 Denckt staegh dat ghy noch sult hoozen
Dit seer schrickelijck gelupt:
Rijst dooden/legt ons te bozen
De reeck'ningh ten vollen upt/
Dan al 't gheen ghy hebt ghedaen
Doo hier als daer/
Dus neemt een nieuwe leven aen
In 't Nieuwe laer.

5 Laet Hop/Liefde/Geloof/als deughden/
D stantvastigh blijben by/
Schept upt Godes woort u vzeughden/
Dwelhept stelt aen een zy/
's Daesten schanden staegh bedeckt/
Al is 't u waer/
En elck een tot deught verweckt
In 't Nieuwe laer.

6 Weest niet tot de wjaech genegen/
Als u ongelick geschiet/
Maer keert alles daer en tegen
Ten besten/ten slimsten niet/
Laet gheen quae begheerten u
Bekozen/maer
Weest van alle valshepd schu
In 't Nieuwe laer.

7 't Sal hier doch niet langhe duren/
Ons tijdt is op aerden kort/
Daerom laet u niet verburen/
Als des Werelts lust u port/
's Werelts soetighepdt brenghet veel
Verdziets niet haer/
Dus houwt daer op gheen kasteel
In 't Nieuwe laer.

8 Wilt met d'arnte Herders waken:
Diet in utwe sonden slaep/
Want die naer de deughd wil haken/
En naer Godes segghen gaep/
Dietmen dat Godt gunt betoond
So vooz als naer/
En in 't endt met vzeughd beloont
In 't Nieuwe laer.

E Y N D E .

Js't

Is 't nut datmen de toorts, die 't Guys heeft aengestekey,
 Wegh Goerd, Wanneer de Glan komt door de daken breken?
 Go Goerd my Gay mijn Lief, of haer uyt mijn gesicht,
 Nu sy my sit in 't hart, die daer de Glammen sticht.

Stemme : Courante Serbande.

Schoone Corinna, vooghdessē van myn siel!
 Doen uwe glans eerst op myn boesem viel,
 En baerden daer een vlam van smarr,
 Cupido vloogh strackx in myn hart:
 Daer blies die wreede geyle pop,
 De vlam noch met zyn vleugels op.

2 Ofick nu al worstel, al tracht ick nu u min,
 Die my verteerd, te roeijen uyt myn sin,
 Het is om niet al wat ick doe:
 Ick maeck vergeefs myn selven moe:
 Dan't wicht sit my in 't hart en raest,
 Dat met syn vleugels 't vyer op blaest.

3 Ick trock uyt den Lande, en dacht, als 't ooghe niet
 De groote glans van myn Corinna siet,
 Sal 't minne-vuyr vermind' ren seer:
 Maer laes! in 't hart het my veel meer,
 Door toedoen, van Cupido wies,
 Die daer met vleugels 't vuyr op blies:

4 VVant, als met een toortse men steeckt in brand een buurt,
 De vlam niet bluft, of men de toorts wech vuurd,
 Soodempten oock geensins mijn vlam,
 Of men u toortse van my nam:

Cupid' sat my in 't hart vol min
En blies daer 't vyer met vleugels in.

5 VVat sal ick dan maken? ach! ick besluyt voortae
In desen brand geheelijck te vergaen:
Want smoord het vyer een weynigh uyt,
In 't hart sit my die kleyne Guyt,
Die blaest het met syn vleugels weer
Om hoogh, dan brand het als een Teer.

Friesch Pastorel.

Stemme : La Dolphine.

De komt Jets ke/ sis het my
Dat ick sijn allinne dy
Le wāndje/ te wāndje?
Swiete dīz/ dit het nīn sīp
't Is better te serāndje.

2 Ick hab socht jon minne langh
Den schaemte hiel my in betwangh/
Le swpe/ te swpe/
Du tīns ick o mep mījn sangh
Wens leaselijck te sīje.

3 Wortte mep my nep het waad/
Ick sel dy litte op het paad
My hooffjzen/ mījn hooffjzen
Dir is nīn schiener yne wāaad
Dir mogge wy den grou gen.

4 Wren en patjes al den dep
So folle līzste as ick mep
By bynge/ by bynge

Sel ick dy jaan/ dus rin nēt wep
Den dat sijn swiete tingen.

5 Līzste wortte mep my tjaen
Ick sel dīn holle schien versjaen
Mep kanchjes/ mep kanchjes
En dy rwa pomjetjes jaen
Om dīn snie-wypte kanchjes.

6 Rīngen mep stientjes dir in
So as 't mīn līz ken nep her sīn
Betīnsen/ betīnsen/
Sel ick dy jaen/ dir to mījn mīn
En al mījn libben schīnsen.

7 Wyr om līz jou my dījn haan/
Den al wījr ick Wyr sen het laen
Goddinne/ Goddinne
Spcker ick wens oors nīn paan
Dooz mījn getrouwe mīnne.

Bruydt-Lofs-Gefang,

Ter Eeren

D^r. G A J V S N A V T A,

Secretarius der Stede Sneeck,

Ende

T I E T S K I A G U A L T E R I.

Stemme: L'Avignone. Fol. 26.

U Bzupgom schilt byp upt
 D' bzeugden; vermits ghy Leenwaerds
 schoonste Bzupd:

Daer hebt onthaelt/ daer sp op pzaelt/
 Ja die van d' Hemel scheen gedaelt/

Wiens gabe/wiens have/ wiens le'en/wiens re'en
 En byade ze en/
 Wiens destighepd
 Wiens kloech belepd/
 Wiens deughd so loslick was verbyepd.

2 Wiens booz-hoofd hoogh en bzeed:
 Wiens Ooghjes/byup/helder/klaer/als een Dag-
 Met booghjes net/ so byupn als get/ (neet
 Op 't tierlijckst syn rondom beset/
 Wiens Wangen/ ontfangen/ altoos een bloos
 Gelyck een roos/
 Wiens wesen soet/
 Crecht elcks gemoet
 Ghelyck de Sepl-steen 't pser doet.

3 Wiens Lipjes selfs de kars
 Verboden in glans/ al bloeptse noch so bars/
 En vol van glooz/ daer schynen booz/
 Daer tantjes blanker als woor/
 Wiens leden/besneden/ so bzaef/ so gaef
 Syn/ dat tot slaef
 Syn lichtlyck maecht/
 Ja 't hart ontschaecht
 Van die/ haer schoonhepd slechts genaecht.

4 Maer noch syn alder meest
 Te loben/ de gaven van haer groote geest/
 De witte deugd/ daer sp haer bzeughd
 Het schiep/ in 't bloepen van haer seughd/
 Haer reden/ haer seden/ haer staet/ gelaet
 Daer sp me gaet/
 Te loben veel/
 Ja meest geheel
 De Dochters van dit Bziesche deel.

5 Daer dit wit/hoogh geacht/
 Daer doelden elc na met gonst/met list/met kracht/
 Elck haer verkooz/ maer/ o Doctoor!
 Ghy gincht alleenigh daer me dooz/
 O min dees Goddinne/ dees Son verwon/
 Daer niemand kon
 Med' syn gepaerd/
 Als ghy op aerde:
 Want God had haer booz/ u bewaerd.

6 En ghy vrou-Byndt/ wel an/
 Weest vrolich/ midts Godt so wel-heroemden man
 Men u verbind/ die soo besind
 Is/ en van peder een beminde/
 So deestigh/ so trestigh geleerd/ begeerd/
 En hoogh ge-eerd
 Van wyse lie'en/
 Die verre sien/
 En syn verstand de eere die'n.

7 So sachtsinnigh van aerde/
 So vreesdaem/ so heusch/ so zedigh/ so bedaerd/
 Versien met staet/ tot eer en baet
 Van hem/ selfs by de Magistraet/

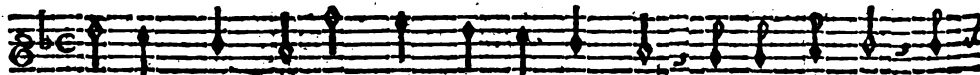
Die d' Heere met eere/ met schat/ ja wat
 Opt mensch besat
 In 't aerdsche Dal
 Versiet van al/
 Van deughd/ van vzeughd/ van 's lichaems stal.

8 Du toond u dan te saem
 Bly geestigh; midts God u hepd voegt so bequaem/
 En aldermeest/ op dese feest/
 Van gantscher herten vrolghck weest:
 Weest rustigh/ weest lustigh/ en ghy weest vry/
 O Gasten bly:
 Sa lustigh/ kom:
 Dzincht dit eens om/
 Op d' heyl van Byndt en Byndegom.

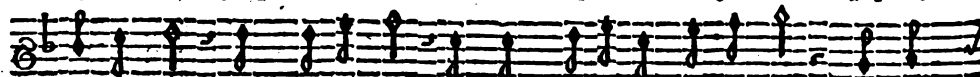
La Durette:

En word het glaessen licht/
 So vult het wederom;
 En dzincht op de gesondhepd om:
 Van oock van uwen Dichter/
 Die u sal doen beschepd/
 Trots eenigh Sneeker Medt.

G E S A N G H.

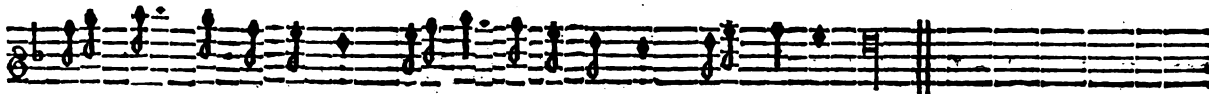
In troost/ myn hart/ O Broed-vrou van myn smart/ Helaes! ich quyn/ So

dat ich schijn/ veel meer te zyn Een dood/ als lebendigh gelijck/ Want ich
 teene-

teenemael be - swijck In kracht en macht. Och! oft die steenen spraken/ Cupgen konden zyn

Van - mijn standvasticheyd/ En - u hertneckicheyd Weer - tegens my.

2 O schoon Jonck-Vrouw!
 Sy souden van mijn trouw/
 De rechte re'en
 Niet u alleen/
 Maer pder een
 Verhalen (vrees ick) al te stout:
 Waer dooz ghij licht beplecken soudt/
 Weer// te seer:
 Want geen ding/so een overschoone maegt mistaet/
 Als weerdheyd in de min;
 Dus/ o mijn schoon Goddin!
 D strafheyd laet.

3 O roode mond/
 O hapstjes krupf en blond/
 O tandjes blank/
 Al even lanch/
 O soet gesangh/
 O Ogjes huynder als een git/

O boorhoofd effen/ haogh en wit!
 O re'en/ u se'en/
 O koninghlijke wesen/ en u soete spraek/
 O haljen/ dat cieraet!
 't Welck 't Booz te boben gaet/
 Is mijn vermaeck,

4 O kloeck beleyd/
 O brave destigheyd/
 O jonge jeughd/
 O wylse deughd/
 O soete vzeughd/
 Heeft mijn gemoed soo seer ontsteld/
 Ja gebangen en gekneld;
 Wat ick// de strick/
 O schoone Son! niet weer ontkomen kan/ ten sp
 O heuscheyd my gerieft/
 En dat het u beliest/
 t' Ontbinden my.

Stemme:

Lief-locksters van de Min, &c. Fol. 73.

L S u't geluck toe lacht/
 En ghy niet hoeft te klagen/
 Dan word ghy hoogh geacht
 Van Vrienden/ en van Vagen/
 Maer soo dat rad eens wend/
 En d'Hemel u verlienden
 Het alderminst elend/
 Adieu dan hulp van Vrienden.

2 S' aensien u met de neck/
 En om-gekeerde oogen/
 Wie heeft met u gebreck
 Van eenigh mede doghen/
 Niemand/ elck vriend is vzeemd/
 So haest men maer word stende/
 Dat rou u vzeughd beneemd/
 Adieu dan hulp van Vrienden.

3 Van die u roem/ u eer/
 V deughd/ u wetenschappen/
 Verhieben eerst soo seer/
 Tot lofs verheben trappen:

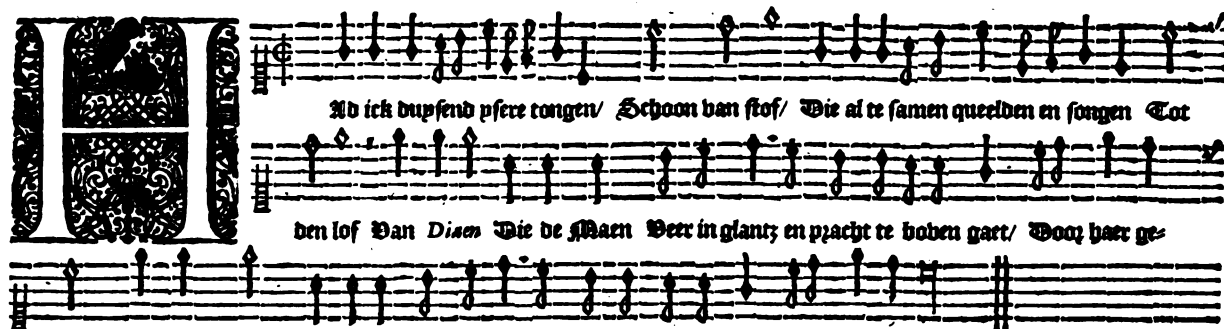
Word ghy so afgemaeld
 Dat het nau stimmer diende/
 Ach! als u voozspoed faeld/
 Adieu dan hulp van Vrienden.

4 Men bind dan nautlickr een/
 Dus is des noods bedroeben.
 Alleenigh de toetsteen/
 Om Vrienden op te proeben/
 Van sietmen door die hyl
 Hoe, sy haer vriendschap mienden/
 Ach! als 't geluck niet wil/
 Adieu dan hulp van Vrienden.

5 Dus peder stel sijn staet/
 Sijn handel en sijn leben/
 Dat hy na Vrienden baet
 Geen sijn behoeft te geben/
 Elck help sich so hy mach/
 Dat 's beter op het rhiende:
 Want komt ghy met beklach/
 Adieu dan hulp van Vrienden.

Stemme:

Stemme: Est ce Mars le grand Dieu des allarmes, &c.

laet/ Schoone Djonu/ Ach ick sou D waerdp noch geen/sins beelden upt/ Met mijn gelupt.

2 D hapyriens krullen krul op krul te samen/

Dooz malkaer/

Die in glantz het geelc goudt beschamen

Garuſch en gaer:

't Doozhoofd net// byaſt gefet/

Hoogh en byerd/ ſoo effen dooz en dooz

Als blanch pbooz/

't Welck de tydt// aerdygh mydt/

En mer rimpels nimmermeer beſlaet

Dat ſchoon cieraet.

3 Als twee Sterren repſten u oogghies

O Dien!

Daer twee byſen-hyanden als byupne hooghies

Rondom ſtaen:

Dooz wiens glanz// ghy de Mans

Tot het diepſte van het herte wondt/

En maecht gefondt:

't Acht de Min// woondt daer in/

Jaer dat ſeifs Cupido ſchiet ſijn ſchijnt

Dooz u geſicht.

4 't Roos-roode mondrjen omcingeld met lippen

Dan cozael/

Daer u den adem ſoo traegh upt komt ſlippen

't Eicken-mael/

Dat het ſchijnd// datſe pynd

Om te lippen in het ſchoon gebout

Dan haer Juſtrout/

En daer niet// eer upt ſchiet/

Oft ſp ſticht mijn ſupbere Goddin

Ten neus weer in.

5 't Halsjen heft ſelber Natura doen cieren/

Daer het blaeto

Dan ſchoone aderen dooz komt te ſwieren

Blanch en ſlaru/

Oft het waer// een pplact

Dan Albaſter/ Percl/ Pbooz/ of Dne/

Dacht en gedwoer:

Dus beſneen// zyn u leen/

Dol cieraeds/ dol alle geſtigheem/

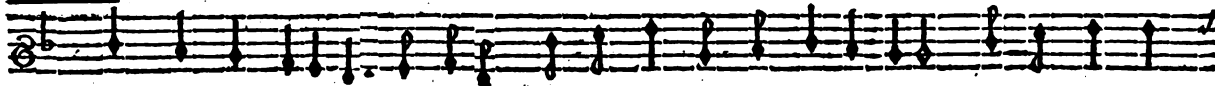
Dan top tot tem.

Stemme:

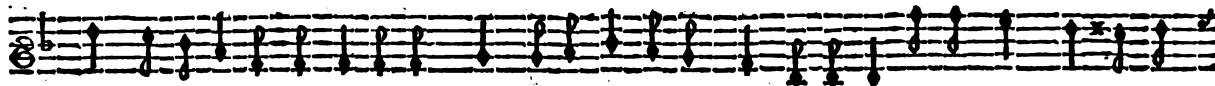
Stemme: Kits Alemande.

Enigh boedsel van mijn seughd! Fonteyn van mijn geluck en vzeughd!

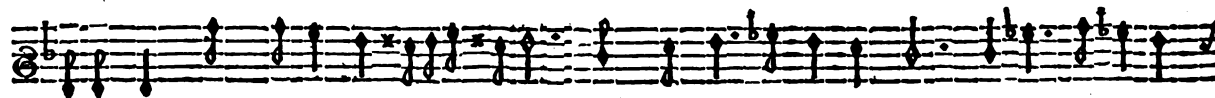
Wouto van mijn vze wil/ Goddinne Dien ick meer als mijn self beminne/ Lief/ op wien ick

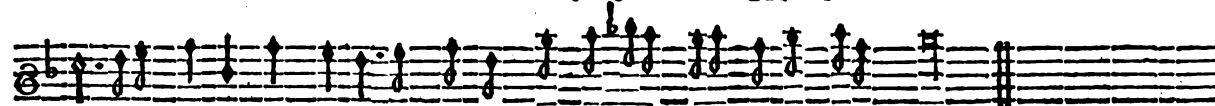
staegh/ of ick zit/ of ick sta/ of ick dzinck/ of ick eet/ of ick slaep/ of ick ga/ of ick repg/ ren/ rjhd of

ick vaer/ of ick spzeerk/ of ick swijgh/ of ick dicht/ of ick schzjff/ of ick rust/ of ick woel/ of ick loop/

of ick blijf/ Wenck altijd vooz en — naer/ Segt waerom ghy my versmaet/ En niet genieten

laet uwe gonste/ daer ick so na trachte/ beyd by da — ghen en by nach — ten? — —

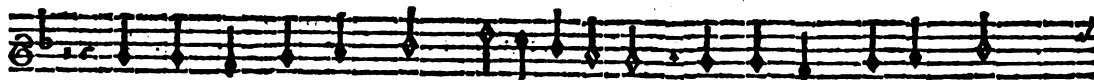
2 **H**et ghy niet langh genoegh 't belep
 Gesien van mijn standvastighepd?
 Doogdesse van al mijn gedachten/
 Waerom wild ghy my dan verachten?
 Ben ick slim? ben ick scheef? ben ick lam? Ben ick
 manck?
 Of te hoort? of te langh? of te vet? of te ranch?
 Ben ick oud? ben ick koud? ben ick stijf?
 Of te hooft? of te mal? of te rupm? of te naet?
 Ben ick geel? ben ick scheel? ben ick grys? ben ick
 graen?
 Wat schoyt my doch aen 't lijf?
 Ben ick oock mismaecht van le'en?
 Te plomp of boersch van ze'en?
 Wat helet doch (o Godin) u sinnen/
 Dat ghy my niet weer wilt minnen?

3 **O**f ist om dat der Heeren Heer/
 Wi gonst u Ouders heeft wel eer
 Met spien gulden dauw heregend/
 En met schat meer als mijns gesegend?
 O Godin! dien ick min/dien ick eer/dien ick acht/
 Dien ick vier/dien ick dien/dien ick volgh/dien ick
 wacht/
 Dien ick kies/dien ick keur/dien ick vry/
 Dien ick loch/dien ick lonck/dien ick bidt/dien ick
 smeek/
 Dien ick kus/dien ick streel/dien ick vlep/dien ick
 (spreek/
 Dien ick troost/dien ick voegh/dien ick vlyp/
 Seght/sal dan het aertsche goet/
 Dat meest de menschen doet
 In genuchten leven/en in rusten/
 An beletten onse lusten?

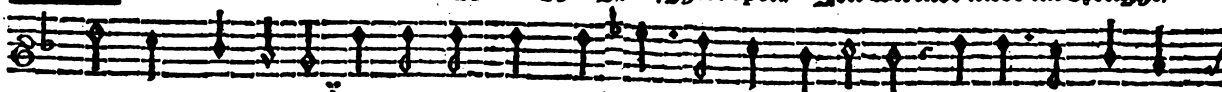
4 **O** Lief/dat 's tegens alle re'en:
 Dus seght u slaef niet langer neen/
 Op dat wy mogen niet ons hepden
 Een volkomen leven lepden/
 So vol weeld/vol ghemack/vol gheluck/vol ghe-
 neughd/
 So vol lust/so vol rust/so vol lof/so vol deughd/
 So vol staet/so vol baet/so beleest/
 Dat noyt vrou niet haer man / dat noyt man niet
 syn vrou/
 So veel vzeughd en vermaeck / so veel heyl dooz de
 Op d' aerde ghenoten heeft.
 Dus schoone! maecht een end
 Van myn bedroeft elend /
 En op dat wy hepd' in vzeughde leven/
 Wild my eens het jae-woord geven.

5 **I**ck sweer u dat ghy dan aenbaerdit
 Een blyden hemel op der aerdt/
 Want wat myn Engel mach vermaken/
 Daer sal ick met vlyt naer haken:
 Wat ghy pynt/wat ghy acht/wat ghy drijft/wat
 ghy miend/
 Wat ghy wild/wat ghy wenscht/wat u lust/wat u
 (diend/
 Sal ick oock wenschen staegh:
 En we'rom/wat ghy doemd/wat ghy haet/wat
 ghy scheld/
 Wat ghy warst/wat ghy laecht/wat u moept/wat
 (u queld/
 Oock schulwen als de plaegh/
 D rust sal zyn mijn rust/
 D blypschap al mijn lust/
 En om u niet lijfen ziel te vieren
 Sal ick al mijn krachten stieren.

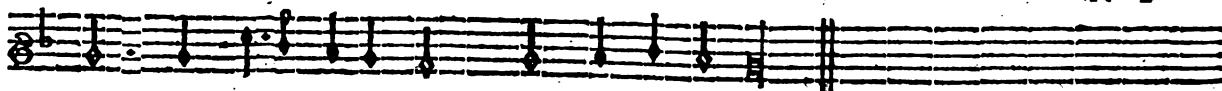
Stemme: La forte ma pigljär, &c.

Et glas van mijn gheneught *Is* afgheloopen/ *Ich* wil niet meer na vzeught/

Doch blijdschap hopen/ *Du* ick mijn Lieffstens gonst niet kan verwerben/ *Wil* ick niet spzingen

meer/ Doch vzelijck singen weer/ *Maer* vzevigh sterben.

2 *O* Hemelen! betreckt
 D blaue Zalen/
 Met Wolcken vzeof bedeckt
 Vaer blpde stralen:
 Stort al u stroomen vpt/ helpt mijn beschrepen
 Mijn ongeluck en rouw/
 Midts ick van mijn Juffrouw
 Bedvzeft moet schrepen.

3 *O* soete Phyllida!
 Bojn van mijn suchten/
 D volght geen vband na/
 Vaer toe dan 't bluchten! (suarten)
 Merckt wien ghp schuwet/ en queldt met dupsent
 't *Is* Tyter die u dient/
 't *Is* Tyter die u miens
 En mint van harten.

4 't *Is* hy die op u houwt
 Sijns levens ruste;
 't *Is* Tyter die u houwt
 Door al sijn luste/
 't *Is* Tyter dien ghp hond alleen vermaken/
 't *Is* Tyter die u vlijdt/
 't *Is* Tyter die u vlijdt
 In alle saken.

5 Dus Phyllida, mijn schoon/
 Verboymt u sinnen/
 Gvnd Tyter Tyters loon/
 Dat 's weder-minne:
 Maecht Tyter (dien't so bang is) doch niet banger/
 Maer Tyter eens verblijt/
 Tijd niet dat Tyter ljt
 D strafhepdt langer.

Dzinck-Liedeken.

D Atmen eens van dzincken spzaeck/ Sou dat zyn so vzeemden saeck? Ick denck wel neen/
 of 't soo gebil/ Want al de glazen staen hier stil.

2 Wel dit neem icker eerst by op/
 Ha! dat edele klare soy/
 Wist ick wie my bescheept doen wou/
 So wist ick wien ick het vzeenghen sou.

3 Dit zyn de tranen die Bacchus schepd/
 Als hy (dooz het parssen) schepd
 Van de Druyf/ syn bolle Maer/
 Die inde vaten herwaerts voer.

4 Als dese traen lepd daer sy hoozt/
 So vzeengtse vzeemde kluchten voozt/
 Den een die praet/ den ander springht/
 De derde soete deuntjes singht.

5 Men sal noch t'avond een van dzien
 (Acht ick) van mijn sien geschien:
 Dus wijshept dupcht/ ick ben u moe/
 Adieu tot mozghen ochtend toe.

6 Wy willen doch t'avond by de Wijn
 Onbevepsd en vzoelych zyn:
 Die weet of wy weer in een Jaer
 Dus vergaren by melkaer.

7 Bupzman weetse wat dit beduyp?
 Maer/ dit geld u schoontjes up:
 Cy setter u klepne vingher aen/
 En siet eens wat ick heb gelaen.

8 Rupmt wat op mijn hups/gesin/
 Daer med' komter een Fransman in,
 Ho/ ho/ hy lepd al in mijn hupdt/
 Dies de kloek van vzeughde lupdt.

9 Datmen het nu so vol weer schonck/
 Als het was eer ick het dzonck/
 Waer noodigh: want mijn med'-gesel
 Sou't hem anders belghen wel.

10 O het is geen nobele geest/
 Die vooz sulcken Roemer vzeest:
 Ons Ouders over hondert Jaer
 Maecten sulcken geut wel klaer.

11 Dus Bupzman tast het vzoelych aen/
 Doet gelijck ick heb gedaen/
 Diet het glaessen welkehou/
 Dzincht het leech/ en keert het oen.

Trouw-Dicht,

Ter Eeren Ioncker

MENNO HOWARDA van MEKKAMA,

Ende Iuffrouw

LUCIA van FEYTZMA.

O d'oude Plato selfs (die met syn wyse reden
 Vermaenden elck een om in deughdens spoor te treden)
 In syn Symposio, op 't Avondmael verhaeld,
 Daer hy des liefdes lof op 't loffelyckst afmaeld,
 Heeft inde Gulden Eeuw, in d'alder-eerste daghen,
 Het endeloofse Rondt op synen kruyn gedragen,
 Een wonder vreemd geslacht van menschen: daermen niet

Op dese tyd van hoort, en noch veel min van siet.
 Zy waren allegaer seer kluchtigh in haer zeden,
 En enckel in verstand; maer dubbeld in haer leden,
 Zy hadden inde kop vier ooghen, en daer by
 Vier ooren aen het hooft, vier armen aende sy,
 Vier beenen onder 't lijf: op 't alder-kortst beschreven,
 Al't gene de Natuur ons enckeld heeft gegeven,
 Dat gaf sy dubbeld haer, sy waren man Man en Wijs;
 Twee deelen aen een rif, ghecht met siel en lijf;
 Dees menschen waren groot, ja sulcke stercke gasten,
 Dat sy noch op de Go'on, noch op den donder pasten,

Sy leefden na haer lust, ja wilden met geweld
 De Goden in haer throon niet laten ongequeld,
 Maer sochten hand aen hand (geklommen op de bergen,
 Gelijck de Reusen d'een) haer tot een strijd te tergen,
 Om door haer stercke kracht, en overgrootsch gemoet,
 Den Hemel met de Go'on te rucken onder voet;
 Dit sagh de Donder-Godt, doch met geen goede oogen,
 Dies sprack hy gantsch versteurt: ô Go'on dit wil niet doogen,
 De Menschen grootsch en dwaes, die hebben in de sin
 Den Hemel op een nieuw met kracht te nemen in.
 Wat sal ick daer op doen? haer met den blixem schieten?
 En maken haer geslacht geheel end' al te nieten,
 Ghelijck ick eertijts die vervloecte Reusen schoot,
 Die haer hoovaerdigheyd betaelden met de doot?
 Dat vind ick niet geraen, wie soud dan offerhanden
 Op d'hoogh' Altaren doen tot onser eeren branden?
 Wie soudan Tempelen doen bouwen tot ons lof;
 Als 't Menschelijk geslacht verpletterd was tot stof?
 En altijd onge-eerd te syn dat sou ons spijten.
 Ick weet een beter raed, ick wil de Menschen splijten;
 En kloven van malkaer met dese gulden lijn,
 So sullen sy terstond de helft te swacker sijn,
 En ons met meerder dienst als oyt te voren eeren:
 Vermits sy in't getal de helfte dan vermeerren.
 En by soo veer sy dan niet houden sich gerust,
 Noch met des redens toom beteugelen haer lust,

En staken haer opset, so wil ick u beloven
 Dat ick haer andermael sal van malkander kloven,
 En laten op een been haer hincken over al,
 Op dat' haer hoovaerdy beklaghen met haer val.
 Dit had hy naeuw geseydt, of Morpheus is beneden,
 Door Iupiters bevel, op 't spoedighste getreden,
 En streeck de menschen met het een of 't ander ding,
 Waer door haer datelyck een diepe slaep beving.
 Doen daelden d'hooghe Godt en heeftse van malkander
 Gespleten inde slaep, d'een wist niet van den ander:
 En hy brocht d'eene helft van d'andere so veer,
 Dat elck sijn eygen helft kon swaerlyck vinden weer,
 De menschen waecten op, en waren gantsch verslagen,
 Elck was een half man, daer gingh het op een klagen.
 Wat was daer al te doen! wat was daer een ghewoel!
 VVat was daer een geraes! wat was daer een krioel!
 De menschen liepen en doorsnoven alle hoecken,
 Elck wou sijn eygen helft op't spoedighste weer soecken:
 Maer niemand kon de syn, als d'hooge Godt alleen,
 Die brochtse (als het hem geviel) weer by den een.
 En als dan elck sijn helft had wederom gevonden,
 So was haer vreughd nau met gedachten te doorgronden,
 So kropen sy malkaer seer dicht en lieflijck an,
 Daer quamen op een nieu weer nieuwe Menschen van.
 Men siet noch heden daeghs dit dagelijckx gebeuren,
 En om sijn lieve helft so menigh mensche treuren,

Elck guppert na sijn deel, elck soeckt sijn wederga,
 Tuyght dat, ô Bruydegom! tuyghd dat, ô *Hennarda!*
 Die naer u lieve Helft (de born van u genuchten,
 De Vrou van u gemoet, de Zeyl-steen van u suchten;
 De woon-plaets van u vreughd, de schat-kist van u lust,
 De vierbaeck van u koers, en d'Haven van u rust,
 Die u in jeughd, in deughd, in staet, in schat, in leden,
 In afkomst, in waerdy, in treffelijcke seden,
 En alle loflijkheyd so wonder wel geliijckt:
 Dat ghy haer, noch sy u, in gheen gedeelten wijckt)
 Die, seg ick, haer so veer, so wijslijck hebt gesocht,
 En u bestemde reys gheluckigh hebt volbrocht,
 Die Spangnien hebt door sien, die Vranckrijck hebt door-reden,
 En Engheland bewoond, die so veel brave steden
 En Coningh-rijcken hebt door-reyst, om u beminde,
 U vreughd, u lieve Helft, u Troostertje te vinde,
 En komt in't end', na so veel uytgestaen gevaer,
 In't vrije Friesland t'huys, en vind u Liefste daer.
 O danckt den hoogen Godt; den Leydsman van u sinnen,
 Die u gheraden heeft soo braven Bruydt te minnen,
 Die tot uws levens vreughd, soo aengenamen beeld
 Voor u geboortens dagh voorsichtigh heeft erweeld:
 Oud, destigh in't verstand, jong, jeughdigh in haer jaren,
 Waer met ghy sult in vreughd vergrysen uwe hayren,
 Een spiegel vande jeughd, een trap die u tot staet
 Sal leyden met geluck, so God u leven laet.

En

En ghy, ô waerde Bruydt, den Schepper van hier boven,
 Wild oock danckbaerighlijck voor sijn genade loven:
 Die u, tot uwe helft, heeft toe-gevoeghd die geen,
 Die om syn deughden word bemind van yeder een,
 Een pronck van brave ze'en, schoon, jeugdigh, wel bemoedight,
 In af-komst hoogh en groot, seer treffelijck begoedight,
 In konsten opgequeeckt, in talen wel geleerd,
 Die van syn kindsheyd heeft de witte deughd ge-ceed.
 O wel gesegend Paer ! den Hemel wil u geven
 Dat ghy in alle weeld mooght langh te samen leven,
 En u kinds kinderen volwassen in de Deughd
 Mooght voor u sterfdagh sien, tot uwer beyden vreughd,
 Op dat de brave Stam (daer ghy sijt uytgesproten,
 De voorste van ons Land) mach teelen sulcke loten,
 Mach brengen voor den dagh soo schoone spruyten; daer
 Het Vaderland med wort gediend in al gevaer,
 Gelijck het loffelijck tot op den dagh van heden
 Door u voor-Ouders deughd, verstand, manhaftigheden,
 Getrouheyd, aensien, beyd' in raed, in daed, en geest,
 Is treffelijck bediend en wel beschermd geweest.
 Wel dan vereender twee, op dat myn Rymen
 Niet minderen u vreughd, en meerderen u lijen,
 Vermidts ick u te langh ophoude van u lust,
 Besluyt ick myn gedicht, en wensch u goede rust.

Bruydt-

Bruydt-Lofs-Gefang,

Stem: Van d'Engelsche indraeyende dans, Londesteyn.

Is dit niet wel een vreemde gril? &c. Fol. 8.

Ghy die op d' overgroote bzeughd
Van dit van God-geboeghde Paer/
Die in het bloeyen van haer jeughd
Versamelen te gaet
Die op 't verfoeck van Wyndegom

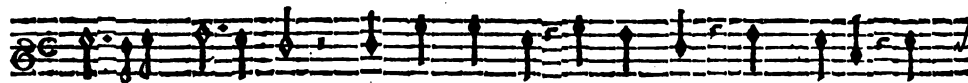
En Wyndt/ hier t' samen spt vergaerd/
Weest byolijck/ dynckt eens lustigh om/
En geen genuchten spaerd:
Weest verblid// want de tyd// sulcx gebiedt/
An de trouw// alle conto// en verdyet/
Die 't woeligh byijen
Haer dede lijen/
Ghemaeckt heeft gantsch te niet.

2 Siet hoe verheughd de Wyngom lacht/
Om dat hy nu gebonden heeft
Syn heist/ soo trefstigh van gellacht/
Soo zedig/ soo beleest/
Soo jongh/ soo kuisch/ soo deugden-rijck/
Soo soet van wesen en gelaet/
Soo schoon/ soo heusch/ soo byzindelijck/
Soo loffelijck van staet/
't hert en sin/ springt hem in// 't lpf van woeld/
Om dat hy// sp aen sp// met dit Weeld/
Sich sal bermaken/
Dies wild oock staken
Wat stille byoeshepd treld.

3 En of de Wyndt wat stemmigh kijckt/
G gasten acht dat niet een sier:
Want sy een wilstien statig pyjckt/
Quansips om de manier:
Maer weest verheughd/ en denckt doch dat
Het alle daegh geen Wyndloft word/
Dus bynght elck hier te booysteyn wat
Wat ons de tyd verkoz:
Singht verheughd// lacht met bzeughd/ alle-gaer/
Toond met lust// dat de rust// van dit paer
D aengenaem sp/
En volghd alsaem mp
An byolickheden naer.

4 Wel maegghden waerom spt ghy stil?
Syn dan al u genuchten upt/
Wat ghy nu pyjckt/ dat 's maer een gril/
Ghy zijt noch niet de Wyndt:
Laet blicken nu de geestighhepd
Die upt u soete oogien blaecht/
Die in u boyst begraven leydt/
En ons daer me bermaeckt:
Laet u Geest// dese Keest// cieren by/
D geluid// onse Wyndt// maken bli
Maer u Gesange/
Wacht niets te lange/
Maer singht eens op een rp.

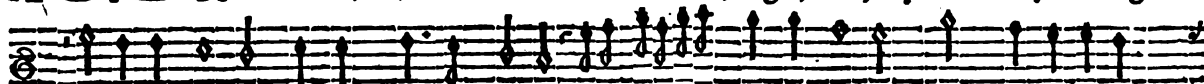
Stemme: Phylla Nymph alleen, &c.

Choone - Margariet, Myn genuchtje, wat fuchtje? Myn hartje, wat

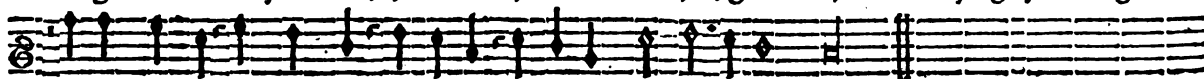
smartje? Beswaert u doch niet: U jonge jaren, Eyfſchen blyde vlagen,

Laet gryſe hayren Suffen, treuren, klagen, En - haer - bange dagen Verdoen in onge-

neughd: Maer myn Beckje, verweckje Tot kluchtjes, genuchtjes: Verſlyt ghy u Ieughd

In gemackjes, in quackjes, In luſjes, in kuſjes, En lieflycke vreughd.

2 Ick behartigh dy,
Ick genoegh-je, ick voegh-je,
Ick vry-je, ick vly-je
Altyd even bly.
't Geen u genuchten
Baerd, kan myn verquicken.

Wat u doet ſuchten
Scheurd my 't hart aen ſticken,
Ick weet my te ſchicken
Nac 't u behaeghlyck zy:
Ick beſin-je, ick min-je,
Ick prysje, bewysje

Deughd,

Deughd, gonst, dienst en trouw,
 Ick bedien-je, ick mien-je,
 Ick eer-je, begeer-je,
 Tot myn waerde Vrouw.

3 Liefste, vaert doch voort,
 Nu bera-je, wat stae-je?
 Ick smeeck-je, nu spreek-je
 Doch een troostelyck woord:
 Ick sal u lieven,
 Eeren, vieren, dienen,
 En u grieved
 Meer als ghy sult mienen:
 Wilt my doch verlienen
 Het loon daer ick na doel.
 Nu myn Bruytje, besluyt-je,
 Wat swijg-je? och! krijg-je
 Van min geen gevoel?
 Door u lonckje, ontsonck-je
 De quantjes, met brantjes,
 En selfs blijft ghy koel.

4 Lief, dit goud-geel hayr,
 Dese kuyfjes, dus kruyfjes,
 Dus blondtjes, dus rondtjes
 Gekrold deur malkaer,
 Dit jeugdigh wesen
 Opgehoopt met vreughden,

Daermen kan lesen
 't Ciersel aller deughden,
 Die oyt mensch verheughden.
 En dese brave le'en,
 Welckers deeltjes, soo eeltjes,
 So netjes, pas vetjes
 Natuur heeft besne'en,
 Die soo braefjes, so gaefjes
 So blydtjes, so vrydjes
 Syn van top tot te'en,

5 Sal Tyd metter tydt,
 Door veel treckjes, graeuw vleckjes,
 Gantsch schraeltjes, heel kaeltjes
 Haer glans maken quyt:
 Myn Margarietje!
 Dien ick heb verheven,
 Myn Honigh-bietje
 Wild u doch begeben
 Om met myn te leven
 In vrolyckheyd voortaan,
 In gedreuntjes van deuntjes,
 In vlietjes van liedtjes
 Altyd onbela'en.
 Nu, hoe vaer-je, verklaer-je:
 Wat wacht-je? ja lach-je,
 So sal het wel gaen.

Stemme:

Suyvere, schoone, vermaecklijcke Maeghd. Fol. 77.

Of in een Sagh, in een Maend, in een Jaer
 't Geluck u bekroon met veel duyfsend vrolijckheden;
 't Verandere kan, Gan een uyz of een paer,
 Kruyffchen u vzeughd vdeer met soo veel bitterheden,
 Zijckdom, hoogheyd, schoonheyd, jeughd
 Zijn maer ydle schynen,
 Wulpsche liefde, datt'le vzeughd,
 Sal als roock verdwynen.
 's Werelts roem, als een bloem,
 Moet in 't end verkeerem.
 Al haer kracht, kan geen nacht
 't Leven ons vermeerem.

2 Dorpere menschen dus haect na de deughd,
 Die satigh maect: Vant ghij sult te veel verliesen,
 So ghij de aerd'sche vergancelijcke vzeughd
 Wilt vooz de eeuwige Hemelsche vzeugde kieses,
 Dooz een Veeckjen aerd'sch geneughd

vloeyd

Vloeyd een zee van zorgen:
 En vloeyd heden onse jeughd,
 Die verdort wel morgen.
 Hierom d'aerd, word verklaerd
 Een herberghe te wesen,
 Daer men slijt, synen tijd
 Weyd in sorgh en breezen.

3 Ach! droeve tyden, veel blinder als blind,
 Die dus de rijkdommen hoeyen de deugden verheffen,
 Keerd doch by tijds, ach! ick bid u versind,
 Hoe de verledene tyden, d'onse overtreffen,
 Soen en had niemand te veel: en nochtan
 Had elck sijn genoeg.
 Nu is de werelt so verkeert, dat wy t'hans
 Slechts naer rijkdom ploegen,
 Deughd en eer, word nau meer
 Heden daeghs geprezen.
 Is men rijk, 't geld gelijk,
 Men moet deughd saem wesen.

Wellekomst-Gefangh,

D O O R

*De Reden-rijcke Kamer tot Leeuwarden gesongen, op d'In-komste van***Wilhelm Ludwich, Grave tot Nassou, &c.****Stadt-holder van Frieslandt, Stadt Groeninghen en
Omlanden, en Drenthe, &c.***Stemme: Si tanto gratiosa. Fol. 54.*

O Vorst! heroemt met reden/
 Dooz de Spying-ader onser bepligheden/
 Geluck/ boozspoed en vreden/
 Bescherm-Heer onser Landen en Stede/
 Weest wellekome// Hier wederom/
 In onse Friesche palen/
 Daer wy met sängen
 Vol blijbschaps u ontfangen/
 En in-halen.

2 Dooz u beleyd grootmoedigh/
 Dooz u vernuft/ en alles wel ervaren/
 Blijft onse Staet boozspoedigh/
 Gherust in 't midden van des onrusts baren/
 Ons vzeughd/ ons vreed// is d'uwe meed/
 En wozyd het weder quader/
 In bange tyden
 Bescherm mit ghy ons van lyden
 Als ons Dader.

3 Doen ghy u Onderfaten/
 Om 't geen ghy had in Zeeland te beslechten/
 Alleenigh had gelaten/
 Ontbloot van u/die haer sou helpen vechten/
 Haer raed/ haer daed// In 't quaetste quaed/
 Delaes! wat droeve plagen/
 Sijn op ons allen/
 Gantsch onversiens geballen/
 In die baghen.

4 De byband sach u schapen
 Ontbloot van haren Harder/ en daeromme
 Woud' hy daer op niet slapen:
 Maer is haer onversiens op d'hals gekomen/
 Dat Dorems slagh// wel tujgen mach/
 Daer soo veel duyfsend sielen
 In Taxis handen
 In 't Swaerd onser byanden
 Droevigh vielen.

5 Doen u (o Dozst!) ten oogen
Quam 't ongeluck der vyz gebochten landen/
Was wel de Zee bebozen/
Maer 't hart in 't liff u seer grootmoedigh byanden/
Dwars dooz de Zee/ Dan op een sleet/
Dan in een schuyt getogen
Met sozgh onmaetlyck/
Quaemt ghy u vband daedlyck
Onder ooghen.

6 Gelyck de stercke dijcken/
Des zees geweld al schuppende doen stupten/
Liet ghy u groothepd blycken/
En sloot des vband's krachten daedlyck bupten/
Al u gebied/ Ons van verdziet
Bevzyndende ten lesten/
Wat doen geschieden/
Dat weten d' oude lieden
Noch ten besten.

7 Ghy stelden 't land in ruste/
En wont daer hy veel plaetsen/ steden/ sterckten/
Waer aen elck een u luste
En vber tot des landschaps welbaerd merckten/
't Welck u gemoed/ Sels met u bloed/
En Dozstelycke leden/
Gheschend/ geschoten/
Betoond eer wy genoten
Dese vrede.

8 Dies salmen u genade
(O groote Dozst! vol alle loslykheden)
Niet stellen/ noch u daden
In eeuwighepd/ in de vergetelheden:
Maer noemen u/ so dan als nu:
Ons Dader/ Dozst en Heere/
Ja naer u leven/
D dat op 't cierlykst geven
Da ter eeren.

Treur - Liedt,

Over 't droevigh over-lyden vanden wel-gemelden Grave.

Stemme: *Lief-locksters vande Min, &c. Fol. 73.*

Friesen! treurd en klaeghd/
Verwerpt al u cieraeden/
En dzoove rou-kle'en dzaeght
In plaets van pzonck-gewaden/
Want die tot u geluck/

Gheluckigh was gebozen/
Hebt ghy (o dzoove dyck!)
In uwen nood verlozen.

2 Hy was u landschaps vzeughd/
Een Graef van alle Gaven/
De woonplaets van de deughd/
En 't pack-hups van haer gaven/
Mild/ vzoom/ heusch goedertier/
Godbychtigh/ wijs/ geduldigh/
In 't stryden/ dapper/ fier/
Doorzichtigh en sozghvuldigh.

3 **D**uyfhepd was ontmand/
En ghy so seer bestreden
Het rooven/ moorden byand/
En meer moetwilligheden/
Dat ghy nauw langer doyst
Op uwe hebben slapen/
Doen u dees brave Doyst
Ontsetten met de wapen.

4 **M**eer hy twintigh jaer
Volkomentlycken telde/
Hy hem in het gevaer
Van weede stryden stelde/
Al waer hy/ hoog van moed/
Werd menighmael geschoten:
En heeft zyn Graeflyck bloed
Om uwent wil vergoten.

5 **D**ooz syn manhaftighepd/
Dooz syn strydbare zeden/
Syn treffelyck belepd/
En't schenden van syn leden/
Heeft hy u ypt den nood
Gered/ en gantsch ontslagen.
Nu is die Veld-Heer dood/
En word daer heen gedragen.

6 **D**ie uwe Landen heeft
In weeldighepd doen groeyen
So/ dat geen mensch die leeft/
Oyt land sagh schoonder bloeyen.
Dies treurde/ o Friesen! treurde/
Klaeghd/ weend/ en wryngt u handen/
Om't ongeluck gebeurd
Aen uwe vyje Landen.

Trouw-Dicht,

Ter Eeren Ioncker

G Y S B E R T van A E R N S M A,

En Juffrouw

C A T H A R I N A van W A L T A.

Al eer des hemels oogh/ de deel-beslende Son
De stralen van syn hooft te vestigen begon/
En van syn koets schoof de duyfere goddijnen/
Om met syn gulden glans de Wereld te beschijne.
Eer self de Dageraet/ de blond' *Aurora* bloed
Van *Tisbon* haren man/onsterffelyck; maer dood:
Maer dood en krachteloos/ en dooz haer witte haerden
Dermaenden *Phaëton* om syn dagh reys aen te varen;

Cracht ick ten deuren ypt/ en gaf my op de straet/
Recht na de Dooyte toe daermen na *Wepdum* gaet.
Maer doen ick op die wegh gegangen had een eynde/
Weeghende my dooyt dat sorte volle *feyntje*
Cupido, gantsch verheugd/ orch't *Boeffen* lachten so/
Het huppelden en springh gelick een klepne blo.
Wel(sepd ick) liebe *Lam*/ ick wensch u goeden morgen/
Van waer komt ghy dus byoeg/ by geestigh sonder soegen?

Dus hooftich dus bebbijde/wat is u doch armmoet
 Wat kintel u soo seer dat u dus lechen doet
 Waer op Capide weer/wat u wat weder stellen/
 So sal ich van mijn wynghe de reden u vertellen:
 't Is u niet onbekent/wat ich op Phobus hen
 Verbeten/° dat ich mijn leed niet wylken ken:
 Dermits hy op sijn schijf en schieten te hoorendigh
 Om Pythons dood my heeft verachte te seer lichtbaerdigh:
 Waerom ich hem eijde aan doe het boogheleien/
 En duibeloofte smact dien ick t'erdenken weet.
 Nu had den hemel-booghe de weder van de goden/
 Die alle dinghen siet/my doo; sijn soon ontboden/
 Dat dese Dorn-Gode/wie my soo siet besiet/
 Was op een aerdsche draeghe weer op smeten derfot:
 Hier was ich in verheughe/ich nam twee rups hoghen
 En hen van stonden aan nae Phabi tuss geblogen/
 Daer ick eer Lucifer, de voochdood vande dag/
 Sijn gulden toets ontsack en doo; de venster sagh
 Van't wolclage gewulf/ Dinnam doende schuplen/
 Om met de Son haer plaats een tolijken te verruplen:
 Singh gantsch gewapend hy sijn troetsche wooningh staen/
 En sach sijn godaerd op en pracht van becc' eens aan.
 Want al te dichte hy sijn glans doo; ick niet halen:
 Dermits die groote kracht van sijn voo-sunde stralen.
 Waer Soon naer sagh ich dat: wat was daer al getier/
 De neen van den dagh als twaelf heldardieren
 Omringelden sijn lip/de stabage vier deelen
 Des ongedogen daghe begosten droog te streken
 Sijn paerden op een t'ven pder groep de sijn/
 En bond hem doo; de koets/sick aan een gulden lijn:
 Des hersten met getups van stampen en van woegen/
 En't spulven van het byer sus van den hemel hoghen
 De wolcken vande nacht beccierende sijn krans
 Met d'heughelelike dagh/en't black van van haer glans.
 Apollo dus gerust spiongh pligh op sijn wagen/
 Waer op hy doo; de lucht so schietich wierz gepagen/
 Dat sels de snelle wind hem nauwicks volgen kon/
 Noch coeren met haer blaet her spulven van sijn Son;
 Sijn hersten onbersaghe/ghelich de Blimen vanden/
 Die hy na wol en weens niet gulde trugels wonden.

Op vanden in de lucht/sp hyschten ober luyt/
 En spoghen byer en vanden een mond en mouten uyt:
 Waer doo; de Dorn te Dorn/wat met de nacht de vaden.
 En lobets van het veld bebocht waer en beladen/
 Waer met een soeten rouch na d'gongen hemel rooght:
 't Welck Phobus weder in sijn heere stralen sooght/
 En rechten soo hoogt aan. hem quamen te ghemoets
 De klepne vogelkens met soet beurnes groeten.
 En ick/ich bloogh hem na/se pligh als ick mocht/
 Waer doo; de Wolcken hem doo; d'ongheende locht/
 Tot dat ick endlich sagh dat hy sich sels bebaerden/
 En schooten op den loof van sijn geswinde paerden/
 Die stampende van hoochde de Wolcken aan een kant/
 Den hemel in het roud vortieden met haer vanden/
 En deden Phabi glans dwars doo; de wolcken hem.
 (Wie in een oogwenck al hoochde beccierende)
 Verharfen op het schoons: daer hiel Apollo stal
 Recht vanden t'geene Welt am Vryden hy de wal/
 Ich bloogh en rups om lach daer vanden ick inde werpen
 Een Goddelijck draeghe haer lieffelijck vernemen/
 Wiens schoonheide wiens glaet/wiens wesen wiens gesicht
 My selven schiet het hert had uyt het lip gelicht.
 Voer maechten ick tussden den oeffenich van sijn maechten
 Want Phobus die begen albus sijn spoeke klachten:
 O hemelche Goddin! bekleed met wenschen vanden/
 Doo; wien ick alle dag op schoot mijn snelle rups/
 Om in uyt's schoonheide glans mijn Godheyt te vernaken:
 Hoe lange sal ick noch in uwe minne kleuen?
 O jonck vande Natuur! Wiebier van mijn smert!
 Wiens becceris ick draegh na't leven in mijn hert.
 Waerom is't niet doo; de fatale seick-Goddinnen
 Geschiedt dat ghy my soud aerdichigh weer beccieren/
 't Hiel Ariadne deed den weder van de wijv/
 't Welck haer een Coningin deed inden hemel sijn/
 O kond! ick u daer toe met myne tongh beccieren!
 O schoone! woud ghy u soo hert gestegen laten/
 Ich s'wer u hy mijn glans dat dit denolche rijk
 Soud hebben gern Goddin in wieden uwe gelijk.
 Ich sou van stonden een mijn wagen laten dalen
 En u tot een Triumph met dypseur Pachel's halen

In 't hemelsche Gebod: daer soud ghy (o mijn schoon!)
 Verlijcken doo; u geest de Kijckdom van mijn Troon.
 Mijn Susters diemael dije de Dang-Goddinnen souwen
 D'vieren alle daegh als uwe Staat-Justitien/
 En waer u liebe mond geliefden te gebien
 In d' hemel of op d' aerdt sou naer u wensch geschien.
 O dwangh van mijn gemoed! laet ick u doch behoeven/
 Tracht niet hoog mijn geklagh te stoppen uwe oogen/
 Dier hoe ick (die altyd in d' hoogste blam verkeer)
 Nu doo; de blannnen van u liefde ganssch better.
 O Rympe! heb doch eens med lyden met mijn lyden/
 En wilt op dese hoets niet uwen Phoebe rijden.
 Doe scheiden het niet deel/ of by had af gedaeld/
 En haer met wil of dwangh in syn Walkeys gheleed:
 Haer hem quam inde sin hoe Daphne hem onthuyten/
 Verachtende syn min/besportende syn suychen.
 Dies soegden hy weeron te worden so behoort/
 En heeft daarom syn reys/ half-synnende/ volvoert/
 Ick lachten in mijn buyst-dan upt syn ongenuchten
 Schep ick mijn hoogste draegh en aengenaemste kluchten/
 Want ick en sagh de Dargh so heeft niet/ of ick wist
 Dat Phabus was verdoold/ en ick my had vergift.
 Het is een byemde klucht waer kinder oock geschieden!
 De schicking van de Ge'on is (merck ick) niet t'ontbliden/
 Wees oetterschoone/ deugdh/ die d' herten en gemoet
 Der mannen treck/ gelijck de Repseem t'pser doet/
 Deur haer volmaectste deugdh/ is Edel in haer reden/
 Is Edel in haer Deem/ en Edel in haer reden/
 Dan't Edel oock gellacht van Vaba affgebast/
 Wiens loslijckheyt ick hier onnodigh acht verpast.
 Vermits die weder een bekendt is/ de Chonijcken
 (Al swaegh schoon al de Werk) doen dat gemoetsaem blijcken/
 Haer Vader/ op het hoogst genegen tot de rust/
 Heeft met de Haer-sucht noot bedonumert sijn lust:
 Haer met het sijns verhoeght/ gerust/ en wel te byden/
 Gelijck een last verhaet des werlds grootscheiden:
 En sich bemachtigh om sijn kind om in de deugdh
 Te voetsien/ gelijck ghy buydlijck mercken menigh
 Men dese schoone sympe/ van sulcken doom gespoet/
 Die qualijck doo; den dagh kon byngen and te loeten:

Betoonende doegh/ en d'Wiel van haer aent/
 Van wiem sy is gebaert/ en wie haer heeft gebaert:
 Haer dat ghy nu eens saght haer welgesteide leden/
 Hoe cierendijck sy sijn van boden tot beuden/
 Ick heb ghy seggen soud/ Natura heeft hier een
 Het uiterst van haer konst en al haer bijt gebaert/
 Haer wesen Princelijck/ vol geestige manieren/
 Weet sy na tijt en plaets op t'losselijck te stieren/
 Haer ooghies als een gyt/ daerin de bestrigheyt/
 De deugdh/ de liefde/ end eer/ so t'schijnt/ begraven leyt/
 Bezingelt met een kranen dan dicht/ en smale haren
 Waer by gem ebben houdt mach inde bupente paren/
 Onstien schier den mensch/ die haer met bijt aensiet/
 En't liefelijck gemoet van haer gesicht gheiet.
 Haer dooghooft is het doech/ daer in men leeft te gaben/
 Die in haer el gemoet/ lof waerdigh syn begraven/
 Haer poefelachtigh bel beverlijck met een bloos/
 Haer wangien alle bepd als met een roode roos:
 Haer mondje/ wel gestelt/ haer elpen-benen tanden
 Cleyn/ effen/ gaef en gladt/ die schijnen Zilt te randen.
 En op haer lippen s'weest soo bonigh-soeten doont/
 Wat selsa Lepje daer doo; geen Noetw kiesen soude/
 Och dat ick d' onmetreck haers aengesicht affbeiden/
 Ghy soud den wereld sien dol alsoejande twielden/
 En haer siendwiter hals daer sy dit hooft opstwaert/
 Schijnt buydlijck upt een Alwaer affghedaeft/
 In t'hoet Natura schijnt met lijf en siel te haken
 Om haer in alle deingh en schoonheyt te volmaken.
 Nu dese Jonge Maerke en/ deugdhelijck/ en schoon/
 Had ick een Edelman/ een vrade/ Crisf-jelbs soen
 Doofstichtigh toegedoegt/ die upt de wetenschappen
 (Gelijck Apollo doet) sijn lusten schijnt te tappen:
 Ja die in alle kunst in't minsten hem niet wijck/
 Haer leyd in deugdh/ en deingh/ en schoonheyt hem gelijck:
 Dies heb ick met gewelt mijn tape pens getogen/
 Waer dan een gulden Wyl is krachtelijck geblagen/
 Waer med ick (soo ick docht) troff t'heer van dese geest
 En't is Apollo juist sels in persoon getoest/
 Die qualijck komende sijn oude Rympe te praten/
 Stond op de selsse tijt by dese Rympe te praten/

En mitte *hy Arensma* so wonder wel geleek/
 Inregh *hy* dooz *Arensma* oock onberpoets de steek.
 Dus quam het dat *hy* was/ gantsch blyten mijn vermoeden/
 Op dese *Amph* verlesde/ daer ick *mp* niet dooz hoeden:
 Maer doen ick sagh dat ick in 't schieten had gesaelt/
 Verbattem ick mijn boogh/ en heb doe niet gewaelt/
 Maer troef de herten van dees *Liefkens* alle beyde/
 En trachten dooyts met een de schoone *Amph* te leyden/
 Met list van *Phabi* min/ waer toe ick dese een
 Gebuychten op een tijt als ick haer bond alleen
 Verlesde *Juffrouw* in wiens lieflijcke ooggen
 De onbebleekte deughd schijnt merter woon geblogen:
 Hoe langhe sult ghy hem/ die u soo seer besind/
 Doch houden inde pijn/ noch laten onbevind/
 Of schept ghy u genuegh in sulcken een te plaghen
 Die dooz sijn deughden sou *Minerva* selfs bejaghen/
 Dien de *Matrua* heeft geheel volmaecht/ ep spreckt/
 Wat eyscht ghy dan een man dat dese man ontjaecht/
 't *Zp* dat *hy* volghen wil sijn *hrome* Vaders spoen/
 Die als een tweeden *Mars* scheen toe de krichgh geboren/
 Die nimmer doock van byes: maer altyd stregh om boogh/
 En (als den *Arnd* doet) heer boven d'andze vloogh:
 Laet dat soo minnigh stryd/ laet Vlaendren dat getuygen/
 Daer *hy*/ als *Capiteyn*/ de trompen toift te buygen/
 Van 's *hpanos* krichtrich heyl: Al waer *hy* onbertsaecht
 Tot dienste van het land/ sijn leven heeft gewaecht/
 En na dat *hy* veel roem had loffelijck betwachen
 So inde *Deen* als 't held/ is *Capiteyn* gestorven.
 Oft soo *hy* sijn *Spoetbaer*/ of over-grootbaer cracht
 Te volghen tot een roem en lof van sijn geslachte/
 Die in geleertgepds gaef soo hebben upgesteken/
 En tredelijc upgetuunt/ dat *sp* bepd toe een teken
 Van haer wetenschap/ en over-grootse geest/
 Raeds-heren van het Hof van *Friesland* sijn geweest.
 O Loffelijcke *Stram*! daer d'een dus na den ander
 In waerbiggheden volghet/ ja daer *sp* nay malikander
 Verwachten in waerdp van *Ampten* te bekleen:
 So segg ick/ daer u *Lief* sijn lust upschept alleen/
hy is daer toe bequaem/ want *hy* de stille frappen
 Maer lust beklommen heeft der hooghe wetenschappen.

En de geleertgepd is al sijn boogmeens hult/
 De ledighepd sijn pijn/ en d'oeffening sijn rust.
 Besiet sijn onnagang/ bemerket sijn daare yden/
 Sijn goetertieren aerd/ het bloemen van sijn reden
 In talen veelberdey/ sijn deughdbelijc gemoet
 Dat als een *Diamant* in 't goud hem blincken doet.
 Wat seght ghy van sijn leen? wat seght ghy van sijn wesen?
 Wat seght ghy van sijn jeught? in alles upgelesen.
 Tot alle konst bequaem/ tot alle deughd getreer/
 In 't hoer wat is in hem daer ghy een dat op weet?
 En dat *hy* dooz u leest/ en sonder u moet sterben/
 Daer soud ick dooz te pand mijn *Godhepd* setten berben:
 En waer het dan niet schaet/ seght *Edele* *Juffrouw*)
 Wat sulcken *Jonghman* dooz u toe-doem sterben sou/
 Die u soo seer berind/ en die u soo sal diem/
 Wat ghy in 't *Paradijs* te wesen u sult miemen/
 Of pient ghy *Phabi* min soo vast in u gebacht/
 Die staegh upthupfigh is/ en altyd op de jacht/
 Wat vyeught ist dooz een maegd met sulcken man te leben!
 Dus laet sijn liefde stagen/wilt *mp* het Ja-woort geven/
 Op dat ick *Arensma* mach helpen upt de pijn/
 En doen u beyden een/ en eens van sinnen sijn.
 Op wepgerden *mp* wat met krachtloose reden/
 Want *Djou-lup* willen doch gemeentelijc sijn gebeden:
 Maer naemaels heeft *sp* *mp* het Ja-woort toegeseght/
 En ick heb haer te saem dooz vaste liefde gekecht.
 Den hemel laet haer so veel deughds te saem betwachen
 Als ick *Apollo* toewensich brochtkepts te berben/
 Maer dat noch 't aldermeest is/ *Phabi* tot een spijt/
 Jupit op een *Sonnedagh* die hem is toegewijdt/
 Sal sijn haer *Duyd-lofs*-feest/ om sijn verdiet te meerer/
 Dus dieht dit liebe paer een *Duyd-lofs*-dicht te eerer
 Waerin ghy 't al verhaelt/ dat ick u hier verhael.
 Wel (sepd ick) arge schalck/ hoe weer ghy 't altemaal
 So net te leggen upt? ghy plecht niet een het seggen/
 Maer een het doen wel eer u rijdt te kost te leggen.
 Waerop doe wederom het dubbeld-loof kind/
Minerva heeft op 't hoogst dees *Edeelman* besind
 Om sijn geleertgepds wil/ die heeft *mp* dese leste
 Doen dargelijc seggen/ op een maal byt ofte seft.

So dat ick die so haest kon als mijn eyghen naem.
 Hier me haert wel tot dat wy komen weer te saem.
 Mits bloogh Cupido bouw en ick begon te schypen
 't Geen hy my had gheseyt op dat het mocht bliuen
 In mijn gedachtenis. Wel den gesegend dach/

Ich wensch u so veel brenghes en vrolichheides te gaen/
 Als Sterren aan de Locht/als Grafen op de heiden/
 En Landen sijn in Zee die nimmer iemand telben/
 En dat de soete brenghd/daer ghy nu in begint
 Nach dueren tot de doot uwen loop levens berstint.

Bruydt - Lofs - Liedt,

Stemmes: L'Avignone. Fol: 26.

Ghy die hier sijt bergaert
 Als bruyden/ den die den hemel heeft ghesaert/
 Om met ghescreughd/ haer jonche jeughe
 Te hangen doer in eer en deughd/
 Om deughd/ om deughd/ altijd in sijt

Van die 't berghd/
 Te leven begh/
 Met eerbaerheide

In rust/ in lust/ en vrolichheide.

2 Werst nu doch al berghengh/
 Coont reychens van u gheseyt onbesepende heughe/
 En dyncht eens om dat welckens/
 Op d' heyl den Wynde en Wyndegom.
 Weest lustigh/ weest rustigh/ weest haer te gaer/

So voer als naer/
 Gheuck/ hoer/soet/
 En hie gemoet/

Altijd ghecrust in siur of soet.

3 Wensch dat de schoone Wynde/
 Den Wyndgom eer langh en liefdeliche sijnpe
 Byngh doer den dag/ haer niet hy magh
 Met haer om spelen nacht en dag/
 En woelen/ en hoelen sijn lust/ die d'haer/

Als sy hem kust/
 En hy haer weer/
 Wat's leer om leer/
 Nu holla Wense sprecht niet meer.

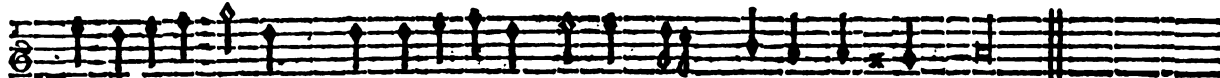
4 Wel Moegden wat is dit/
 Wat ghy nu dew spreckeloos en wyloozigh sit/
 Zit ghy bedroeft/ om dat berroeft
 So langh/ diem ghy tot troost behoeft/
 Ep siet ongemeyt doch u geyt/ en weest
 Ghy onbedroeft/
 't Sal merer daer/
 Wel sijn geklaer/
 Want d'ere Wynde d' ander daer.

5 Wilt ghy u spieghlen aan
 D' Speelmoed/ de Wynde/ en oock dat yd in diam.
 Als u de jeugd/ in eer en deughd
 Men soecht/ doer wat ghy wesen menighd/
 Werst garen tot paven berghd/ men seyd
 Wat onghed/
 Is armoed/
 En 'den goet/
 Dus wils ghy wel doen/ volghd die doet.

Cupido Godt. Of, Bey dyr mijn harts.

Chept ghy veel vreughds/ In 't aensien van des witte vreughds Wtmuntende geboutw! Ich

sal 't u garen toonen/ Want sy is komen woonen In 't - wesen van mijn Vrouw.

2 Het beur-Hof/ haer
De vreughd haer wapens alle-gaer
Dol bestigheden steld:
Is van Albaster netjes
Geboud: waer in men smetjes
Noch vuple scheurtjes teld.

3 Dit heerlijk Hof/
Is oock met gheen gemeene stof
Bedeckt: maer met een kranz
Van krullende goud-draden/
Op 't cierepckst beladen
Dol schitterende glans.

4 De schoone deur/
Waer upt men vaech hoorde komen heur
Onsicht b're bestighhepd:
Is van Robijn ghegoten/
Met kleyne Peerle sloten
Omringeld en belepd.

5 De wanden schoon/
Die bepde de syden vande Chroon
Beslupten: syn deure wipcht
Met roode Marfye koppen/
Die in 't Woor staen bloesen/
Darfeh van de dauw bevocht.

6 De vensters hoogh/
Omringhd eck met een gouden boogh/
Syn sepl-stem glad en gaef:
Sepl-steen dat sonder roeren
Kant trecken en verhoeren/
Een peder als haer slaef.

7 Dat s my gheschied:
Dan noch ick treur daer omme niet/
Noch acht mijn syden quaed:
Want het vertroost mijn sinnen/
Dat/ als ick haer beminne/
Ich min des vreughds cietaed.

Trouw-Lieden,

Ter Eeren den Ed: Heere

H O B B E van B A A R D T,

En Juffrouw

A P O L L O N I A van V I E R S E N.

Stem: *Diana reyn die ging om baden haer, &c.*

Lughd-rijcke Bruydt, o al-roem-Ghaerde Maeght,
 Jck Ghensch u toe't geen yeder meest behaeght,
 Seluck, geneughd, hermaeck en Gzeughd
 In desen Echten-Staet,
 Saerghy u sin,, door regne min
 Nu toe begeben gaet.

2 Jck Ghensch u soo heel duy send Gzeughden mee
 Als zanden leggen inde Ghoeste Zee,
 En dat de tijd, door haet, door nijd,
 Door Galsche klappery,
 Door suur, noch soet, Ghat u ontmoet,
 W Gzeughd stet aen een y.

3 Woort vvensch ick dat na maenden drymael drie
 Ick u de Moeder van een poppen sie.

Maer mee ghy meughd, geheel verheughd

Dan singen sijn-sus,

Hier toe streckt al, u soet gemal,

En lieffelijck gekus,

4 En als de Bzuigom u veel vzeughden schenckt,
 Een vbernigh dan om u Speelnootjen denckt,

En soo 't u day, get vassen kan,

Een kley gebedtjen stort,

En bidt dat sy de Bzuigt, als ghy,

Goek metten eersten vwordt.

5 Seyd sy (quansyns) neen, bidt doch niet goor mijn,
 Want ick begeer de Bzuigt noch niet te zyn:

Och! ick ben angst, goor sulcken gangh,

(Het vvelck een vvalsche gedut is)

Goo seght dan sy, o Mesien ghy

Weet noch niet vwat u nut is.

Op de Ruffe

Stemme: *O nacht, jabersche nacht, &c.*

Apollonia Lief, schat-kist van alle deughden!
 rinceffe die mijn Ieughd volkomentlyck gebiet!
 o over-schoone Maeghd! Fonteyn van alle vreughden!
 laet mijn (dit bid ick) doch niet langer in verdriet.

loont mijn getrouwe Min, Meesterffe van mijn leven,
 o ock met gelijcke liefd*, gelyck ick u toe-drægh,
 nu ick my heb in 't perck van uwe min gegeven,
 ick bid u, gund my doch het geen daer ick na jægh.

aenschouwt mijn wesen, Lief, myn oogen, die de boecken
 Van myn getrouwe min zijn, en mijn heete smart
 af-beelden, lieve Lant, maeckt u nu niet te soecken,
 neemst voor u Dienaer aen, dien ghy staect in het hart.

Vrouw van myn vrye wil, aenschouw ick maer u oogen,
 ick voel dan op myn hart (dat sweert ick) metter vaert
 en Oven *Vyers-en* meer, *Baards* dat geen mede-doogen
 (reviere van myn pijn) in u gedweegen aert:

siet op mijn fluxe Ieughd, oorsaeck van myn klagen!
 en op de heete min dien ick in 't hart gevoel,
 niet anders wensch ick, Lief, en mach ick u behagen,
 Dan raeck ick (o myn Zon!) het wit daer ick na doel.

Op de selfde.

Een Drinck-Liedeken,

Stemme: Datmen eens van drincken spraeck,&c. Fol: 99.

N Jongelingen jyt ghy kranch/
Wat ghy niet meer beproeft den danch/
Dylncht op gefonthed bande Wynde
En Wyndgom desen Roemer upt.

1 *longm.* 2 Wel/ dit neem ich daer op aent/
Diet Wyndman wat ich heb gelaen/
Dit gaet op de gefonthed om
Dan de Wynde ende Wyndegom.

3 Marste Buurtjes/ soete Daer
Wp twee top byngen 't u te gaer/
Diet wat ich aan mijn monde doe/
Dit geld u tot den gronde toe.

2 *longm.* 4 Laet sien wat op den bodem leyd/
Men sal u doen/ byle/ bescheyd/
Wat/ wat/ ghy leppert al te langh/
Had ich 't/ ich ging een ander gangh.

1 *longm.* 5 Ja mijn Wynd 't waer lang geschied/
Maer siet mijn helpster helpt my niet.
Dochter. Ja wis! wy schuyft het al op mijn/
En 'k acht ich dylncht de meeste wynd.

1 *longm.* 6 Wel moet ich den daer aen/ sa/ sa/
So set ich daer mijn lichaem na.
Diet Wynd/ dus hangt hand aan hand
De kloeken in ons Vaderland.

7 Du schenckt daer wederom wat in/
So 't geweeft is/ meer noch min/
Want ich begeer hoofscher niet
Wat ons meer recht als haer geschiedt.

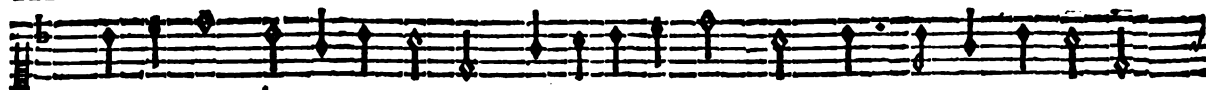
8 Ter eerem Wynde en Wyndegom
Diet dese Roemer welckom/
En doet gelijck ich heb gedaen/
Soo sult ghy grooten danch began.

Noch op de selfde.

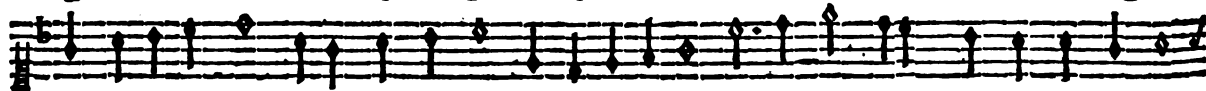
Gout-dradigh hayr Dat dees Goddin om 't hoofd sweeft, Phabo voormaer Was van syn

2

glans

glans ontrooft; De stralen prachtigh, Die hy wyt sijn tent schiet, Zijn voormaer soo krachtigh

Nergens by omtrent (so ick blycklyck sie) Als de stralen die Sy wyt haer bruy-n-ooghjens schieten kan;

Want sy't hart daer met, Tegens al't verset, Son doormon-den vanden kloecksen man.

2 Met twee roode bloosjes
 Zijn verciert haer wangen,
 Recht gelijck twee roosjes
 Die de douw bevangt.
 Hare Tvoere tanden
 Dicht by een gedrongen,
 Schynen silvre randen
 Om haer roode tong.
 Haer gedraeyden hals
 Is veel blancker als
 Hagel, Sneeuw, Albasten, of Tvoor,
 Met een held're glans
 Om end om de krans
 Schynen daer de blaetwoc adren door.

3 Bruygom ghy mooght juygen,
 Die van hare lippen
 Sult de Nectar suymen
 Die den Go'on ontslipt.
 Ia in gulden laren,
 Sult door haere deughden
 Grysen sien u hayren,
 Op gehoopt in vreughd.
 Dies seggh ick: dat ghy
 Vmeughd roemen vry,
 Tot u min te hebben nu bekoord
 De Goddinne, die
 d'Eere voor de drie
 Hemelsche Goddinnen toe behoord.

Noch al op de selfde.

Een Ronden-Dans om de Bruydt te bedde te danssen.

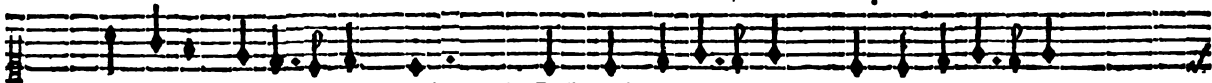
Stemme: *O mijn Engeleyn, ô mijn Tenbeleyn, &c.*

Ionghman.

Dchtighe Maegh - den/ datmen u vzaegh - den Wat dat dit droevigh

treuren bedupdt? Ghy kond wel bepn - sen/ Maer u gepepn - sen zyn;

Wy waren soo garen de Bruydt / 't Sal noch wel ko - men/ Sit niet te dro - men/

't Sal noch wel komen In 't leste beslupt.

Dochters.

2 Dit is wat bysters/ scheld ghy de Bysters/
Die doch de meeste vzeughde hroe n;
Twee van ons spelen/zingen en quelen
Dochter als twintigh Jongmans doen.
Wat dese Byvers
Sitten als Snpers/
Wat dese Byvers
Die spn niet groen.

Iongmans.

3 Dit doet de donder/ is dit geen wonder
Dat ons de Wepsses quellen so?
Laet ons eens singen/ danssen en springen
Wippelen rondom als een vlo;
Laet u geleen
Wepsses aen 't Rejen/
Laet u geleen/
Of doet ghy 't no!

Q 2

Dochters.

Dochters.

4 Weest niet berlegen van onsent wegen/
 Waer de Bypdt moest met ons gaen.
 Bypdt weest wat soetjes/ rept doch u voetjes/
 Stelt u me hooplijck op de haen.

Du Jongelinghen dan/
 Wil g'er wat singen van/
 Du Jongelingen dan
 Dangt het an.

Iongmans.

5 Du dan eens rustigh/ toond u wat lustigh/
 Doolijcke Bypdt springht lustigh om/
 't Depnsen wild staken/ en u vermaken

Met ons en uwen Bypdegom/
 Die u met kusses/
 Die u met lusses/
 Die u met kusses
 Heet wellekorn.

6 Du/ waerom lachje? ist wijs het nachje
 Van uwe vzeughd vooz handen staet? (hep
 'k Acht datme waer sepd/ dus maecht geen swaer
 Maer u met blpdschap voeren laet/
 Daer ghp met lusten
 Doolich sult rusten
 Daer ghp met lusten
 En vzeughd omgaet.

Stemme: D'Engelsche Klope Dauns. Fol. 44.

Kond' Orpheus stemme/
 Kond' Orpheus spel/
 Kond' Orpheus Liers geklanck
 De Dieren temmen/
 En wonder wel
 Doen danssen op zijn sanc;
 So naer syn snaer
 De Zee syn baren dzingt/
 't Gebooms haer tacken dwingt/
 En met haer blad' ren springt.
 O Dieren/ Boomen/ Zeen
 Danst nu met alle re' en/
 Want myn Astræa singt.

2 Syn eens dooz eenen
 Amphions gheest
 En honigh-soete praet
 De koude steenen

Beweeght geweest
 Te danssen op de maet/
 Tot dat een Stadt/
 Daer upt (de wpl hy preekt)
 Met muppen sich opsteekt/
 Iae deur de Wolcken breekt.
 O steenen luysterd weer!
 En dans' nu thienmael meer:
 Want myn Astræa spreekt.

3 Was eens gedwongen
 Een draeck seer sel/
 Te minnen met beschejd
 Een Harbers Jongen!
 Heeft d' Arend snel/
 Een schoone Gziersche Mejd
 Besind/ bemind/
 Iae naech om haer gedaeld/

Dan daer de Sonne pjaeld/
En om haer heen gemaeld:
Komt vog'len/ komt gebiert/
En nu van minne tiert/
Mits mijn Astræa straeld.

4 Doch so de boomen/
De steenen/ 't vee/
't Gehoghtelt upt de lucht/
Diet stracr kan komen
Op mijn Astræe,
En danffen van gemucht:
Maer lang en hang
In droefhepds wepden graeft:
Denckt dat kleyn liefs wel haest
Begint/ en dapper blaest:
Maer dat soo groote Min

Als daelt' vande Godin
Astræa, elck verhaest.

5 Zijn dan de beesten
Soo seer versuft/
Als sy Astræa sien:
Wat sal den Geesten/
Die niet vernuft
Begaest zijn/ dan geschien?
Hoe seer/ hoe veer/
Of elck den geest ontsinkt
Die van haer minne dinct/
En op haer schoonhepd dinct:
'k Wed elck betoovert staet/
Die d'oogen open slaet
Als mijn Astræa bliackr.

Harders-Gefangh,

Tusschen

S Y L E N V S en S I L V I A.

Stem: *Phœbus is nu lang over de Zee, Fol. 9.*

Silenus.

Artele Schaepjes gaet wepden in 't groen/
Dooght daer u hongher dooz 't grasen te stelpen/
Ick sal mijn Lieffte gelepde gaen doen/
Die haer alleenigh niet wel sou behelpen:
Van al-hoe-wel sy haer nu bepnst
Datse niet eens om haer Harder en pepnst/
Ben ick heur alder-hepnst.

2 Ach! wat sien ich daer ginder in 't Woud!
 Wat booz geflicker is daer in de Boomen!
 't Schijnt dat de Son word minder en oud
 Als daer een straeltjen begint af te komen/
 Souder een nieuwen aerdschen Son
 Wefen die d' oude verheben vertwon
 Dat sy niet schynen en kon!

3 Diet doch/ het stonckerd al sneller en meer
 Nu ich het woudtje begin te genaken:
 Iffet geen Hemelsch geselletje teer
 Dat haer in 't Bosse wat lust te vermaken!
 Ken ich dan dit Goddinnerje niet!
 Ach! 't is mijn Ppmphe/ mijn Son/ mijn gebied
 Daer 't Hemelsch licht booz vlied.

Silvia. 4 Ppmphe laet ons met malkanderen treen/
 So sal 't gebogelt ons beyden gelepden.
 Harder waer wilje doch wanderen heen!
 Dieje jou Schapen daer ginder wel wepden!
 Denckje niet dat de Wolf is graegh
 Om met het Schaepje te spysen syn Maegh/
 En haer mocht legghen een laegh!

Silenus. 5 De Schapen die mogen byp grasen in 't groen/
 Ppmphe sy syn al beschud booz de Wolven:
 Maer nu is het mijn om 't asen te doen/
 Laeg! en daer ben ich geheel af gedolven!

't Wellick

't Welck mijn groene jeughd verdozt/
't Lichaem in tranen te baden mijn pozt
En al mijn vzeughd verkozt.

Silvia. 6 Harder wat is 't doch booz aes datje meend/
Dat dus onsteld en ontroerd u gedachten!

Silenus. Ach! het deur-knaeghd noch helaes mijn gebeent/
Dwingt my te teelen ontelbare klachten.

Silvia. Iffet een Mensch die u dus plaeghd!

Silenus. 't Is een Goddinne; maer in schijn van een Maeghd/
Die dit mijn lijden behaeghd.

Silvia. 7 Is een Goddin upt den Hemel geraecht
Om u te plagen; soo wil ick u raden
Dat ghy u klachtigh gesemel me staecht/
Eer u de Boon met meer smarten beladen/
Ende dewijl u 't Hemelsch geslacht
Plaghen wil ('t welck ick gebarelijck acht:)
Begh ick u goede nacht.

Silenus. 8 Blijft doch mijn Hartjen/ach! blijft toch mijn lief/
Blijft doch mijn Engel/ghy sijt de Goddinne
Dien ick soo seer in mijn siele verhieft/
Die mijn beroofde van al mijn sinen/
Staecht doch u vluchten/ ep hoorde eens/ hoorde:
Ick sal u volgen/tot liefd' u behoorde/
Dus vaerd soo seer niet hoorde.

Bruydt-

Bruydt-Lofs-Gedicht,

Ter Eeren d'Heere

R E M B T R E N G E R S ten Post,

En Juffrouw

F R A N C I S C A van C A M M I N G A.

Nat dat de geyse Dofst syn witte gebloekte kleed
Had ober 't aertrijck cupm d'ie maanden lang ge-
spreeb:

De fachte wateren doen hard te samen stremmen/
En als een stalen muur bast aen malshander klem-
men/

Berscheen de soete Lent/ waer dooz de blonde Son
Sijn krachten metter tijd weer krachtiger begon
Aen 't bleech berstuden groen der belben upt te deelen;
So dat het gras en krupd van bzeugd begon te teelen/
't Gebaken sineu versmoelt de Chyffalpne bloed
Wierd wederom versacht dooz Phabi gulden gloed.
Het onbetruftigh Der spjongh upt de mufse daken
Der schuren: en begon in 't groen sich te bermaken:
Doen mijn een lust bevingh om het boomrijcke Strien/
Of Welcum te besien/ 't was my bast eben lens:
Ick trad ten poortten upt en liet mijn oogen weyden
Daer haer mijn grage lust begeerigh was te leyden/
Ick sagh een eys na 't Weld en merchte datter was
Een wonder seltfaen dier aen 't hipp'len in het gras/
't Welck doen ick rechte besagh/ begon ick te bemercken
Dat het Cupido waer/ die met syn blugge biercken
Het groene Weld deurblooght/ en pluckten hier en daer
Wel schone Wypen blaen/ en jonge Barkelaer.
Wel (sepd) ick) klepne God/ wat heeft het te bedupden
Wat ghy dus besich sijt in 't plucken bande kripden/
Is u Wyou-moeder sieck/ of heeft sy tooberp/

Of so wat in de sin/ ick bid u seght het my/
Heen/ sep Cupido, neem/ ick make slapphen kroonen/
Dooz die/ wiens trouwe liefst mijn Moeder sal beloonen
Het alderlepe bzeught/ met wederliefdes geluck/
't Begin van alle lust/ het end van alle dyck.
En soo ghy met mijn wilde/ ick sal u op den Toen
Doen komen/ daer mijn ghoer Wyou Venus is gebozen/
Gelegen in de Zee/ dat herrellick Wallops/
Alwaer des liefdes twist beleypt wojd naer den eys.
Daer sult ghy moghen sien en dypdellick aenhoogen/
(Doo heer ghy daer maer toe berleeren wild u oogen)
Hoe woertelick/ hoe wijs mijn ghoer is in haer rechte/
Hoe wel men balschijck hier heel anders van haer seght.
Ick stemde tot de eys/ top blagen bepde te samen/
Doo lang/ tot dat top hy de groote Toen quamen/
Daer sarden top gheflick; Cupido die gingh daer/
Daer Goon/ wat waren daer al minnaers dooz de deure!
Eick spjack Cupido aen/ eick gaf hem een biljet/
Eick bad hem dat hy wou op syne saken letten/
En boyderen syn gonst/ en mind ten syn ellend;
En schicken dat syn saek quamen tot een goeden end/
Op dat hy spoedigh mocht tot loon van syn berchpieten/
En trouwe dienst/ dooz trou syn liebe lief garieten.
Wp quamen op het lest met grooten arbejd doozt.
Cupido klopten aen/ men opende de poort/
Daer ging het karmen aen en 't suchten der minnaers
Die binnen het Wallops in d' eerste kamers waren.

D'een was sijn Lief te straf/ de tweede was te fluit/
 De derde schold sijn Lief woer een metalen muir/
 Die onbetwerglyck was/ de vierde woer ontrouwe/
 De vijfde vloekten op de dubbelhep der Douthere/
 D'een wenschten dat hy nopt gebozen had geweest/
 En d'ander dat hy staer mocht geven sijnen geest/
 't Was byzant te zien hoe d'een hem in sijn bueghd verblinden/
 En hoe sich d'ander woer bedroefden in sijn lyden.
 't Langmoedige Gedult/ bereselschap met de hoop/
 Die war en nimmer stil/ maer altyd op de loep/
 Die spijden haer al 't saem met troosdijge woorden/
 Alwaer sy zontijds wel/ en zontijds niet na hoorden.
 Doen klommen wy woer op de trappen van Metael/
 Tot dat wy raekten in de kostelijke Zael/
 Van goud was d'hele vloer/ de wand aen alle kanten
 Van seldet blaenw Saphyr/ 't gebult van Diamanten/
 De B-plaers waren Peer/ de glazen Cristallijn/
 Ick doecht/ dit moet woerwaer der Minnaers Hemel sijn.
 In 't midden vande Zael (het welck my best behaegden)
 Sagh ick een schoone Rep van Jongmans ende Maegden/
 Al staende twee en twee op 't liefelijckst by een/
 In wien de soete bueghd alleen te woonen schien.
 Woer aen in 't eerst gela stont d'eerste van mijn bynden/
 De Heer Remb's Rengers, die een soeten pjaet verlienden/
 Den wel-gebozen Maeghd Francken van Camminga:
 Daer volghden Ornias en Margrietje Boners na.
 Meer sagh ick die ick kond/ bequaem geboeght by patten/
 Ick had Cupido dat hy my wou openbaren/
 Wat dat te seggen was/ die my tot antwooyd gaf/
 Dit is een blide Schaeft/ wiens pleet nu daedlyck af
 Schaert sal woerden/ sy verwachten Venus Ooydel:
 Die 't bonnis stricken sal volkommen tot haer boogdeel:
 Dus barst de blide bueghd haer tot de oogen upt/
 D'een mits hy Buijsom woer/ d'aer mits sy woert de Buijt.
 Doen laet ons nu te saem in dese kamer treden/
 Daer sult ghy hooren aen/ hoe treffelijck met reden
 Betroed woer hare saech/ en hoe men overlept
 Haer deughden/ schatten/ coen/ haer stamnen lofflijckheyt/
 Eer 't heyligh/ dondigh Roem haer bejde komt te geven/
 De bueghden van te saem altyd in bueghd te leven.

Mits opende de deur/ de deur van klare Robijn/
 Daer sagh ick opghesicht/ gelijck de Sonne-schijn/
 Dyou Venus in hare Choon/ omringht met deftiggeden/
 Met Raden kloek van geest/ en trefstigh in haer sden.
 Wifhep/ Doosichthighep/ Soeghbuidigh achterdocht/
 Deughd/ Eer/ standhafte Lief/ Goochuyctigh opgeboest/
 Reckliche Matighep/ Rechterdighhep in daden/
 Wees waren op des tyd haer rebelijcke Raden:
 En d'opperste van al was Raden selfs/ die 't wooyd
 In 't eerst en 't laeste deed/ gelijck na een behooyd.
 Hoe wierd daer sterck gescheld/ mits quamen inde kamer
 Twee mannen bjaef ter tael/ ick hoorde nopt bequaem;
 Die bast op dese wijs in Spiderduysche spjaeck
 Verdedighden het recht van hare Meesters saech.
 Also (spjaek d'Advocaet) de gaben van hijn Heer/
 Sijn Ridderlijcke Stam/ beroemt in alle Eer/
 Sijn ingebozen deughd/ sijn ommevang/ sijn staet/
 Sijn byoom/ sijn heusch genoev/ sijn byenbelijck gelaet/
 Sijn lof by peder aen/ sijn onbedeelte leven/
 Het welck hem tot de staet des hooghepds heeft becheven/
 Sijn ondervalsche liefd tot sijn beminde Dyon:
 Tot weeliefd een Princes met recht bekozen sou/
 Heb ick my boer u Choon/ Dyou Venus willen setten/
 Verfoeckende dat ghy niet langer wilt beletten
 Wonspelijsche bueghd die d'Heer genieren sal/
 Wanneer ghy eenmaal hem vereenight met sijn al/
 De byer-baech van sijn kours/ de zyl-steen/ die sijn sinen
 Getrocken had en heeft om eulowigh haer te minnen.
 Gedencht eens Raden/ en het bonnis recht verliend/
 Of hy haer tot sijn Dyou niet wetterlijck verdiend:
 Die sijn beroemt geslacht rupm seken hondert jaer/
 (Gelijck de Schyppers der Histozien verklaren)
 In alder eeren eed/ wiens groote lofflijckhep
 Tot aen des Werelds end is loffelijck verbyep/
 Was 't Rengers niet die hem so treffelijck had gezagen/
 Wat hy tot Ridder van de Kesper wierd geglagen/
 Was 't Rengers niet/ dien wierd sijn eyghen Tol en Mint/
 Twee hondert jaer berien/ so heerlijck gegund/
 Wat soub' ick van die Stam wel deftiggeden noemen/
 Daer wij d'Histozien so loffelijck daer van roemen/

Nicht ick onnoedigh en tijdsuifigh dat verhael:
 Nidts die bekend is aen de Raden altemael.
 Nu om den vyaden heer te komen tijdlich nader/
 Wat loffelijck lof verdiend sijn oude Vader/
 Van jongs geoffend in geleerde wetenschap/
 En nu gestegen tot des Eeres beroemdste trap/
 Die d' alderreeste mael doen 't moedige Hoeningen
 Sich dooz de krachten liet der Heeren Staten dwingen/
 Gedeputeerde Staet ewereld is van dat Land/
 Om sijn manhafte deught/ getrouweyd en verstand.
 En heerdigh 't selvigh Ampt tot nut van Stadt en Landen/
 Tot lof van hem en sijnz betygd van alle schanden/
 Bediend heeft tot men bet Bestand heeft aangegean/
 En doen het webecom (om reden) afgesien.
 En al-hoe-wel hy nu red hiernael twintigh jaren/
 Wil hy sijn dienst tot nut sijnz Vaderlands niet sparen/
 Van alle man bemind/van poer onbeklaeghd/
 Hy sich Curator noch des Academijz draeghd.
 Maer ick begert geensins o dubbel wijse Raden!
 Te trecken al sijn coen upz sijn dooz-Ouders daden/
 Die hem tot een doozwerld verstreken en tot eer/
 So hy haer spozen volghd/so niet tot schande weert.
 Maer op sijn eygen lof/sijn eygen naestigheden/
 Sijn eygen e'el genoech/sijn eygen goede reden/
 Sijn eygen lust tot deught/ die nieuwen Adel haerd/
 Noem ick niet reden als een saek wel coemens waerd.
 Nidts hy het spooz verbolgd van sijn dooz-Ouders wegen/
 En van sijn kindshed op mer arpeyd is gestegen
 Op des geleerdheids bergh met lust en naestighhepd/
 't Welck pder op het pad van lof en ere lepd/
 Wat Land/wat hooge School is schiet dooz hem verholn/
 Wie d'Academien en al de hooge Scholen
 Heeft phygh heeft doozsien daer eerlijck lang verkeerdt/
 En van een peder wat tot spnen lof geleerd.
 Wie 't lieflijck Engeland heeft dooz en dooz getreden/
 Die Spanckrijck heeft doozreys met al haer troesche Steden/
 Italien doozsien van d'Hadriaesche strand
 Tot op den Eyder toe/te waer en te Land.
 En na hy op sijn reys geleerd had met vermaken/
 De Spaensche/Fransche/en d'Italiensche spraken/

Met eer en t'huys gekeerd/daer hardlijck sich begeuen
 Om hem tot lof/sijn land tot nut en dienst te leven/
 Tot Rejter-Rechten en tot Oeder-rechten met
 De Schreyer der dyt Welshien straet geset.
 Daer nae tot heer en Raed seer loffelijck verhozen
 Van d' Admiraleijt geen tyd gingh hem verdozen/
 Went doe hy dat verliet/ wiert hy met meerder eer
 Gedeputeerde Staet van Stadt en Landen weert.
 Waer in hy op een nieu vernieuwt is/en op heden
 't Noch loffelijck bediend/ia erd dooz sijnz reden.
 Nu sulcken vyaden man/van goetertieren aerd/
 In wien de deughtden sijn volkomenlijck vergaerd/
 So treffelijck van Stam/en in sijn jonge jaren
 So wel in alle konst en wetenschap verbaen:
 Dus hierigh/dus volmaecht heeft sijn getrouwe min
 Geveest op dese draeghd/ dat hy haer dooz Goddin
 Van sijn gedachten bond/en sp hem weert o Raden!
 Wat reden is 't dat sp van hem word afgesneden/
 Doeghd doch dooz d'heyligh' Echt dees twee liefliken t'sam/
 Ick weert u/ t'boegen sal hun bedz sijn aengenaem.
 Hier heeft den Abboeat des Jongen Heers geswegen/
 En 's Justitius doozsparek is doen weder opgestegen:
 Die na dat hy gegroot had vernu en haer Raet/
 Albus geantwoort heeft den eersten Abboeat:
 Of schoon d'heer Renger met een pderigh verlangen/
 Wenscht om gewenschte troost van mijn Meesters t'onfangen/
 En om haer gonste bid en om haer liefde smerck:
 Daer ghy so dapper van tot spnen doogdel spreckt:
 Wenckt eenmaal wie sp is/ en ofmen een waerde/
 Selijck mijn Justitius kan verwerben sonder loen/
 Wenckt om haer doogst stam/haer schooneyt/kupshede/deught/
 Haer deilige gelaet/haer liefdelijcke jeughd;
 En of een sake daer soo veel is aen gelegen/
 Doch worden kan dan dooz seer grooten moept berhoegen/
 Wenckt dat dees schoone Son/ dien hy wenscht tot sijn Zuyt/
 Van Camminga dat oud beroemd gelaecte spuyt.
 Van Camminga die dooz sijn groote aensienlijckheden/
 Rupm bystien honderd jaer en seventigh geledem/
 Wiert met sijn medgesel gesonden als Legaat/
 Van wegen Friesland/en de gaantsche Friese Staet/

Den Meester Piero die grootmoedigh binen Rome
 In het Theatrum van Pompeius is gekomen.
 Daer doen hy met sijn med-Beconmitterde quam
 Hy onder den Senaat van Romen plaetse nam.
 Van Cammings die in de Christelijche striden/
 In 't heeste van 't gebaer/in 't opperst van het lyden
 Doen den Egyptischen Soudaen met sulcken klen
 Den Konings Balduin van 't oud Jerusalem
 Bestreft hun hebben so manhaftigh staegh gequeten/
 Dat al d'historien daer kan te seggen weten.
 Van Cammings dien yeld die Frieslandse Postelaar
 Grootmoedigh is geweest soo wel in raet als daede.
 Van Cammings die in de huldigen onser Landen
 Den Prince Carel van Hispanien hun verstanten
 En trouweyd blijcken de en/die rupen hy honderd jaer
 De haje heertichkepe van Amelande in haer
 Ghaet hebben staegh gehadt/het welck doot het selichen
 Van Mar miliaen met liepelicke brieden
 Gheer sterck bevestighd wierd/tot Lof van 't hjaef ghelacht/
 Dat soo veel hebben troesch had loslijck dootghaech/
 Dees wel-geboyen Maeghd van Wy-Heers Stam gesproten/
 Heest waermen wenschen kan van d'hooge Gode genoten.
 Ja 'k acht dat de Staatuir het uiterst van haer krachte
 In 't cieren van haer lyf te waeg heeft gehaet.
 In deighden mure sy upt van aerz seer goeder tiergh/
 Daer wesen lieffelijck/in seden seer maniergh/
 Haer hant/het welck in glans de Son sijn glans beroofd/
 Als een gekroede kroon ontvinght haer gulden hoofd/
 Wiens strichjes goude dja en gelijck vol schoone krullen/
 Den topste sijn gemoed in liefd verstricken fullen.
 Haer poefelachtigh bel schijnd wit/maer sacht pboez;
 Daer spelen blau en schoon de blauwe ad ren dooz/
 Haer hooge boozhoofd schijnd en silberbergh te wesen/
 Daer upt men kan de geest van haer harsens lesen/
 Haer ooges als en git in 't blautoe Christalijn
 Op 't cleijckst in gejet/twee tintel-starren sijn/
 Haer klepne wijnsjautwen gelijck twee Ebden boogjes/
 Of als een halbe sjaen omcngelen haer oogies/
 Daer wesen d'interlijck is vol majestepts
 Dat ick noyt in een Wyu sagh soo veel dechtigheps.

haer lipies als een kint/of brandende robpriet/
 Daer doot haer tandjes als gespen peerlen sepien/
 Haer wangen als een coos/met daetjes sepon berriert/
 Daer op het blanche steen op 't lieffelijcke swiet/
 Haer kin op 't schoons ghelooft/in 't kint/in alle deelen
 Des lichaems soo volmaecht/dat/ heb ick honderd kieren/
 En honderd tonghen/met een pferen ghelipe/
 Noch sou ick haren lof niet konnen besiben upt.
 't Schijnt dat het snel Gherucht heeft aller menschen monden
 Bevoeght hy haer basun/om loslijck te verkonben
 Haer wel-herwinde lof/so loslijck is haer deingh/
 Doo hjaef haer onnengangh/so kuyfch haer jonge jeuggh/
 So erbaert haer gelate/so cleijck haer seden/
 So lieffelijck haer aerz/so troefelijck haer reden.
 Van wijs d'Heer Rengers doot sijn deugdelijcken aerz/
 Sich selven lofen eer hy al de wereld haerd/
 En sijn standvaste min haer durp lijk heeft doen toonen
 Wel sy sijn trouwe liefd met werdelijck beloonen/
 So veer 't de Reden en de Reden ducht gesa en/
 Op sal na utoe wil en u geboden gaen.
 De Reden die gebood partijen te vertracken/
 Die/volgens sijn ghebede/noch daer lijk gingen becken/
 Daer wierd doen rijpelijck beraeslaggh/of men sou
 Coelaten ofte niet dees hoogh-begrede trou.
 Het stond in twijffel eerst/maer doen de raed der vrienden
 Haer wil aen beyde ijds tot dit besaem beslinden/
 Beslootten 't endlijck/en de Goddelijcke Echt
 Heest hept haer lichamen een-sieligh t'saem gehecht.
 Doen ging 't Trompetten aen/doen blincken de Schalmepe/
 Doen sagmen op de Zael een groote brayghd betrepen/
 Cupido die vertrock/ick volghden hem bekant
 Tot op de Wofst van 't huys tot inde kop ren krants:
 Daer sagh ick op de Zee dwaars doot de blaetoe baren
 Een troefelijck groot schip van bruce komen baren.
 Ick brayden 't blugge wucht de stoock-byand van de min/
 Wat heertlijck schip is dat en wie is doot daer in/
 't Is (sepd Cupido weer) den wel-geboyen Heere
 Van Ameland, die doet d'Heer Rengers aen de eer/
 Wat hy sijn liebe Wyude/sijn dochter boeren laet
 Na Gjonningen en haer verheerlijckt met sijn staet/

Alwaer hy haer niet lief bij-geefigh sel ontfangen.
 't Schip quam vast byuysfand een v' Ooen/maet ging het gongel/
 Het darsen staeg van byuysfand/ als of het fagenen hou/
 Hier heb ick in mijn roef de alderfchoonste Vrouw
 Dien opt Natura fchiet/ de troefe jepen fwaalen
 Hoofdaechigh/ want te trouw de kintpels niet dat rollen/
 Tot teycken van fijn machte/ om dat doeg fijn behulp
 De fchuytge boden quam/ Nepos sat op een Schuyt
 Met fijn d'v'ande Dorch/ en Triew blies den rogen
 So krachtigh/ dat ick het kon hooren op den Thoen/
 't Was byemut dat Twijf/ en loet Amphitrite die
 Met hare Gefpeelen in de fpaegelaofe jae/
 Hoe joot f' loberden/ hand-bachten/ fpeelden/ fongten/
 De baren zelfs om 't Schip van geoorde biefchap fprongen/
 Om dat f' op haer rug/ de fchoonheit van dit land/
 Die beph in leen en jeen de kroon van Brillant fparde/
 Geluckigh waerden med/ ja 't fcheen wanneer f' fcheelden
 Aen 't d'ruppen van het Schip/ dat f' weemoedigh fcheelden/
 Om dat f' tegen danek verclaren moften hare/
 Wiens tweed in haer gebied nau meer te vinden waer.
 Dus rolden 't Schip vast doort dwars doot de jonte ftroumen/
 Tot dat het by 't Riep-biep ten laefden is gekomen.
 Daer zat Paufchape en d' oude Nereus meer/
 Met Doris, Phoen en bed froom-Goddinnen meer/
 Te wachten op haer komst/ die haer niet byuysfand ontfangen/
 En dit bij-geefigh Liedt tot harder zeren fongen:

L'Avignone. Fol. 26.

O Nymph feer boogh van waerd,
 VVieuw fchoonheid, en d'anght een promek in v'onder aerd.
 VVeest welckhoorn
 Op onfen ftroupe,
 Die ghy befyld, bevruid van fchroom,
 De Goden, die noden u jughd tot v'ringhd,

Vernids u d'anght
 U fce vernicht,
 En heerlijck blickt,
 Dat ghy Arus gausfch gelijckt.

U blyde Bruydegom
 Verwacht u, dien ghy fult zyn fo welckom,
 Als in 't begin
 Tebbijs Goddin
 Ons swager Pelus was door min,
 Sijn oogen, die poogen allien te fien,
 U (fchoone) in wien
 Sijn levens lust,
 Volkommen rust:
 VVant better u konst door liefde blust.

Dus fingenide berclouen de jete-ichemph op 't laef
 Geheel upt mijn geficht/ meer dat my meest verbaef
 Gemacht heeft/ was/ dat ftraf verfoech den grooten Thoen/
 En ick bond my weeron juft daer ick was te boen:
 Cupido, 't blinde Wicht/ was boot d. feren hem/
 En ick ftond yperlijcs te kijcken daer allen.

Wel dan/ gewenschte daer/ delijft dit als in 't dromen
 Alp doot de doogen en ten dooren is gekomen/
 En u gewenschte Cejt doot wel-briefte min
 Begangen is naer u/ en uwer bynden jure
 Wensc ick dat u Opper-heer/ die alle aerdfche jaken
 Daer fpeen wanfch bestierd/ u levens loep wil maken
 So byuysfandigh/ vol geluck/ doot fpoedigh en beoemt:
 Dat ghy u jelden zelfs altyd geluckigh noemt.
 Wat geenderlepe ramp/ noch rijft/ dan d'een of d'ander
 D' liefden opt in haer/ noch byuysfand in rou verander.
 Dit gun u d' boege God/ die al ons doemt belept/
 En naer u levens eynd de waer falighept.

Bruydt.

Bruydt-Lofs-Gedicht,

Ter Eeren

DOMINICVS ORNIA,

Ende

MARGARITA BONERS.

Nat de huyne nacht met haer gestarpe rocken
 Het ciereijche blaau des hemels habb' betrocken/
 En d'heijde dageraet met haer saffrane kleed
 De boodtschap vande dagh weer aen de menschen
 Heeft:

Heeft *Martha* sijn wolck/ sijn mistigh kleed getoghen
 Van mijn beueheld' en noch slummerende ooghen/
 De sorgeloose slaep verliet mijn/ en ick sagh
 Dooy' t' beufter in mijn hof/ hoe d'heugelijche dagh
 Sijn slaetwe (niet te min seer aengename) stralen
 Liet op 't bedoude groen en 't koudes Aerdygk dalen/
 Dies spjong ick van mijn bed/ verlatende mijn rust/
 Afkeerigh van 't gemak/ beswangert met een lust/
 En vrandend' pber om het ciereijche te dichten/
 Waer end ick pemand moecht vernaken ofte stichten/
 Ick schoot mijn kleeren aen/ ick maecte mijn gered/
 Waer ick was nau gekemt/ gewasschen en gekleed/
 Of 'k hoorde hooy de deur van mijn gesloten kamer
 Dyp sachre kloopies met een kleyn Alderen hamer/
 Wel (docht ick) wat is dit/ ick opende de deur/
 Doen stont *Cupido* daer in 't doogh en ppen deur/
 Ick septe: welkemoon mijn soete Spelgenoodje/
 Waer komt ghy doch van daen/ komt in mijn klepne Goedsje/
 Hier heb ick vrandewijn met Supcker en Muscaet/
Cupido dat 's een vrande die sich wel dyncken laet/
 Besonder 's morgens bzoegh: nu hartje/ waerom loopje/
 Komt sit wat bp mijn neer/ ick bzoegh bp eens een soopje/
 De vrandewijn is warm/ die gleept in onse dorst/

Die repnigh onse maegh/ die hoed ons hooy de dorst.
 Hoe sechtyes zijt ghy noch (sprack t' d'vrienden) in u praten/
 Waer saecht ghy dat de Soon opt dyncken ofte aen/
 Gy hebben niet van doen/ sy haeren spjes noch vrande/
 Dies weer ick hooy die gaef en goust u wepigh danc/
 Ghy kond met dese kost mijn Goedsje niet vernaken/
 Wat ick hier bp u kom/ geschied om andys aken/
 Dus lusterd naestigh toe/ tot ick het u vertel.
 Wel sit dan (sepd ick) wat soo langh op dat schabel/
 En leght u dooghien neer/ u wonderbare siten/
 Die maegghen koelen/ en der minnaers heet verpisen/
 Hoe 't u behaeghlyk is. De Minne-Goet sat neer/
 Bp septe op mijn dych sijn liefstighen geteer/
 En is aldus met mijn in het gespreck getreden:
 't Is u noch wel betruwt/ hoe ick onlangs gelede/
 D' bzocht op een vallsen/ in 't midden vande Zee/
 Daer ick u al de pracht mijns schoeders toonen de/
 Hoe dat hooy hare deir veel klagende Minnaern
 Mer bzoefies in haer hand gestabelycken waren/
 Die sy my repchten toe wannet ick kuyen tracht/
 Op dat ick van mijn Moer haer loopen en verchade/
 Mer meer omstandighepd/ te langh om te verhalen/
 En hoe ick eynlick u bzocht inde gulde zalen/
 De zalen vol geneughe/ de zalen vol geluck/
 't Begin van 's Minnaers bzoeghe/ en 't eynde van haer
 ducky:

Alwaer ghy saecht een Rep van byolijche Gelieven/
 Die gestigh haer gelupt ten hemel toe verbiiden/

En bloncken van rietraed/van wolien ghy't eerste Paer
Wel kond en bjaeghden mijn wat dat te seggen waer:
't Sijn Minnaers (sepe) ick die het eynde van haer verduyden
En d'aenhangh van haer bueghd geede zijn te gietten/
Haer pleet is inde sack/haer loopen is gebam/
En't boornis van haer rechte sal tot haer boogdeel gaen/
Doen opende de deur/de deur van Diamanten/
Daer ghy mijn Moeder saegh onringd aen alle kanten
Haer Raden wijs en oud/wiens namen ghy wel weet/
Dermids ick u dies tijdes daer van de weete deet;
Daerpen werden inge-epfich/om haer faken
't Ontdecken/door haer Rechts-gelerden en Deur-spreker
Die quamen door den dagh/en piepten op de rof/
Waer op mijn Moeder selfs het boornis wopen sol:
Op sat op haren Thoon/sa booyden met en tegen/
En liet het daer na bande Raden oerwogen;
En bindende dat paer in afkomst/deughden te en/
Jeughd/schatten liefd/verstant/en doch van sinen een;
Wers sp d'een d'ander toe/en wenschten haer te samen
Dan d'albereerste uir dat sp te samen quamen/
Tot op haer sterfdagh toe/geluck/boogspoed/genueghd/
En nae haer bepoet dood/ den hemel tot haer bueghd.
Doen booyden ghy terfoud Trompetten en Schalmeyen/
En saeghd de gantsche Raed door d'after-deure schepen.
Wp keerden wederom nae d'eerste gulde zael/
Daer was des Minnaers rep veranderd al-te-mael:
Wel (sepe ghy) wat zijn dit nu weer door nieu Vertooners/
Ja't Downe Ornis met *Margaria's Bovers*
Hier/ die in't eerst gelit van dese Repe staet/
h Loof nau dat haer trouw op't uiterst swanger gaet.
Cupido was dat waer! mocht ick dat dast geloven!
Ick sweer u dat den Her/den Epper-Heer hier hoven/
Geboeghelijcher Paer noyt t'samen heeft geboeghd/
Daer my en al de Werld heeft beert aen genueghd.
In deughden bepd volmaect in riezelijke leden/
In heuschen onnuegang in treffelijke yeden/
In schatten/afkomst staet in blinden groot en rijk/
Ae wat de Werld heeft::malkander soo gelijk/
Wat nopd den hemel des gelijcher Paer vergaen/
Wiens bueghde groeijen sal met t'groeijen van haer jaen.

Verhaelen heb ick u dat als haer saek bepleet
Soud door de Thoon van u Moeders Majesteit/
Ghy u daer doch verboegt/om naerlijgh na de reden
Te luyfsteren/op dat ghy al d'omstandigeden
Ghy byndelijcher wijs weecom berhalen meught:
Ick sal u eyndelijg weer sijn dankbaer door die deughd.
Ick nam het willich aen/ghy had dat ick niet sloften.
Nu om u te boldoen in't punt van mijn belesfen
Den ick weecom gekerch/om u te doen verstant/
Hoe dat de saek is in het plepten toegegan/
De Raed die was vergaerd/de banche ward gespannen/
Daer werden inghepept twee treffelijke mannen:
Deur-spreken van dets twee Gelieven/dien de Re en
Minnaeghden/wie daer was verfoeker van hun trouw/
De Jongman of de Maegde Des Jongmans Reche/ste
Sijn ooghen dardijck nae de wipfe Raden keerden;
En sepe/dat bin ick/die van mijn Meesters yd
Bib/dat ghy nu den djaed van sijn verduyt af-sijnd/
En hem tot spien Synd/de schoone Maegde verliende/
Dien niemant meer als hy/door teyne liefd/verdiend.
Waer op de Raden tot des dochters Advocaet:
Wat Jong-vrou ist/die haer soo dapper bidden laet/
Ontdekt ons haren staet/deugd/afkomst/schoonheyt/schatten
Doen spyack de Boogspjaech tot de Heeren die daer saeten/
Margaria Bovers ist/ de pzonck van onse jeughd/
De roem van onse Stadt/de woonplatts van de bueghd/
Wiens Vader rijk in eer/deighd/schatten/wijfheyt/buinden/
Dat treffelijke ampt in zinen tijd bedinden
Van Generael Commiss/tot troost van die hem byoom/
Tot schick van die hem byoegh gantsch tegen rebens stroom/
Die nae dat hy hem soo in d'ertst/als lastich daggen/
Had als een boogberd van de byoomheyt self gebyagen/
Verriect met alles wat den Heer opt menschen gaf/
Daer onvertoeckbaer roem gedaeld is in sijn graf.
Aer latende dit beid begaet met alle gaben/
Die opt Natura heeft in t'menschlijck eif begraven.
Haer blonde haren daer de blonde Weyns seff
Sijn gulde ketens/die de sinen en't vernoggen
Der Jongmans bleugen/die haer pderich be-oogen.

Haer poefelachtig bel/verloind de schoonheid van
 De blanchste fchupmen/die de Zee opvoeren kan
 Wanneer fp is verftaert en d' onbewoogen rofen
 Schijnt met haer gouden vol onftupmichtheits te troeten.
 Haer booghoofd hoog en breed/is een pbozen beeld/
 Waer in Natuur ten rthoon haer rijcke gaden fteid.
 De liebe lidrijes van haer liefstelijcker oogjes
 Sijn Beerle dekselrijes/omring met goude boogjes/
 Beschuytend onder haren kas een Sonne-fchijn/
 Waer boog Apolloon glans befchaemt fou moeten fijn/
 Haer oogjes reeft ten als twee held're morgen-Sterren/
 Het welck den wippen mensch fijn finnen fou verweeren:
 't Schijnt dat de vreughd ja dat de woncken van de min
 Waer houden hun Valleys en fchoonfte fchou-plaets in.
 Jae dat Cupido felf daer cietlijck fit te pjoncken/
 En fchiet fijn pelen dooz haer lodderijcke loncken
 In pder Minnares hert/sp trecken elc gemoot
 Veel stercker na haer toe als ypl-fien 't yfer doot.
 Daeghd ghy in 't witte Meek opt twee Probince Rosen;
 Zoo fiet haer wangen aen in 't fchoonfte van het blofen;
 En ftegt mp dan eens of de blonde Wageraer
 Gock fchoonder blooft/als fp van hare bed opftaer:
 Haer neiffe welgemaecht op 't cietlijckft verheben/
 Waer d' Afem foet han reuck fo traeghjes uyt hant fweben/
 Waer 't fchijnd dat d' Afem felf seer nood verlaten fou/
 Haer fchoone woonplaats in soo overschoonen Drou,
 Haer lipjes als Copart/ja als de kaeftjes gloeien/
 Wanneer fp naulijer rthp in 't fchoonft fijn van haer groeijen/
 Waer tuffchen dyft en fwerft soo honigh-foeten doyl/
 Dat Gammedes dat booy fterctat heuten fou.
 Haer tandrijes kleyn en gaef als twee pbozen rijen
 Op 't alder-tietlijckft in haer roode mondrje lijen/
 Haer wel-gemaecte kin/de buurman bande Mond/
 Kleyn/maetlijck byed/verciert met een verheben rond.
 Waer als ich op haer hals mpn geest en mpn gedachten
 Volkomentlijcken doed/waer bp fal ich die achtent/
 Waer fal ich doch haer glans bp vergelijcken rechte?
 Bp een pplaet van Beerle/Albafter is te flecht/
 't Schijnd dat Natura die met blyt heeft willen draijen/
 Om dat des wereldds vreughd en welluft in te jaegen/

Waer heeft fp cietlyck op verheben/doch niet hoegh/
 De klepne aderckens als een lazuren boogh.
 Haer boefen fou een menfch in fpre finnen krencken/
 De reffe fietmen niet/daer mach elck 't fpre van dencken.
 Waer wat haer repfigh lpf/en wat haer liebaens stal/
 Haer gerftige gebaer/haer middel aerdygh final/
 Haer handrijes kleyn en facht die 't wifte wit befchamen/
 Waer ghy fiet waerne fnee met facht pbooz versamen/
 Waer berekijens ftrouwen dooz van helder blau Daphier/
 Belangd: wat is het min als hemelſche playfirt?
 Haer lange vingertjes met Amariſte ruyes/
 Onfcrecken als een lont de fulper-herte Dentjes.
 Haer klepne hoertjes/die fp nae haer wille fet/
 Sijn Wijnlijck/ 't welck fp toond in aerdyghed van treet/
 In 't hoet/Diou-Venus/ als men recht fal overleggen
 Haer fchoonheid met u glans/men moet nootwendigh feggen:
 Ghy opt den hemel tot des fchoonheids pjonck gebaerd/
 Sp is des wereldds roem/en 't cietel bander aerch/
 In deugdden opgequeecht/in treffelijcke yden/
 Hier min uptmuntend als in cietelijcke leden;
 Doet-bloeyende van tael heufch minlyck van gefaet/
 Deet ned' righ van gemoed/en deftigh van gewaet/
 In 't groeijen van 't verftand/in 't bloeijen van haer jaren/
 In 't foetſte van haer rthd om met een man te pacen:
 Doen fweegh de Doozſpraak; en de gulde Reden ſpraak/
 Doozwaer dat waer een daeghd die geen cieraed onthjack.
 Wie/en hoedanigh is de Jongman/dien de Goden
 Opt liefde/tot de liefd van defe ſlaghet noden:
 Het is *Dominic*, 't is *Ornis* die haer
 (ſpraak's Jongmans Abbocaer) volgt deughdlijcken naer/
 't Is *Ornis* die haer geplaetſt heeft in fijn finnen/
 Die als fyn epen ſiel haer reuwigſal beminnen/
 't Is *Ornis*, wiens deughd en wandel onbedieckt/
 De Jongmans tot een ſpooz en tot een boozwerld ſtreckt/
 Wiens Vader oud in deughd/en nutte wetenfchappen/
 Mer lof geklommen is op d' Eers beroemde trappen/
 Die tot fyn ſterfdayh ſigh een trouwe Raeds-berwant
 Getoond heeft dooz fyn Stadt/ tot nut van 't Waderland:
 Van dat bp eerſt het ampt met waerdicheyd bekleeden/
 Tot dat bp inde dienſt des Ampts is overleden/

Hy sijn hulpsone raed en daed haer noyt ont-roek/
 Dies was sijn staet de dood en doebigh ongedock.
 Na dat des doerbe dood had Ornis gescheppen
 Van sijnns Vaders troost/ wiens raed hem plact te leyden:
 Waer toe begaf hy hem/ niet tot de wulpsigheyd/
 Die meest de jonge yuggh in sulcken toeval vleyd:
 Niet tot de ledigheyd/ maer tot de naerstigheden/
 Om so de witte deughd met arbeyd na te treden/
 Der talen kennisse/ en des geleerdheys spoor/
 Hy tot het wit/ waer hy na doden won/ verhoor.
 En na dat hy hier lang in de Latijnsche sprake
 Geschept had al sijn lust/ en opperste vermaken:
 Na Dyanckrijck heeft hy sich gewend/ die taal geleerd/
 Dat werltigh land doosien/ en is weer t'hyus gekeerd/
 Met goede kennisse van spraken ende steden/
 Opnemend in de deughd en alle byzakeyden/
 T'hyus zijnde/ hoe heeft hy sijn leven aengesteld/
 Heeft hy oock pbeijck verquist sijn Ouders geld/
 O neen/ maer heeft sijn tijd met naerstigheyd verleden/
 Om t'houden t'geen hy wist/ wat hy niet wist te weten/
 Hoobaerdigh/ noch gemeen/ niet gierigh/ noch te rp/
 Als een die niet aenbanght/ of heeft daer reden by:
 Heusch in sijn omme-gang/ en desrigh in sijn wesen/
 Waer upt men mach het boeck van sijn gedachten lesen.
 Beleeft hy peder een/ booslichtigh wat hy sprecht/
 Wat epseht ghy van een man dat dese man ontbrecht/
 Van bynden treffelijck/ en treffelijck begoeidicht/
 Wiens booggang inde daugh/ elck tot de deughe moedigh/
 Van goedertieren aerd/ van 's lichaems byzake stal/
 Van seijfste leden/ ja in kyt gesepd van al
 Het geen den hemel opt bekleenden aende menschen/

Op 't loffelijckst versten. Hoe sou de Maeght dan wenschen
 Bequamet man als hem/ Die haer so seer bemind/
 Dat hy sijn levens lust aen hare liefde bind.
 Hier sweeg de Deur-spraak op. Doen antwoorden de Reer
 De Maeght sal wis in byzughd haer tijd met hem besteden.
 Maer segt my Doospraak/ die dees Dorchtrits saeck bewaert/
 Heeft oock sijn liefd in haer een weder-liefd gebaert/
 Vermach sy hem oock wel/ Sy siet hem altyd garen/
 En laet de Reden selfs wat red'lyck is verklaren/
 Gaf hy tot antwoord weer. Parthpen gingen upt/
 Doen quamen weder in de Byppgom en de Bypt/
 Tot wien mijn Moeder sprack/ Deughtsame jonge lieben/
 O hertens wil en wensch sal naer u wensch geschieden/
 Margrieta ghy liefd hem/ ghy Ornis liefd haer/
 Weest dan in Godes naem noch lieflijcker Paer.
 Den hemel gun u soo veel byzughts en byzake te samen/
 Als aen de blauwe Lucht opt gulde sterren quamen/
 Hier meed berdoenen den Raed/ en ick bloogh pligh booyt
 Haer uwe wooning toe/ om u te houden wooyt.
 Nu dan haert wel weerom/ wilt alle traegheyd staken/
 En tracht een Bypplofts-Dicht tot haren lof te maken/
 Wids ging Cupido deur/ en liet mijn gantsch verheught/
 Ja tot de ooren toe bedoven in de byzught/
 Om 't byzake hutwelijck/ soo wisselijck besluten.
 Och dat sy doch te saem so veel gelucke genoten/
 Als bypp'len waters/ ja als sanden zjin in Zee!
 En haertes op het Dee/ noch wensch ick byzigh mee/
 Dat gonst van groot en kleyn/ aensienlijckheyd van staten/
 Bedruidighheyd van schat/ haer nimmer mach verlaten/
 Dat hare liefde groep/ en dat haer byzught berinnert
 In welbaert/ boospoed/ deught/ Gods aligheyd en eer.

E Y N D E.

Bruydt-

Bruylofts-Gefang,

Stemme: L'Espagnola.

Aerd bedeckt met bloemen u hooft,
Treckt aen u geestighst' gessaedt,
Apoll' de lucht van Wolcken berooft,
In straten blaeckeren laet:
En d' Hemel door u glantz verheught,
Tot teyken van ons groote vreught:

Mits d' Opper-Heer soo braven paer
In liefde versamelt heeft te gaer.

2 Verclerd in 't aldersoetst van haer jeught,
Met gaven gantsch ongemeen,
Met schoonheyd, rijckdom, wijsheyd, met deught,
Met brad' en sackere se'en,
Wiens zielen zijn genomen in
Met onveranderlijke min:
Wiens herten heyd' in een vergaerd,
Selfs d' Hemel (acht ick) heeft gepaerd.

✽

3 O Godt!

3 Godt! die d'hoogen Hemel bekroond,
 W zeghen stozt oer haer:
 Met eer en lof haer daghen bekroond,
 En hoed haer goet al gevaer,
 Sy sy haer hoofd, sy sy sijn hart,
 Haer lust sijn vreugde, sijn rouw haer smart,
 Leest Heer (al zyn sy met haer tsee)
 Sy staegh in sinnen blyven een.

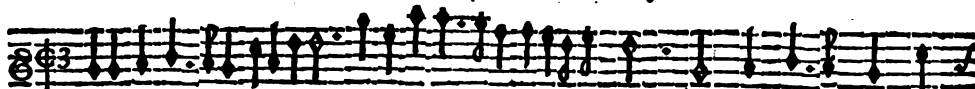
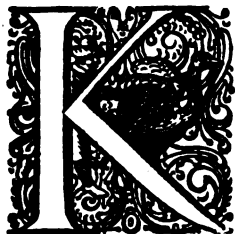
4 Dat tseist, dat haet, quaed-klappende Tijd
 Kun beyden geen onrust haer:
 Maer dat haer liefd vermeerder altyd
 Voorspoedigh van jaer tot jaer:
 Dat haer geslacht vergrooten magh
 Na Ghe, na Ghensch, na haer behagh:
 En als de doot haer leuen scheid,
 Sund haer dan Heer de saligheyd.

E Y N D E .

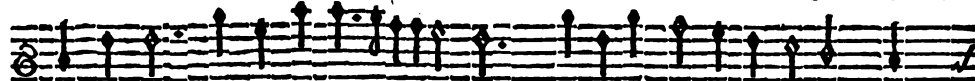
Harder-

Harder-Liedt,

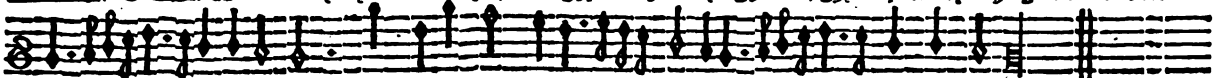
Stemme: La Chimé. Of, La Cemay.

Luchtige/tuchtige Harderin, Toertige/hoertige byolijcke Maegt/ Segt hoe lang sult ghy noch

booz my de min Depnsen/die ghy in 't herte draeght/ Of ghy u quaed op mijn gelaet/ 'k Wert

dat ghy my nochtans bemind/ Want het betoont my al waeter woond in u Dallen/ dat ghy mijn besind.

2 Als myn u hondje/ dat plat-beckje siet/
 't Wiggeld/ het waaggeld/ het twispeld syn staert/
 't Wippeld van bueghden/ het stract na mijn schiet/
 't Wert nau wanneer het sich selven bedaeit;
 't Dreekt louter op syn geestighe kop/
 Sonder dat ick 't aenroert of hou/
 En 't siet my an/ niet anders/ dan
 Of het met blije my segghen wou:

3 Merck ghy dat Silvia quaed van u pepnst/
 Een haer hartje dat byand als een byer/
 Maer dat sy haer nu dus booz u beynst
 Doetse quansups om de manier.
 Dit syn de re en; een Maeghd wil gheben
 Wefen/ en langh van haer Harder gebyd/
 Maer weet ghelovs hoe schutw' oock is/
 Dat ghy haer seer behaeghlyck sijt.

4 Och kon ick spreken! of konde ghy maer
 't Waggelen van mijn staerte verstaen!
 Wat soud ick u al verhalen van haer
 Gluurtjes en suchjes die naer u gaen!

Tier ick sou stract al u rou
 Wenden in soete byolijckheyt/
 Wist ghy het ghem dat sy alleen
 Dickwils met tranen in d' ooghen seyd.

5 Tier is (sepsse) myn hooghste vernack/
 Tier is al mijns levens bueghd/
 Tier bemint ick/ ick slaep of ick waect/
 Altijd gedench ick aen Titerjes deughd.
 Titerje vriend/ die my dus diend!
 Ach! wat is 't my een groote smart/
 Wat ick mijn beyns aers als ick pepns!
 Want ick bemint u in mijn haer.

6 Silvia, waarom scheyt ghy dan gheneughd
 In u en myn te quellen beghd/
 Heerd doch/ en doet wat ghy wesen maeghd/
 Soo sal in blijdschap verkeeren ons leyd/
 Soo sullen wy dan sy aen sy
 Leven in alle soete lust.
 Nu seght eens ja/ mijn Silvia,
 Waer op word ghy van Tier gekust.

Nieu-laer-Liedt,

Stemme: Si tanto gratiosa. &c. Fol. 54.

Hecht op om God te loben/ (den/
 Ghy Christenē/ en vierd den dag van he-
 Doen ons den Heer van hoven
 Sont af sijn soon/de Prince vande vrede/
 Die upt de noot/ ons vande dood

Verlost heeft allegare/
 Dus geest den Heere
 Behoorlyck prijs en eere
 In 't Nieuw-Jare.

2 O Wild de vrede ontfangen
 Die u van d' Hemel self nu woꝝdt verkondicht/
 En niet na twist verlangen:
 Op Gods genaed' u niet te veel besondicht/
 Met 't oude Jaer laet alle gaer
 Oude boos heyd baren/
 En wilt u geven
 Tot een Godsaligh leven
 In 't Nieuw Jare.

3 Houd doch altyd booz oogen
 De ned' righeyd nws Scheppers/ die gebozen/
 Geboed en opgetogen
 Wierd in armoed: Als u dat komt te bozen/
 Steld d'hoobaerdy/ dan aen een sp/
 En schickt alsoo u zeden/
 Dat ghy met trappen
 Allengs kens sijn voetstappen
 Dae mooght treden.

4 Sijn wijs heyd sal u leyden
 Na d' Haven/ daer ghy eenwigh in sult rusten.
 O! wild u selfs bereyden/
 En teugeld niet sijn woꝝd u gaple lusten/
 O boos heyd staecht/ met d' Harbers waecht/
 En slaept niet in u sonden/
 Op dat ghy wacker/
 Wiedend' nws levens Acker
 Woꝝd bevonden.

5 Wanneer den Heer der Heeren
 Het blaww gewulf sal van makhaender trecken/
 En 't al in blam verkeerren:
 De dooden upt hun diepe graben wecken/
 En eyschen dan/ haer rek'ningh van
 't Geen dooz hun is bedreben/
 So van boos heden/
 Als yd'le wulpsche reden
 In haer leven.

6 O laet u dit beroeren!
 Creed in u hert/ wild met het Nieuwe-Jare
 Een nieuwen leven voeren;
 En u gheloof in Christum openbaren.
 Dzeest d'hooghe God/ houd sijn Gebodt/
 Soo kan u niets des ware;
 Verheugd in deughd u/
 Soo leeft gh' in ware vzeughd nu
 In 't nieuw-Jare.

Stemme:

Stemme:

What if a daye, or a Moneth, or a yeare, &c. Fol. 77.

Wreede Cupido, gebleughelde Wicht/
 Weelige/woelighe/snelle selle Jongen/
 Die met u hoogh/ utwe pees/ en u schicht
 Hemel en Aerd/ ja de Zee self hebt bedwongen/
 En nu dooz mijn hulp alleen
 Bijt soo hoogh geresen/
 Dat de Goden in 't gemeen
 Uwe groothepd bysen.
 Soo dat ghy/ trots en byp
 Daghelijcks mooght plaghen
 God en mensch/ naer u wensch
 En u wel-behaghen.

2 Waerom (o Boef je) beloonje mi weer
 Alle de deughden en hooghe dienstbaerheden/
 Die Dorotheus u toonde wel eer
 Met soo bedruckte/benaude' ondanchbaerhedē:
 Ghy waerd't naecht/ sieck en verkleumd/
 Ghy kond nerghe's leven/

Doen ick u/ gantsch onbeschzeumd/
 Berbergh heb ghegheven
 In mijn hart/ daer u smart
 In mijn smart verkeerde/
 En u pijn daed'lijck mijn
 Pijn de helst vermeerde.

3 Wat groote deughde betwees ick u meer!
 Want de Natura had u gantsch blind geschapē/
 Dar tele schelmpje/ doe karmde-je seer/
 Wids-je nau wist te ghebypcken utwe wapen:
 En upt gonst gaf ick jou doe
 Niet alleen mijn oogen:
 Maer mijn byshepd oock daer toe/
 Met al mijn vermoghen;
 En nu laet/ ghy met quaet
 My dees deughd beloonen.
 Boef jen kom eens weerom
 In mijn hert te woonen.

E Y N D E .

S 3

Bruydt-

Bruydt-Lofs-Gedicht,

Ter Eeren

G V A L T H E R V S H E N R I C V S

G U A L T H E R I.

Ende

C A T H A R I N A H A G H E N.

Is noch niet langh ghele'en, dat uyt hun blauwe salen
 De Donder-God Iupyn, zyn soon gebood te halen
 De Goden al te saem, om met eerbiedigheyd
 Te komen op 't Bancket, dat hy haer had bereyd,
 't Welck doen het loofse wicht, (myh oude Cameraetje,
 Dat my soo menighmael verleyd heeft met een practje)
 Geworden is gewaer, is hy om leegh gedaeld,

En heeft naer syn gewoont, my weer om hoogh gehaeld;
 Tot inden Hemel toe, den Hemel vol van weelden,
 Den Hemel die niet meer beduyd als sinne-beelden.
 Wel (seyd ick) soetertje, myn hartje, dien ick min,
 VVat hebt ghy met u vriend, nu weder in de sin?
 VVaer op het wichtje weer, de gantsche Rey der Goden
 Is by den Donder-God op een Bancket ontboden:
 En wyl sy syn vergaerd, so kan het licht geschie'n,
 Dat ghy yets ongemeens sult tot u voordeel sien:

VVaer

Waer uyt ghy stoffe schept om eenich dicht te dichten,
En daer de menschen mee naer u gewoonte stichten.
Ick was seer wel te vre'en, verheughd en onbevreesd,
Want in dien Hemel had ick menighmael geweest,
Daer sagh ick hoe de Go'on in hare setels saten,
Blygeestigh van ghemoed, sy droncken en sy aten,
En Ceres brocht 't gewas, en Ganimedes schonck,
Een yder greep de kroes, en elck om 't seerste dronck.
Ten laetsten, Iupiter verschudde trots syn hayren,
Waer op de Goden stil, en sonder spreken waren,
Elck schickten hem ter zyd, een yder sagh op hem,
Die haer aldus aen sprack met een verheven stem:
Ick dic de Blixem schiet, en klater met het dond'ren,
Kan my (is 't niet wat vreemts!) nu naughenoegh verwond'ren
Van d'ongegronde pracht, en d'yd'le grootsigheyd,
Die in de harsens van de mensch besloten leyd;
VVant ick vermercke, dat sich veel doen edel noemen,
En van hun afkomst en hun staten dapper roemen,
Iae achten haer te zijn soo grooten eere waerd
Als of sy waren Go'on, ja meerder op der aerd:
En Goden syn nochtans befielt met hooghe Geesten,
Syn menschen maer in schyn, en in de daed vaeck beesten
Daer in noch wetenschap, noch konst, noch eer, noch moedt
Te stampen is, hoe eel sy worden opgevoedt.
Nu seght my groote Go'on, hert-kenders van de menschen,
VVie isser die my sal vernoege in myn wenschen?

En

En segghen my waerom d'een mensche so veel lof
Verdiend, en d'ander min? heb ickse uyt een stof
Niet al te saem gemaect? en ging Prometheus selven
Niet eenderleye vyer in hare boesems delven?
Hoe komt dan dat den een nu d'ander over-treft
In af-komst, zaet en aerd? en d'eepe sich verheft
Tot Edel, en also al sijn geslachte noemt,
Daer hy tot Boeren vaeck veel wyser menschen doemt?
Hier mede sweegh die Godt, en endighde sijn reden.
Waer op Minerva uyt haer zetel is getreden
Met Mars verselschapt, en heeft met eerbiedighe'en
Dus d'hooge Godt Iupyn geantwoord op sijn re'en:
Eerwaerde Vader, dat den een eer op de trappen
Des lofs als d'ander stijght, komt, of door wetenschappen,
Geleertheyd, wijsheyd, deughd, ervarenheyd en konst,
Of door de felle krijgh, en door des krijghs-Gods gonst:
D'een wort door sijn verstant en wetenschap verheven
Tot heerscher van het volck, en inde hand gegeven
Den staf van 't groots gebied, waer in hy dan betoond
Of in sijn borst een eel of oneel herte woond;
Want so hy inde deughd volhard, en so de staten
Die hy besit, bestiert, dat alle ondersfaten
In voorspoed leven en in rust, door sijn beleyd,
En dat hy yeder recht, na recht en billickheyd:
Die mensch word van elck een gehouden dan in waerden,
En voor een Godt ge-eert, ja meerder op der aerden,

En d'ander wederom word door syn grootſch gemoed,
Wanneer hy onvertſaeght het ſelve blijcken doet
Inde bebloede kriigh, in 't midden der gevaren,
Daer hy ſich ſelven noch ſyn leven ſoeckt te ſparen,
Tot dienſte van ſyn land, maer door ſyn moedigheyd
Het ſlaeuwe volck verſtout, en tot de krijgh aenleyd:
Niet anders of ſy tot een blyde Bruyloft gingen,
En meer door ſyn beleyd, als door hun kracht bedwingen
Den Vyand van haer ruſt, die word met recht gevierd,
Tot Overſten erweeld, ge-Adeld en Laurierd.
Dus zijnder op den Bergh der Eeren veel geſteghen:
Op deſe wijs alleen word d'Adel eerſt verkreghen.
En op dat hun geſlacht, hun kind'ren allegaer
Oock ſouden treden in de ſporen van haer Vaer,
Die noemtmen Edel-lien, om dat ſy ſouden mercken
Op d'Ouders Edeldom, en volghen hare wercken:
Maer ſo dat niet geſchied, en ſo ſy van haer aerd
Afwijcken, zijn ſy gonſt, noch eer, noch Adel waerd.
Want Deughd baerd Adel, die alleenigh inde daden
Loſ-waerdigh uytgerecht, beſtaet of wyſe raden.
Dit zijn de redenen (ò groote Godt!) waer uyt
Den rechten Adel in, en van de menſchen ſpruyt.
Wel wyſe Dochter, ghy hebt treflyck op mijn reden
Geantwoord (ſprack Iupijn) waer door ick wel te vreden
En dapper ben vernoeghd, dies ſchenck ick u tot loon
Een beed, 't zy wat ghy eyſcht, ick ſweer u by mijn Throon.

En by den Blixem self, dat ghy die sult genieten
In spijt van die 't benijt, en wie het mach verdrieten.
Ick danck u heusheyd seer, sprack doe Minerva weer,
En dees is dan de beed die ick van u begeer:

Het rusteloose Wicht heeft met syn heete schichten
Een lesscheloose brandt doen in de boesems stichten
Van twee Gelievekens, die beyde zijn gedaelt
Van sulcken Adel als ick voren heb verhaect.
Den eenen een Jongman, die wijslyck inde sporen
Der deughden van syn Vaer treed, (dien hy heeft verloren)
Syn Vader, seg ick, die door af-komst, noch door gonst
Gesteghen is tot Staet; maer door syn eyghen konst:
Wiens treffelyck verstandt, wiens kloeck en deughdigh leven,
Geleerd' ervarentheydt, hem waerdigh heeft verheven
Tot roer en stuurman der Regierders vande stad,
En hem, en syn geslacht bekroont met eer en schar:
Van wien so menigh mensch, met swarigheydt beladen,
Ontlast is en vertroost, door syn versmetste raden,
Wiens gryse hayren noyt de schand een vleckjen gaf,
Maer die met eer en roem gedaelt is in syn graf,
Na-latende, tot lof, syn kinderen ervaren
In talen veelderley, en des geleertheyds baren,
In wijsheydt opgequeeckt, tot zedigheydt gewendt,
In gulfigheden vreemt, in soberheydt bekendt,
Met schatten so versien, dat sy in 't heerlyck leven
Een Edelman van staet niet hoeven toe te geven.

De Dochter wederom gedaeld van so een man,
 Wiens tweede men nu naeu in Friesland toopen kan.
 Die van sijn kindsheyd af, niet wetende van rusten,
 Uyt de bebloede krygh geschept heeft al syn lusten,
 Die als een Ionghen Mars, heeft dickwils onvertsaeghd
 Den vyand van syn land een koorts op 't lijf gejaeghd,
 En mannelyck in 't veldt syn eere heeft verkregghen,
 Die totten hooghsten top der Eeren is gestegghen,
 Niet door syn vrienden gonst, niet door de Cuypery,
 Gelijck nu menigh doet: maer heerlijk, door waerdy,
 Door mannelyck in 't veldt voor 't Vaderlandt te stryden,
 En als een yfren beeldt des vyandes last te lyden,
 Door nut, door lof, door roem voor 't Vaderlandt behaelt,
 Die hy met wonden en weerwonden heeft betaelt.
 En so op 't laetst met eer bepeerd syn gryse haeren,
 Als Capiteyn geweest ruym acht en dertigh Iaeren,
 Als een die Colopel, als een die Gouverneur
 Geweest is, daer men had de Vyandt voor de deur:
 Dit's Adel inder daede, dees twee, als die te samen
 Versamen, moghen recht haer kinders Edel namen,
 Als over-treffende in af-komst en waerdy
 Veel snuyvers, die 't geweer doen binden op de zy,
 Die suypen dagh en nacht, en houwen, steken, kerven,
 G'lijck of den Adel waer door drincken te verwerven,
 Maer als ick recht aenschouw dit lieffelycke Paer,
 Het is of ick syn Moer en Mars haer Vader waer.

Derhalven Hemel-vooghd versoeck ick dat u Godtheyd
 Niet achtend' op het Wicht, noch syn verwatende sotheyd,
 Die garen Minnaers plaeght, gund datmen haer verleend
 De gonst, dat Iuno hun beyd' in 't Huwlyck vereend.
 't Sal soo (sprack Iupiter) geschieden desen daghe,
 Om dat ghy hebt so wel geantwoord op mijn viaghe.
 Terstont verdween den hoop, en ick was metter vaerd,
 Aler ick daerom dochte, weer by mijn eyghen haerd.
 Doen onderstond ick my de straten door te jaghen,
 Daer hoorden ick hoe dat *Guillemus* syn be-*Haghen*
 Gevonden had in 't oogh van d'Edle Tonge Maeght,
 Die in des schoonheyds roem de hooghte kroone draeght.
 Uytstekend inde deghd, nytmuntend in manieren,
 Die na haer wil en wensch haer wesen weet te stieren,
 En dat sy wederom op syne defigheyd,
 Geleertheyd, staet en schat haer sinnen had geleyd.
 Wel dan geluckigh Paer, met alle heyl begoren,
 Wiens Huwelycx-verdragh in d'Hemel is besloten,
 Ick wensch u veel geluckx, en dat ghy meught te saem
 Vermeerderen de lof van uwe Ouders naem,
 Leeft vrolyck, leest gerust, bly-geestigh in u vreughden,
 Voorspoedigh in u Echt, volstandigh in u deughden.

E Y N D E.

G'lijk een die met sijn oogh des Hemels hooghte' afmeet,
 Sijn voet set in een put, en smoozd al eer hy 't sleet:
 Verbal ick in een put van droefheyd en elende,
 Dessijc ick, Lief, mijn min naer usse hoogheyd ghende.

Stemme: L'Orangee.

STREA liebe Maeghdt!
Die in u handtjes draecht
De Sleutels van mijns levens bzeughd/
En al de wellust van mijn jeughd.

Ick achtje/ ick trachtje te dienen staegh

Met blijft hy nacht/ hy daegh:

Maer schoone! wat loone

Verkrijgh ick vooz de gunst dien ick u draegh?

2 Ick sie de groothepdt van

U schoone gaven an/

Het bzaef cieraed van u ghesicht/

De toozts die blannnen in my sticht/

U lonckjes/ als bonckjes/ vol lieflyckhepd/

U treffelyck belepd/

U leden/ u zeden/

U reden vol vermaeck en destighepd.

3 Maer schoon/ wyl ick dus sterck

U gaven hoogh aenmerck/

En die met alle lust aenschouw/

Derbal ick in een put vol rouw/

Mijn daghen/ met klagghen bzeugh ick nu deur/

Is dat belooning heur

Mijn minne? Goddime

't Is secker tegghens reden dat ick treur.

4 Ick prijs u waerdighepd/

Vaer al mijn lust in lepd/

Die vper ick met mijn hooghste vlijt:

En ondertusschen heeft de Nijt

Vooz tonghen/ gedzonghen in u ghemoedt/

En mijn daer upt gewoet:

't Is waerlyck beswaerlyck

Te hoeten vooz het geen eemander doet.

5 Nu ben ick anders niet

Als een die Starren schiet:

En wyl hy naer den Hemel staerdt/

Valt in een put die hy der aerdt

Vooz slaven/ gegraven is onbekend:

Want ick/ verwyl ick wend

Mijn ooghe/ om hooghe

Maer uwe bzeughd/ val in het droefft elend.

Stemme:

Stemme: Courante Françoise.

Ongenietje,
Mijn Konigh-~~W~~etje!

Mijn brolijckheyd, mijn vreughd!
Fonteyn van mijn geneughd!

Mijn soetste Susse!

Mijn hoogste lusse!

Mijn alderwaerdste goet!

O Wrou van mijn gemoedt!

Hoe langh sult ghy

W herysen noch hoor my,

Saer ick niet meer

Goeck of begeer

Als u vermaeck en eer?

2 Ghy schijnd te schussen
't Geneughlijck hussen:

't Welck sulcken soeten saeck

Is, en soo schoon vermaeck,

Dat alle de Geesten

May menschen en beesten,

Ja wat de Son beschijnd,

Sich daer met slijt toe pijnd.

Wlied ghy het geen

Tot lust streckt yeder een,

Saer al wat leeft

Sich toe begeeft,

En sijn vermaeck in heeft?

3 Wat sal dat gelijcken?

Want eer-je kond rijcken

Of soopen, troude jou Moer,

Saer sy niet qualijck by hoer,

En benje nu wyser

Als sy, die heel gryser

En ouder is als ghy?

Wat dat komt gantsch niet by.

O Schoon! slijt niet

W jaren in verdriet,

Maer

Maer usse jeughd
 Verbaer verheughd,
 Wijs ghy 't verheugen meught.

4 Denckt dat de jaeren
 Dees geestighe haeren,
 (Die ghy nu krult soo gaeuss)
 Haest sullen maken graeuss,
 En dat dese leden,
 So geestigh besneden,
 Dit bol, swack jeughdigh sijf
 Sal worden krom en stijf:
 En ghy sult dan
 Al heel niet weten van
 Se soetigheyd,
 Daer elck van seyd,

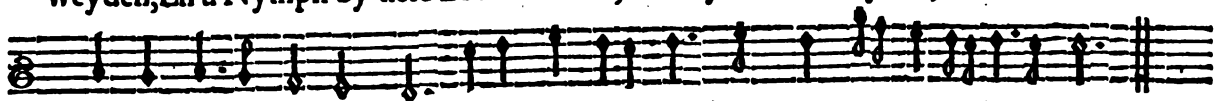
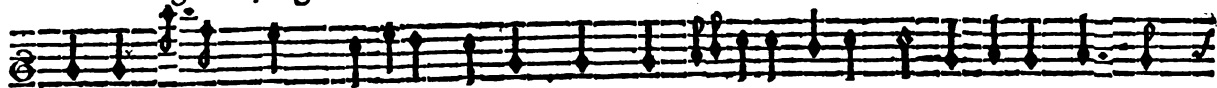
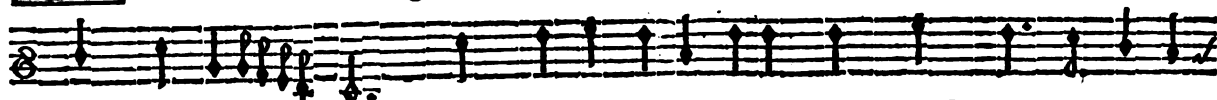
Daer men u nu toe sleyd.

3 Och wilt u besinnen,
 En wederom minnen,
 Die u so troulijck miend,
 So gherigh bidt en diend:
 So sulje met kusses,
 In groljcke lusses
 W daghen brengen deur,
 Niet wetend' van getreur:
 En wordje weer
 In 't endt oudt, sieck of teer,
 Met alle slijt
 In usse strijt
 Worden gediend al tijt.

E Y N D E .

Alle de volghende Liedekens en Gedichten zijn nae den eersten
Druck hier by geboeght.

Stemme: *Sir Edward Nourwels delight.*

2 Des Zons vertreck bevleckt, beswart,
Bewolckt, bedroeft de Lucht,
En u vertreck betreect mijn hart
Met rouw en ongenucht,
VVant ghy gaet met twee harten heen

V

Om

Om 't derde Hart te vanghen,
 En laet my tot myn smart met geen
 Alleen naer u verlanghen.
 Doch laet op 't minste soo ghy gaet, my een Hart by:
 Voerd 't mijne met u op de jacht, en laet het uws by my.

3 Doen vingh den droeven Harder aen
 En sey, Lief! denckt doch niet
 Dat ick een voet sal vorder gaen
 Als my u gonst ghebedt.
 Ghy zijt mijn lief, mijn leven, ach!
 U af-zijn baerd mijn smart;
 U by-zijn alleen gheven mach
 De vreughde aen mijn hart,
 Gheen Harder scheyden, als doen d'Harder scheyde van
 Sijn Harderin, syn troostertjen, en greep syn honden an.

4 Silvester kreegh een hart in 't oogh,
 Dat voor syn honden vloer,
 Dies spanden hy syn swarten boogh
 En yligh daer nae schoot:
 Maer 't miste door de snelligheyd
 En 't loopen van het beest.
 Och! seyde hy: waer dat wel beleyd
 Naer mijne wensch gheweest:
 Hy volghden 't op het yv'right tot den avond-stond,
 Maer 't Hart ontquam 't, dies harteloos den Harder hem bevond.

5 Hy keerde weder naer het pleyn
 Daer hy sijn Lieffte liet,
 Maer hy bevond hem daer alleyn,
 Sijn Hartje wasser niet;
 Och, riep hy, wat een swarigheyd!
 Dewijl ick 't Hart nae ren,
 Ick van mijn Hart, mijn klarigheyd
 En al verfteken ben.
 Hy gaf hem naer het Dorpje, naer sijn Liefftes deur,
 Daer vond hy doe sijn Hartje weer, en 't end van sijn getreur.

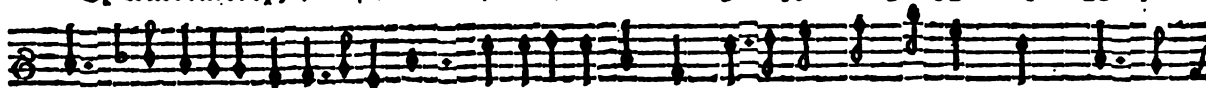
Stemme: When Daphne did from Phoebus fly.

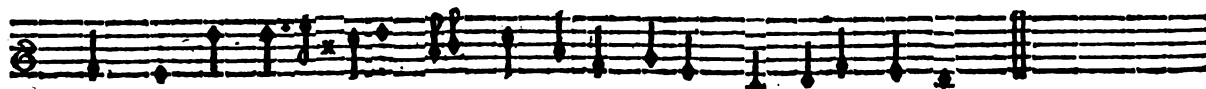
hy riep vast: O schoo - ne Goddin! Toest wat/ toest wat / weest niet ver - volgen/

Op waerom loopse? iou sel - ven besind: Leetwen/ noch Beppen/ noch Tjgers op volghen,

Maer 't is Apollo die u so bemind: Wild u erbarmen pet/ Ncht ghy mijn karmen niet? Laet ghy

mijn Godhepd dan in - de lp? Hebt deernis/ o Daphne! hebt deernis met my.

2 De geen daer ghy so schuw van blucht/
Is Harder/noch kinckel/die 't vee hoed/of wepd:
Maer 't is een God die dooz de lucht
De gulde glans van syne stralen upt sprepd.
D'Opperste Iupiter is mijn heer vader/
Claros, en Delphos, en Tenedos staen
Tot mijn gebied en bevel allegader/
Ich ben de Son, mijn suster de Maen.
Krupden en bloemen//die
Ich nan te noemen//sie
Locken mijn stralen alleen upt d'aerd:
Nacht dit u niet lockent? O schoon' u bedaed!

3 Nopt word ick oud/ staeg blijf ick jong/
Mijn hapt en vergrift nopt: maer blijft even geel/
En dat mijn stem, wanneer ick sang
Op de negen Mufen, en 't spel van mijn Deel
O mijn Daphne!) mocht komen ter oopen/
Dat ghy soo lang u loopen eens liet/

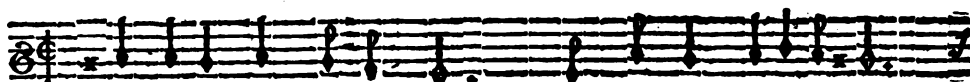
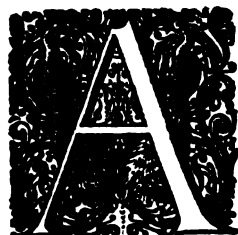
't Sou bupten twijffel u hartje bekozen/
Om nip te helpen upt mijn verdziet.
Och hoe gerustjes// wou/
Ich dan met kusses// jou
Liefen onthalen als een Goddin!
Nu Daphne staet/ Daphne hoorz doch na mijn min.

4 Maer 't was om niet wat Phoebus riep:
Want Daphne blood van hem so snel als sy kon.
Maer om hy oock so schijntich liep/
Dat hy haer in 't loopen op 't laetste verwon.
Peneus! Peneus! Phoebus bestoymt my/
Helpt my/ o vader! riep Daphne vertsagt.
Kupsche Diana komt/ bid ick/ verwoymt ghy
Strar dese schoonheyt/ verhaoyt doch u maeght:
Want ick wil sterben// eer
Hy sou verwerven// meer.
Dood/ ghy zyt seer welckoom:
Daer mede wierd Daphne verwoymt in een boom.

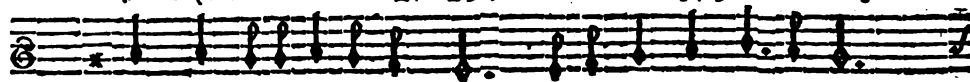
5 De droefte Phoebus bleek van rouw/
Omhelst de met tranen de liebe Lant'rier/
En sepd/ o Boom! heeld van mijn broum!
Blijft altijd jong/ en een vband van 't vper/
Sparteld en klaterd/ wanneer men u blad' ren
Werpt in het vper/ doet als Daphne deed/

Doen haer het vper van mijn minne wou nad' ren/
Strjfd dan/ als Daphne my weder-streed.
Leert daer de Maeghden dooz/
Als men haer jaeght/ het ooz
Dinmer te bukken naer gaple lust:
En daer op heeft Phoebus den boom eens gekust.

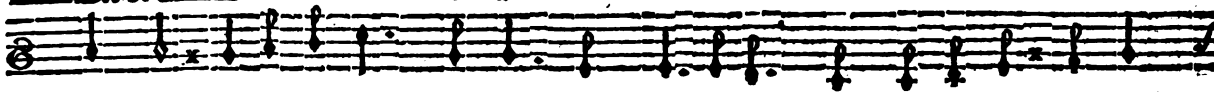
Stemme: C'est trop courir les eaux.

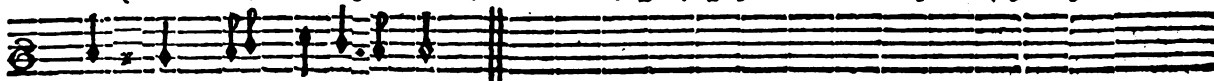
Is ick (o Kroon bande Heught) Naer den eysch van u belepd/

Neem acht op u gaben/ u deught/ Al u aerd' ghe geestighcpd:

V oozwaer ick stae en kijck/ A ls een/ wiens geest geheel N ae 't Hemelsche Chooneel/

D ooz blijdschap neemt de wijck.

E Ich ding schijnd dat ick aenschou/
Naturacs wonder-werck:
Queelt/ speelt/ of spreekt ghy Juffrou/
U we gheest ick altijd merck

E erliebend/ deftigh/ soet/
E n dan denck ick: maer hoe
K limt d' eene Maeght hier toe
B p dat den ander doet!

O werlt vol alle vermaeck!
 Rebier/ daer d'aerdigheyd
 Nu traegh/ dan snel/ nae de saeck
 Verepscht/ sieh selfs upt-spreyd.
 Wat ist een vzeughd hoor mijn/
 (Die met boordacht opset
 Op aerdigheden let)
 Maet u bekend te zyn!

Beloofst konst-gierighe Maeght!
 Als ick mach u bingers sien
 (Nae dat het u gheeft behaeght)
 Langhs de Clave-cimbal blien/

En traegh en snelletjes spoen;
 Zoo danst/ en springht/ en woet
 Mijn hart en mijn ghemoet/
 Jupst als de Clavieren doen.

Daenghenaem ghesangh/
 D spelen op de maet/
 D heuschen ommegangh/
 D vriendelijck ghelaet/
 D defstigheden rijck/
 D gheeft/ u deughd/ u jeughd/
 D eerbare geneught/
 Sijn meer als menschelijck.

Stemme: De Mey die komt ons by,, feer bly.

Deugd-liebende Goddin// wiens min
 Gemetselt is in 't diepste van mijn hart!
 Hoe komt het by dat ghy// houd my/
 O soetertsen! in sulcken suken smart?
 Ghy weet dat ick niet vlijt

D byper en dien altht/
 En dat ick doe al u begeer.
 Ich soeck uwe jeught
 Te vullen met vzeught/
 Wat wilje doch meer?

2 Al wat u schoone Maeght// behaeght
 En anders niet/ siet ghy van my gheschien/
 Ich sie aen u gheen leet// ick weet
 Doch niet wat leet ghy weet aen my te sien.
 Ich ben u o Jonck-vrouw!

Beyd dienstigh en ghetrouw/
 Al wat ick doe streckt tot u eer.
 Ich pree u gheneught/
 Ich roem van u deught/
 Wat wilje doch meer?

3 Siet ghy nae mijn gheslacht? ick acht
 Dat die in geen ghedeelten d'uwe wijckt.
 Of siet u soet ghemoed// nae 't goed?
 Dy heeft ghenoegh/ die eerlijck is verrijcht.
 Mijn eere ljd geen bleck/
 En ick ljd geen gezeck:
 't Is mijns dact ick my me geneer/
 Ich loze/ noch ick bozgh/
 Dies heb ick geen sozgh/
 Wat wilje doch meer?

4 Of ist/ hoe ick my byaegh// de byaegh?
 Dat hebt ghy upt mijn ommevangh bespeurd.
 Ich heb gheopenbaerd// mijn aerd
 Soo langh/ heb ick oock ergens in verbeurt?
 Ich ben noch wezed noch sel/
 Ich gae gherust en wel
 By groot hant/ kleyn hant op en neer/
 Ich leef onbevreesd/
 En byzich van gheest/
 Wat wilje doch meer?

5 Doch schoone soo ick niet// geniet.
 Doch niet ghenieten mach u wedermin.
 D selven niet verflint: maer klint
 In u verkies nae hooger als ick bin.
 Neemt niet (verblind doo? 't goed)
 Een onbequamen bloet/
 Of 't sou my doen van herten seer/
 Ich vrees doo? u byuck/
 En wensch u gheluck.
 Wat wilje doch meer?

Stemme: Courante commune.

Mijn wel-beminde!
 Mijn best besinde!
 Mijn schat! mijn byzichheyd!
 Daer al mijn lust op leyd/
 Daer al mijn ghedachten

Ghestadigh op wachten/
 Dien ick met hart en sin
 Op 't alderverighst min.
 Delaes! hoe droef/ hoe treurigh valt het my/
 Dat ick dus langh/
 Doo? tyds bedwangh/
 Dan u ghescheyden by.

2 Alwaer ick gherake
 Een mensch te sprake/
 Daer bind/ of soeck ick stof/
 Tot roem van ulve lof.
 Ich eerje/ ick vperje/
 Ich pryse/ ick cierge/

Ich pronck/ ick prael/ ick hoogh/
 Van uwe gaven hoogh.
 En alsser yemand yet van u vermaend/
 Soo depst mijn smart/
 Soo danst mijn hart/
 Dat sich in d' hemel waend.

3 't By wat ick beginne/
 Mijn hart en mijn sinnen
 Zyn nummermeer van by;
 Ich ben u altyd by:
 Och! mocht ick met eenen
 My soo vereenen
 Lichaemelyck/ als mijn geest
 Staech is vereend gheweest!
 Juffrou vertrouwd dat ick al Crasus goud/
 By dat ghewin/
 Als niet; sae min
 In waerden houden soude.

4. Mijñ lichaem sou springen/
 Mijñ tonge sou singen/
 En elck lit aen mijn liss/
 Sou zyn u tyd verdygh/
 Ick sou dan mijn luffes
 Dooz soentjes en kusses
 En alderlep gewoel/
 Geneughlyck maken hoel.
 En hoort bedencken waer dooz dat u mocht
 De soetste rust
 De hooghste lust/
 Staegh worden aengebocht.

5. Du hartje/ mi liefje/
 Du kluchtige diefje/
 D'pynlyck beynsen staecht/
 En maecht ons vzeught volmaecht.
 Geen Dins in syn rycke
 Sal zyn te ghelycke
 Op ons en onse vzeught/
 Gesult in ware deught.
 Op sullen zyn een spiegel dooz elck een;
 Daerom/ mijn hart!
 Verkeert mijn smart
 In vzeught/ in Ja u Aen.

Bruylofts-Gedicht,

Ter Eeren

HENRICVS IOANNES OETJENS,

Ende MARGARITA STORM:

HY die den Hypocren' hebt smakelijck ghesopen,
 En op den steylen Bergh Parnassi zijt gelooopen,
 Vervoeght u groote geest en u beroemd verstand,
 U kloecke herfenen, u wel-beleyden hand,
 Om treflijck, na den eysch, het treflijckst te beschrijven,
 Dat ghy oyt hebt gehoord, of immers saegt bedrijven,
 Waer van mijn Musa u (ô Geesten) te gheval,
 Het gheen sy seker weet heel graech verhalen sal:

Niet al

NIET al te langh ghele'en, na dat de snelle Paerden
 Des al-besiende Sons hun haestigheyd bedaerden,
 En gaven sich te rust als moe en mat geslooft,
 Vermits hun meester lagh de stralen van syn hooft,
 Had ick myn gheest gescherpt, myn harsenen ghewet,
 En al myn sinnen na de rijmery gheset:
 Maer het vergingh my vreemd: want soo ick lagh te mallen,
 En malen met myn Pen, ben ick in slaep gevallen,
 En *Morpheus* bestreeck myn Oogen met syn stroom,
 Waer door my datelyck verscheen een vreemde droom:
 Mijn docht ick sagh een schip, een vreemd schip voor myn oogen,
 Met stricken van de min beschildert en doortogen,
 Waer op stond uyt-gebeeld de *Hoop*, en soo ick raem
 Was van dit groote schip de *Groote Hoop* de naem,
 De ladingh die dat schip voor nutte ballast dienden,
 Was *Troude Liefde*, beraemd door raet van wijsen vrienden,
 Waer op tot Generael gestelt wierd door de Re'en
 Een *Minnaer onbevynsd* geset en flux van leen,
 De *Zeylen* die dit schip door alle moeylijckheden
 Wegh-voerden, waren syn *Bequame en goede zeden*,
 De *wint*, den *yver*, die hy hadde tot den vaerd,
 Waer door hy tot syn vreught sou eeuwigh syn bewaerd,
 Syn *voor-raet* spijs en dranck, om somtijts aen te roeren,
 Was *lydsaembeyd*, daer hy de reys me most vol-voeren,
 Het roer was syn *verstand*, syn *oordeel* syn *beleyd*,
 VVaer me hy stuurden 't schip voorby de swarigheyd,

Van *klippen* toe-gemaect, van *nyd* en *valsche tonghen*,
 Die langh van 't veyligh lant beyd schip en stuurman dwongen:
 De *anckers* die hy meest gestadigh hielt bereyd,
 Die waren *wijsere*, en syn *stantvasticheyd*,
 De *kabels* syn de *deughd*, om 't schip me vast te houwen,
 En te beschermen voor de winden en kartouwen
 Van achterklap en haet, en wat hem meer bestree:
 Dus wijslyck toe-geruft, gaf hy hem inde *Zee*
 Des *Vrijerlycken staets*, wiens bulderende *baren*
 De *sorgen* waren daer de *Minnaer* door most varen,
 Eer hy 't gewenschte Land (daer d'ed'le *Margariet*,
 De kostelycke steen) haer selven vinden liet,
 Genaecten met syn schip, hy quam ten langhe lesten,
 Gantsch sonder tegenspoet en stranden voor de vesten
 Van 't *Princelycke Hof*, daer dese schoone steen,
 Op blonck door hare deught en kostelycke ze'en:
 Maer eer hy dese schar vermocht met hem te leyden,
 Most hy hem tot de *Storm* voorsichtigh gaen bereyden:
 Want 't Hof was soo beset met muren steyl en breed,
 Door achterklap ghesticht, dat hy daer veel voor leed,
 Rondom lagh een *Moras*, vermeerdert door de vlooden
 Van valscheyt, achterdocht, nyd, haet en quaet vermoeden,
 Soo dat hy al syn konst, en al syn Scheeps-volck by
 Most brengen, om sich selfs te helpen uyt de ly,
 Syn wel-gegrond *beleyd* verstreckte tot *loop-graven*,
 Waer door sy na den *Storm* hun veylighlijck begaven,

En planten voor de wal *schans-korven* van syn *jeught*,
Kartouwen van syn *min*, vol *koeghels* van syn *deught*,
 En *roem* van syn geslacht, die krachtigh uyt-gefonden
 De stercke tegen-weer van al de muren schonden,
 En dempten metter tijd de moeyelycke gracht,
 Die nijd en achter-clap had voor het Hof gewracht.
 Doen sloeghen den *Alarm* van syne *goede zeden*,
 Van syn *oprechte min*, en syn *standvastigheden*,
 Waer door dees *voorburch* wierd geheel vernield tot niet,
 En hy quam na de *Storm*, by d'ed'le *Margariet*.
 Had yemand doe ghesien hoe yverigh hy haeckte
 Na dese schoone schat die hem soo seer vermaeckte,
 Dat hy gelijk verbaest star-ooghde op 't cieraet,
 Van hare groote glans en deftige gelaet.
 Hy had met my geseyd dat *Iason* 't gulde Vacht
 Noyt had soo seer begeerd, noch half soo hoogh geacht:
 Maer off sy schoon syn ziel kon door haer glans vermaken,
 Sy was te moeyelijck voor hem om aen te raken,
 Sy leverden den *Storm* soo krachtigh op syn hart,
 Dat hy schier gantsch besweeck door d'ongewoone smart,
 Haer *Deughden* sonder tal dat waren de *Soldaten*,
 Die met een kloeck beleyd staegh wierden uytgelaten,
 Heur *wesen*, hun *gheweer*, de *woorden* die sy sprack
 Een krachtigen *Alarm*, die hem het herte brack:
 Haer *ooghen* waren als *Kartouwen*, daer de voncken
 Uyt-vloghen op syn hart; de *koegels* hare *loncken*,

Die met soo heeten brand bestormden synen borst,
 Dat hy niet als van vrees 't *Casteel blocqueren* dorst.
 Hy heeft het gantsch omringht met aerdige *Bolwercken*,
 Van syn *oprechte liefd'* in woorden ende wercken,
 En daedlijck achter de *Schans-korven* sijns *beleyd*,
Syn woorden (als gheschut) gheplant vol minlijckheyds.
 VVaer med' hy eyndelijck so lieflijck heeft gheschoten,
 Dat hy het soet begin heeft van syn wensch ghenoten,
 En hem alsoo een wegh gevoeghelijck gemaect,
 Daer door hy in't verdragh is met de schoon gheraect,
 Dies heeft hy het Casteel, in spijt van veel beletters,
 Doen voort op-eysschen door syn deftige *Trompetters*,
 Syn Bloed-verwanten, syn Nae-magen rijp van raed,
 Gheluckigh in haer lof, aensienlyck in haer staet,
 Die brochten eyndelyck soo veel voor hem te wegen
 Dat hy de schoone schat heeft in syn schip ghekrege:
 Daer hadmen mogen sien de vruchten van de vreught,
 Het schip begon op Zee te danssen van gheneught,
 De Baren insgelycx van blydschap op te swellen,
 En al het Bootsvolck sich tot alle vreught te stellen,
 Doen volghden het geklanck van sangh en snaren-spel,
 Soo treffelijck gestemd, dat ick het selfde schel
 Voor d'opperste gheneught, die immer ooren hoorden;
 Het welck my t' eenemael, verheughden en bekoorden:
 Vermits 't betekende, door d'eendracht van 't gheluyd,
 De soet' eendrachtigheyt van *Bruydegom* en *Bruydt*,

In vrienden, rijkdom, staet, in sinnen ende jaren,
 Ghelijck ick naemaels tot mijn blydschap heb ervaren:
 Want doen ick uyt mijn slaep ontwaecten, en mijn weer
 Gaf om te wandelen de straten op en neer,
 Verftond ick daedlijck dat de spiegel der Iuffrouwen,
 Dat *Margarieta Storm* sou *Hendrick Oetgens* trouwen.
 O wel gheluckigh paer van d'Hemel t'zaem gevoeght!
 Sprack mijn verheughde ziel, ten oppersten vernoeght,
 Ick groeten het geluck en stemde d'hooge gonste,
 U vanden *Heer* betoond te singhen met mijn konste,
 En na mijn kleyne macht (want ick mijn swackheyd ken)
 Myn vreemde droom in 't licht te brengen door myn pen,
 En u het opperste gheluck dat immer Menschen
 Op Aerden is gegunt, door mijn gedicht te wenschen.
 U wensch ick dan voor eerst (*ó Bruydgom*) dat den *Heer*
 Syn zegen op u stort en dagelijcks vermeer,
 Dat ghy met uwe *Bruyd*, mooght leven *Nestors* Iaren,
 Dat ghy met alle vreught vergrysen mooght u hayren,
 Dat u noch tegen spoed, noch onheyl op der Aerd
 Met u deught-rijcke *Storm*, bestorm of weder-vaerd:
 Maer dat ghy met u *Bruyd*, de woon-plaets aller vreughden,
 De spiegel vande Ieught, de schat-kist aller deughden,
 Des schoonheyts schoonste pronck, des heusheyts eel gieraet,
 Des kuyscheyts suyv're beeld, wiens deftige gelaet,
 Wiens leven, daer men vind noch vleck, noch opspraeck in,
 Een Heer van al de VVerld sou trecken tot haer min,

Wiens treffelijk geslacht, op d'alderhoogste trappen
Gestegen van de lof door brave wetenschappen,
In hooge' aensienlijckheyt, noch roem (gelijck het blijckt)
Dedestighste van 't Land in geen gedeelten wijckt,
Mooght leven vol gelucks, tot dat de dootd u beyden,
(Bejaerd en wel vermaerd) komt eyndelijck te scheyden.
En u lief-weerde *Bruyd*, u wensch ick wederom
Een werelt vol vermaccks met uwen *Bruydegom*,
Die van syn kindscheyd af ghetracht heeft in de sporen
Te treden daer syn stam hem altyt in te voren
Heeft treffelijk ghegaen, en wijslijck inde deught
En alle wetenschap te oeffenen sijn leught,
Die, nae dat hy met lust, in syne jonge tijen,
Had *Engeland* gesien, 't vermaerde *Barbarijen*,
Vranckryck en *Spagnien*, ghesondt is t'huys gheraeckt,
En sich in u ghesicht alleenigh nu vermaeckt.
Den Hemel laet hem doch voorspoedigh met u leven,
Tot dat uws levens web wordt door de doot ontweven.
Maer lieffelijcke *Bruyd*, hoe sit ghy doch soo stil?
Ghy siet u Gasten bly, en soet om uwent wil,
En ick vermoed oock dat u Edel hart vol vyer,, is
Al veynst ghy u quansuys om dat het de manier,, is,
Zijt gh'om u Maeghdom noch becommert of beswaert?
Och diese dus verliest heeftse' alderbest bewaert,
Dus laet u tot den storm, ô soete *Storm* geleyden,
Daer niemand doot en blijft, en niemand hoeft te scheyden.

Nu

Nu Speel-genoots gaet aen, fiet wat den *Bruygom* lijd,
 Gheleyd hem tot de *Storm*, hy haect doch nae die strijd,
 Daer hy soo lieffelijk hoopt inde storm te stormen,
 Datmen op 't spoedighst een af-setsel uyt de vormen
 Tot vrolijkheyd, tot troost van hem en vande *Bruyt*
 Be-oogen sal : waer op ick mijn ghedicht besluyt,

Bruylofts-Liedeken,

Stem: La Surette.

Anneer een storm niet eeren/
 Met voordeel en met kleen
 Verlies van volc/ of ganschlijck geen/
 In spijt van die haer weeren
 Dolboert word/ den vrand
 Tot schaed/ en nut van 't Land/

2 Dan word de Trom geslagen/
 Dan klinckten de Trompet/
 Dan wort de Dick-ton upt-gheset/
 Dan hoozd-men niet ghewaghen
 Als vrolijkhepd en vzeught:
 Want elck is dan verheught.

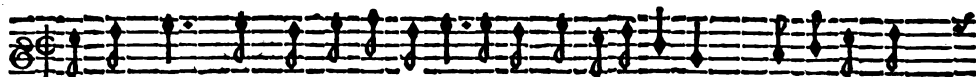
3 Dus laet ons van gelijcken/
 Nu onsen Bruydegom
 De Storm ghewonnen heeft/ rondom
 Ons blijdschap laten bliicken/
 En by de Rijnse Wijn
 Dan harten vrolijk zijn.

4 Laet ons de heldre Blasen
 De fluyten groot en kleyn/
 De kappen/ Schalen/ dapper repin
 Dan blijdschap upt gaen blasen/
 Elck tast aen sijn Trompet/
 En hem nae 't blasen set.

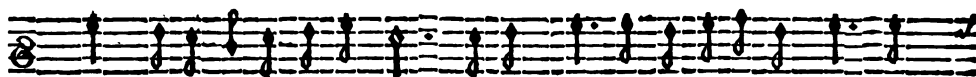
5 Dat sullen de Martouwen
 Zyn/ die ons ongheneught
 Wegh schieten sullen/ en de vzeught
 In hare plaetse bouwen
 Die onse gheesten lepd/
 Tot alle vrolijkhepd.

Stemme:

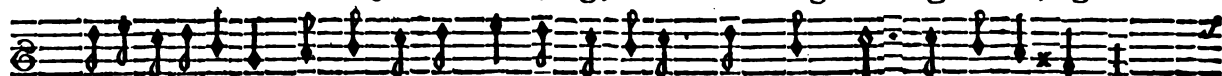
Stemme: Balletti d'Alckmar.

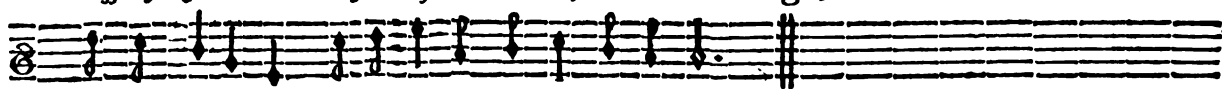
MARIL, die door u soet gelaet, u wel-gestelde leden, 't Lieffelyck ge-

lonck van u Goddelijck gesicht, Door u deught, u aenghename jeught, u

treffelycke zeden, In mijn boesem hebt een soo heeten brandt ghesticht, Dat den O - ce - an,

Noch al't water van Al de Zee die niet weer wyten kan.

2 Seght waerom ghy u af keerelyck van my begind te toonen,
Daer ghy wel weet dat ick om uwe gonst verdwyn.

Kan dan in soo overschoonen borst, so wreeden harte wonen?

Neen, neen Amaril, dat komt nimmermeer in mijn:

Maer ghy weynsd, Iuffrou,

Om te sien, hoe trouw

Ick in drucken ramp u wesen sou.

3 Dan helaes! 't is te nemaal vergheefs; soeckt ghy mijn min te snoeyen,
Segh ick dat ghy wel opeen groote dool wegh zijt:

Want

*Want mijn liefd en mijn ghetrouheyt sal daer door te hoogher groeijen,
G'lijck de wyngaert-ranck wanneermen die besnyt:*

Dacrom, lief, laet af

V gesichten straf,

Daer ick u doch noyt oorsaeck toe en gaf.

*4 G'lijck de Palm groeyt onder zynen last, hoewel die op hem swaer leyd,
Sal mijn liefde groeyen in spijt van die 't benyd.*

*Als het stael slaet op de keyser-steen, dan geeft se vuyr vol klaerheyd:
Soo blinckt in tegenspoed de ware liefd altijd,*

Dacrom lief betoond

't Hart dat in u woond,

En mijn min met weder-min beloond.

*5 Laet voortaan, Goddin, wyt u gesicht de lieffelijcke stralen,
(Als de tolken van u tot myn genegen hart)*

*Tot een loon van myn stants vastigheyt, vrywilligh op my dalen,
En verlost u trouwe dienac'r wyt syn smart,*

Soo sal onse jeught

Met oprechte vreught

Zijn vervuld en t'eenemael verheught.

*6 Ghy sult niet bedencken tot u rust, noch om u te verquicken,
Of het sal doormy u stracx worden toe gesteld,
Naer u wensch en na dat ghy 't begeert, sal ick mijn leven schicken,
Op dat u het minste misnoegen niet en queld.*

Dacrom, Amaril,

Swijght niet langer stil:

Maer seght, Iac Titer, 't is so mijn wil.

I. S T A R T E R S

B R U Y L O F T S - L I E D T,

Stem : Courante Commune.

' Ijck als dooz de haren
Een Schip komt ghevaren
Wt d' onbetemde zee/
Tot aen een goede Ree.
Sijn blyfchap laet blijcken/

Sijn zeplen laet strycken/
Sijn Wimpels rollen upt/
En met een trots geluyt
Doet dond'ren/dav'ren/ klat're/ nae dē eys/
Sijn stucken grof/
Den heer tot lof/
Dooz sijn behouden repē

2 Soo laet ons oock singhen/
En kluchten voozthyinghen
Mits dooz de woelerp
Van't ongerust gebyp/
De Bruygom met lusten
In d' haven der rusten
Sijn scheepjen dese nacht
Geluckigh heeft gebzacht/
Daer hy ver-wellekomt wozt bande Bruyt:
Die van sijn Jeught
De grootste vzeught
In haer gesicht besluyt.

3 Dies is hy met reden
Oock vol vzolghckheden/
En heeft de gantsche bloot
Sijns kennus t' saem genoot/
Om lustigh te blasen
Wt roemers en glasen/

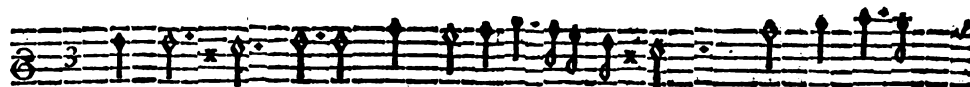
Om met een soet ghelagh
Te brenghen vooz den dagh
De meeste vzeughd die immer is ghesien/
En dat moet gaen/
Dus vanght het aen/
Wat wacht ghy jonghe lien?

4 Elck moet hem hier setten
Om stijf te trompetten
Op een geladen Fluyt/
Vol goede Rijn'sche buyt,
En dan weer aenvangen/
De soetste ghesangen/
Die opt van geesten zyn
Gesongen by de wijn.
Nu Waegden seght waerom begint ghy niet?
Elck dooz sijn deel/
Rept nu sijn keel/
En singh een vzolghck liedt.

5 Nu nobele baesses/
Daer blijven de glaes jes?
Dylncht op de Bruydegom,
En Bruyds gesontheyt om.
Gaet wenscht haer daer mede
Geluck en vrede
In haren Echten staet/
Wet een verheught gelaet/
En kust malkander daer op rondom dries.
Elck maech sich ree/
Dat 's een/ dat 's twee/
Dat 's dyp/ dat 's op sen Fries.

Stemmen:

Stemme: La Volage.

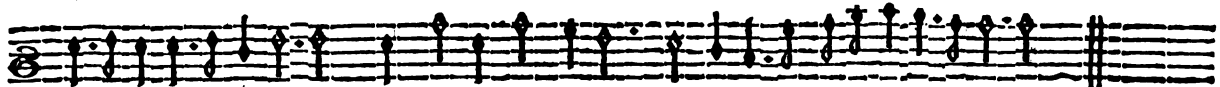
Rou van mijn jeught! Die dooz u eerbare geneught 't Binnenst van

mijn ziel verheught. Roem-waerde Maegt/ Die boven al wat mp behaegt/

In mijn hart de kroone bzaeght: Wiens deught/ wiens bzeught/ Wiens eer/ Vermeerde-

rende dagelijckx meer/ Derwinnen in waerdv De dyp Gya - tien op een rp.

2 D kloeck belepd/
Doozstraelt met alle lieflijckhept/
's Werelts wijshepts roem verlepde,
D bzaef ghelaet
Waer in de deught geschildert staet/
's Vertrijcks schat te boven gaet,
Jonckvrou/ ick hou

So veel
Van uwe gaben hoogh en eel/
Dat ick u roem en noem/
d'Ed'le Naturaes hooghste roem.

3 En noch zjht ghy
Dus trots/ dus wren lich tegens mp/
Daer ghy weet hoe ick u bly:
Want ghy ghebiet
O schoon! in 't alderminste niet/
Dat niet strax dooz mp geschiet:
Ick acht/ betracht

Nicht
't Geen daer ghy naer begeerigh zjht;
En noch zjht ghy dus straf
Op mp/ die u noyt dooslaeck gaf.

4 De blicrem snel
 Veld met sijn stralen heet en sel/
 Boomen grootſch ter neder wel:
 Waer 't ned'igh ried/
 't Welck buyght/ en voo? sijn ſtrafhepd bled/
 Quetſt sijn blam in 't minſte niet.
 En hart! mijn ſmart/
 Mijn leyd
 Betoond voo? u mijn ned'ighhepd.
 Waerom volhard ghy doch
 Van tegens mijn in ſtrafhepd noch?

5 Och liefberaet
 W' doch heel anders metter daed/
 Of ſeght my ſelfs wat my miſtaet:
 Verſchoont u vziend/
 Die u van gantſcher harten miend/
 En u ſoo getrouwelijck diend.
 Betoond/ beloond
 Goddin!
 Hem met gelijcke weder-min;
 Soo ſal u vzeught en myn
 Sp peder onuytſprek'lijck zijn.

Stemme: La Bergere.

D Eſtige Ap - mers/ kloeck van geest! Roept vyz de negen Mu - ſen aen/
 Tot u be - hulp veel Boec - ken leeft/ Ick ſal na niemants gon - ſte ſtaen,
 Als nae 't liefelijck weſen Van mijn be - min - de A - ma - ril, Daer kan men 't alles in le - ſen

Datmen met pen - nen ſchyp - ven wil.

2 Sp is't cieraed en 't eelste dingh/
 Dat nu de werlt sijn glants verleent:
 Want d'heele werlt is maer een ring/
 En Amaril is het ghesteent/
 Dat doo; haer aerdigheiden/
 Daerse met is geheel doo; swiert/
 Doo; haer trefstige zeden/
 's Werelts rond geheel vertiert.

3 Deemt upt de ring nu eens de steen/
 Wat ist dan? als een slechte krans:
 Deemt upt de werlt mijn lief alleen/
 Soo is de werlt oock sonder glans:
 Want haer geestige deughden/
 Haer grootachtbare deftigheyt/
 Verboudelck een met vreughden/
 Die sijn oogh maer op haer leyt.

4 Verdighe Dymph! o schoon jonckvrou!
 Dat ick beschrijven mond u lof/
 't Waer of ick goud bergulden wou/
 Daer het so trefstijck is van stof.
 Dat al mijn hapzen in penen/
 't Verdriick keerden in papier/
 De zee tot incht wou rennen/
 't Sou mijn al helpen niet een sier.

5 Destige Maeght! roem van ons Stadt!
 Spiegel van al ons jonge jeught!
 Spiegel van d'aldergrootste schat!
 Namelijck van de witte deught/
 Dwe schoonheyt/u gaben/
 Doen u trefstijcke roem
 Tot de wolcken toe draben;
 Dies ick u lof ansterfelijck noem.

Stemme: *Balletti d' Alckmaer. Fol. 168.*

DOEN ick was in 't bloeyen van mijn tyd, in 't groeyen van mijn Iaren,
 In 't groenst, in 't soetst, in 't sotst, in 't boertighst van myn Ieught,
 Docht ick noyt myn selven met een vrou, of vrous gelijck te paren,
 Maer te leven vry, ongebonden in de vreught:

Och, ick wurpt soo veer,

En docht altyd weer,

Die een vrou heeft, heeft in 't gemeen een heer.

2 Al 't geloop, 't gevry, 't gevlay, gesoen, dat andre vryers deden,
 't Schilwacht staen by nacht voor des dochters dove poort,

Y 3

Doch-

Dochten my uytdruckelijck te zyn, de grootste sottigheden
 Diemen oyt gesien had, of immer van ghehoort.

d'Ed'le vryigheyd,

Heb ick vaeck gheseyd,

Gaet veer boven de gonste van de meyd.

3 Hoe verçierd, hoe prachtigh op-gepronckt, met stricken, kanten, koorden,
 d'Alderschoonste Maeght was, ick achten 't niet een hayr:

Ick envond noyt Iuffrou die soo schoon was datse my bekoorde,

Tot de alderminste min door haer ghebacr:

Want ick docht altyd,

Hy is geck die vryd,

En syn tyd met die groenigheyd verslyt.

4 Maer helaes! 'tis wel met my verkeerd, een blixem uyt de ooghen
 Van een nimmer-hoogh-genoegh-gepresen Maeght,

Is onlanx op myn yf-koude borst, met sulcken brand ghevloghen,

Dat my niets ter wereld nu als haer ghesicht behaeght.

Nu endoen ick niet,

Als bedencken yet,

VVaer door ick doch haer weder-min gheniet.

5 Even als de Persianen sterck de gulde Son aenbaden,
 Bid ick aen de glans van haer hemelsche ghesicht:

VWant haer deught, haer eerbaerheyt, haer gheest, haer aerdighe çieraden,
 Hebben alder-eerst dese brand in my gesticht.

Ach! haer kloeck beleyd,

Haer groot-achtbaerheyt,

Is een hemel vol alle lieflijckheyd.

6 Dus Goddin soo veer ghy eenighsins wilt hooren na myn klaghen,
 Sal myn lijf en ziel met blijdschap zyn vervult,
 En gelooft dat noyt des werelds rond heeft trouwer vrient gedragen,
 Als ghy my, in als wat ghy wenscht, bevinden sult.
 Dacrom lief gund my,
 Dat ick vrolijck vry,
 En my naer u wil ghewilligh vly.

G E D I C H T,

O V E R

t Ontfct van Berghen op den Zoom,
 Geschiedt den derden October Anno 1622.

*Des Vyands machtigh Heyr, sijn macht, sijn trots, sijn room,
 Verneert, verniekt, verjaeght voor Bergen op den Zoom.*

Maer heen, o Spaensche Vos! door hoochbaerdig verblindt,
 Van gele seer gezeeft, van niemand recht bemindt?
 Meend ghy het moedigh hooft der Gize Batalieren
 (Dat sy staegh zijn gewoon met Laus'sen te vergieren)

Te

Te drucken met het jock van uwe dienstbaerheid,
 Dat ghy so menigh hebt Tyrannigh op-geleyd:
 So zyt ghy wel verdoold: Laet, Koningh der Maraney,
 De Roomsche Nederlaegh tot af-stant u Germaney,
 Dien d'oude Katschers (hoe ghreed oock Nero knarst)
 De Wyfheyd hebben met hun Wapens af-geparst.
 Civilis was den Held, veer boven al te loven,
 Die eerst het Roomsche Jock heeft van sijn hals geschoven,
 En al sijn Landslug tot de Ghapeney vermaend,
 Waer doer hy hun de Ghegh tot Wyfheyd heeft gebaend,
 Den hooghmoed en de macht der machtige Romeynen,
 Monarchen van de Werld, so dapper doen verkleynen,
 Dat sy hun (nae 't verlies van mennigh Millioen
 Erbaren Krijghs-slug, in 't gewapent Legioen
 Door so veel Oversten so mennigh jaer bestreden)
 Gelaten hebben by haer eerste Wygheden.
 Sit heeft na haren tijd so mennigh Vorst besuurt,
 Voor hooghmoed (als ghy zyt) verwaendelijck verhuurt,
 En 't sal u oock so gaen: Ghy mooght en sult haer Landen
 Bespringen tot haer eer: maer rugmen tot u schanden.

Gelijck

Gelijck als Xerxes het Germaerde Griecken dec,
 Die door sijn Schepen scheen te decken d'heele Zee,
 En nauwelijcks zijn dood met beken en met suchten
 In een kleyn Wiffchers schuyt in 't ende rond ontvluchten.
 Dat is u oock geschied (leyd u noch in 't gedacht)
 De Vloot so toe-gerust in 't jaer van tachtigh acht:
 Maer meed ghy d'heele Overst schier meende te bedwingen
 En over steck en haeght van onse Thuyt te springen:
 Maer ghy kreeght naeuw'lijcx een daer van t' huys ongeschend,
 Die u de tydinge mocht brengen van haer end.
 Dat selfde saeght ghy oock tot Turnhout en in Vlaend'ren,
 Daer uwe stalen Heer gehouden vliet aen spaend'ren;
 En 't selfde sult ghy meer bebinden, by so veer
 Gh'onse Ghyfeyd krenckt, of terghet ons krachten veer:
 Want d' Hemel vecht vooz ons, zijn macht u macht sal keeren,
 Als God ons Staet beschut, gheen Vyand mach ons deeren.

Wanneer ghy, o Maraen! door list, verradery,
 Of door geweld kruypt in een nieuwe heerschappy.
 Daer ghy u selven vind by overwonnen lieden,
 Die door geweld u macht niet machtigh zyn t'ontlieden,

Daer gaet ghy dapper grof, Wat Nero, Phalaris
 Door Gheethed oyt bedocht, gantsch niet by d'usse is.
 Dat kan so menigh Land, dat konney d'Indianen
 Beseg'len met haer dood, getuigen met haer tranen,
 Dat Gheet so menigh mensch in 't bondigh Nederland,
 Tot Pylaers Gay ons eer, tot bakens Gay u schand.
 Dat is 't, dat noch onlangs den Palts so bitter smaecte,
 Daer ghy meer met Verraed, als door gesseld in radckte,
 En tegens eer en eed daer d'Heydelberchsen parst:
 (Laet krupt nu in haer Ton, en suyp daer dat ghy barst.)
 Maer hier, hier vind ghy volck in 't krygen op-getogen,
 Wiens Veld-Heer ghy niet eens derft komey onder d'oogen:
 Dat is der bloeden aerd: te heerffchen en te slaen
 Die, die niet machtigh sijn haer macht te Ghederstaen:
 Maer daer ghy Krijgsluy siet, Gheet ghy met schand te Ghijcken,
 O rechte Assekop! daer laet ghy d'hieley kijcken,
 Veel stimmer als een Hond, of Boere-rekel slucht,
 Die snaeut, die bast, die bijt, ghy maect niet eens gerucht:
 Maer suypt sluigh-startigh heen. Dies roep ick tot Gods eere,
 Als God ons Staet beschut, geen Vyand mach ons deeren.

Nu ghy in Snytstand siet u saken wel gelocken,
 Meend ghy ons in gelijcx al t'samen op te slocken.
 't Versinnen maect u trots, de trots u so ontroert,
 Dat ghy niet eens gedenckt hoe ghy hier eertijds Goert,
 Soen ghy, Of nu of noyt, in d'eerste Winst dorst schrygen:
 Maer schreeft, Noch nu noch noyt, doen ghy niet kond bedry-
 ven schrijft dat Gy Geerony! uer heeft nu een kreuck (Gey,
 Die on-uyt-wischbaer is: Blijft by u leste Spreuck.
 Ghy spand u krachten in; al wat de Indianen,
 Wat Spanjen, Portugal, Sicilien, Milanen,
 Wat Romen, Polen, en wat and're Landen meer,
 Die ick niet noemen wil, om haerder Princen eer,
 Wat Paus, wat Knunninc, Mon, wat Jesuwijt, wat Papen
 Boor't uyterst van haer macht te samen konden schrapen,
 Dat brenghtmen nu te Welc. Se bergen sselen op,
 Wat komter boor den dagh? een Muys, een Hasckop.
 O al dergrootsten hoon, die gemand oyt hertel de!
 Wier Legers te gelijck brenght de Maraen te hel de,
 Waer mede hy sich roemt te willeu 't gantsche Land
 Bedwingen binnen 't jaer; en is 't geen bitt're schand?

Hy heeft tot noch toe staegh het honde-pad genomen,
 En moet het gat over uyt daer hy is ingekomen.
 Getijck het wel vooz Sluys, Cadland, en Vrieland bleeck,
 Daer hy met sulck verlies van volck en wapens weeck;
 En doet soo met zijn schaede en schand ons lof vermeeren.
Als God ons staet beschut, gheen vyand mach ons deeren.

Maer nu, nu sweert hy by zijn Coninghlijcke Croon,
 Dat hy ons dier genoegh vergel den veld den hoon
 Die wy in 't vooz-jaer hem met blakeren en branden
 In Brabant deden aen; vernietende zijn landen,
 Wedwingende zijn volck te staen tot ons bevel
 In 't aensien des Marquis, jae zelfs van Isabel.
 Die schade denckt hy over op Vrieland te verhalen,
 Hy sendt zijn krijgers heen, om buyt daer uyt te halen:
 Maer och! men geeftse niet als slagen tot een buyt,
 En sendse 't honde-pad, als jongens, daer over uyt,
 Met stockjes inde hand, elck moet syn wapens laten
 En geven noch rantsoen tot nut van ons Soldaten.
 Maer Bergen op den Zoom (dat Parma had so vast
 Vooz vier en dertigh jaer beleght en aengetast

Om al de schade, by de groote Vloot geleden,
 In 't selfde jaer te Land te sien Gheer uyt te smeden:
 Hoewel 't al Kreefte-winst was, die te rugge gliedt,
 Want hy dat stracx met schand en groote schaed verliet.)
 Dat Ghil hy Ghederom beleggen en bestryden,
 Dan soud het Land Ter Goes en van Tertolenglyden.
 Wie sou dit richten uyt? maer Spinola dien Held,
 Die Suytstand in 't bedwang des Keyfers had gesteld,
 Dien niemand Gheer kon staey; die beyd door gras en rozen
 Singh, en die tot geluck en Ginnen scheen gebozen,
 Dat was de rechte Man. Sie heeft sijn gantsche macht
 Voor Bergen op den Zoom gelijckelijck gebracht,
 De Stadt niet loutre kracht beklommen en bestreden,
 Gelijckmen seyde dat eens de Heusen d' Hemel deden.
 Hy recht oock bergen op: maer 't dondren uyt ons Stadt
 Verbriefst al sijn macht, en schiet sijn Ghercken plat.
 Gelijck als Aetna spuwt sijn Glocken Gyers om hooge,
 Heeft ons geschut op hem haer blaminey uytgespogen.
 Hy hiet ons insgelijcx gestadigh Ghederom
 Met schieten sonder rust en Gyer-werck Ghesleken:

Maer Wat Verhoordert hy? Wat Wint hy? Wind en Weeren,
Als God ons Staet beschut, gheen Vyand mach ons deeren.

Mu tracht hy ons by daegh, day soeckt hy ons by nacht
 Te krencken doorz sijn list, te buighen doorz sijn macht,
 Hy doet hy duysenden sijn krijgshuy op ons jagen,
 En krijght hy duysenden die Wederom verslagen:
 Maer noch en rust hy niet, hy woeld, hy graeft, hy woet,
 Hy schiet, hy vecht, hy stormt; al Wint hy niet een woet,
 Moch doet hy tot de strijd met kracht sijn krijgshuy dwingen,
 En steld sijn Wyney toe, die meest al gruchtloos springen.
 Ja barsten achter uyt (door Wille Vanden Heer)
 En Vellen duysend Van sijn eigen volck ter neer.
 S'lijck hy de Machabeende woede Oliphanten,
 Die Philopater had doen op de Ioden kanten,
 Hun selven keerden om, en met hun beenen grof
 Self Philopaters volck verpletterden tot stof.
 Het welck een straffe Gods was, waerdigh aen te mercken,
 En machtigh om verou in eenigh Turck te vercken:
 Dewijl't een tegcken was, waer uyt men hoor gewis
 Kan speuren, dat den Heer staegh by de syney is.

Die

Die Heyden, door dees straf, liet sijnen toren dryghen:
 Maer dit tyzannigh volck wil noch hartneckigh blyghen,
 En soecken met bedroch van Godsdienst door het guyl,
 Sijn Krijghslug half gebraen te dryghen op ons myl.
 Hun sweerend, dat elck sal, gelijk de Martelaren,
 Het Vagebuur hoorby, recht na den Hemel varen,
 En stercken salighlijck: Het wel des paus Legaet
 Hun daetlijck, in den naem des paus, toe-seggen gaet.
 Dit geeft hun dappren moed, sy komen aengedreghen,
 Verheught in hare ziel, niet achtende haer leghen.
 Maer 't helpt al min als niet, sy springen inde Lucht,
 Of vallen in de gracht, of stellen 't op de vlucht.
 Wat meught ghy, o Maraen! u langer noch verweeren?
 Als Gods Staet beschut, gheen Vyand mach ons deeren.

Maer dat bespottelijckst is, Prins Maurits van Nassouw
 Versetschapt met een Heer van Hel den kloek en trouw,
 Begheeft hem te Breda by d'andere Krijghs-scharen,
 Die daer van langer hand met vlijt vergadert waren,
 Om in sijn eigen nest dees Snorcker stijf-gekaecht
 Te komen binden, en besien wat dat hy maecht,

Maet

Maer doen hy dat verstonde (door spijen uytgesonden,)
 Was den Hertsaeghden haes gheen kar aen 't gat gebonden,
 Hy slucht gelijk een uyl, in 't midden vande nacht,
 Bezeeft goor d'heele sal van hem en al syn jacht,
 Malatende veel buyt: maer noch veel meerder schande,
 Syn Tenten in het vuur, syn siecken in het branden,
 Volkomen vopenen, goor ruym drie duysent man,
 En hondert dingen meer die ick niet noemen kan,
 En slucht beangst, bezeeft, met suchten, 't jaucken, vreenen,
 Gelijck een rekel met de start tusschen de beenen,
 Gelijck een schutten uyl, gelijk een blooden haes.
 Waer bleef doen al syn macht, syn snoecken en geraes?
 Just die dag doen met schand Baldeus vloot van Leyden,
 Moet Spinola nu vrees met schand van Bergen scheiden:
 Morgan was Gouverneur doen Parma Bergen liet.
 Morgan is Colonel nu hy van Bergen liet.
 Waer toe dan al sijn roem? 't is kentlick dat hy merckte
 Dat in end' om Breda ons Krijgs-Golck sich versterckte,
 Hy kon wel dencken dat sy dochten hem te slaen.
 Nu, had hy macht gehad om haer te vederstaen,

Hy hadde tijds genoegh om die by een te brengen,
 Seliick hy Cordua deed met sijn Krijghs-Golck mengen.
 Maer 't is maer snoezkery; der Papen-Rist is leegh.
 Sijn Krijgs-Golck blijft verswackt, sijn Wissel achter-weegh,
 God Gwil tot onse troost sijn prachtigh hart verneeren,
Als Godt ons Staet beschut, geen Vyand kan ons deeren.

So het hem niet ontbrack aen Krijghs-luz en aen geld,
 Waerom doch rugmden hy so schandelick het veld?
 Waerom ontloopen hem by duysenden Soldaten,
 Die hun so elders als te Gennip binden laten,
 Bereyd om dadelick te soecken op sijn Land
 Al hun betalingen met rooven en met brand?
 Verfoeyende den dagh, verbloeckende de tyden,
 Wanneer sy gingen met die Gbreede Wolf te stryden,
 Die haer als honden op de Gleys-banck heeft gesteld,
 En laet haer nu half dood, versmachten in het veld,
 Zy duysende gequetst, verlamt, vol sware qualen,
 Alleinigh om dat hy haer dienst niet sou betalen,
 O Gbreede Tyranny! Wat mensch sou hem gesond
 Begeven in de dienst van sulcken Gbreeden hond?

Laet Loopman geeft u Gheer tot usse koopmanschappen:
 Weer is nu geweeft op d'alderhoogste trappen.
 En ghy, o Cræsus rijk! o Koningh groot sch en groot,
 Moemt oock u selven niet geluckigh hoor u doot.
 Denckt doch om Soloneens, daer kan een Cyrus komen,
 Waer door u moed en goed, ja 't leven werd benomen.
 O steigert niet te hoogh! 't geluck is als een bal,
 Hoe hoger op den berg, hoe breeffelijcker val.
 Set verder niet u stock, als ghy vermooght te springen,
 Gh meend als een Monarch de wereld te bedwingen,
 En nu en kond ghy niet met al u groote schat
 Noch machtige geweldderwinnen eene Stadt.
 Gelijck als Gideon verjoegh de Midjaniten
 Met lampen in sijn hand, met blasen en met kryten.
 Gelijck den Assyrier, door syne Welde-Heers dood,
 Bethulia verliet, en gantsch verlagen blood.
 So sietmen nu u Heerz (alleenigh door 't geruchte
 Van onses P R I N C E S komst) van onse bodem vluchten,
 Wat is dit anders, als Gods hand die u verflaecht,
 Die u hoochdaerdigh hart met angst en breezen benaecht?

IEHOVA Gecht Gooz ons: Gbant Ghy al ons betroussen
 Niet op ons eigen macht: maer op de syne boussen,
 Hy komt alleen de eer, de glory vande strijt,
 Hy Gberckt door onse P R I N S, en zegent synen Glijt,
 Dies Gbijd ons ondergang so lichtlijck niet Gheer Gweeren:
 Als God ons Staet beschut, gheen Vyand kan ons deeren.

L O F - Z A N G H

Van sijn Princelijcke Exc^{ie}.

Mauritius van Nassou.

Stem: Rits Aemander, Vof. 96.

WE E S T nu, o *Bataviers*! niet slof
 In 't singen van u Veld-Heers lof:
 Want ghy (naest God) u hoop meught bouwen
 Op de vlijt van de P R I N S *van Nassouwen*,
 Die u eert, die u hoed, die u helpt, die u diend,

Die u toeft, die u trooft, die u mind, die u miend,
 Die u fchut, die u ftut, die u vrijd,
 Inde ftrijd, inde ftorm, vande lift, vande macht,
 Vande roem, vande roep, vande trots, vande pracht,
 Vande vrees, vande spot, vande fpijt,
 Dien u uw' Vyand wreed,
 Hooghmoedigh eertijds deed,
 Daer hy nu met fmaed, met fchemp, met fchande,
 Moet ontruymen uwe Landen.

2 Ghy fiet, door Godes groote gonst,
 En door fijn moed, fijn vlijt, fijn konst,
 Sijn naerftigheyd by nacht, by dagen
 Vwe Vyand met fchande verjaghen,
 Dien hy noopt, dien hy prangt, dien hy parft, dien hy queld,
 Dien hy fchrickt, dien hy ftuyt, dien hy treft, dien hy veld,
 Dien hy terght, dien hy wacht, dien hy daeght,
 Dien hy klopt, dien hy kleunt, dien hy plaegt, diē hy weerd,
 Dien hy toomt, dien hy temt, dien hy dwingt, diē hy keerd,
 Dien hy krenckt, dien hy licht, dien hy jaeght,

(Tot

(Tot u geluck en eer)

Van uwen bodem veer,
Om u landt in weelde te doen bloeyen,
En in alle voorspoed groeyen.

3 U Vyand komt hooghmoedigh aen,
En doet sijn Legher neder-slaen,
Beset een van u beste Steden,
Daer hy al sijn geweld op dede,
En hy delft, en hy mijnd, en hy stormt, en hy raest,
En hy drieght, en hy vloect, en hy pocht, en hy blaest,
En hy snorckt, en hy snuyft, en hy schroeft:
Maer hy vlucht, en hy loopt as een Hart, as een Hind,
Als een Uyl, as een Haes, as een Wicht, as een Kind,
As een Schaep, as een Kreeft, en hy toeft
In 't alderminste niet
Tot hy de P R I N C E fiet:
Maer hy vlied so haest hy had vernomen
Dat de P R I N S begon te komen.

4 Daerom, Neerlanders, weest verheught,
 En roemt u Veld-Heersgroote deught,
 Wiens vlijt u rust, wiens strijd u vrede
 Baerd vol alle voorspoedigheden.
 Dat hy is niet te straf, niet te streng, niet te wreet,
 Niet te flæuw, niet te stout, niet te koel, niet te heet;
 Maer wel vroom, loos, kloeck ende trouw,
 Baerd u vreughd, uwe rust, uwe heyl, u geluck,
 En u Vyand de spot, schand, schaed, pijnen druck,
 Angst, vrees, ramp, leet ende rouw.
 Daerom danckt God alsins
 Die u met sulcken **P R I N S**
 Heeft voor sien in u benaude dagen,
 Om voor u forgh te dragen.

5 Die loflijck in al wat hy doet
 Voor u; niet tot sijn voordeel wroet:
 Want God heeft hem genoeg gegeven
 Om heel Princelijck van te leven:
 Maer hy wenscht, en hy hoopt, en hy soeckt, en hy tracht
 Dat

Dat de rust, dat de vreed, dat de schat, dat de macht

Van 't Land voorspoedigh blijft;

En hy let, en hy fiet, en hy merckt, en hy acht

Dat geen list, dat geen macht, door verraed, of qua wacht

Haer voorspoed weer verdrijft.

Daerom bid God den Heer

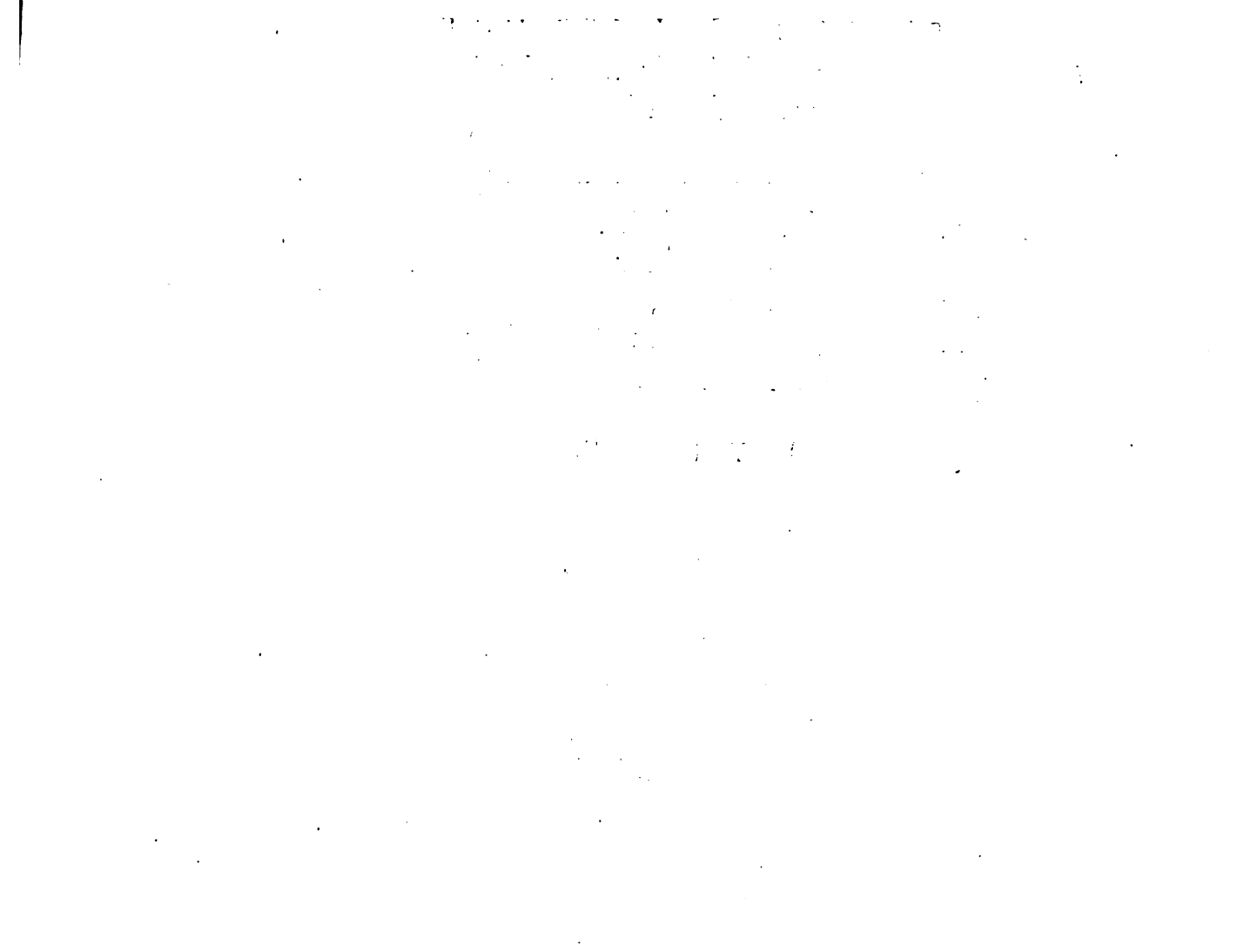
Dat sijn geluck vermeer,

Ende roept tot ondergang van Spangien:

Lang leve de P R I N S van Orangien.

E Y N D E .

La Royale.

Mp docht doen mp onlangs de eer geschieden
 Dat gp met mp gingt singede deur 't groene wout/
 Dat ick al het gehoomt u eer sagh bieden/
 En dupcken nebzig met haer tackjes nat bedoutwt:
 Dupckt boomtjes/ dupckt (docht ick) altemael/
 Dae 't singen van dese Nachtegael.

Mijn geest was in geneught gantsch opgetogen/
 Mijn ziel/ mijn zinnen vloegen vzolghck upt en in/
 Da dat ghp uwe stemme woud verhoogen/
 Of dalen/ of drapen/ of neurpen naer u soete sin:
 Ick dachte/ wat is eens Konings pacht
 Sp sulcken wellust waerd geacht?

Och dat mp het geluck so wou verbliven
 Dat ick altyd genieten mocht u bp-zyns vzeught!
 Ick sou kepser noch Dins (In Ryck beimen/
 Maer achten mp geluckiger booz mijn geneught
 Als kepser/ als koning/ Dins of Weer
 Ick kies 't genoegen booz die eer.

Maer/laes! schoone/het schepden is booz de deur/
 Ghp treckt van hier/ gp boerd met u u vzolghckhept
 En laet mp u af-zijn met rouw betreuren;
 Maer of gp schoon Goddin lichaellck vā mp schepd
 D beeld ghp in mijn harte laet/
 Mijn gonste volght u waer ghp gaet.

Klaegh-Liedt,

O Ver d'on-rype doodt Gay P H Y L L I S :

Stemme: *The fairest Nymph those Valleü, or Mountaines ever bred, &c.*

D'Optmuntentst' Harde - rinne/ die onder 's Hemels kap Op aerden heeft
 tot heden toe geleest In deught en - wetenschap/ In hoog-begaefoe - zin-
 nen/ in leden wel ge teld/ In watmen roemt Dooz schoon/ of schoonhepdt noemt/ Iepdt dooz
 de Doot ge - velt. Het wzeede Dood-lot (den menschen onnijdlyck) Geen ge - naed gebrypcht:
 Maer doodt eer 't recht ontlypcht/ Met een voyst onnijdlyck 't kroosse dus onnijdlyck
 D'wyl het op het schoonste rupcht.

O domme siecken-heelers! die dyanchen steld en
 schijft
 Dooz krancke lien/ op dat ghy so/ mach schien/
 Men 't dyincken selven blijft/
 Pols-tasters! tonge-speelers! wie van u allé weet
 Wat sieckt een maeght/
 Die kupsch en schoon is/ dyaght/
 Sulck een ghy noyt ontleedt.
 Hoeren en schelmen hebt ghy sien ontleeden/
 Diens gedarmt en bloed/
 Is valsch als haer gemoed/
 Waer mijn hymphjes leden/
 Supper als haer zeden
 Waren anders opgevoed.

Sagh pemand van u allen d'ontleedinge wel eer
 Lucretie of van Penelope,
 Of diergelycke meer?
 Dan sou het mogen vallen/ dat ghy pets had bereydt
 Dat tot gerief
 Mocht strecken van mijn Lief
 In hare siecklychheyt.
 Maer nu ghy niet dan hoeren en dieben
 Saeght in 't Angewant/
 Is 't boven u verstant
 Met bullen en byeben/
 Mijn Lief te gerieven
 In haer sieckkens heeten byandt.

Diana sp beminden/ en Venus socht haer aen
 Met list/ met konst/ op dat sp in haer gonst
 Mocht met haer Soontje staen:
 Maer sp kost nimmer vindē eē plaets in Phyllis hart
 't Was/ blijft Diaen,
 En Venus ghy sult gaen/
 't Welck haer te bitter smart:
 Want Venus hond de smaet niet gedogen/
 Die's heest sp de dood
 Gebeden en genood/
 Die van synder hogen
 Heest een pyl getogen/
 Die mijn Phyllis hart doozschoot.

Maer Hemel wat een wonder! de Gratie daelden
 neer/
 Een peder viel met armen om de ziel
 Van Phyllis daetlyck weer/
 En boerden haer van onder tot boven inde Lucht/
 In spel en sangh
 Ging eick de schoonste gangh/
 O Hemelsche gerucht!
 Daer leeft haer ziel weer in alle geneughden
 In het Hemelsch Ryck/
 Het aerdsch gantsch ongelijck:
 Want haer groote deughden/
 Daer eerbare vzeughden
 Zijn altyd onsterffelijck.

Lijck-Dicht,

*Over d'On-rypen Doodt vanden in alle Deughden en Geeftighe
Oeffeningen nytmountenden Jongman*

MATHYS VAN BEECK.

Anagramma:

*MATHÆUS VANDER BEECK,
DEERBAEKE VAN U STAM.*

Aliud:

*MATTHEUS VANDER BEECK,
U EER DEUGHTSAM BEKANT.*

'Is tijd, o witte pen! dat ghy in swarten inckt,
Tot teycken vande rouw, u treurighlyck verdrinckt,
En dat ghy uyt u neb een swarten stroom laet dalen,
Daer ghy het wit papier meugt droevigh me bemalen:
Op dat daer uyt een beeck van ware droefheyt glijt,
De *Beeck* van u geneugt zijt ghy doch t'eenmael quijt.

Hy,

Hy, wiens verheven geest niet anders deed als draven
 In 't bloeyen van sijn jeught na prijsfelijcke gaven,
 Na tacken vande lof, na kranffen vande eer;
 Leyd door de bleecke dood, helaes! geveld ter neer:
 Die prijsfelijcke Roos, die eerst begon t'ontluycken,
 En voor de kenders van sijn deught so soet te ruycken,
 Die streckten tot een pronck en eer van 't gantsche Hof;
 Snipt d'onverwachte Vorst hier voor de Somer of.
 O schrand're jonge lie'n! die op de steyle trappen
 V schrappe voeten set van hooghe wetenschappen,
 Die door u kloecke vlijt en door des Hemels gonst
 Tot kennis zijt geraeckt van wetenschap en konst:
 Waer door ghy wort geacht by d'achtbaerlijcste mensche,
 Die u geselschap om u groote gaven wenschen,
 V selven tot een eer, u ouders tot geneught,
 En tot verwonderingh van d'onbeschaefde leught,
 Waerom ghy in u Herfst verhoopt gewenschte vruchten
 Te trecken van u lof; komt hier, en helpt my suchten,
 Komt stort een droeven beeck van tranen, om *van Betck*,
 In wien de geestigheyd so glinsterende bleeck,

Die in *ſijn* groene lent de kenniſſe der talen
Vyt verde landen had met moeyten weſen halen,
Endie tot ſynen lof gebruyckt had in *ſijn* land;
Verçierende haer door 't çieraed van *ſijn* verſtand,
Wiens kloeck beleyd, geſpreck, en wel geſoute reden
De doſſte harſſenen der hoorders open deden.
Wiens ſoete handeling in 't ſpelen op de Luyt
Apollo ſelven ſcheen te willen locken uyt.
Wiens ed'len ommegangelck tot een Spiegel ſtreckten,
En als een ſpoor de jeugd tot lof en eer verweecten,
Die hem bewees te zijn in al *ſijn* oeffeningh
Een rechten Edelman, merck alles ſonderlingh,
't Zy dat hy hem begaf tot leſen vande boecken,
Om kennis, van het geen hy niet en wiſt, te foecken.
Of dat hy hem uyt luſt begeven woud te paerd,
In alles bleeck *ſijn* geest en Prinçelijcken aerd:
Quiſt-goedigh nimmermeer, noch gierigh, tegen reden,
Maer mild en heerelijck in 't eerlijck te beſteden.
Laet *Amſterdam* met my, ja yeder die 't geluck
Had van *ſijn* kenniſſe, getuygen in dit ſtuck,

Heuſch

Heusch in sijn omme-gang, niet trotslig, noch hovaerdig,
Maer statigh d'eene tijd, en d'ander weder aerdigh;
Om sijn verheven deught en wel-begaeften geest
Bemind en hoogh-geacht, so wel by minst als meest:
Met tydelijcke schat gantsch Adelijck begoedicht,
Waerom hy leefden oock gantsch Adelijck gemoedicht.
En dese jongen Held, dees schat-kist vande deught
Word vande dood geveld in 't bloeyen van sijn jeught,
In 't midden van sijn roem, in 't midden van sijn leven,
In 't schoonste van sijn tijdt word hem de steeck gegeven,
Hy, die van al de werlt bemind wierd en geacht,
Word uyt de werlt geruckt en na het graf gebracht.
Helaes! wat is de mensch? hy schijnt een bel, een veder,
Die met veel moeyten rijst, en daelt van selven neder,
Hoe sterck, hoe jong, hoe schoon, hoe treftig van geboort,
Hoerijck van geest en goed, hy moet in 't ende voort:
De dood siet niemant aen, de scepter en de spade,
De Keyser en de Boer heeft by hem een genade.
Die dan geen naem na-laet door deughden vande geest
Verdwijnt, als of hy noyt in 't leven had geweest:

Maer

Maer ons verheven vriend sal noyt sijn leven missen,
 Geen tijd sal synen naem uyt ons gedachten wiffen,
Matheus vander Beeck, & Eerbaeke van u Stam,
 Cieraed van u geslacht en pronck van Amsterdam,
 So lang daer menschen zijn die na de deughden haken,
 So lang daer menschen zijn die kennis doen van spraken,
 So lang daer stroom of beeck, of Tyber; Nijl, of Rhijn
 Sal vloeyen, sal *van Beeck* by ons onsterflijck zijn.
V Eer deuchtsam bekant sal u een eeuwich leven,
 In spijt van dood en tijd, staegh opeen nieuw weer geven,
 Entuygen dat ghy leeft, hoe wel u lichaem rot,
Op aerden Eerelijck, en Heerlijck by u Godt.

E Y N D E:

Stemme:

Stemme:

Leftmael was ick op een tijdt, &c.

Soete Hartjes! schoon en kups/ Die den dienst be - diend in het Har-

ten - huys, Daer elck oogen-merck Slaet op haer eppen werck/ Dat haer

betaemt/ Volghende de Wetten vande schaemt.

2 Dewyl ick selfs gewilligh ken
Dat ick in u gonst gehouden ben
Dooz de vzeught/ dien ghp
Bewesen hebt aen mp/
In eer en deught/
Daer me ghp mp hebt op 't hooght verheught.

3 En dat ick scheid/ en u misschien
Nopt nae desen dagh wederom sal sien/
Wensch ick u toe
't Geen ick mp selven doe/
Dat 's rust en lust/
Die vooz de dood nopt wierdt gebluft.

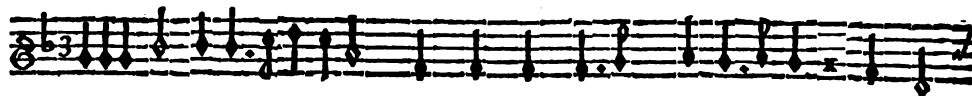
4 Dat elck van u haers harts-gerief
Mach binden op 't lef by haer harten-lief/
Die haer soete hart/
Bevighen mach van smart/
En alle last/
Die met de jaren dick aenwast.

5 Wel drie Goddinnen van u thdt/
D seught in geneught en deught versigt/
Leest bly en soet/
De rijckdom in 't gemoed
Doozneemlyck lepd:
Dat wensch ick u tot myn afscheid.

C c

Stemme:

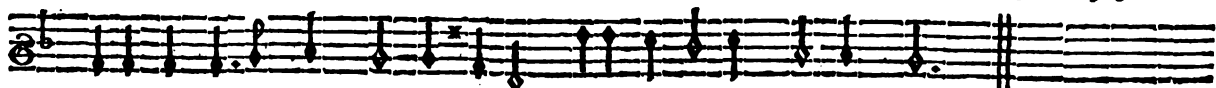
Stemme: Gefegend zijn mijn Liefs bruyn ooghen, &c.

Ive le Prince de - Orange. Viv' ons Bescherm - Heer te - gen Spange.

Vive ons Wypheds vaste Borch. Vive de Baech daer wy - na zeplen.

Vive de Loots-man van ons peplen. Vive ons alderhoogste Borch.

2 Vive den Oorsprong van ons blisshyd.
Vive d'Handhaber van ons Wyphed.
Vive die schijft Ie Maintiendray.
Vive die onse Baech houd staende,
Vive die onse weeld houd gaende,
Vive dat groene Pluyt-gekwat.

3 Vive de Doozste van Nassouwen.
Vive den Held daer wy op houtwen.
Vive naest God ons Toeberlaet.
Vive den Geessel der Wyanden.
Vive den troost der Nederlanden.
Vive den Stuurman van ons Staet.

4 Vive ons Hoem in kloecke Daden.
Vive ons Borch in wijse Staden.
Vive de Waker vooz ons Rust.
Vive ons Hoop in bange tijden.
Vive de Leydts-man van ons stryden.
Vive de Vinder van ons lust.

5 Vive de Spiegel aller deughden.
Vive de Schild van onse Weughden.
Vive daer Elck vooz sterben sou.
Vive de Held-Heer inde velden.
Vive o Hoem van alle Helden.
Vive MAURICE de NASSOU.

Stemme:

Stemmet

The fairest Nymph those Valleis, Fol. 194.

O Doel van mijn gedachten! Hierbaken van mijn
hoop/

Mijn lust/ mijn vzeught/het opperste geneught
Van al mijns levens loop.

Daer op gestadig wachten/en hebbē staeg gewacht
Mijn geest/mijn kōst/mijn hart/mijn siel/mijn gōst/
Seght waerom ghy my veracht?

Heb ick/ o schoon! u opt oorzaeck gegeven
Tot het geen ghy doet?

Daer ick om lipden moet/
Heb ick in mijn leven pets ontrouws bedzeven
So ist reden dat ick boet.

Maer neen/ic heb gestadig ge-eerd/gebierd/gebied/
Gevljd/ gevoeghd/ gebzjd/ gesocht/ genoeght
En trouwelijck gemiend

D/ die so ongenadigh u min nu van my weerd/
En sonder dat ick kan gedencken wat
D op u dienaer deerd.

Wist ick te merken wat u mocht vermaken/
Strack was ick gereerd/
h En rusten/eer ick 't deed:

Want nae sulke saken strekten al mijn haken/
So ghy Schoone seer wel weet.

D glinsterende oogen/ de starren van mijn Teught/
Dat lieve licht/ dat blammende gesicht
Dat my so heeft verheught/

Beloof den mede-doghen/ en u cozalen mond/
D stem/ u spzaeck/ u woorzen vol vermaeck

Die ick seer wel verstonde/
Sepden my toe dat ick eeuwig en blijelijck
Sou u liefste zjn/
In wesen niet in schijn/
En is dit oock ijdlijck/ dat ghy dus ontijdlijck
Al mijn vzeucht verkeerdt in pyn?

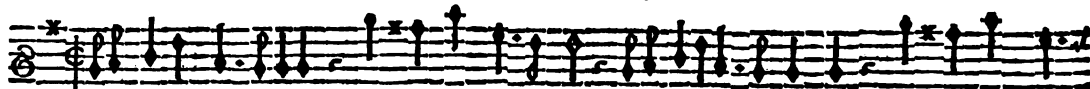
Die dooz de woeste baren komt varen vande Zee
Aen Scyllas 3p/ de klippen dicht voorby/
En noch geen schip-vzeuch lee:
Maer byz vā al 't bes waten/komt zeplen d'habē in/
En dat hy daer/ hy sozgt voor geen gebaert/
Jae denckt om geen ding min/
Sinckt en vergaet/ dooz een ander die graeglijck
Zeplt op zjn Schip/
En kneust hem als een klip/
O dat is beklaghlijck/en gansch onberdzaghtlijck
Als men is op blijdschaps tip.

En ick/ die dooz de stromen de Zee van Dijerp/
Dooz supz en soet/ dooz wat de min ontinoet
In het onbyz gebz
En laetsten ben gekomē aen d' hoog-gelwenste kust
De soetichepb/ daer k' op had toegelepb/
En achten my geruft.
Moet dooz de smeet der mpidighe winden
Die een op my smijt/
Alleen dooz haet en nijdt/
Sien mijn Schip verflinden/ isser leed te binden
O'lyck by die onschuldighe ijd?

ſpingſter-Ziedt,

Door Ian Ianſz Starter, aen ſijn waerde Vriend *Ferdinandus vande Spiegel*,

Gefonden dito 't laer 1624.

geruſt/ Eer ſp met de ſoete zappen Van d'hoogheſte wetenſchappen Haer pver ſien gebluſt.

2 Ghv treed in d'ed'le ſpozen
 Van u heroemt Geflacht/
 Tot Spiegels uptverkozen/
 En daer vooz oock geacht
 Op Princen/ Heeren en Gzaben/
 Om haer lof-waerde gaven/
 En deughd althd betracht.

3 O laet ons oock betreden
 Het pad van waere vzeught/
 Geharnascht dooz de reden
 Gewapent dooz de deught/
 Als ons vooz-Guders deden/
 Jupst op den dagh van heden
 Dooz Godes geest verheught.

4 Op deſen dagh de ſtralen
 Eick Chriſten Geest ontſong/
 Van kenniſſe der talen/
 En 't ſpelen met de tong.
 Laet oock ons tongen nu ſpelen/
 Wie van ons ſoude belen
 Dat pemand die bedwong?

5 Ons luſt beſtaet in ſpraken/
 Daer menigh hotte beeft
 Pau pet weet van te maken/
 Die nergens is geweest.
 Op wenſchen dan dat in eere
 En deught ons vzeught vermeere
 Met Rijckdom inde Geest.

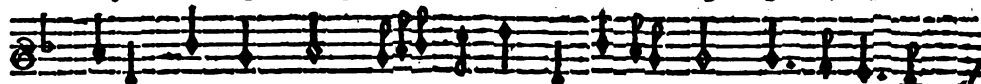
Ware Rijckdom vindmen meeft
 In de gaven vande Geest,
 Vuyr, noch ſwaert kan die wegh voeren,
 Als ſy doen den Schat der Boeren,
 Sulcken Rijckdom u by ſtaet
 Als u alle Schar af gaet.
 Daerom gaf, in plaets van haven,
 God zijn Dienaers deſe gaven,
 Iuyſt op deſen Pinxſter-dagh,
 Doen men Tongen dalen lagh,
 Daerom zijn oock nu de tongen,
 Vande Geesten onbedwongen.

Stemmen:

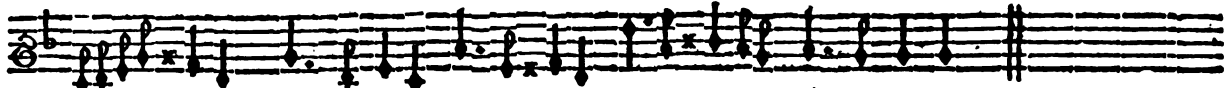
Stemme: Y have waked the Winters Nights.

Heb veel nachten lang ge-waecht/ Als-een ander hiel yn rust/ Daer u

soete gonst gehaecht/ Dien-ick hiel booz al mijn lust/ Lief ich was u

Dienaer immer/ Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu, Of mind my nimmer.

2 Schoon die met u soet gesicht/

Met u supcher-soete woozden/
In mijn boesem hebt ghesticht
D'eerste hand die my bekoozden/
Weest booztaen geen supze grimmer/
Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu,
Of mind my nimmer.

3 Laet hy u zyn overlepd/

Of ick oock verdien dees smarte/
Daer ick u met dienstkaerhepd
In het beste van mijn harte
Een Altaer van trouhepd timmer/
Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu,
Of mind my nimmer.

4 Ich swoer u d'eed van mijn trouw/

Dien ick trouwlyck heb betracht/
't Welck ghy hoorde wel Justrou
Daer te weynigh hebt geacht.
Liefd is als een koozts/ jae stimmer/
Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu
Of mind my nimmer.

5 Sterf ick dooz dees koozts der min/

Daer uwe hulp my mach genesen.
Daert geen schand/ dat ghy Goddin
D'oozsaek van mijn dood soud wesen/
Weest gheen moozderesse immer/
Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu,
Of mind my nimmer.

Stemme:

Io canto, jo sonno, jo Ballo.

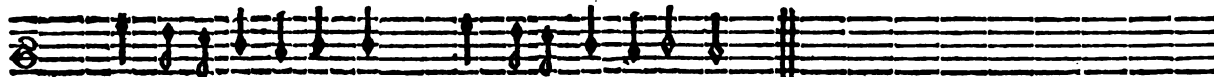
Heer! de P R I N C E d'Orange, Dien tijd-vermaerden Held/

Die ons van 't Iuck van Spange heeft los en vry gesteld/ Wilt

gheben/ te leven ghestadigh/ ons ghenadigh/ En de banden t'houden bande

Vereende Nederlanden, Vereende Nederlanden.

2 Op dat wy mogen tuyghen/
 Dat ghy door zynen hand
 Wild Spaengiens hooghmoed buyghen/
 Verlossen 't Vaderland
 Van lasten// Die tasten
 In goeden en gemoesden
 Vande Vromen/

Die volkomen
 Nu den Tyran niet schromen.
 Nu den Tyran niet schromen.
 3 Dus laet elck trouw geswozen
 Van onsen Vrijen staet/
 Zijn vzeughd nu laten hoorzen/
 Die hem ter harten gaet.

En

En bieren// En cieren/
 En eeren// d'Edel Heere
 Wiens kloechheden/
 Land en Steden
 Stelden in vryicheden.
 Stelden in vryicheden.

4 En d'een so wel als d'ander
 Van blyfchap varen upt/
 En segghen met malkander
 Iae singen overlupt.
 Wy Menschen// Wy wenschen
 Te duypen// 't Aller upzen/
 Spijt van Spaengien/
 Spijt van Spaengien
 't Lang leven van Orangien.
 't Lang leven van Orangien.

5 Een peder aen zijn mond leyd
 Een glaesjen booz den dooft/

Wy drincken de gesontheyd
 Vanden Nassoufchen Vorst,
 En schreeuwen// Als Leeuwen
 Getrouwe// Door Nassouwe,
 Spijt van Spaengien/
 Spijt van Spaengien/
 Vive le PRINCE d'ORANGE.
 Vive le PRINCE d'ORANGE.

T O E - G I F T .

Ghelijcken als malkander
 Dees klare druppels Wijn
 Den eenen nae den ander
 Alhier gebolget zijn.
 Wy hopen// Sal lopen
 Gedurigh// Nimmer treurigh
 Spijt van Spaengien/
 Spijt van Spaengien/
 't Lang leven van Orangien.
 't Lang leven van Orangien.

E Y N D E .

I. S T A R T E R S
BOERTIGHEDEN.

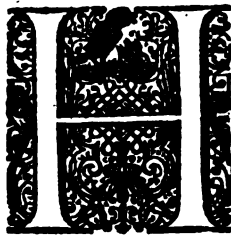
Zy rugmt hay spijs en dzanck toond eerbare genueghd,
 Weest doebigh als het past; maer Gzotlick hy de Gzeughd.
 't Wordt beyd Gooz Glijfheydt en Gooz aerdigheydt ghewessen
 Datmen somtijds de geck laet springen uyt de mouwen.

I. S T A R T E R S B O E R T I G H E D E N.

Kluchtigh Tafel-Spel,

V A N

Melis Tijssen, een half-backen Vryer, gaende van d'eene
Vryster na d'ander te vryen.

Eer wat is hier al moop goedse by melkaer!
't Segen lagh kijere/hooze niet? hep/ genavond alle-gaer.
Wel/ hoe mach dit verweende goed dus op myn kypken?
Ja/sp depncken/ wat mooijer Wyer komt hier anstrpcken!
Al sen klieren bennen op sen nieuwe snoos emaeckt/
By moet hier bygen willen/ ja/dats waer/ dats recht op sen
kop eraecht:

Want goe mannen/ as 't oock al is esepd:
Ich word een groot knecht: ick moet haest uptsien om een
Wepd/

En dat ick een mooije Wyer ben dat weet ick wel van bypten/
Dus wil ick het hyllichen eyntlick in myn hart gaen beslupten/
En of ick ien sinliche Wyer ben/ behoefte niet te vraghen/
Kypch kypnd/ dat hemb heb ick al volle dize weken eyvagen/
En kypch ereps allegaer/ hoe kraeftige wit
Is 't/ of icket van daegh ierst an etrocken had/ en dit
Is al om dat ick such helder blancher vleysen ongder
Myn kliere heb/ en daerom geeft het my oock gien mongder
Dat de Wepfjes garen met my weg willen/ wantt sp souwen garen wat blanx
trouwen/

Is 't niet soo kypnd/ of sou sp mier van wat lanx houwen?

(A 2)

Maer

Maer wat dunckje van ien Wyf die het dus ewelijcke net// waerd?
 Om de waerheyt te seggen/souje niet wille datje ien reys by hem te bed//waerd?
 Hou Depfjes/ bekpckme te degen/ den ick niet een moope Wyf?
 Wat dunckje van me byoock? dientse wel een happytje wyf?
 En wordje noch niet op me verliest? weetje my niet te helpen aen een wyf/
 Rijck/ wat ben ick kostelijck over myn hiele lyf?
 Wat heb ick daer ien syn ferwielen kin!
 Wat ben ick ien reyn postuur van een mens as ick begin!
 Wat heb ick daer een spd satpnen neus die ick fraeptjes weet te schicken!
 Heen kijeren/ ick ben sinlick/ ick pas wel op myn sticken/
 Myn as singt en myn mongt staen altyd eben net/
 Besongder as ickse soo een reys inde pyppm heb geset.
 En kypck ereys hoe het glint/niet waert? aers noch aers
 Of het eblanchet waer/ bekpck het ereys te degen by de kaers.
 En daerom en gheeft het my oock gheen wongder dat onse Lysje Flebkous soo
 geweldigh was op myn verliesd/
 Wangt sy hetme wel (ouger ongs esepd) altemets met een nachten geriefd/
 En dan heb ick dickwils ehoord/ datse dus pyatende in heur slaep gaet:
 Waer mach onse Welis wesen! o Heer! hy is al langh deur de Duppel om raep-
 faet.
 Maer/ wat wast een mooije knecht! Heer wat wast een goe sul!
 Wat had hy blancher vleys! ja maer/ wat had hy een lieve krul
 Deur syn veurhoofd! as icker noch om depnck/ o lyden!
 De lieffelycke langst/ ick wot dat hy my noch een poos byden.
 En dit Lysje/datje 't wel verstaet/was al ien bande moopste Depfjes van 't hie-
 le Langt.
 Maer nu/ nu ben ick een aer giest eworden/ ick byp nu met een aer verstant.
 't Is niet my synd verkiert/ dat het niet en lpekt/
 Sint ben ick/ jae wie weet hoe veel wel verpckt.
 En daerom benne sucke slechte Depligen voer my al bedurben/
 Sint is myn groote Woer/ Jochum Lysen esturben/
 Die hiel al selver hups: 't was al ien rycke Focker datje mient/
 En van hem heb ick e-erst een goutwe ringh met een eel kassient/
 Die byoocken/ vper wambessen/ en thien nieuwe kragen/
 Wat dunckt jou susse/ sou sulcken Wyf gien Wyfster behagen?

Noch kreegh ick drie oorkuffens/ die waren esticht en enaeyt
 Met spaensjes/ met soomitjes/ vol strichjes deur wulhaer edjaeyt
 Met vyf steken in ten dubbelde roosjes/ stickselftes en daer peerltjes boven op/
 kynb/

Daer leyd Melis nou so machelpck in dat hy wel een kermis-pop schynd/
 Hy soud iou verwongderen datje de frapighedy saeght van jou imboelen/
 Wangt ick heb wel ses banckwercks-kusjes/ en seven Spaense stoelen.
 Noch veel potten/ pannen/ ketels/ kannen/ en allerley hupfraet/
 Die ick/ as ick dus upt vyjen gae/ al puntighjes t'hups laet.
 En nou ick so versien ben van klieren en repner hupstaetje/
 Nou geef ick Lysje de sack/ ick tap het nou upt een aer vaetje/
 Wangt sint ic mijn permantig aefingt begon te steken onger de groote Monck-
 sieurs/

Kreegh ick van pupck van Mepsjes niet dan al te veel keurs.
 Nou dunckme dat Lysje slim enoegh te geef is/
 Hy docht ierst datse moop was/maer nou dunckme dattet een leeliche teef is/
 Sy het een hamelotte aefingt/ met een neus die t'overdadige net is:
 Wantse rondom met robynen/ diamanten/ en pupstige peerlen beset is.
 Sy het ien paer Fursette wangen/ sy souter iou tabong wel nie lijen/
 Met een paer/ lippen men souwer een hutsot afstijgen.
 Daer kin trouwen is proftlic in de slachttyt/ om halss-klaulwen op of te lappen/
 En haer rug is moop rond om pensen op te schappen.
 En noch dupsend angdere frapigheden meer/ die ick niet en kan afmalen/
 Sou men upt haer geneughelpck aefingt konen halen/
 En daerom geef ickse de sack/ en ick wil weer gaen sien na een aer.
 Alle sien moer/ ick heb vry wat beter sin in iou as in haer/
 Laet ereps kychen/ wel hep/ jae wel ick seggh dat ick volkomen mis
 Indien ghyp de rib niet bent die upt mijn lpf enomen is:
 Ja wel weest ghegroet/ weest ghegroet/ sy daer mijn hart en myn siel nae
 haecht/

Benje daer! och moer! ons gebenedyde lpflick is in 't Paradyse emaeckt/
 Hy bent die geen/ dien ick staegh trou en vroom bedien/
 Och jou aefinght heb ick te nacht in 't hartje van mijn vroom esien/
 End doen worden my gereveleert datje soud worden mijn Wyf/
 En nou ick jou sie/ nou lacht mijn hart/ mijn siel/ en al 't goetsen aen myn lijf/

Myn lief/myn supcher/myn hennigh/ myn pap/ myn byp/
 Myn murgh upt myn gebient/ ick moet ien beetje by
 Schicken/ wel hoe dus weerfoordigh? hebje gien sin in myn hant?
 Ick ben Melis Cypsen die ghy al by wat selven inde wyen bynd/
 Ick ben spil-penning noch quist-goed/ ick hou het al supnighjes by malkaer/
 Wel hoeje wilt moer/ ick sel al weer gaen sien na een aer.
 Genabond jonge Dochter/ genabond Daer
 Moet jy dan segghen/ Maer ick ben een Jongman op 't beste van myn leven/
 En daerom sou ick nijn garen in d' Huwelijcke Staet gaen begeben/
 Ick ken fraep lesen en schypven/ ick ken veelberlep Calen/
 Gelpck (laetme sien) Dupts ken ick altp beurt ierst/ en Franz daer souwe myn
 meester niet in keunen halen/
 Noch ken ick Engels/ Itelsaens/en 't Latyn gaet myn of jy weet niet hoe soet/
 Gelpck by exempel/ Ego non possum parum. Weet ick en mach geen hoe-voet/
 En wat leden aengaet/ souje in hiel Europe
 Belooft ick vastlyck myns gelyx niet konen belooopen/
 Wangt ick ben van passe dick/ van passe dun/ van passe lanch/van passe kort/
 Ick ben geen schere winckel/ noch geen dick-pens/ wat my schoyt/
 Ick heb een putjen in myn wang/ een klooffen in myn kin/
 En een beetje spjoeten/ dat 's vande negen schoonheden as ick myn wel versem/
 Twee oogen die so bypen as ien git in myn hooft staen/
 Met een hals/ niet waer/ soo blanch als een Swaen?
 Ick hou al myn tughje repn/ fix en vaerdigh.
 En wat dunckt jou/ ben ick niet een moje Meysje waerdigh/
 Och datje myn wijs waert! ick sou jou so gedienstigh wesen/
 Ick sou jou water halen/ ick sou jou pietercelp helpen lesen/
 Ick sou jou daer houwen sitten op ien stoel met ien kussen altoos/
 En komen altemets vraghen/ hoe vaerje Schaepse/ hoe vaerje myn soete But-
 ter-doo?
 Jy soud niet mier doen as jy selven wod/ en slapen so lang as 't jou lusten/
 En wie weet hoe dickwils dat ick jou op eene nacht wel kusten/
 Ick sou jou al wel besozgen kypnd/ ick heb self een groot stuk langd/
 En daer van kypge wy soo veel turf as men in een hiel jaer verbyngd:
 En daer souwe wy by 't byer sitten met ien volle kan/
 En ick sou seggen abouts wyf: en jy soud seggen ick bedanchje man!

Ich sou jou smozgens rpgen/ klier en op pzoncken wel te degen/
 Ja jou klieren met een schoone schuijer repntjes of begen/
 Ich sou jou schoenen swarten/ jou schozeldoek bpinen/ en dienen jou al den dagh/
 O Moer! ick ben al wat een man met eeren wesen mach.
 Ich sou jou kousjes warmen eer spse aen jou gebenedyde voetsjes
 Gingt trecken/ ick sou 's mozzgens hiel vroegh/ soetsjes
 Opstaen/ en 't hups upt begen/ en 't as op rapen/
 En dan sou ick seggen/ gemargen wpsien/ hebje al wel te nacht eslapen?
 Somma/ ick sou jou so hoestren/ knoff len en behagen/
 Darje jou in 't minsten ober myn niet soud' hebben te beklagen.
 En wilje 't noch niet doent soo sal ick hier geen Dypster krgen na myn wens/
 So mach ick dit glas wps gaen lappen upt een dupts hart in myn pens.
 Nou ick mach gaen kieren/ dat heb ick al in myn vleys/
 En hebje myn nu langh ghenoegh van beuren besien/ besteme van asteren oock een reps.

Stemme :

't Engelsch Schoenlapperken, &c.

O Elementen wat ick hoor!
 Wat duy sent fransche blancken!
 't Is 't ouwe deuntjen na as voor,
 Syn dit geen loofse rancken?
 Myn lief begindte wenden weer,
 En meerdert myn elenden seer,
 God schen de Meer,
 Houd sy my voor een Door?

2 Doen ick nochtans ierst by heur quam,
 Sy sey, och Iasper Iansen!
 Iou liefd ick soo ter harten nam,
 Dat ick wel met jou sou dansen,
 Op 't soet geluyt van 't minne-spel,
 't Welck myn gemoed, myn sinnen sel
 Van binnen wel
 Verheugen eelen stam.

3 Iou aensicht is soo byster braef,
 Het heeft schier nergens lyck naer:
 't Waer nut men jou een Vryster gaef
 Die duysend gulden ryck waer.
 Och! 'k heb jou soo beseten lief,
 En dat om jou secreten dief,
 Die t' eten hief
 Uyt 't kousje van ons Aef.

4 Mits klouden sy my in myn baerd,
 En gingh pal as een Vorst staen.
 Ick docht, o bloed! dit het een aerd,
 Hier sal ick nu een worst braen.
 Maer doen ick quam met Huwen by,
 Sy sey: Vaer laet dat stuwen vry,
 De duwery
 Word hier soo niet eklaerd.

5 Wel hoe sal ick het brouwen dan?
 Ick kan 't niet anders klaren.
 Sy sey: jy most myn trouwen man,
 Eer jy so voort woud varen.
 Ick sprack om ongeval te vlien,
 'k Meen jou myn trou voor al te bien,
 En 't sal gheschien
 So haest als 't wesen kan.

6 Dit wierd besloten, maer noch kost
 My 't loose hoertje plagen,
 Sy sey: 'k en derf niet, of ick most
 Het ierst myn moertje vragen,
 Ick docht' hier speeld Sint felten mee,
 Doch 'k veynsde myn al wel te vree
 Gesteld, en lee
 Om haest te syn verlost.

7 Dit duurde so jaer uyt, jaer in,
 't Was wild jou hoop niet laten,
 Al is 't myn Moer noch niet van sin,
 Ick false wel bepraten:
 Maer 't was al 't Ouwe deuntjen weer,
 Dies sal Iasper Ians seuntje seer,
 Nu Teuntje meer
 Niet bidden om haer min.

8 Sy weet haer mongt so pruyts so scheets
 Nu in de pruym te vlijen,
 Bat ja, s'is waerd datmen veel leets
 Om harent wil sou lijen.
 Sou sy geen roofjes kacken? hoe,
 Haer lieve naersje swack noch moc
 Staet vlack daer toe,
 Sy is geweldigh steets.

Stemme: Maeyken mijn Lief wat sullen wy maken? &c.

Spangiaerts.

B Efo los manos mijn soete schelmtje/
Mijn liebe Liefken como le va?
Het is nu tijd dat ick mijn helmtje/
Mijn krup/ mijn lood weer halen ga.
Alarm/ alarm/ tsa Boeren tsa/
De kans is nu eens weer verkeerdt/
Bevo mos Vino, laet druck verdwynen/
Los Espagnoles sijn weer begeerd.

Italianen.

O Bella figlia, o amor mia!
Mijn hoop/ mijn troost/ mijn koningin/
Wilt u met myn/ u Lief/ verblijven/
A poco, poco, recht naer mijn sin/
Neemt nu de krijgh weer een begin.
Beviamo bene, koele vocht/
Laet ons bedryven by Boere wyven
De oude Italiaensche nocht.

Francoysen.

T Ire le Vin, sa spoelt de glazen/
Faites grande chere laet droefheyt staen:
En laet ons roepen/ tieren/ rasen:
Vive la guerre de krijgh gaet aen/
Tsa lustigh tsa/ laet 't glas omgaen/
Ick moet nu poopen: want ick sal weer
De Boeren plagen/ 't kan nu niet dragen
Of ick een daelvertje meer verteer.

Engelschen.

E ghyp o Nobel English Souldiers,
Die garen siet een pretty wench:
O Gentelmen! wiens stercke schouwers
Het Nederland diend voo? een trench.
Set nou your twiethart vpon a bench,
And kifs her, kifs her byp dagh en nacht:
Laet nu jou ppcken niet slaplyck wycken/
Want de krpgh is op de jacht.

Hooghduytsche.

M Eyn liebeste schatseleyn laet ons nich trau-
Dan der krieg sangt wieder ohn/ (ren
Hael mich ter Ceubel/ de loofe Bauren
Wil ich pfsunder sexieren thun/
Bis ich bekom eyn guten lohn/
Dan die Fried hat pfs ein loch/
Dun laet ons laufen/ fressen vnd sauffen/
Die Bauren mussens betzalen noch.

Nederlanders.

G hyp Nederlandsche Bootsgesellen/
Gebozen krpghs. luy te zee/ te land/
Wilt u met ploegen niet langer quellen/
Maer neemt de wapenen by der hand/
Het buy? des krpghs is inde hzand/
Dies raed ick dat ghy lustigh laet
De Spaensche boelen u handen boelen/
En weerd het heymelck berraed.

(B)

Friesen.

Friefen.

Min leuue Bauckje/ myn swiete Famke/
 Het brypt ous 't ipl/ as ick 't fersin/
 Het deale Gabbe barstu dus jamke?
 Is dy de holle heel op de rim/
 Ja Bauckje lief/ ick sis/ ick bin
 So blp/ dat ick korts riucht opspzong/
 Het tusin kroone/ de krieg gaet oone/
 Dat merket dat ick van freughde siong.

Latiniſten.

Vos Studiosi genaemt Studenten:
 Die u gelt bast hebt verteerd
 Met danssen/ spzingen/ met batementen/
 En niet een krupin daer booz geleerd/
 Qui per plateas des nachts graſſeerd,
 Verkoopt u boecken/ koopt goet getweer/
 En wilt met d'andze/ nae 't oozloogh wandzen/
 De boeren quellen van boben neer.

Stemme : My Miſtris ſings no other ſong, &c.

Ik weet niet wat mijn Wyſter ſchozt/
 Sp klaeght dat ick haer eer verkozt/
 Waer 'k heb haer daer in nopt miſ daen/
 Want ick haer maer ſoende/
 Niet ſchaed'licks doende/

Want ick haer maer ſoende/
 En liet haer gaen.

2 En of de ſoete holle Wepd
 Quansups haer lieve ſchae beſchreepd/
 Al ſepd ſp/ 't is met my geſchied:
 Ick ben bedurben/
 't Is al verkurben/
 Ick ben bedurben/
 Gheloofst haer niet.

3 Waer/ Lief/ waerom is 't dat ghy treurd?
 Heb ick in 't kuffen pet verbeurd?
 Ick ſal 't verbet ren/ kom/ kom by my:
 'k Sal jou geen ſeer doen

Als ick iou weer ſoen/
 'k Sal jou geen ſeer doen/
 Gheloofst het byp.

4 En wilſe worden hoozt myn vrouwe/
 Diet hier ick ſweer jou by myn trouw/
 En by myn Jan-Oom/ dat 's veel geſepd:
 Ghy ſult verwachten
 Veel ſoete nachten:
 Ghy ſult verwachten
 Veel byolichhepd.

5 Ghy ſult al eten wat u luſt/
 Daeghs ende 's nachts worden gekuſt
 Met gecken/ jocken en boerterp/
 Sult ghy baech voelen
 Het lieſpck woelen/
 Sult ghy baech voelen
 Het ſraepst by my.

E Y N D E.

Tracht niet arglistelijk een Maeght van 't padt der eeren
 Te leyden door den dronck, Gifft ghy haer mih begeeren.
 De straffe volght de sond, dus Gifft de sonde Glien:
 Want die een anders schand soeckt, sal sijn eigen sien.

Aluchtigb t'samen - Gesangh

Van dyp Personagien.

Knelis Iooften, een half-backen Vryer.

Lysje Flepkous, sijn Vryster, een deurtrapt Meyfje.

Griet Kaecks, een Waerdinne.

Stemme:

Pekelharings. *Ofte*, Pots hondert tausent, &c.

KNELIS.

A wel het moet sint felten doen/ dat ick niet aen de Meepd
ken raechen/ daer mijn hart/ mijn zin/ mijn ziel/ mijn lijf
op leyd/

Ich hebbe nu gebeydt wel thien of twalef daghen/
En sy en wil geen ja noch segghen tot mijn vraghen.

En is dat niet de plaeght ick vraght jou allegaer/
Wy gingen gister avongd wat kuperen met melkaer/
Ich vzaegghden of sy wou my tot haer man verkiefent
Heen/ sep sy/ Daer: ick sou daer aen te deul verliesen.

Dus meughje na een are Meepd (verstaeye dat wel?) gaen/
Want siet/ ick seg iou eens booz al/ sy staet mijn gantsch niet aen/
Sy bent een kalen Dupbel/ iou goet is booz de billen/

Dus al wou ick iou schoon/ mijn Moer en sou niet willen.

Wel (sepden ick) mijn soete kind/ hoe spzeckse doch dus sel?

En dupsent gulden/ of een ding/ sal my geworden wel

Wanneer ick maer een reys aen 't splichen kan komen:

Dus/ o mijn soete schaep! wilt daer niet eens van vromen.

Jac

Ja wel/summi summarum/sp gaffer al niet om/
 En nochtans moet ick maken dat ick weer by haer kom:
 En of ick dan al schoon by haer eens kom te raken/
 So seyd sy: wegh Jan Hen/ sy meught my niet vermaken.

Ja wel/wat dunckt iou kperen/en soumen niet wel sat
 haest woerden als men so van 't meysken word bespot?
 En siet/ick kan 't niet laten/ick moetse nochtans bypen/
 Al sou ick schoon om haer thien dupsent dooden lpen.

Want 's is so kräftigh moop/so moop/dat 't niet en lycht/
 O kperen saegh sy eens hoe dat heur backus pyjcht!
 En gaet sy over straet/haer lieve leden trillen/
 Och denck ick dan/maer moer wat hebse een moope elle-boogh!

En dan begirick my inwendigh te verblpen/
 En denck/hoe sullen wy noch eens te samen blpen!
 Lyfj.uyt. Wat staen ick lang te praten: ick wil boort nae haer gaen/
 Maer heyd/ wat hoor ick ginder? beget daer komt sy aen.

Hoe siet sy dus bedroeft? wat of haer hreughd bedwingt?
 Ick wed sy ons terstond een treurigh Liedjen singt/
 Ick wil my hier so lang wat voegen gaen in 't dupster/
 En singt sy dan wat aerbigs/ ick wed ick dat belupster.

Stem: Courante Gerbande, Vof. 89.

Lysj.

G Een liefde, geen trouwe, geen deughde nochte eer,
 Vindmen nu by de loofse longmans meer,
 Sy seggen veel wonders, sy klagen van groote smart,
 Sy noemen ons Meesterissen van haer hart,
 Sy noemen ons al haer geneughd,
 Iac de Voedsterissen van haer leughd,
 Sy noemen ons haer leven: maer
 Och! och! sy dencken 't niet een hayr.

(B 3)

2 Sy

2 Sy pryfen, fy loven ons tot den Hemel toe,
 Wy zijn ſo ſchoon, fy weten 't ſelfs nau hoe,
 Ons ooghen zijn helder, ons voorhoofd hoogh en wit,
 Ons hayr is geel, al is 't ſo ſwart als git,
 Sy noemen ons al te gelijk
 Gratieus, eerbaer, en deughdenrijck,
 Iae duyſend dinghen meer daer by,
 Maer ach! 't is al flickflooyery.

3 Ick heb een Vryer die Knelis looſten hiet,
 Hy vryd my vaeck ſo hittigh dat hy ſwiet,
 Het is een Jonghman, ſo treftigh van gelact,
 Dat hy de reſt al veer te boven gaet:
 Zijn weſen ſtaet ſo ſtemmigh ſtaegh,
 Gelijk een Dorp-ſot alle daegh,
 Het vryen weet hy op ſijn duym,
 En ſou niet lacchen om een pruym.

4 Hy ſal hier wel komen dewijlick noch wander hier,
 Want dat plach ſoo te weſen ſijn manier:
 Hy ſchijnt my te minnen, maer ick acht hy met my ſpot,
 En ach! ick ben al heel op hem verſot,
 Zijn bruyn oogen, ſijn mooye mond
 Heeft mijn jonck hart al heel doorwond,
 O Knelis looſten! lieve Vaer,
 Had ick jou in mijn armen maer,

Stemme:

Stemme:

Pots hondert tausent flapferment, &c.

K N E L.
L Y S J E.
K N E L.

Hoe nu mijn soete Supkermond! hoe ben je dus bedrukt?
Om dat mijn saeck in 't minste my niet na mijn sin gelucht.
Tut/tut/nu laet iou schrepen/koni/kom mijn soete Dier/
Laet ons eens gaen na bukten/wat doen wy langer hier?

Daer sulle wy om soete melck en room met supker dincken/
En daer de klare koele wijn upt groote roemers dvincken:
Da/ Da/ wat dunckt u daer af? dat sal versker wesen
Sack in jou liebe borsten/ en dat sal jou genesen.

L Y S J E.

Hoe soud' ick met u uptgaen/ ick ben doch niet gekleed?
Ick heb geen kraegh/geen schoeteldoeck/ geen hupf/noch niet een beet:
En sagen dat de Wepfies/ sy souwen met my gecken/
Maer wilje na mijn wachten/ ick salse aen gaen trecken?

K N E L.

Och ja myn eygen hartjen/ al duurden 't noch so lang.

L Y S J E.

Wel aen dan Knelis loosten, siet daer myn Daer dat 's gang:

K N E L.

Neen/ neen myn lief/ also niet/ wy moesten so niet schejen:

L Y S J E.

Wat wilje van myn hebben? K N E L. Een kus most jou gelejen.

L Y S J E.

Een kus/ dat 's een kleyn principael/ al waerter acht of thien.

K N E L.

Wel aen mijn hart/ mijn ingewant/ mijn lpf/ het sal geschien/
Och/och/hoe smaccht my dat! och ick moet noch een reys.

L y f j e n i n .

Du mallert/nu adieu/adieu. K N E L. Wat het sy blancker vleys!

doch blyft

Hoe sal ick (hoop ick) daer noch eens op sitten pypffen/
Daer beyd/hoe sal ick dat doch met een abelheytjen kypffen?

a f t e r d e d e u r

Ick moet my eens bedencken: hal! 'k heb my al bedacht/
Wy gane flus na bukten toe/ dan is sy in mijn macht.

s t a e n l u y f t e

Daer sal ick dan een kanne wijn met supker doen berepen/
En dan sal ick haer na de mond so soet weten te vleyen/
Dat sy my sal beschept doen op 't geen ick haer toe-dvinck/
Ick wed sy kryght haer koutje vol/al-cer sy daer op dinckt.

r e n .

Daer sal ick dan een kanne wijn met supker doen berepen/
En dan sal ick haer na de mond so soet weten te vleyen/
Dat sy my sal beschept doen op 't geen ick haer toe-dvinck/
Ick wed sy kryght haer koutje vol/al-cer sy daer op dinckt.

Daer sal ick dan een kanne wijn met supker doen berepen/
En dan sal ick haer na de mond so soet weten te vleyen/
Dat sy my sal beschept doen op 't geen ick haer toe-dvinck/
Ick wed sy kryght haer koutje vol/al-cer sy daer op dinckt.

Daer sal ick dan een kanne wijn met supker doen berepen/
En dan sal ick haer na de mond so soet weten te vleyen/
Dat sy my sal beschept doen op 't geen ick haer toe-dvinck/
Ick wed sy kryght haer koutje vol/al-cer sy daer op dinckt.

Daer sal ick dan een kanne wijn met supker doen berepen/
En dan sal ick haer na de mond so soet weten te vleyen/
Dat sy my sal beschept doen op 't geen ick haer toe-dvinck/
Ick wed sy kryght haer koutje vol/al-cer sy daer op dinckt.

Stemme:

Stemme:

D'Engelsche fa la la, la la la, &c.

WAnt supcherde Wijn loopt soetjes in/
 Fa la la/ la la/ la la la lepne.
 En dat is de Wepsses recht na haer sin/
 Fa la la/ la la/ la la la lepne.

L y s j n. singt achter de deur staende.

Hyp meend my te loeren met de Wijn/
 Fa la la/etc.
 Maer ick wed hyp sal self eerst d'oncken zyn
 Fa la la/etc.

Die andere saeght staet selve niet stil/
 Fa la la/etc.
 Dat sal hyp bemercken/doch niet met syn wil
 Lysj:uyt Fa la la/etc.

Stemme:

Ick ben tot Amsterdam gewesen, bu, bu.

K n e l. **W**El soete hartje/ benje daer weerom!
 Laet ons gaen kuperen met melhaer/
 kom/ kom/
 Ich sal u brengen op een goeden oort
 Daer wy hzolich sime.

L y s j n. Wel aen mijn vaer/ kom gane wy dan boort
K n e l. Hier woont de Waerbinne.

Hou/ hou/ Griet Kaeckx, komt boort hier
 beut en doet op. (klop:
GRIET. Wel wie raest so boort mijn deuren! **K n:** Ich

GRIET. Heem: ick moest jou naem eerst weten
 Eer ick u laet inne.

K n e l. Knelis loosten ben ick geheeten.
 'k Wed wy komen binne.

GRIET. Wel Knelis loosten, benje daer? melkom/
 Wat hadje garen lieve vaer? **K n:** Goe Wom/
 Supcherde wijn en leckere banketten/
 Fa la la/etc.

Griet in Wel/ ick sal 't hier datelpch gaen setten/
 Fa la la/etc.

L y s j n. Du Knelis maect het niet te grof/ stil/ stil/
K n e l. Hoe/ macher niet een soentsen of met wil?
 Op bent suchen soeten soeten sachtje!
 Fa la la/etc.

L y s j n. Knelis, my dunckt jou schoyt maer e' quakje
 Fa la la/etc.

GRIET. Knelis loosten, als 't jou beliest sit an/
 Ich heb jou nou na lust geriest/ **K n:** Wel dan
 Hartje Barents/ soete Butterdooffe/
 Fa la la/ etc.
 Dit wat wy/ komt eet en d'pinckt een poosse/
 Fa la la/ etc.

Stemme: La Picarde.

K n e l. **M**Yn toeverlaet, myn vreughd,
 Myn troost en myn geneughd.
 Die alleen my helpen meught:
 Toond u wat bly,
 Dit brengh ick dy
 Tot aen den grond,
 Met een kusjen voor u mond.

L y s j e. Om u te doen bescheyd
Met alle billickheyd,
Daer toe ben ick wel bereyd:
Keerd het maer om,
't Sal wellekom

My wesen weer,
K n e l. Wel fiet daer, wat wilje meer?

L y s j e. Soo ghy myn wil en wens
Voldoen wilt, lieve mens!
Lapt het noch eens in jou pens.

K n e l. Twee tegen een,
Dat 's tegen re'en:
Maer Liefste, fiet
Ick sal het doen; wyl ghy 't gebied.

Dat 's uyt, komt hier Waerdin
En schenckter weer wat in,
So 't geweest is meer noch min:
Drollige meyd,
Doet my bescheyd,
En drinckt het uyt,
Lapt het schoontjes in jou huyl.

L y s j e. O Vryer! dit 's te veel,
En meerder als myn deel.
't Moet nochtans al door de keel.
Dan sult ghy
Twee glafen my
Bescheyd doen weer.

K n e l. Iae by Gort, al waer het meer.

L y s j e. Het valt my veel te bang.
K n e l. Ghy leppert al te lang,
Wat, sa lustigh, gaet u gang,
Drinckt het leegh
Met een veegh.
Wat dat is wel.

L y s j e. Doet my twee bescheyd. K n. Ick sel.

O Lief! al waerter thien
Als icker dy me dien,
Soo sal 't dadelyck geschie'n.
Dit gelter nae toe.
Siet wat ick doe.

L y s j e. Wel gaet dan voort,
Drinckt, so doet ghy als ghy hoort

K n e l i s droncken sijnde, singt uyt het Vleyfboeck,
Op de wyse:

Als ghy dan komt in den Hage, &c.

K n e l. **M**epsje met jou blanke billen/
En jou blond gekrupfde hupz/
Sou jz niet een reysje willen
Met eē lantsknecht hier of daer
Cirittum fa sol la? Cirittum fa sol la?

L y s j e. Wel/hoe spreekt ghy doch dus paerbigh
Knelis loosten, liebe man/
Soud' ick stract so wesen baerbigh/
Als ghy maer gaet singen van
Cirittum fa sol la? etc,

Du/ nu/ dat mach ick niet belen/
 Oerf jou wijslyck/ houd u stil/
 Meent ghy so terfcond te spelen
 Met my/ naer u wensch en wil
 Cirittum fa sol la/ etc.

KNEL. Hebt ghy 't wel opt onderbonden?
 't Is een soete nering/ kom
 Lieve Lam! de domme honden
 Opten baech malkand' ren om/
 Cirittum fa sol la/ etc.

Lysjz. Wat/ die woorden zyn te glândich
 Benje dol? of benje malt
 • Dzinckt dit glaeffen upt knaphandigh/
 Wie weet of ick dan niet sal
 Cirittum fa sol la/ etc.

KNEL. Als ick jou daer me kan dienen/
 Kom/ ick lapse in mijn gat.
 Lysjz. So/ so/ nu heeft hy stroo-bienen/
 Hy is wel te degen sat/
 Cirittum fa sol la/ etc.

Stemme: Pots honderd tausend slapferment, &c.

Lysjz. **K**Om/ lust jou wat te slapen/ so leght u hier wat neer?
 KNEL. Ja/ een kleyn halleswurken/ het hoofd doet my so seer/
 Mijn supckertje/ mijn waerde/ ey laet my met mijn hoot
 Een wepnich rusten doch in u gebenedyde schoot.

Lysjz. Kom/ kom mijn Knelis loosten, mijn eygen soete Daer/
 Leght hier jou hoofd in mynen schoot/ en legt jou lichaem daer/
 En slaept dat het jou gaet aen 't hart/ so soetjes as jy meught/
 Wie weet hoe dat dy noch beslaet dyn boozgenomen vzeughd?
 Waerdinneken so 't u gelieft/ haeld my een wepnigh hier
 Een tinne schuttel/ en daer by een rauw ey dize of vier/
 Ich sal u moepten wel seer eereyck betalen.

GRIE. Wel blyft een wepnigh hier/ ick sal 't jou strack gaen halen.
 Lysjz. Wel nu leght daer en slaept ghy rechte djoncken snupt/
 Ich wed ick sal u nu wel lustigh strycken upt/
 Tot spiegel van all' andere Jongmans/ die garen souwen
 Bedziagen dus met list die eerbare Juffrouwen.

GRIE. Daer zyn de rauwe eyeren en 't schuttelken daer by.
 Lysjz. Hier sal ick nu gaen maken van een excellent by.
 Wilt ghy dan onder tusschen het tafel-goed wegh drijven.
 Du/ nu/ my dunckt de Eijers zyn bekant genoegh geslagen.

Sy giet hem d'Eijers inde boxen.

Nu/ dat dan in sijn horen behendighlijck gesmeten/
Soo meent hy/ als hy wacker woꝝd/ dat hy hem heeft bescheten.
Siet soo/ leght daer mijn soete man/ so moeten sy al varen
Die dochters met bedriegery tot oneer bꝛochten garen. in.

Daer word gespeeld terwijl hy slaept, ten lesten wacker zijnde, singt hy:

K N E L. Daer heb ick nu een soete slaep in mijn lijfs schoot gehad.

Ja wel/ wat bꝛoes is dit? hoe ben ick hier so nat?

Wat tooverp is hier? ick kan 't hy Goꝝt niet weten.

Maer; nae dat ick hier voelen kan/ my dunckt ick ben bescheten.

De pocken hael de Medd/ dat haer sint felten schen/

Nu merck ick eerst te recht dat ick verraden ben/

Want hoe ick 't meer en meer berupck/ so merck ick liebe ketseren

Dat ick my niet bescheten heb/ maer dit sijn rauwe eijeren/

Die my die loose hoer heeft inde bꝛoeck gegoten/

Daer vooꝝ sal haer de bꝛoes het lijf aen stucken stoten.

Ich wil de bꝛoes hef weeren dat hy haer bꝛengt hy my/

Ich wed moer/ ick vergeld dijn noch dijn loose boerbery.

Hy maekt een Circkel met eenige Characteren, en singt
op de wyse vande Engelsche fa la la, doch die fa la la
zijn hier met woorden uytgedrukt:

N D Duppel/ siet/ ick bes weere dy vooꝝt/
By Starren/ by Locht/ by Hemel/ by Aerdt/
By Zee/ by Wel/ by Land en by Vooꝝd/
Dat ghy u hier met de Medd openbaerd.

De loose Hoer heeft my bedrogen/
Daerom bes weer ick dy thienmael meer:
Kom bꝛengtse hier datelijck vooꝝ mijn oogen/
Ich sal het haer wel vergelden weer.

Sy hangt een clap-busse met nat bosse-kruyt aē syn aers;
en steeckt dat in brand, hy verbaest zijnde, singt al
lopende op de wyse:

VVyt wec sijn hier alleen, &c.

W At dꝛommel voel ick hier?
My dunckt ick ben vol byer.
O mijn aers is in brand!
O mijn aers is in brand!
O mijn aers is in brand!
O mijn aers! o mijn aers!
Goꝝt schen de Duppel en die loose slaers: in.

*Lysjen alleen uyt, singht**Op de wijse:*

De Mey die ons de groente gheeft, &c.

Hij Jongmans die uyt vryen gaet/
 De eere houd vooz vogen/
 Wat quaed beloond syn heer met quaed/
 In 't end word ghy bedrogen.

Die dooz des djoncks arglistighepd/
 Of and're lapperhen/
 Een Macghd van 't pad der eeren leyd/
 Sal nimmermeer bedyen.

Soo ghy een dochter eerlyck mind/
 Laet haer dat eerlyck weten:
 Maer soo ghy sulcx schandlyck begind/
 In 't end woort ghy bescheten.

Want soo ghy doet/ sal u geschie'n/
 Dat spreek-woord kan niet liegen/
 Dus wilt dit als een spiegel sien/
 En wacht u vooz 't bedziagen.

Stemme:

't Schaep dat voer naer Allekmoer.

Ius was ongsen Truy so moop/
 Sy setten heur mongtjen inde ploop/
 En dat bekoorzen loofje.
 Och! (docht hy) had ic jou nou in 't hoop
 Ick soende jou wel een poofje.

2 Loofje teegh syn Moertjen aen/
 Mijn pols (sepd hy) begind te slaen.
 Och! och! het is te byster/
 Ick moet terstond uyt vryen gaen/
 En soecken my een Wyfster.

3 Dus Moertje geeft my doch een wijf/
 Of neemt de broeck strax van mijn lijf/
 En brenge se by de sijner/
 Want siet/ mijn leden worden stijf/
 Dus moet de broeck wat wijer.

4 Maer dat ick een repse nae Truytjen teegh/
 Ick wed/ ick kcege se met een veegh/
 En maecten haer mijn Wyfster/
 Doet so (sepd sy) dat is te veegh/
 Loopt al jou best na Truytje.

5 Hy ging ion duwen aen de wynd/
 Och Truytjen (sepd hy) lieve kynd
 Wat benje een moije Wepsje!
 Ick wedmen in al de Stad niet bynd
 Suck e'eler blancker vleysje.

6 Hy bent waert e-eert/ e-groet
 Want siet/ sy bent soo supckerigh soet/
 Ick sou jou wel schier liken.
 Staet stil (sepd sy) sy malle bloed/
 Of ick sla jou de kop an sticken.

7 Hoe nu mijn soete butter doos?
 Hoe benje doch soo krafftigh hoos
 Dat sy mijn vel wild touwen?
 Hy weet wel dat ick jou verkoos
 Deer boven and're Wyfwen.

8 En weger sy my noch een soen?
 Wie sou toch dat van jou vermoen?
 Ick meende dat sy mijn lief hadt.
 Neen/ neen/ 'k heb met jou niet te doen/
 Want ick jou vooz een byef schat.

9 Dus pack jou hier terstond van daen/
 Of 'k sal jou de kop aen slarden slaen
 En dat met dese schoenen.
 Neen/ neen/ so wil ick liever gaen/
 Weggh met die harde soenen.

E Y N D E.

Mae't willeu van u Lief wilst usse wille hoeghen,
 Genoeght haer, so ghy wilst dat sy u sal genoeghen:
 Schijnd dat ghy niet en zijt. So doet sy dickwils meed,
 En lijd noch wêl op't laetst dat dit Mennistje leed.

Menniste Vryagie.

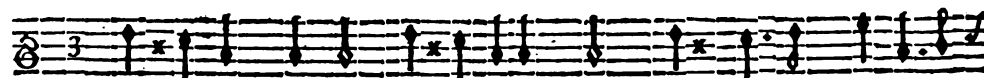
ICK vryden op een tijd een soet Menniste susje,
 Dien ick seer hoffelijck quam groeten met een kusje,
 Maer wat ick deed was wind, sy sey, by lae en Neen,
 Dit vryen krenckt mijn eer, ick bidje gact doch heen.
 't Is onse susters niet geoorloft te verkeerē
 Als by het sijnste volck, by broeders inden Heere.
 Ick klaeghe van mijn brand, ick karmde van mijn smart,
 Ick swoer haer liefde was gemetselt in mijn hart:
 Maer wat ick deed of liet, ick kon haer niet bewegen,
 Ick sprack nauw, of sy wist daer een schriftuur-plaets tegen,
 En daer me dreef sy my gelijk de wind de pluym,
 Want ick wist daer niet af, sy kond 't al op haer duym:
 S' had Moses in haer hooft, s' had David opgegeten,
 S' had in haer breyn geboud een klooster voor Propheten,
 En al d' Apostelen die woonden in haer lijf.
 Ick docht, Sint selten speelt met dit geleerde wijf.
 Sy sagh niet aen my, of het schein haer te misshagen
 Dan was myn hayr te lang, dan al te wild mijn kragen,
 Pouvetten al te weyts, het stijffel al te blaeuw,
 Dan was myn broeck te weyd, dan 't wambas al te naeuw,
 Elck kouffe-band te lang, 'k had roosen op myn schoenen:
 In 't kort, sy maeckten sond, so wereltschen man te soenen:
 Wel goeden avond dan Iuffrou, seyde ick, en sy:
 Gact in des Heeren naem, sijn wijsheyd blyf u by.

't En was niet lang daer na, ick quam weer by haer treden
Verandert beyd in spraeck, in wesen en in kleden,
Mijn mantel was gantsch slecht en swart, mijn hayr gekort,
Mijn wit-gesteven kraegh so plat gelijk een bort,
Op al mijn kleeren sat niet een uytwendigh koordje,
En daer quam uyt mijn mond niet een onhebblyck woordje.
Vrede zy desen huyse, seyde ick, en ick sagh
Gelijk Sint Steven deed, doen d'Hemel open lagh,
't Wit van mijn oogh om hoogh, ick noemd' haer niet als suster,
Doen stelden sy (soo 't scheen) haer hartje wat geruster.
Ick las haer altemets een schoon capittel voor,
En lelden haer niet als van Gods-dienst aen het oor:
Dus kroop ick in haer gonst; sy toonden haer wat blyer,
En ick wierd metter tijd wat stouter en wat vryer.
Eens nam ick' inden arm, en sey: ick wil het doen
By lae en Neen, en gaf haer op-sen Fries een soen;
Doen bloofde sy quansuys, en sey: ey laet dat wesen,
Men moet het klappen van lang-tongde menschen vresen.
Ick swoer haer dat ick wel so heymlyck en secreet
Was als de nacht, en sey: voorseker, datje 't weet
Ick wil de kaers uyt doen, ô sweert niet, seyde, trouwen
Doet uyt de kaers, op dat ghy uwen eedt mooght houwen,
Doen knoffeld' ick rondom in 't duyster, totter tijd
Dat ick een bedde vond, ick nam haer aen mijn zijd,
En zey, voorwaer mijn Lief, hier willen wy met lusten
En vrolycke geneught van avond t'samen rusten.

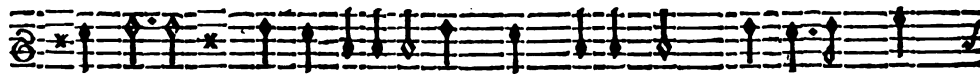
I. S T A R T E R S

Sweert ghy voorwaer, zeyd sy, daer ick u soo vermaen?
 O Broeder ! had ghy niet dien swaren eed gedaen
 Ick had om al de werld niet by u willen komen;
 Maer uwe stoutheyd u ten quaetsten afgenomen.
 So komt ghy dan, zeyd ick, Iae seyse, al is 't my leedt,
 Ick kom om dat ghy niet soud breken uwen eedt.

Stemme: *O doe not, doe not kil me yet for I am not, &c.*

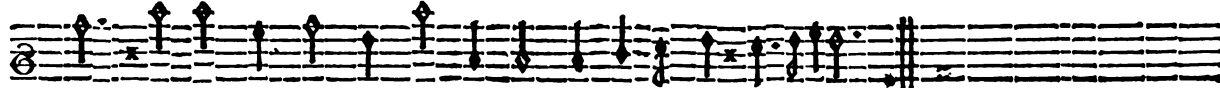
Den Phoebus vertoogh/ en Cynthiaes oogh Men 't Hemelsch gebouw

quam staen/ Nam ick inde sin (gevangt door de min) Daer eenigh moop

Wepd te gaen/ Strackr hoorde icker een/ die riep/ soo het scheen/ Met bittere teghen-

hepd; O dood my, dood my, dood my niet, ick heb my noch niet bereyd.

2 Ick gaf my terstond// so stil as ick kond
 Heel na by dit naer geklagh/
 Doen merckt' ick een paer: want 't Maentje scheen
 Dies naderden ick/ en ick sagh

(klaer

En man een Wepd te samen gelepd/
 En 't Maeghdeken riep vast/ Beyd,
 Beyd, dood my, dood my, dood my niet, ic heb my noch
 niet bereyd.

3 De jongman/so 't scheen/was sterckig van leen;
 Diens vorderden hy de stryde.
 Een knecht die verlaeght is/minden nopt maeght
 Die schoon was riep hy altyd/
 Doen wierdse wat slauw: maer heeft eben gauw
 Al hygende voort gesept/
 O dood my, dood my, dood my niet, ick heb my noch
 niet bereyd.

4 Dan 't quam op het laetst/soo 't scheen/ober 't
 Het maegdeke wierd gantsch stil/ (quaetst/
 De Jongman ging voort/ sp scheen half bekoozt/
 En is 't niet een vyeemde gril?

Doen riepse noch eens/ och! 't is eveleens
 Of mijn ziel van 't lichaem scheidt.
 Nu dood my, dood my, dood my vry, nu ben ick tot
 sterven bereyd.

5 Heen/ seyd hy/ adieu/ ick sweer dat ick u
 Niet dooden sal meer te nacht:
 Dus steld u te vreen/ hier me gae ick heen;
 Dan 't maeghdeke riep/ sacht/ sacht/
 Soo beer ghy een man zyt/ komt noch eens an/
 Toond nu u manhaftigheyd.
 En dood my, dood my noch een reys, nu ben ick tot
 sterven bereyd.

Stemme: Si c'est pour mon pucelage.

Al dan niemand Rendom-leelijck
 Eens upt-strijcken na waerd;
 Soo moet icker aen: want sp
 Is onreelijck/ leelijck/ smoeijck/
 Crots/ begeerigh/ smeerigh/ vuyl/
 Grof en ongeschickt van muyl.

2 Plomp en leelijck zijn haer zeden/
 Leelijck is haer weede gelaet/
 Schickelijck leelijck is haer praet/
 Dick en leelijck zijn haer leden/
 Daer om op het hoft gesept/
 Rendom-leelijck hiet de mept.

3 Maer sp seyd sp is weer eerlijck.
 't Welck sp in haer hart belaecht:
 Want het is haer nopt gebraecht/

Anders was sp wel begeerlijck/
 Hadse maer versoek gehad/
 Maer haer hooft beschermte haer gat.

4 Want ick segh u/ 't is wat sonder;
 't Schijnd een monster/ of gedoch/
 Opgeboed met Weppe-sogh:
 Men behoord haer voort wat wonder;
 Op de marchten aen de sien
 In een kraem te laten sien.

5 Want haer moer had onvoorsichtich
 Rendom-leelijck op de schoot/
 En doen trads' een padde doot/
 Daer 't senn upt-schoot seer schichtigh
 En bespatte gantsch haer bofst.
 Tupst had Rendom-leelijck dofst.

(D)

En

6 En sy heeft so sterck gefogen
 Al't fensjn/ al was sy song/
 Dat noch op dees uur haer tong
 Met fensjn is obertogen:
 Daerom mach oock geen fensjn
 Op haer tong geleken zijn.

7 Sy is soo gewoon te liegen/
 Dat als sy de waerhept sepd/
 Sulcx gansch doo; onwetenhepd
 Daer te monde upt komt bliegen:
 Want die eer noch goet en heeft
 Ncht niet hoe godloos sy leeft.

8 Alle gasten te bekladden
 Nchter ruggh met logens sterck
 Is dees Doud-aeps daeglijck's werck
 O fensjn en schupm der padden!
 Waerten-kaelgat/ Baviaen!
 Hoe sal u dit doch vergaen?

9 Men sal u noch so af-malen/
 Dat de kinders openbaer
 O noch sullen roepen naer/
 En u schand elck een verhalen/
 Als u meester word beklaeght/
 Dien ghy zijn pzoft ontjaegt.

DRINCK - L I E D E K E N ,

Om op de gesontheyd der Prinzen in geselschappen rondom te drincken.

Stemme: Balletti Espagnole.

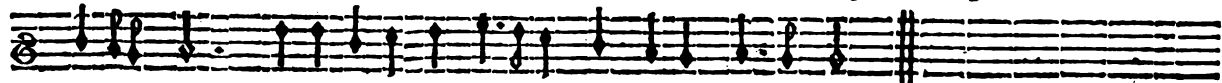
Koning van Bohemen.

Ive le Roy de Bohemen Met sijn Elizabeth, Die nimmer wou verbzemen

Van Godt noch Godes Wet. Godt sal sijn macht doen blycken/ Ter eeren

van sijn Naem/ En helpen in hun Nijcken Haer beyde weer te saem.

Prins

Prins van Orange.

Vive le Prince d'Orange,
 De Doost in onse Staet/
 De vband van Hispange,
 Wiens gesondhepd nu omgaet.
 Den Hemel wil hem geven
 Geluck in sijn belepd/
 Een lang voozspoedigh leven
 Tot onse vzoelijchhepd.

Prins Hendrick.

Viva el Prince Hendrigo,
 Tot wzaeck van 's vaders mooyt/
 Hispangiens Enemigo
 Doert hem sijn pber voozt.
 Laet hem tot Hollands eere
 (Als een recht Hollandsch kind)
 Gansch Meerlands lof vermeerren
 Want deught in 't end verwind.

Graef Ernst.

Vive le Conte Ernestis,
 Graef lans manhafte soon/
 Die van die stam de lest is
 Doch van die krans de croon
 Die sijn manhafte daden
 Tot voozspoed van ons staet
 Tot 's vband's schand en schaden
 Soo Ernlich blijcken laet.

d Hertogh van Bruynswijck.

Vive den Held Doost Christiaen
 Sijn moed/ sijn bloed is warm/
 Op wil rebengie halen gaen
 Van sijn verlozen arm.
 Laet hem geluckigh strjden
 Voor God und Coningin.
 Sijn lof tot allen tijden
 Vermeerren nae sijn sin.

Graef van Mansfeld.

Vive le Cont de Mansfeld,
 Die wijs-vermaerden Held/
 Die sijn volck in geen schans steld
 Doch Stad: maer 't blacke veld.
 Laet hem tot d'uck van Spaengien
 Tot vzeught van Frederijck
 Tot vzeught van Almangien
 Hem helpen in sijn rijck.

Les bons Esprits.

Vive geswinde Geesten,
 Tot ondergang en spijt
 Van vzepte-loose heesten
 En peder die vzejdt/
 Dat haer geluck mach groepen
 Tot steyg ringh van haer vzeught/
 Laet hare voozspoed bloepen/
 Vzept in geneught en deught.

Bruydt - Lofs - Liedeken.

Stem: Courante commune.

Egh duchtige suchtjes/
De kluchtige kluchtjes/
d'Opzichte vrolyckheyt
Wozd hier alleen verbeeyd.
Die nu syn gepeynsen

Soecht d'oebigh te beynsen/
Men noch vooz geestigh schand/
Noch open-hartigh houd.
Dus brenge in blydschap vooz dees blijde nacht/
Die daer in meest/ Betoond syn geest/
Wozd meest van ons geacht.

2 Wy zyn doch gekomen
Om slapen noch dromen/
Veel min om ongeneught;
Maer om met ware bzeught
Men elck te doen blijcken.
Dat wy te gelijcke
Met Wypdegom en Wypd
Ons blydschap roepen wy/
Verheugt; om dat den heer soo soeten Paer:
Soo eens van sin/ Soo reyn van min/
Geboeght heeft by malkaer.

3 God wil doch haer beynen
Geluckigh ghelepen
Paer d'onbeveyns de lust/
Paer d'onbesorgde rust/
Paer voozspoed en vreden/
Pae vrolyckheden;
En wat haer hart besind/

Of haer gemoed bemind.
Daerom sal dese Roemer gaen rondom
By onse Zeught/ Op d'heyl en bzeught
Van Wypd en Wypdegom.

Sy brengen's by paren om.

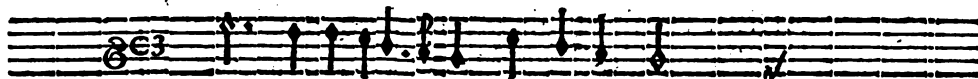
4 Nu vrolycke mepse!
Dit geld u een repse/
Reemt daer u Wypdje toe/
Doet byp gelijck ich doe.
Wy sullen ons garen
By paren gaen paren/
En maken 't glaessen klaer
Ter eeren van dit paer/
Dat God gepaerd heeft en nu soo geboeght/
Dat sy te saem/ Als een lichaem/
Volkomen zyn vernoecht.

Vyt-gedroncken zijnde, keeren sy's om.

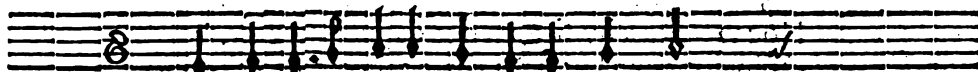
5 Dus moeten haer lusse/
Dus moeten haer kusse/
Haer minnelijck ghelach/
Haer voozspoed dagh op dagh/
Van d'eene tot d'ander
Pae volghen malkander/
Ghelijck dees bypels wy
Malkaer ghevolget zyn.
Dat is het geen dat elck van harten bidt/
En daer op kust/ Elck een met lust
Die een syn spde sit.

Stemme:

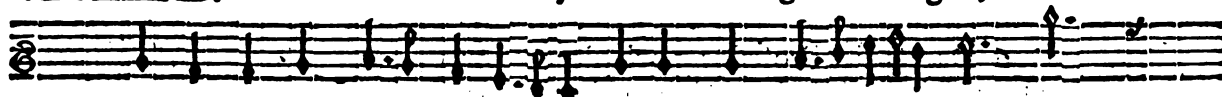
Stemme: *Vas Bommelalire so pretty a play, &c.*

S Bommelalire soo groote geneughd,

Dat het beyd Ouden en Jonghe verheughd,

Soo laet ons eens quelen, en liefelick spelen Van Bommelalire bom, bom,

Bommelalire bom ti bom, bom ti bom, bommelalire bom.

2 Geen Koning so grootsch in Hoflijcke weeld,
So prachtigh, so machtigh, so rijk, of hy speeld
Wel dickwils uyt minne, met sijn Koninginne
Van Bommelalire bom, &c.

3 Geen Iuffrouw so edel, so prachtigh van staet,
Hoe tenger sy schijnd, en hoe deftigh sy gaet,
Of sy sou alle dagen, het spul wel verdragen
Van Bommelalire bom, &c.

(D 3)

4 Geen

4 Geen Meyd inde keucken, hoe drock sy 't oock heeft,
 Al koocktse, al smoocktse, die niet een reys weeft,
 Al fietse wat smeerigh, noch isse begeerigh
 Na Bommelalire Bom,&c.

5 Daer's niet een Capteyn, noch niet een Soldaet,
 Hoe vreeslijk hy fiet, en hoe dapper hy gaet,
 Of hy loopt wel in 't Bosjen, en speelt met sijn Trosjen
 Van Bommelalire Bom,&c.

6 Daer's niet Professor, noch niet een Student,
 Hoe vast hy de boecken in 't hooft heeft geprent,
 Die niet een reys geeren in 't Boeck sou studeren
 Van Bommelalire bom, &c.

7 Ick wed men geen Advocaet vinden sol,
 Al had hy 't schoon drocker als drock met sijn rol,
 Of hy sou vaeck vaceren, en gaen procederen
 Van Bommelalire bom,&c.

8 In 't landt en is noch Rechter Schout,
 Al is hy in 't vanghen wat wreed en wat stout,
 Of hy sal sijn boeten wel laten verfoeten
 Met Bommelalire bom,&c.

9 Daer's niet een Doctoor, noch niet een Barbier,
Of hy sal wel eens seggen tot een mooy Dier:
Moer wild u niet schamen, kom laet ons te samen
Van Bommelalire bom, &c.

10 Geen Quackfalver klapt so dapper van schat,
Van kruiden, van salven, van dit, en van dat,
Of hy houd vehementen, veel van de unguenten
Van Bommelalire bom, &c.

11 Daer's niet een Speelman, hoe schoon hy oock queeld,
Hoewel hy op Velen en Cyters al speeld,
Die niet een reys garen, mee speeld op de snaren
Van Bommelalire bom, &c.

12 Geen Drucker noch Setter, hoe nauwje hem oock wacht,
Of hy neemter sijn tijd toe by daegh of by nacht
Om Letters te setten, en Vormtjes te netten
Van Bommelalire bom, &c.

13 Geen Schoen-maker is so smeerigh gebeckt,
Ofals hy een Vryster de schoenen aen-treckt,
Hy denckt mooye Meyse, mocht ick jou een reyse
Van Bommelalire bom, &c.

Daer's

14 Daer's niet eeth snijer die 't laken afknipt,
 Die niet een reys mee op de ketel en stipt,
 Iae die syn partij niet speelt met syn hartje
 Van Bommelalire bom, &c,

15 In 't kort: daer en is niemand soo oud of soo kranck,
 't Sy doof, het sy blind, 't sy kreupel, 't sy manck,
 Al souwen se hippelen, soo willen se stippelen
 Op Bommelalire bom, bom, bommelalire
 Bom ti bom, bom ti bom, bommelalire bom.

*De woorden van dit Liedt geen suyv're ooren krencken,
 Maer arch vaer heur in 't lyf die 't arghste daer wy dencken.*

E Y N D E,

Stemme: *Iaques, Iaques.*

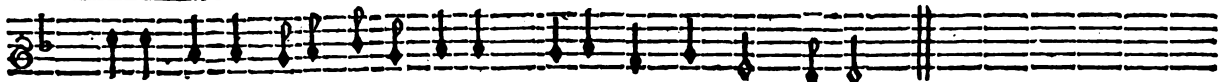
KRYNTJE.

Liebe Ioolje, soete Maetje/ Dien ick als mijn hart besin/

Benje niet mijn Kameraetje/ En de Blaes-balck van mijn Min?

Ioolje, troosje/ soete Butterdoosje/ Ioolje, ghy bent mijn Goddin.

Ioolje.

2 Liebe Krijntje, waerom raesse?
 Waerom klaeghe van u smart?
 Ghy bent (supcker-soete Baesse)
 De treck-pleyster van mijn hart:
 Krijntje, kintje/ ick ben geen Baghntje/
 Mijn hart voel ick me verwart.

KRYNTJE.

3 Ioolje, roosje/ die in 't kloepen
 Zyt van u booz-somers Jeught/
 Laet u Krijntje hem bemoeven
 Met het plucken van u vzeught:
 Ioolje, troosje/ soete Butterdoosje/
 't Roosje haert al mijn geneught.

Ioolje.

4 Krijntje, dat ick u liet plucken
 't Roosje dat op 't steeltje staet/
 't Sou my lichtelyck nus-lucken/

De gepluckte Roos vergaet:
 Krijntje, kintje/ ick ben geen Baghntje/
 Maer ick weet wel wat my schaet.

KRYNTJE.

5 Ick sal 't Roosje so bedoutwen
 Met mijn soete Water-krupch/
 Dat ick het so varsch sal houwen
 Of het noch stond op de strupck:
 Ioolje, troosje/ soete Butterdoosje/
 Gind van 't Roosje my 't gedruyck.

Ioolje.

6 Krijntje, wilje 't Roosje houwen?
 Klamt het Roosje aen u steel/
 Magh het Roosje daer op bouwen?
 't Roosje lustert na 't gestreel:
 Krijntje, kintje/ ick ben geen Baghntje/
 Ick sal 't waghen booz mijn deel.

(E)

Den

Den Oorsprong van Toback-drincken.

E groote *Jupiter* had op een tijd de Goden
 Door zijn gewiechten bood doen op een gastmael noden:
 Want *Ceres*, op 't verfoeck van *Mars*, van Hemelsch Mout
 Had lekker Hemelsch Bier, *Bredasche Voche* gebrout.
 De Goden worden soet, de kelen raken open,
 De kracht van 't Mout begint haer in het hoofd te lopen:
 Maer d'hinckende *Vulcaen*, de Godt van roock en vyer,
 Most hebben smoock op 't werck, Toback by 't varsche bier.
 De Goden keken toe, hy haelden uyt sijn sackje
 Sijndoofjen en sijn pijp, en dronck daer een Tobackje.
 Den Hemel raeckt volroockx, o wonderbare kruyt
 Den Goden onbekent! De starren dooven uyt,
 De wolcken wordendick, de Maen begint te bruynen,
 De roock benevelt al der Goden klare kruynen.
 D'een kucht, detweede fniest, de derde die word beus,
 En *Venus* krijght de snof op 't lef oock inde neus,

De roock

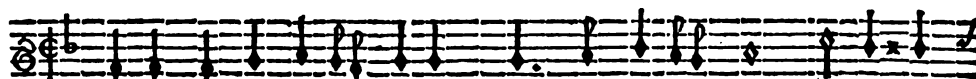
De roock viel op haer borst; dies borst sy uyt in 't rasen,
 En sprack *Vulcaen* dus aen in 't midden van sijn blasen:
 Foey roockerige beest! wat leght ghy hier en stinckt?
 En is het niet genoegh, o kreupel! dat ghy hinckt?
 En dat ghy, klam van sweet, met u beroockte leden
 Komt op het suyver bed aen myne zyde treden?
 Maer, wilt ghy nu daer toe met een beroockten mondt
 Noch kussen mynen lip? dat maeckt ghy al te bont,
 Wien vande Goden of Goddinnen sal het swoegen
 En 't smoken dat ghy doet niet strecken tot misnoegen?
 Ghy maeckt dat *Jupiter* nau uyt sijn oogen siet
 Waer henen hy den strael van synen blixem schiet,
 En *Iuno* is te trots dit stincken te gedogen,
Minerva is te wijs, het sou haer breyn verdrogen,
Saturnus kucht daer af, *Apollo*s klaer gesicht
 Bewolckt, en so berooft ghy 't aerdrijck van sijn licht.
 De roock, so *Ceres* seyde, verdort, verdooft, haer Coren,
 En *Floras* bloem-cieraed verwelckt en gaet verloren.
 De damperige roock maeckt 't wapen-tuygh verroeft
 Van d'ed'le Krijgs-Godt *Mars*, die van benautheyt hoeft,
En

En *Bacchus* traen-ooght selfs, ey siet wat roode oogen
Krijght hy van dese smoock, wie sou het dulden mogen?
Hoe lang is 't doch gele'en dat ghy aen 't suygen quaemt?
Onlangs (seyd hy) en heeft daer mede eens ge-aemt,
Dat al de Goden foey, en fy! half-stickend riepen,
En *Venus* uyt het oogh de bange tranen liepen.
Foey (seyd fy) lieve Man! hoe komt ghy aen dit Kruyt?
Ick salt 't u seggen; juyft als ick mijn poort toe-sluit
Komt een jong Duyvelken my uyt de Hel te moeten,
Die brengt my dit, en segt dat *Pluto* my deed groeten,
Begeerende met my te drincken, overmits
Hy me met vuyr omging, als ick doe by mijn smits;
Nu weet ghy immers wel dat ick noyt pleegh te haken
Na wijn of drabbigh bier, 't en mach my niet vermaken:
Maer edel roock en vuyr dien drinck ick, so ghy siet,
En so dat *Pluto* past, mistaet het my oock niet,
Ick ben so wel als hy een Godt van vuyr en smoken,
Daer op begon hy weer den Hemel vol te roken.
Oho! (sprack *Iupiter*) 't is wel *Vulcaen*, 't is wel:
Maer maeckt een onderscheyt van Hemelen van Hel.

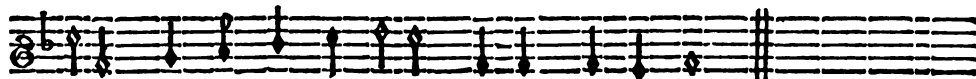
Soo veer ghy zijt beluft Toback en roock te drincken
Sodaeld na *Pluto* toe, gaet by de Duyvels stincken:
Maer boven by de Go'on, dat duld ick nimmermeer.
Dus werpt Toback en pijp terstont van boven neer,
Of 'k salse van u neus met mynen blixem dryven.
Strackx hiel *Vulcanus* op, en liet het smoken blyven.
De kluchtige *Mercur'* die sagh van stonden aen
Beneden opter aerd veel *Morianen* gaen,
Daer wierp hy de Toback met al de pypen onder,
Die grabbelden terstont, en achten 't voor een wonder:
Daer ging het smoken aen, elck neus geleeck een schou,
Sy planten 't, om te sien of 't Kruid oock wassen wou.
Het wies in overvloed, doen wou het niemant sparen,
Sy smoockten met malkaer of 't jonge Duyvels waren.
De swarte Spangiaert sagh dees Indiaensche roock,
Hy bootst het daetlijck na, sijn neus ontsoncken oock.
De Fransman komter by, de bolle Nederlander
Wil quylen met de rest, en smoken als een ander:
Maer d'Engelsman verdiend op 't hoogst te sijn vermaerd,
Sijn neus sal smoken met de beste neus op d'aerd.

Delice

Delice Moscovado.

Choone Son! die met - u stralen Maecht de Druyben - ryp/ En die doet

dalen Daermen die mach halen In een Fransche Pijp.

2 Als men laet het glas vol schencken
Wordt ons gheest verheught/
Al't dyoevigh denken
Moet terstont verbyncken
In de soete vzeught.

3 Want als dees kracht komt geresen
Boven inde kop/
Wie kan dyoef wesen/
So het blyckt midts desen/
By de klare sop?

4 Deen sal dan aen't mallen raken/
Vander wort versteurt:
Maer al ons haken

Streckt tot soet vermaken
Datter niemant treurt.

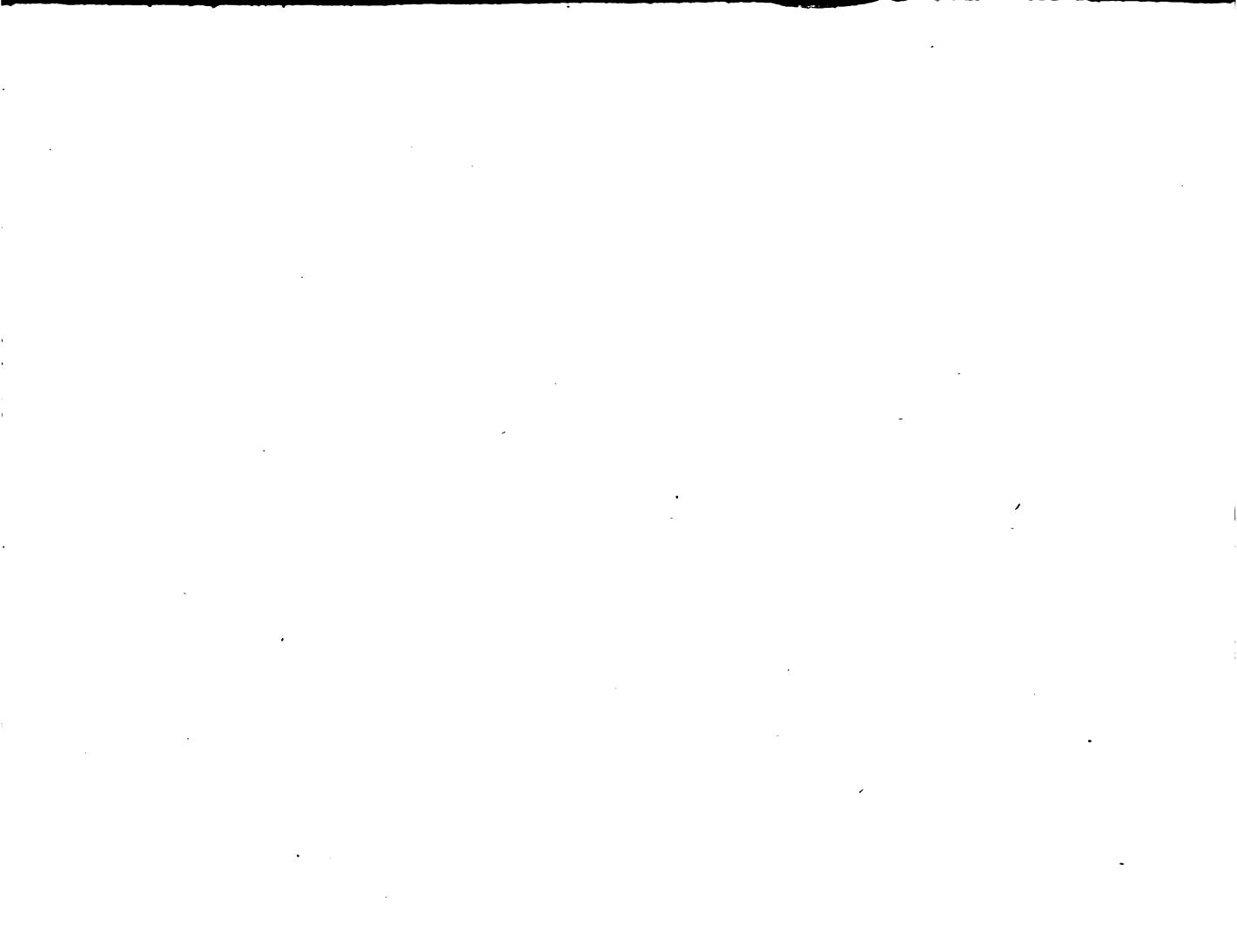
5 't Moet oock zyn een rechten Malick
Die dan dyoef sou zyn/
O! 't komt te olick
Datmen niet is vzolick
By de koele Wijn.

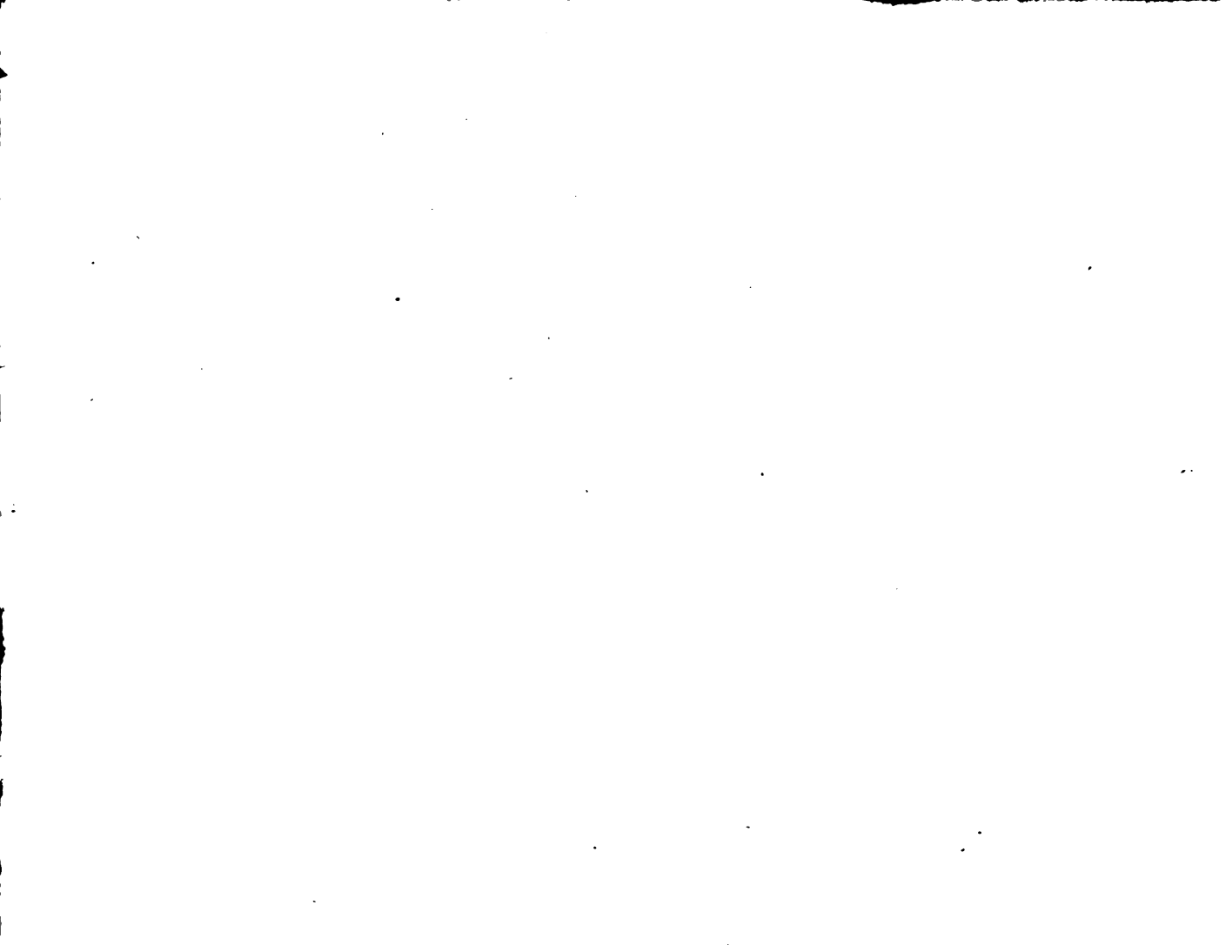
6 Lust u dan niet aen dit aesse/
Daer ghy wort versocht?
O soete Baesse!
Wacht doch eens een glaesse
Dan die klare vocht.

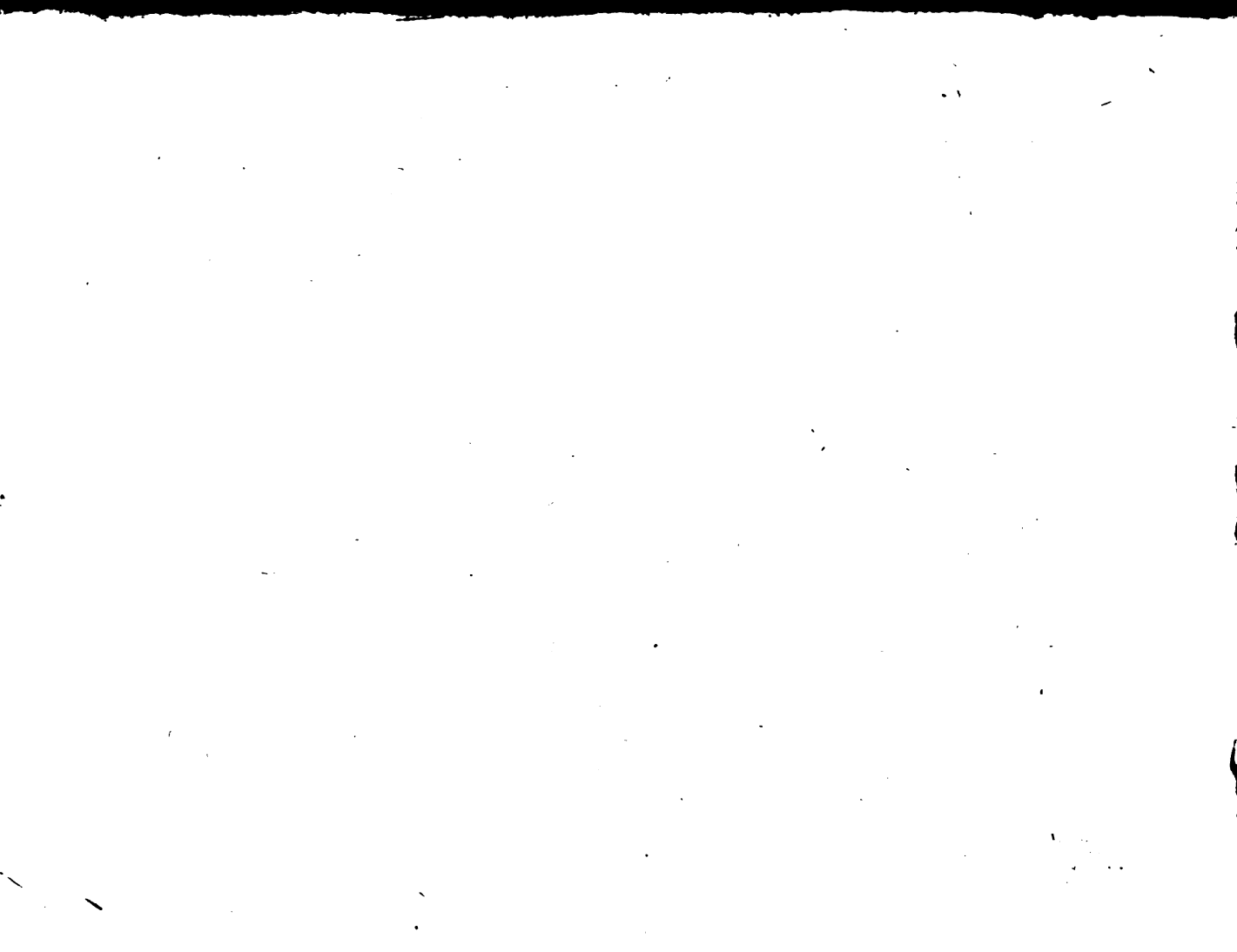
E Y N D E.

W. A. Smith, August 4, 1896

